

A legáldottabb nap – 2009. május 3.

Śrī Vyāsa-pūjā

Szeretett lelki tanítómesterünk,
Ó Isteni Kegyelme

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja

a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezete
avató lelki tanítómesterének megjelenési napja

Śrī Gurov-aṣṭaka

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
traṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravinda*

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtüzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a szenvedő anyagi világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómesternek mindig örömet szerez az Úr Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalmá; a szent nevek éneklése, az ekstatisztikus tánc, az éneklés és a zenélés. Mivel elméjében a tiszta odaadás ízeit élvezzi, a haja néha égnek áll, a teste remeg, és könnyek hullámai törnek elő a szeméből. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau*

*yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik fel a *mūrtikat*, takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

*catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-triptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiḥva triptim bhajataḥ sadaiḥ
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig négyféle ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának, amelyek nyalhatók, rághatók, ihatók és szívhatók. Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a *bhakták* elégedettek a *bhagavat-prasādával*, akkor ő is elégedett. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig arra áhítozik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava határtalan szerelmi kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. A lelki tanítómester arra vágyik, hogy ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dāksyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a *gopīknak*, akik különböző időkben különböző csodálatos elrendezéseket tesznek Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéért Vṛndāvana ligeteiben. Legalázatosabb hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál.

*sāksād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvayata eva sabdhiḥ*

*kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgája. Ezt elismeri az összes kinyilvánított írás, és az összes tekintély követi, ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak, aki Śrī Hari (Kṛṣṇa) hiteles képviselője.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvāms tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit. Ezért mindig emlékezni kell a lelki tanítómesterre és dicsőítenem kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.

A vyāsa-pūjā jelentése

A *Śrīmad-Bhāgavatam* Tizenkettedik Énekében részletes leírást találhatunk a Kali-yuga jellemzőiről.

Izgalommal tölti el az embert, amikor az időtlen szentírások jóslatai a szeme láttára válnak valóra. A Kali-yuga erői olyan hatalmasak. Amikor történelmi vallások válnak korrupttá, és vesznek el a hatalmukat, amikor évezredek filozófiai tanítások válnak üres szavakká vagy tartalom nélküli rituálékká, amikor a mohóság már a hétköznapi tisztességet is elsöpri. Mit tehetünk ellene mi, egyszerű emberek? Szinte már az lehetetlennek látszik, hogy az embert ne ragadja magával ez az istentelen erő, nemhogy még másokat megmentse, arról nem is beszélve, hogy a világot megmentse.

A társadalom egy nagy lelki reneszánszának a legelején állunk, ahogy azt az Úr Caitanya ötszáz évvel ezelőtt megjósolta, amikor azt mondta, a Hare Kṛṣṇa éneklését a világ minden falujában és városában lehet majd hallani. Śrīla Prabhupāda is megvilágította az ISKCON jövőbeli szerepét, amikor 1971-ben, Londonban azt mondta Guru dāsának: „Ez a mozgalom fogja megmenteni a világot legsötétebb órájában”. (*Egy utazó prédikátor naplója*)

Izgalommal tölti el az embert, amikor a szentek jóslatai a szeme láttára válnak valóra. Az Úr Caitanya erői olyan hatal-

masak. Amikor megjelenik egy történelmi jelentőségű mozgalom, hogy tisztaságából fakadó hatalmával kivezesse híveit az illúzió útvesztőjéből, amikor ezeknek az évezredek filozófiai tanításoknak az ürességét felváltja az odaadó szolgálat valóságával, amikor a transzcendentális tudás oktatásával és gyakorlásával megalapozza a tisztelet kultúráját. Mit tehetünk érte mi, egyszerű emberek?

Śrīla Prabhupāda azt jósolta, hogy „Ez a mozgalom fogja megmenteni a világot legsötétebb órájában”. Nos azt már a legtöbben észrevették, hogy elkezdett sötétedni. A világot a legkülönbélebb válságok rázzák meg és megállapíthatjuk azt is, hogy az emberiség valódi értékei, a tisztaság, az igazságosság, a könyörületesség és a lemondás többé már nem árasztják el a Földet. Ezek mára már olyan mértékben összezsugorodtak, hogy elférnének a British Museum egyik tárlójában – talán még a régészek vagy a társadalomkutatók érdeklődnek majd utánuk.

Úgy néz ki tehát, hogy nagyon közel kerültünk ehhez a bizonyos „legsötétebb órához”. Úgy gondolom azonban, minket a jóslat másik fele jobban izgat. Hogyan fogja megmenteni ez a mozgalom a világot? Vagy ami minket, magyarokat közvetlenül érint: hogyan fogja megmenteni Magyarországot?

Sajnos Śrīla Prabhupāda annak idején nem jutott el Magyarországra, nem tudott itt

templomokat nyitni, *mūrtikat* avatni, farmokat, iskolákat elindítani, mint ahogyan ezt más országokban tette. Sajnos ő nem jutott el hozzánk, hogy megmentse Magyarországot. Ez a mi formánk. A magyar himnusz is leszögezi, hogy ez az a nép, akit a balsors régen tép.

De most úgy tűnik, Isten megáldotta a magyart, s elküldte nekik szeretett lelki tanítómesterünket, Ő Isteni Kegyelme Śrīla Śivarāma Swami Mahārāját. Történelmi vonatkozásban két évtized talán nem is érzékelhető, mégis e két évtized alatt, amióta eljött Magyarországra, ez az ország történelmi fejlődésen ment keresztül:

Vezetése és irányítása alatt Śrīla Prabhu-pāda könyveiből sok százezer került a magyar emberek kezébe, és felbecsülhetetlen mennyiségű *prasādam* jutott el hozzájuk.

Elhívta Magyarországra Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, Śrī Govardhana-lālát, Śrī Gaura-Naṭarāja Mahāprabhut, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát, Śrī Śrī Lakṣmī-Nṛsimhadevát és a Legfelsőbb Ūr több más formáját, hogy Ők legyenek Magyarország valódi vezetői.

Vezetése és irányítása alatt megalakult a világ első olyan főiskolája, ahol az Ūr Caitanya tanításának elsajátítását államilag elfogadott diplomával ismerik el.

Vezetése és irányítása alatt létrejött Krisna-völgy, mely iránt érdeklődéssel fordulnak azok a világszerte működő *vaiṣṇava* közösségek, akik szeretnének egy működő modellt látni a *varnāśrama* rendszer fejlesztésével kapcsolatban.

Vezetése és irányítása alatt több százan határozták el, hogy sok milliárd éves pró-

bálkozás után nem a világ élvezetét, nem az arról való pusztá lemondást és nem az anyagi célú vallásosságot választják életük céljának, hanem a minden személyes motivációtól mentes odaadó szolgálatot. Ha figyelembe vesszük, hogy az univerzumban alig akad olyan, aki így dönt, s hogy ez nemcsak a Kali-yuga sötétjében van így, hanem a többi korszakban is, akkor nem lesz más választásunk, mint csodálattal adózni e felbecsülhetetlenül értékes eredménynek.

Ám az ő kegye nemcsak azokat érinti, akik már elfogadták az odaadó szolgálat útját. Az egész világ, és így Magyarország is a mohósága következtében fellépő környezeti, gazdasági és társadalmi válságoktól tart. Krisna-völgy azonban számukra is kínál megoldást az egyszerű életmód és a lelki gondolkodásmód formájában, melyet lelki tanítómesterünk vezetése és irányítása alatt ismertünk meg és gyakorolunk.

Izgalommal tölti el az embert, amikor a szentek jóslatai a szeme láttára válnak valóra. Az Ūr Caitanya erői olyan hatalmasak. Amikor megjelenik egy történelmi jelentőségű személy, hogy tisztaságából fakadó hatalmával kivezesse az embereket az illúzió útvesztőjéből, amikor ezeknek az évezredek filozófiai tanításoknak az ürességét felváltja az odaadó szolgálat valóságával, amikor a transzcendentális tudás oktatásával és gyakorlásával megalapozza a tisztelet kultúráját . . . Mit tehetünk érte mi, egyszerű emberek?

Csatlakozhatunk hozzá. Csatlakozhatunk a missziójához.

A magyar yātrā nevében:

Dvaiṣāyana dāsa

Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja's Offering to Śrīla Prabhupāda, 2008

Dear Śrīla Prabhupāda,

Please accept my humble obeisances. All glories to Your Divine Grace.

Last year I picked up a book of anecdotes spoken by pre-ISKCON acquaintances of yours. Later, on your disappearance day, I attended a screening of the film that went along with the book. The author's intent was pure and simple: to share with others nectar about you.

Soon after watching the film, however, some devotees told me of how those stories affected them. They had come to believe that their knowledge of you—as taught in ISKCON—was incomplete without supplementary teachings from sources outside ISKCON. They thought that such extra-curricular guidance would give them the “full Prabhupāda picture.”

This attitude reminded me of another controversy: Certain Vaiṣṇavas think that knowledge of the process of Kṛṣṇa consciousness, as taught by Your Divine Grace, must be supplemented with teachings from certain gurus outside ISKCON. These additional teachings, they believe, will give them the “full picture of Kṛṣṇa consciousness.”

I won't delve into the second issue. The theme of this offering centres about the first,

which is, simply put, “Who knows Śrīla Prabhupāda?”

Do your acquaintances, who may have met you during an epoch we ISKCONites missed, know you? Or do the devotees, who may never have met Your Divine Grace but who gave their lives to your mission, know you?

I propose that the persons who actually know you are the latter group, your dedicated servants: who stand on street corners in the heat, cold, and rain to sell your books; who serve the Deities you installed in temples around the world; who tolerate the complexities and tribulations of working in, working with, or managing your spiritual institution; who work day and night to translate your books into almost every language in the world; who preach Lord Caitanya's message worldwide, sometimes at the risk of their own personal safety. These are the persons who know you.

And what about the acquaintances mentioned in that book and film? I suggest that these persons know something about you, but because they did not follow you, because they did not give their lives to your mission, they don't know you factually.

The distinction between these two classes of persons is inherent in their respective

identities as servant and acquaintance. A servant lives, eats, and sleeps with the master, attending to the master's every need based on intimate knowledge of and relationship with him. An acquaintance is one who knows a person slightly, but is not a close friend by dint of serious commitment.

Kṛṣṇa says, "My dear Arjuna, only by undivided devotional service can I be understood as I am, standing before you, and can thus be seen directly. Only in this way can you enter into the mysteries of My understanding." (*Bhagavad-gītā* 11.54) From the Lord's instructions, then, it appears that you, Śrīla Prabhupāda, can be known only by devotional service to you — by your devotees. And those who are not your devotees cannot know you in truth — *tattvataḥ*. Because mere acquaintances lack service to you, how can they know your greatness, the importance of your mission, your desires, and your personality — including your eternal identity.

Still, some persons may challenge: How did Śrīla Prabhupāda's followers — especially the many who never met and will never get to meet him physically — come to know Śrīla Prabhupāda?

My answer is based on this statement of Lord Kṛṣṇa:

*ananyās cintayanto mām
ye janāḥ paryupāsate
teṣāṁ nityābhīyuktānām
yoga-kṣemam vahāmy aham*

"But those who always worship Me with exclusive devotion, meditating on My

transcendental form—to them I carry what they lack, and I preserve what they have. (*Bhagavad-gītā* 9.22)

In other words, complete knowledge of you is revealed to those devotees who worship you with exclusive devotion and uncompromised loyalty.

Such revelation came from your own lips, through lectures, informal talks, and morning walks, and continues to come through your books, the reading of which you yourself said was the way to know you. Knowledge of your personality comes from three sources: from you personally, from your intimate associates, and of course from Lord Kṛṣṇa Himself. Revealed knowledge from these sources adds up to complete knowledge of Your Divine Grace.

Had there been other sources of knowledge about you, surely you would have told us, just as you would have told us had there been other sources to study in order to realize Kṛṣṇa consciousness. And were there any more to know about you than what you told your followers, surely you would have said so, just as you would have told us if there was more to know about Kṛṣṇa from others.

This is not to say that your followers, ISKCON's members, are perfect. Certainly they make blunders in their service to ISKCON, in guiding ISKCON, and in their personal lives. History speaks for itself. But as long as their desire and efforts are aimed at worshipping you and Kṛṣṇa with exclusive devotion, meditating on Kṛṣṇa's and your transcendental forms, you and the Lord reveal to such sincere devotees complete knowledge

of you. And in time they can become perfect followers—*yoga-kṣemam vahāmy aham*.

In conclusion let me cite evidence to substantiate my assertion:

In most, if not all, anecdotes in the previously-mentioned book and film, your past acquaintances admit that they finally recognized your greatness when they saw the mature results of your preaching (although even then none came forward to serve you).

But members of ISKCON, though not from *vaiṣṇava* backgrounds, and rarely from faith-based or obedience-based backgrounds, recognized your greatness before the movement spread. In fact they recognized your greatness upon meeting you.

Why? Because by hearing about you in the ways mentioned above, they developed pure, exclusive faith in you. Such faith qualified your devotees to hear Kṛṣṇa's instruction, "surrender to him." And by such service and surrender devotees quickly came to realize, "Here is the empowered acarya who has fulfilled Lord Caitanya's prophesy. Here is the greatest *vaiṣṇava*."

Similarly—failings and all—devotees who remain constantly devoted to serving

you with love, will, by your and Kṛṣṇa's special mercy, be freed of all ignorance and will gain full knowledge of you, Śrīla Prabhupāda.

Kṛṣṇa says, "To those who are constantly devoted to serving Me with love, I give the understanding by which they can come to Me. To show them special mercy, I, dwelling in their hearts, destroy with the shining lamp of knowledge the darkness born of ignorance." (*Bhagavad-gītā* 10.10-11)

Therefore I say that members of ISKCON can claim, "We know Śrīla Prabhupāda."

Should devotees, then, hear anecdotes from your past acquaintances? That is a personal decision. If they do, however, they will not know more of you; and if they don't, they will not know less of you. Everything devotees need to know about you, Śrīla Prabhupāda, will be revealed to them through undeviating service to you. And that means knowing many things others cannot know.

Your humble servant,
Śivārāma Swami

Kedves Śrīla Prabhupāda!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat
lótuszlábad szent porában!

*nama om viṣṇu-pādāya
kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

*namas te sārasvate deve
gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

Ezen az áldott napon szeretett tanítványod és lelki tanítómesterünk, Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja megjelenésének ünnepén hálával fordulunk feléd, kedves Śrīla Prabhupāda.

A Kali-yuga végtelen tengerében fuldokolva mi más reménye lehet egy feltételekhez kötött élőlénynek, mint egy hajó, mely biztosan szeli a megszámlálhatatlan hullámokat, felé halad, s az erős kezű matrózok mentőövet dobnak felé, hogy ő is a fedélzetre kerülhessen. Ekkor már biztonságosan halad a menedéket adó szárazföld felé. A hajón ragyogó betűkkel a felirat: ISKCON.

Egy közönséges tengerjáróra, bármilyen hatalmas is, csak adott számú ember szállhat fel. Ezzel szemben az ISKCON végtelen kapacitással rendelkezik. Noé bárkájába – Isten utasítására – csak saját maga és családja, valamint minden állati fajból egy-egy pár állat szállhatott fel. Milyen korlátlan is Śrī

Caitanya Mahāprabhu kegye! Az Ő vágyából te olyan hatalmas hajót építettél, melyre minden ember felfér. Gondosan kiképezted a hajó tisztjeit, hogy sose tévesszék szem elől a célt, s hogy mindenkinek jusson mentőöv.

Lelki tanítómesterünk szilárdan tartja a kormánykereket, melyet te adtál át neki. A hajó teljes legénységét együttműködésre inspirálja, hajógépészre, szakácsra, orvosra, s oly sok jól képzett szakemberre van szükség, hogy minden jól működjön.

Minden megmentett lélek megérti, hogy milyen szerencsés dolog történt veled, s mivel megtapasztalta az isteni gondviselés természetét, már nem csupán saját magát akarja megmenteni. Mivel azonban hajlamosak vagyunk a veszély elmúltával újra kényelmet keresni, Guru Mahārājánknak folyamatosan figyelmeztetnie kell minket, hogy nem a tenger az otthonunk. Oly sok idegen, csábító földrészt mellett haladunk el, ami látszatra boldogsággal kecsegtet, ő azonban mindig óva int minket, nehogy elfelejtsük, hogy valódi otthonunkat kell elérni, mint az egyedüli célt. Mindig biztos kézzel fogja a kormánykereket, bármilyen vihar is próbáljon fefülkerekedni a hajón. Ahogyan egy ország népe boldogan él, ha egy igaz szívű király uralkodik felettük, a hajó legénysége is erőt, s bátorságot merít a kapitány eltökéltségéből, s tökéletes szakértelméből.

A legkorábban kel, könyveket ír tele arról a gyönyörű földrésről, melyet már régen elfelejtettünk, s így ébreszt vágyat bennünk, hogy ismét el akarjunk jutni oda. Máskor bátor terveket készít, hogyan, milyen módszerekkel tudunk minél több fuldoklót megmenteni. Amikor eligazítást tart, minden szempár figyelmesen rászegeződik, minden fül mohón hallgatja utasításait – ő egy tökéletes vezető.

A lelki láncolat minden kapitánya ezt a mohó vágyat kapta mesterétől – tőled, Śrīla Prabhupāda. Te a legkiválóbb mestere vagy a mi legkiválóbb mesterünknek, aki önzetlenül, végtelen szeretettel kormányozza hajónkat.

Köszönjük neked őt!

*A magyar yātrā nevében, szolgád:
Mahāprabhu dāsa*

Vyāsa-pūjā felajánlások

Abhinanda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

Mint a korábbi években, most is a *kīrtanád* által szeretnék dicsőíteni. Hogy miért is? A közelmúltban jött a megerősítés, tavaly, szeptember huszonnyolcadikán este veled együtt néztünk DVD-t Śrīla Prabhupādáról, itt Nava-vraja-dhāmában. Ezen a vetítésen egy istentestvéred azt említette: „Śrīla Prabhupāda kijelentette magáról, hogy ő egy „*kīrtana*-ember”.

Ezt a hagyományt követed te is Śrīla Prabhupāda nyomdokait követve, nagy erővel prédikálsz, és nagyszerű, csodálatos, valóságos, mindig friss *kīrtanákkal* örvendezteted meg Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, a *bhaktákat* és a világot.

Amikor *kīrtanát* vezetsz, sokszor hátránézel a *bhaktákra*, mély, szeretetteljes mosollyal, boldogságot hintve rájuk. Amikor elkezdesz táncolni, még jobban fokozod ezt a boldogságot a *bhakták* szívében. Az elmúlt évben is sok ilyen *kīrtana* volt, amiket kincsként őrzök a szívemben.

Bár ügyetlen vagyok, próbálok a magam módján részt venni a *kīrtanákon*, valahogy szolgálni a *bhaktákat*, téged és Rādhe-

Śyāmát. Azt a dicséretet, amit a szolgálatom által kaptam, hamvas rózsaszirmokként a lótuszlábaidhoz ajánlom.

Köszönöm isteni társaságodat, és azt, hogy részt vehetek a pompás *kīrtanákon*, a pompás fesztiválokon, aminek sem idő, sem tér nem vethet véget.

Hare Kṛṣṇa!

*Elesett szolgáló:
Abhinanda dāsa*

Abhirāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy olyan tökéletes lelki tanítómesterem van, mint te. Mindenben a legjobb vagy, és a legjobbat akarod Kṛṣṇának, így mi is a legjobbat kapjuk tőled. Dicsőségednek így mi is részesei vagyunk. Pedig ez mind a te indokolatlan kegyed.

Ha találkozom más nemzetiségű *bhaktákkal*, mindig büszkévé tesz, amikor megtudják, hogy te vagy a lelki tanítómesterem,

mindig olyan szépen dicsőítenek téged. Gondolkodás nélkül sorolják, hogy milyen szép Krisna-völgy, hogy milyen tökéletes ott az élet, milyen pazar a budapesti templom, milyen csodálatos könyveket írsz, milyen tökéletes vezető vagy. Egyszer említette egy *bhakta*, hogy már több mint 20 országban járt többször is, és hogy amerre volt, a *bhakták* szegény körülmények között élnek a társadalomhoz képest. Csak Magyarországon van ez fordítva.

Határtalan erőfeszítést teszel, hogy örökké biztosított legyen Rādhe-Śyāma és Gaura-Nitāi imádata és, hogy a *bhaktáknak*, ahogy te fogalmazol, „bölcstől a sírig” a lelki életük biztosítva legyen egy tökéletes lelki társadalomban.

Nagyon szépen köszönöm, hogy fiaddá fogadtál és lefoglasz az odaadó szolgálatban. Imádkozom érte, hogy soha ne felejtsem el, hogy ha egyáltalán valami eredményt elértem, azt mind csak neked köszönhetem.

*Maradok örök szolgád:
Abhirāma dāsa*

Ācārya-ratna dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Tizennégy évvel ezelőtt Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāngától Vaikuṅṭha pra-

bhuval Szolnokra költöztünk, hogy egy központot hozzunk létre. Sok siker és kudarc után, hét éve megszűnt ez a központ. Aztán négy évvel ezelőtt Szegeden beszélgettünk arról, hogy milyen jó volna közelebb költözni valamilyen templomhoz. Most itt ülök Szentendrén, közel Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāngához, és a felajánlásomat írom. A kör bezárult. Úgy is lehetne mondani, hogy visszatértem. Mind anyagi, mind lelki értelemben újabb fordulóponthoz érkezett az életem. Ebben a világban minden nagyon gyorsan változik. Egy dolog marad csupán változatlan: a lelki tanítómester szolgálata. Guru Mahārāja, te örök vagy, és amit létrehozol, az szintén örökké létezni fog. A te kegyedből húsz évvel ezelőtt megalakult a Magyarországi Krisna-tudatú Hívők Közössége, aztán jöttek a *bhakták*, a könyvek, a *mūrtik*, a templomok, központok. Ez mind örökre megmarad, ha téged követünk. Ez az állandóság egy olyan erőteljes pont az életben, amelyre minden folyamatosan változó helyzet közepette támaszkodni lehet. A *vyāsa-pūjā* felajánlás egyben visszatekintés is az előző évre, évekre. Számadás, mit is tettünk azért, hogy téged elégedetebbé tegyünk, szolgáljunk. Ha most visszanezék, akkor nem sok jót látok. Csupa engedetlenség és önfejlés jellemezte az elmúlt éveimet. Engedd meg Guru Mahārāja, hogy most leboruljak örök lótuszlábaidhoz, és bocsánatodat kérjem, hogy nem tudtam olyan erősen fogni őket a múltban. Remélem, hogy a jövőben erősebb leszek és nem sodor el az élet forgószele.

Köszönöm, hogy mindig kegyes vagy hozzám, még akkor is, ha nem érdemlem meg.

Jó egészséget és sok erőt kívánok neked a továbbiakban, megjelenési napod alkalmából.

*Elesett szolgád:
Ācārya-ratna dāsa*

Acyuta-priya devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Holnap lesz Śrī Advaita megjelenési napja, és gondoltam inspiráló lesz a számomra. A közelmúltban hagyta el anyukám a testét, és ennél az eseménynél is mellettem álltál. Éreztem, hogy segítettél neki is előrébb haladni a lelki úton. Nagyon tisztelt és szeretett téged. Nem sokat tudott társulni veled, de amikor a közeledben volt, inspiráló volt a számára. Mivel lányom is hű szolgád, és anyukám is utolsó éveit Rādhe-Śyāma közeliében élte, számomra sem kérdéses az utam. Egy alkalommal azt mondtad nekem, hogy 50%-os *bhakta* vagyok. Remélem, életem végére tökéletesebb szolgád lehetek.

*Elesett tanítványod:
Acyuta-priya devī dāsī*

Acyutānanda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

A felajánlásra készülve nyilallt belém a felismerés, hogy milyen reménytelen és elveszett helyzetben lennék, ha nem találkozom veled és egyik kedves tanítványoddal. Minden, amit igazán jónak és megbecsülendőnek találok az életemben és környezetemben, a Kṛṣṇa-tudatnak és jelenlétednek, tanításodnak köszönhető. Śrīla Prabhupāda következő szavai a magyar *yātrā* tagjainak hozzád fűződő viszonyát is minden bizonnyal hűen tükrözik:

„Ha ő nem jelent volna meg, hogy megszabadítson ettől a durva világi káprázattól, akkor bizonyos, hogy életekre és korszakokra a reménytelen fogság sötétségében kellene maradnunk. Ha ő nem jelent volna meg, nem lennénk képesek megérteni az Úr Caitanya fenséges tanításának örök igazságát. Ha ő nem jelent volna meg, nem lennénk képesek megismerni a *Brahma-samhitā* első *ślokájának* jelentőségét: „Kṛṣṇa, akit Govindának is ismernek, a Legfelsőbb Istenség. Örök, gyönyörteljes lelki testtel rendelkezik. Ő mindennek az eredete, Neki azonban nincs más eredete, s Ő minden ok elsődleges oka.”

Minden tetteteden a lelki energia hűsítő sugara ragyog át. Látva a transzcendentális tudás mélységét, melyet könyveidben ta-

lálunk; látva azt a lelki oázist, mely a vágyad és lelki erőd nyomán nyilvánul meg egyre intenzívebben az országunkban; látva őszinte *bhaktáid* népes táborát, kétségünk sem lehet, hogy a biztos oldalon állunk – ahogyan azt Śrīla Prabhupāda mondja szeretett lelki tanítómesteréről:

„Habár a Transzcendens tudományában olyanok vagyunk, akár a gyerekek, Ó Isteni Kegyelme, Gurudeva mégis lánggra gyújtott egy parányi tüzet bennünk, hogy oszlassuk szét a tapasztalati tudomány leküzdhetetlen sötétségét. Mi annyira a biztos oldalon állunk, hogy nincs a gondolkodás empirikus tudósainak filozófiai érve, amely akár egy hüvelyknyire is el tudna bennünket mozdítani Ó Isteni Kegyelme lótuszlábaitól való örök függésünk helyzetéből.”

*Jelentéktelen szolgáló:
Acyutānanda dāsa*

Bhakta Adam Cottrill

To Your Holiness Śivarāma Swami,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Although I am not a direct disciple certainly I am under your guidance by serving your beloved disciple, his grace Tarākanātha prabhu. As such I am connected to you through *śikṣā* and along with the shelter of my own spiritual master, your dear God brother Devāmṛta Swāmi, I am feeling great

warmth under the protection of this glorious wing of ISKCON.

I pray that I will learn how to rightly serve your spiritual children and in doing so to please your spiritual father Śrīla Prabhupāda.

May you bless us all to become fully Kṛṣṇa conscious individuals and that we may also bring many other spirit souls to the lotus feet of Śrī Śrī Rādhā and Kṛṣṇa.

*A struggling aspiring servant,
Bhakta Adam Cottrill*

Ādi-guru dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet.

I bow down at your lotus feet and hold them very tightly.

I bathe them with my tears and beg for mercy.

Please save me from *māyā*.

Please give me service to Lord Gaurānga.

Please give me residence in the divine realm of Vṛndāvana.

Please give me the treasure of real love that my heart so desires.

You have given me the Name and all success is mine if I continually take the nectar of Kṛṣṇa's Name.

You are my *ācārya*. You have perfectly exhibited the teachings of our saviour Śrīla

Prabhupāda and made them a practical reality in so many amazing ways.

You enliven me with Kṛṣṇa consciousness by your words and actions and thus I have strength to follow the path of *bhakti* and give that *bhakti* to others.

In the Mucukunda pastime Śrīla Prabhupāda explains that those who are specifically favoured by the Lord can be engaged in the preaching work of the *vaiṣṇava* philosophy.

Please favour me in this way as no other situation has any attraction for me.

Your servant,
Ādi-guru dāsa

Ākara-nīlamanī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Amikor *vyāsa-pūjāra* írok, mindig eszembe jut, vajon mi lenne velem a Kṛṣṇa-tudat nélkül. Milyen lenne, ha nem tudnék az Abszolút Igazságról. Biztos vagyok benne, hogy bűnös életet élnék, egy sokkal rosszabb életminőségben. Nagyon jó érzés tudni Kṛṣṇáról, ezáltal tudás nyílik abszolút helyzetünkre, rengeteg mindenre választ kapunk. Ebben a világban hamar elveszettek és zavarodottnak érzi magát az ember, és rögtön kilátástalanná válik helyzete. Nagyon rossz azt tapasztalni, hogy sok ember nem tud hinni Istenben, Kṛṣṇában és a Védákban. Ide-oda csapódnak az élet hullá-

main, és a végén biztos elvesznek az anyagi törvényszerűség óceánjában. Köszönöm neked, Guru Mahārāja, hogy elhoztad nekünk a Kṛṣṇa-tudatot, Isten szavait a Védák formájában, illetve elhoztad a *mūrtikat*. Kṛṣṇa tiszta hívei látogatják templomainkat a kegyed által, hogy átadják megvalósított tudásukat. Nagyon nagy áldás ez a népnek, remélem minél többen élnek a lehetőséggel. Lehetőségeimhez mértén próbálom segíteni a missziódat, hogy a Kṛṣṇa-tudat fejlődjön hazánkban.

Köszönök mindent.

Jelentéktelen szolgálát:
Ākara-nīlamanī dāsa

Akṛṣṇa dāsa

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

*nama om viṣṇu-pādāya
kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale-
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Veszélyekkel, nélkülözéssel nem törődve eljöttél Magyarországra. Rejtélyes utakon eljött hozzám Śrīla Prabhupāda egy könyve. Belekerült a szívembe az odaadó szolgálat magja. Még nem találkoztam veled személyesen, csak a híredet hallottam és kazettán

hallgattam a leckéidet, de már tudtam, hogy te vagy a lelki tanítómesterem. A kegyeden függök. Lótuszlábad az egyetlen menedékem. Próbállak szolgálni. Próbállak követni. Próbálom felfogni, ki is vagy valójában. Anyagi látásmódom és transzcendentális létezésed közti szélsőséges különbséget csak életmilliárdok alatti szolgálattal lehetne áthidalni. Kérlek, engedd hát, hogy életről életre szolgálhassalak, még ha szolgálatom értéke a csekélyebbnél is csekélyebb. A magyar nyelv és a szavak nem alkalmasak még megközelítőleg sem arra, hogy dicsőségedet, és tulajdonságaidat méltó módon közvetítsék. Ez csak egy próbálkozás. Olyan próbálkozás, amit tanítványaid nap mint nap tesznek. Próbálnak tündöklésed után futni, mert az ad erőt, hogy tovább futhassanak.

Köszönöm az életem, köszönöm a helyet a családotban. Köszönöm Kṛṣṇának, hogy elküldött hozzánk. Soha nem tudjuk Neki meghálálni ezt a páratlan ajándékot. Téged.

Jaya Śrīla Gurudeva!

Jelentéktelen, de örök szolgálád:

Akṛṣṇa dāsa

Ālambikā devī dāsī

Kedves Śrīla Śivarāma Swami!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Nem vagyok képesített dicsőíteni téged,

de szeretném kifejezni a hálámat azért, hogy itt lehetek. Az Úr Caitanya könyörületességének köszönhetjük, hogy találkoztunk felhatalmazott követével, veled, aki őszinte elkötelezettséggel, nagy elszántsággal és kitartással, pontos és igényes hűséggel követed lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda lábnyomait.

Nagyon szerencsések vagyunk, hogy lehetőséget kaptunk a Kṛṣṇa-tudat megismerésére és gyakorlására. A magyar *bhakták* különösen kedvező helyzetben vannak, mert személyedben egy olyan tiszta *bhakta* irányításával tanulhatnak, prédikálhatnak és fejlődhetnek, aki teljes szívvel a felemelkedésükért, a Kṛṣṇa-tudat terjesztéséért, Krisna-völgy dicsőségének megismertetéséért él. Minden dicsőség neked!

Életünk minden területét a Kṛṣṇa-tudat foglalja le, ezzel kelünk, ezzel fekszünk. Napi tevékenységeink is Kṛṣṇa-tudatosak, és az, hogy ez így van, annak köszönhető, hogy a társadalomban nagyon komoly megbecsülést vívtak ki a *bhakták* példamutatásukkal, odaadásukkal, eltökéltségükkel, tiszta életükkel, ezért nem kirívó vagy elítélt életmód a miénk. Az emberek többsége hallott már a „krisnások”-ról, és kevés lenéző, vagy bántalmazó bírálatot hallani. Sokan ismernek téged a képernyőről, mint a vezető lelkészt, aki minden nyilvános rendezvényen az élen jár: énekel, prédikál, tanít, nyilatkozik, vitatkozik... Köszönjük, hogy veled lehetünk!

Egész életem alatt a legjobb dolgok a Kṛṣṇa-tudatban történtek velem. Arra kérem Kṛṣṇát, hogy még hosszú ideig élhessünk

veled, és sok emberben ébredjen fel a vágy a Kṛṣṇa iránti odaadó szolgálatra!

Szolgád:
Ālambikā devī dāsī

Bhakta Ambros László

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

A tavalyi esztendő kiemelkedőnek számít a lelki életem szempontjából, hiszen ebben az évben fogadtál el tanítványodnak. Menedéket találni egy lelki tanítómester lótuszlábainál nem közönséges dolog. Úgy érzem, nekem, mint újdonsült tanítványodnak, az első feladatom az, hogy megtanuljam értékelni azt a jó szerencsét, hogy oltalmadat élvezve csatlakozhatok ehhez a csodálatos tanítványi láncolathoz.

Arról, hogy a tanítvány ilyenkor hálát kell hogy érezzen a lelki tanítómestere iránt, a Śrīmad-Bhāgavatam (7.9.28) így ír:

*evam janam nipatitam prabhavāhi-kūpe
āmābhikāmam anu yaḥ prapatan prasaṅgāt
ṛtvātmāsāt surarṣiṇā bhagavan gṛhītaḥ
o 'ham katham nu viṣṭje tava bhṛtya-sevām*

„Kedves Uram, óh, Istenség Legfelsőbb Személyisége! Mivel egymás után kerültem kapcsolatba az anyagi vágyakkal, lassan egy kígyókkal teli, kiszáradt kútba estem, ahogy

az emberek többsége teszi. Szolgád, Nārada Muni azonban kegyesen elfogadott tanítványának, s megtanított arra, hogyan lehet elérni ezt a transzcendentális szintet. Legfőbb kötelességem tehát az, hogy szolgáljam őt. Hogyan is hagyhatnám el a szolgálatát?”

Ez a vers nagyon szépen leírja, hogy a lelki tanítómester az, aki kiment az anyagi világ szenvedésekkel teli kútjából, s transzcendentális tudást ad. Ugyanakkor azt is elmondja, hogy a tanítványnak ezért hálásnak kell lennie, s hűségesen el kell magát köteleznie a guru szolgálata mellett.

Pár fejezettel később a Śrīmad-Bhāgavatam ugyanezen kötetében (7.12.1) Nārada Muni utasításait olvashatjuk:

*śrī-nārada uvāca
brahmacārī guru-kule
vasan dānto guror hitam
caran dāsavan nīco
gurau sudṛḍha-sauḥṛdah*

Nārada Muni így szólt: „A tanítvány gyakorolja a teljes érzékszabályozást. Legyen engedelmes, és a lelki tanítómesterhez az elszakíthatatlan barátság érzése fűzze. Szigorú fogadalmat téve éljen a guru-kulában, egyedül a guru érdekét szem előtt tartva.”

Szóval az utasítás egyszerű: erős fogadalmat téve a brahmacārīnak egyedül guruja érdekében szabad élnie.

Az az ember, aki a lelki tanítómester szolgálata helyett világi személyeket akar elégedetté tenni, sohasem lehet boldog. Erről eszembe jut egy szép vaiṣṇava dal egyik versszaka:

*śīta ātapa bāta bariṣaṇa
dina jāminī jāgi re
iphale sevinu kṛpaṇa durajana
apala sukha-laba lāgi' re*

„Drága testvérem, éjjel-nappal álmatlanság gyötör, mert a meleg és a hideg, a szél és az eső okozta kínoktól szenvedek. Egy röpke kis boldogságért gonosz és fősvény embereket szolgáltam hiábavalón.”

Az az emberek általános tömegének a helyzetét írja le. Egy röpke kis boldogságért képesek robotolni szörnyű gyárakban és más hasonlóan istentelen helyeken. A főnökeik, akiket ezért az állítólagos anyagi boldogságért cserébe szolgálnak, gonosz és fősvény emberek. De milyen szerencsés is vagyok, hogy nem kell ilyen világi szolgálatot végezni ezeknek a személyeknek! Ehelyett egy olyan tiszta személy szolgálatát végezhetem, mint amilyen te vagy. Mindenki szolgál valakit. Pusztán azért, hogy az *abhakták* szolgálata helyett a te szolgálatodat próbálom végezni, úgy érzem, a legszerencsésebb élőlények egyikévé válhatok.

Azért imádkozom az Úr Nityānandához, hogy mindig legyen lelki erőm végezni ezt a szolgálatot.

*Jelentéktelen szolgáló:
Bhakta Ambros László*

Bhaktin Amṛta-keli

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked a megjelenésed alkalmából!

*yad yad ācārati śreṣṭhas
tat tad evetaro janah
a yat pramāṇam kurute
lokaś tad anuvartate*

„Bármit tegyen egy nagy egyéniség, a közönséges emberek a nyomdokába lépnek, és bármilyen irányadó mértéket szabjon meg saját példájával, az egész világ követi őt.”
(*Bhagavad-gītā* 3.21)

Amikor írtad egy sms-ben, hogy a lelki apukám vagy, akkor jöttem rá, hogy ez a szó nem csak egy dolgot, hanem több mindent jelenthet: például egy lelki vezetőt, aki mindenkit próbál a helyes út felé vinni, és mindenkit szeret. Egy olyan személy, aki a példájával azt mutatja, hogy milyennek kell lennie egy igazi *vaiṣṇavának*. Egy ilyen embert lehet csak követni. Ezt a verset azért idéztem, mert én ilyennek látlak téged.

Kedves Mahārāja, te annyi mindent teszel értünk, hogy ezt meg sem tudjuk hálalni. Te mindig csak a jót akarod nekünk. Sok mindent tanulhatunk tőled: hogyan kell követni egy lelki tanítómestert, Śrīla Prabhupādát, hogyan kell Kṛṣṇa lótuszlá-bánál menedéket venni. Ha te nem lennél, nem láthatnánk minden nap Gaura-Nitāit, és Śrīla Prabhupādát sem ismerhetnénk

meg. Nem lenne a farm, ahol ott van Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. Nem lenne egy olyan hely, ahol menedéket vehetünk. De szerencsére te itt vagy nekünk, és segítesz, hogy visszamenjünk Kṛṣṇához. Ezt mind neked köszönhetjük, hogy megteremtetted nekünk mindenre a lehetőséget.

Szeretném megköszönni, hogy itt vagy nekünk, és hogy ennyi mindent teszel értünk. Próbálok örök szolgálód maradni lótusz-lábad porában.

*Jelentéktelen szolgálód:
Bhaktin Amṛta-keli*

Amśu dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Hajnali 3 óra van. Kilépek az ajtón és elindulok a templomba Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarához. Sötétség honol mindenütt, csak a te szobádban ég a lámpa. Biztosan írsz. Felébresztjük az Isteni Párt és *maṅgalāratit* tartunk, közben figyelem mikor érkezel, ha esetleg szükséged van valamire, ott legyek. Ilyenkor imádok szolgálatvezető lenni. Megérkezel. Valamilyen *ślokát* énekelsz mély, mennydörgéshez hasonló hangodon, intesz nekünk, aztán az oltárra sietsz imádott Istened és Istennőd elé. Teljesen elmerülsz Bennük. *Gāyatrīzol*, majd amíg az öltöztető elkészül, újra az írásba merülsz. Váltogat-

ják egymást az írás és az öltöztetés egészen deity-greeting idejéig. Szerencsés vagyok, mert láthatom, hogyan merítesz boldogságot Śrīmatī Rādhārāṇī felékszerezéséből, „sminkeléséből”.

Amikor különféle színes porokkal szórod be testüket, arcodon játékos mosoly ül. Mañjuvālī *mātāji* irigylésre méltóan segítkezik neked mindenben. 7 órakor egy különleges *kīrtanával* folytatod az imádatot. Megtáncoltatod a *bhaktákat*, és az újabbnál újabb dallamokkal az elméjüket Rādhē-Śyāma szent neveihez szögezed. Sohasem gondoltam volna, hogy még a Led Zeppe-
lont is Rādhē-Śyāma szolgálatába állítod. A *Śrīmad-Bhāgavatamból* egyszerűen és világosan tanítod nekünk azt, hogyan haladhatunk az odaadás útján . . .

Budapest. Rohanó emberek. Benzinszag. Hangzavar. Vibrál a Kali-yuga. Teljes örület. Az utcán állok, távol Vraja-dhāmától, könyvekkel a kezemben. Habár egy ilyen furcsa helyen vagyok, inkubátor vesz körül, ami teljesen kiszakít és megvéd ettől a környezettől. Ezt az inkubátort az SMS-eid hozták létre. Minden nap egy új üzenet, hogyan merüljünk el a Śrīla Prabhupāda maratonban. Ez volt a kedvenc maratonom. Ahogyan Arjunának adta Śrī Kṛṣṇa a transzcendentális tudományt a csatamezőn, ami olyan volt mint egy cápától hemzsegő óceán, úgy kaptuk mi is a napi meditációidat a Kali-yuga óceánjában.

Bárcsak örökre tudnék csatlakozni ehhez a csatornához, hogy megtapasztaljam a lelki boldogságot, amit te közvetítesz nekünk a lelki birodalomból.

Az áldásodért imádkozom, hogy e jelentéktelen személy mindig a lótuszlábad árnyékában tudjon élni, mert ezek a lótuszlábak a forrásai mindennek, ami igazán számít.

Szolgád:
Amśu dāsa

Ānanda-caitanya dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humblest obeisances at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!

I sit here a little confused. In this perplexed state I struggle to fathom what I should say next, how to express what the heart feels. Words limit our ability to express ourselves, as you pointed out in a recent podcast. At this time of the year, like no other, I realise this to be the case.

I sit in the serene environment of Śrīla Prabhupāda's bedroom. Śrī Śrī Rādhā Gokulānanda smile upon Their dear servant as he rests. Memories flood back of maybe my first time entering this room—over ten years ago. An eerie feeling emerged then, a weird familiarity, the mind labelling it foreign but something deeper saying it was home. Of course it *is* home, now not just metaphorically. I awaken to the fact that Śrīla Prabhupāda's causeless mercy has always been shining upon me. What calamity has

he not saved me from? When has he failed to protect me from demoniac influences? What congenial arrangements has he not made to aid the development of my Kṛṣṇa consciousness? By that same mercy, he led me to you, arranging for me to formally re-establish my connection with you. Thank you Guru Mahārāja. Thank you for accepting me.

This causeless mercy is what confuses me. Why me? The thick sticky tar-like *anarthas* that pervade my heart are die-hard enemies and continuously haunt me. My false-ego even tells me that I deserve this mercy. Perhaps it is this fallen state that attracts such mercy—desperately in need, please help me so that I can accept more . . .

*kabe heno kṛpā, labhiyā e jana,
kṛtārtha hoibe, nātha!
śakti-buddhi-hīna, āmi ati dīna
koro' more ātma-sātha*

Constantly I find your sound vibration, whether through podcasts, lectures or *kīrtanas*, acting like arrows, piercing through the nescience that clouds my heart. Dipped in the nectar of pure love of Godhead, I find these arrows so often purifying me and revealing to me my very fallen state. You wipe away in an instant the layers of dust covering my eyes and reveal to me the path leading back to Godhead. Each sentence is saturated with transcendental realisation, establishing ultimately Kṛṣṇa as the Supreme Personality of Godhead. As if it was not easy enough, you have further elucidated on Śrīla Prabhupāda's priceless gifts, making it even

easier for me to understand exactly what pure *bhakti* really is. In this regard, *Śuddha-bhakti cintāmani* has been monumental for me and many other devotees around me. It is an absolute masterpiece, a gift to the ISKCON world, a must read for every aspiring *prema-bhakta*. Every time I read it I find it has some amazing transcendental potency, instilling in me pure faith—nourishing my otherwise waning devotional creeper as well as uprooting unwanted creepers. All glories to you Guru Mahārāja!

A first class disciple knows the heart of the *guru* and therefore requires limited instruction. The second class disciple will carry out the desire of the spiritual master upon instruction. However, disciples such as me are able to do neither, and therefore require chastisement—*guru more mūrkhā dekhi' karila śāsana* (my spiritual master considered me a fool, and therefore he chastised me). Thank you Guru Mahārāja for chastising me and thus smashing my false ego. I repent letting you down. A purport related to this verse explains further:

“Śrī Bhaktisiddhānta Sarasvatī Mahārāja comments in this connection, ‘One can become perfectly successful in the mission of his life if he acts exactly according to the words he hears from the mouth of his spiritual master.’ This acceptance of the words of the spiritual master is called *śrauta-vākya*, which indicates that the disciple must carry out the spiritual master’s instructions without deviation. Śrīla Viśvanātha Cakravartī Thākura remarks in this connection that a disciple must accept the words of his

spiritual master as his life and soul.” (Śrī Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā 7.72 purport, 1975 edition).

Please help me Guru Mahārāja to carry out your instructions without deviation. Please help me to accept your words as my life and soul. Please help me to be your disciple, in truth. Please chastise me.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvāns tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Your aspiring servant,
Ānanda-caitanya dāsa

Ānanda- vrndāvana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget neked!

Szeretettel köszöntelek az idei évi *vyāsa-pūjā* ünnepségeden. Szeretném szavakba öntenem irántad érzett hálámat, tiszteletemet és ragaszkodásomat. Ahogy telnek az évek, a megértésem gyarapodik a lelki életben. Nagyon hálás vagyok, hogy a megelőlegezett bizalmadba fogadva segített az utamat, vissza Istenhez.

A szentírások kétfajta *vaiṣṇaváról* beszélnek. Eddig a hallottakból úgy hittem, hogy a *bhajanānandī* az a személy, aki nem

akar foglalkozni mások lelki fejlődésével, egyszerűen csak elégedett azzal, hogy ő maga Kṛṣṇa-tudatos. Leckédben egy elgondolkodtató dolgot mondtál ezzel kapcsolatban. A hiteles *bhajanānandīk* azért választják ezt az utat, mert félnek. Az egész világot az tartja mozgásban, hogy mindenki valamilyen mértékben mester akar lenni. Egy *vaiṣṇava* kiváló jelleme vonzza a jámbor lelkek figyelmét. Ezt a figyelmet követi a tisztelet, a pénz és még sok minden más. Mások mesterévé válik lelki emelkedettsége miatt. Amikor valaki nem rendelkezik erős Kṛṣṇa-tudattal, könnyen megzavarhatja az efféle tisztelet, és magára már nem szolgálként, hanem mesterként kezd gondolni. Megmámorosíthatja az az érzés, hogy ő bizony rendelkezik olyan tulajdonságokkal, ami miatt Kṛṣṇától független mesterként gondolhat saját magára. Egy hiteles *bhajanānandī* az ilyen fajta félelme miatt járja ezt az utat. Caitanya Mahāprabhu viszont azt mondta, hogy mindenki legyen *guru*. A mi hagyományunkban ezt az utat választják a *vaiṣṇavák*, vállalva a kockázatot, hogy pozíciót fogadnak el a társadalmunkban, és ezzel kiteszik magukat annak a veszélynek, hogy imádatot kell elfogadniuk. Nem tudom átlátni hogy mennyire, de biztos nagyon Kṛṣṇa-tudatosnak kell lenni, hogy az ilyen szerep ne térítse le az embert az útról. Nekem ez egy új oldala annak a felelősségnek, amit vállalsz értünk. Egy igazi mutatója a Kṛṣṇa-tudatnak, hogy bár sok minden van körülötte, aminek a hatására olyan sok más szerepben is elmerülhet, mégis alázatos szolgája marad

az igazi mesternek. Ez egy olyan veszély, amire még Brahmā is az Úr védelmét kérte, hogy ne tegye büszkévé amit csinált, ne gondolja magát független mesternek. Nagyon szerencsések vagyunk, hogy egy ilyen lelki tanítómesterrel találkozhattunk, aki minden körülményben a tiszta odaadás és alázat vezérel. Az igazi alázat pedig az Úr iránti tiszta szeretet jellemzője. Azok a *vaiṣṇavák*, akik a *ghoṣṭyānandīk* útját választják, szerencsésé teszik a szerencsétleneket, avatásban részesítik őket, ami által újra összekapcsolódhatnak Kṛṣṇával. Az avatás nagyon különleges folyamat, és amikor ezen gondolkodom, megszünnék a nehézségeim. Milyen csodálatos lehetőség, hogy olyan személyt követhetünk, aki azért jött, hogy segítsen megtalálni azt, akit mindenki keres. Ám sokszor csak figyelmen kívül hagyom, és akkor jönnek a nehézségek. Hallottam egy szép történetet, melyben az Úr Nārāyaṇa beszél Gopa Kumārához, és feltárja a saját gondolatait: „Olyan nagy elkülönülést érzek tőled, a szívem meghasadt, látva, hogy életről-életre elfelejtettél engem, és ez elviselhetetlenné vált számomra. Nem tudtam olyan módszert, hogy ide hozzalak, hogy ne törjek meg valamilyen szabályt, amit én is követek. De átléptem és elrendeztem, hogy megszüless Govardhanánál, és Személyesen eljöttem, mint a lelki tanítómestered, hogy elmondjam, mit kell tenned ahhoz, hogy visszatérj Hozzám.”

Guru Mahārāja, kegyedből csökken a tudatlanság, és a tudatosság felé mehetek. Sajnálom, hogy nem tudom mindig értékelni a jó szerencsét, hogy kapcsolatban lehetek

veled. Ennek a kapcsolatnak köszönhetően változhatok és fejlődhetek a lelki életben. Caitanya Mahāprabhu azt mondta, hogy Śrīvāsa Ṭhākura házában még egy kutya is imádandó. Egy *vaiṣṇava* nagyon kedves az Úrnak a Neki végzett tiszta odaadó szolgálata miatt. Kṛṣṇa nagyon hálás az ilyen *vaiṣṇavának*, és Ő nemcsak annak a személynak adja a kegyét aki Őt közvetlenül szolgálja, hanem annak is, aki kapcsolatban van azzal a személlyel. Mivel Ő határtalan, a kedvességének sincsen határa. Tiszta odaadó szolgálathoz köszönhetően Kṛṣṇa minket is a kegyével áraszt el, csak azért, mert próbálunk neked valamit segíteni. Hálaosan köszönöm, hogy hozzád kapcsolódhatok, és a lelki életemet a te menedékben gyakorolhatom.

– Drága Uram, Kṛṣṇa! A teljesen Kṛṣṇa-tudatú nagy lelkek és *bhakták* örökké lótusz-lábaidra gondolnak, s e transzcendentális gyönyör nektárjától tökéletesen elégedettek. A nektár, melyet szakadatlanul élveznek, néha kicsöppen szájukon, s transzcendentális tetteidről szóló elbeszélések formájában másokra is ráhull. A *bhakta* ajkáról fakadó nektárnak oly csodálatos hatása van, hogy ha valaki olyan szerencsés, hogy ihat belőle, rögtön kiszabadul a születés és halál örök körforgásából. Anyagi létünk oka az, hogy elfelejtettünk téged, ám szerencsére nyomban eloszlik a felejtés sötétsége, ha valaki olyan kivételes helyzetbe kerül, hogy dicsőségedről hallhat. Kedves Guru Mahārāja, kérlek, segíts, hogy én is az igazi mestert szolgálhassam, és kegyesen tarts meg közeledben, hogy amikor ezek a nektár

cseppek aláhullanak, akkor a szívemet ezzel tölthessem fel.

*Jelentéktelen szolgáló:
Ānanda-ṛṇḍāvana dāsa*

Ānanda-Rādhikā devī dāsī

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretnék köszönteni megjelenési napod alkalmából. Sajnos csak ekkor írok neked levelet, amit nagyon sajnálok. Ígérem, hogy többször fogok neked írni.

Olyan jó, hogy vagy nekünk. Sokszor gondolok rád, hogy mit csinálsz, merre jársz, hogy prédikálsz. Te mindig úton vagy és hirdeted a szent nevet. Keresed az alkalmat, hogy találkozz azokkal a lelkekkel, akik önszántukból nem szolgálnák Kṛṣṇát. Megtanítod nekik, hogyan szolgálhatják az Istenség Legfelsőbb Személyiségét. Nekem is ezt tanítottad és tanítod.

Kérlek, add az áldásod, hogy én is egy szolga legyek! Köszönök mindent!

Guru Mahārāja *ki jaya!*

*Szolgáló:
Ānanda-Rādhikā devī dāsī*

Ānanda-varḍhana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, Śrīla Prabhupādának és neked!

*om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena
tasmai śrī-gurave namaḥ*

Megint csak ülök tollal a kezemben, és gondolkodom, hogy mit írhatnék.

Most nem szeretnék egy sablonos felajánlást készíteni.

Azért szeretek felajánlást írni – nem csak neked, hanem Śrīla Prabhupādának is –, mert fokozatosan előbukkannak azok a gondolatok a kegyetekből, amelyek miatt és amelyek segítségével hálámat kifejezhetem felétek. Ez a szép szolgálat nagyon sokat segít abban, hogy az intelligenciámat megtanuljam olyan módon használni, hogy azal tudjalak téged dicsőíteni, amellet, hogy szolgálatom részleteit tervezem meg veled.

Mostanában gondolkodtam azon, hogyan változtatja meg a Kṛṣṇa-tudat az egyének és közösségek *karmáját*, s ezzel kapcsolatban eszembe jutott, hogy ezidáig kb. két évtizedes prédikálótévékenységed hogyan változtatja Magyarország sorsát.

Amikor az országba érkeztetek Devāmṛta Mahārājával, mindent titokban kellett csinálni. Mostanában nemhogy nem kell félni

a hatóságoktól, hanem bennünket hívnak segítségül a kialakuló válságos helyzetekben (pl.: állami delegációk, környezetvédelmi együttműködések).

Magyarországon és világviszonylatban az ISKCON nagyon komolyan elismeri a tevékenységeinket.

Az az óriási erőfeszítés, amivel cselekszel, és a hatalmas vágy a prédikálásra, rendkívüli módon inspirál engem, hogy egyre nagyobb erőfeszítéseket tegyek a szolgálatomban.

Nagyon-nagyon inspirálnak a szolgálatra írói tevékenységed gyümölcsei, a *Kṛṣṇa Vṛndāvanában* sorozat, valamint várakozással tölt el a *Nava-vraja-parikramā-kāṇḍa*.

Ezek az elkészült és még készülöben lévő művek, amelyek lebontják Prabhupāda írásainak a részleteit, csodálatos *prema kīrtanád*, érett *saṅkīrtanás* lelkesedéssé – amit mindenkire képes vagy átragasztani – tartják a lelki életemet „életben”.

Úgy látom, Kṛṣṇa kezd kialakítani egy olyan helyzetet – a rohamosan közelgő társadalmi, ökológiai és gazdasági katasztrófa előidézésével –, hogy a reád bízott tömeget mintegy a karjaidba akarja lökni, hogy mentsd meg őket. S azért teszi ezt, mert látja, hogy tökéletesen alkalmas vagy erre a feladatra.

Ez engem gyermeki izgalommal tölt el, mert olyasvalamiben vehetek részt, amihez még éretlen vagyok.

Kedves Guru Mahārājám, tudom, hogy Śrīla Prabhupāda és az ISKCON zászlaja alatt egy ilyen hadvezér vezetésével, mint te, egy elesett kis közkatonára is képessé válhat a legnagyobb dolgok véghezvitelére a

Kali-yugában vívott hatalmas háborúban,
feltéve, ha nem áll az útba!

Mindent nagyon köszönök. Légy még
köztünk sokáig!

Szolgád:
Ānanda-varadhana dāsa

Ānandinī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amikor olvasom a *Śrīmad-Bhāgavatamot*,
többször megfigyeltem, hogy amit ott olva-
sok, és amit megvalósítanak a nagy szentek,
te is azokért a dolgokért élsz.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 1.2.3 vers fordítása
így szól:

„Hadd ajánljam tiszteletteljes hódola-
tomat neki (Śukának), minden bölcs lelki
tanítómesterének, Vyāsadeva fiának, aki
az anyagi lét legsötétebb régiói átszelésé-
ért küzdő, rendkívül materialista felfogású
emberek iránti mélységes együttérzéséből
elbeszélte a védikus tudás legjavának e
bensőséges kiegészítését, miután tapasza-
lati úton ő maga is elsajátította.”

Az idézet teljesen a te életed missziója.
Hisz mi más motiválhatja azt a fáradhatatlan
írasi vágyat, ami benned van. Írod egymás
után a könyveket, hogy segíts nekünk, akik
itt küzdünk, hogy átszeljük az anyagi lét
sötét óceánját. Mélységes együttérzésedet

tapasztaljuk, s azt a határtalan, személyes
figyelmet, amit fordítasz felénk, ha nehézsé-
geinkkel hozzád fordulunk. Együttérzésedet
nem csak mi tapasztalhatjuk itt Magyaror-
szágon, hanem kimutatod Angliában, Íror-
szágban, Skóciában, Indiában, és ki tudja,
hogy a világ hány országában még. Viszed a
szent nevet, és tartod csodálatos *bhajanáidat*
az elesett lelkek megmentésére, mint ahogy
az Úr Caitanya is a *kīrtanáival*. Az elesett lel-
kek megmentése az életed célja, s a *bhakták*
tanítása.

Könyveidben kibontasz 1-1 témát rész-
letebben, mint a *Bhāgavatamban* van, s
mélyebb és mélyebb megértések felé viszel
bennünket. S ez azért lehet, mert te magad is
megtapasztaltad, elsajátítottad a *Bhāgavatam*
transzcendentális, mély üzenetét. S ha vég-
re föladnánk az anyagi ragaszkodásainkat,
megnyilvánulhatna a lelki világ csodálatos
transzcendentális valósága, s megtapasztal-
hatnánk mindent, amit a *Kṛṣṇa Vṛndāvanában*
sorozatban élénk társz.

Te mindent fel tudtál adni. Végezted
szigorúan az előírt folyamatot: figyelmes
japázás, *bhakták* szolgálata, lelki tanítómes-
tered, Śrīla Prabhupāda szolgálata. Ezeket
máig is folytatod, és prédikálsz minden
energiáddal, tanulmányozod a szentírások-
kat, az előző *ācāryák* írásait, és a lelki taní-
tómestered kérésére írsz. Te vagy számomra
a legcsodálatosabb példa a folyamat hite-
lességére. Te csak rábízod magad a lelki
tanítómesteredre, hisz az ő vágya szerint
cselekszel, az ő utasításai szerint élsz. És rá-
bízod magad Rādhe-Śyāmára, ott vannak a
szívedben. Ők a te életed és lelked.

Én mikor fogom tudni végre feladni az anyagi ragaszkodást, mikor fogom megérteni, hogy az igazi boldogságot Rādhe-Śyāma adja, ha csak rajtuk függünk és nincs más a szívünkben. Nekem nincs megfelelő megértésem, s az én szívem legbelsőbb zúgában nincs ott Kṛṣṇa. Ez egy nehéz tapasztalat volt.

Szeretnék úgy függni rajtad, az utasításaidon, mint ahogy te a lelki tanítómestereden! Hadd szolgáljalak a testemmel, a lelkemmel, a szívemmel és az elmémvel! Kérlek, taníts meg a lelki gyakorlatok helyes végzésére, hadd kerüljek ki én is az anyagi lét mocsarából! Hadd legyen az én szívem legbelsőbb zúgában Kṛṣṇa, mint neked!

Foglalj le az odaadó szolgálatban vágyad szerint! Szeretnék elégedetté tenni!

*Elesett szolgád:
Ānandinī devī dāsī*

Anaṅga-mañjarī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thinking of you as I sit down to write my offering, I remember your beaming smile and I think back over the years to the many times I have been blessed with seeing it.

At Soho Street temple on a Saturday night *kīrtana* you stood up on the cushion behind your harmonium and danced around in

a circle, I was sitting at your feet and as I looked up at you, you looked down at me with raised eyebrows and a huge smile that left me feeling happy for days. When Yamunā came to see you on your UK visit this January, you saw that I had tagged along to see you too and you said „oh, two for the price of one” and beamed down at me. I remember your kind smile as you threw a ball of paper at me in your office at the manor after I’d hindered rather than served you due to my incompetence. And so many other times I recall and I feel their warmth.

Your smiles are not ordinary as you are not ordinary, they are filled with mercy as you are overflowing with mercy. How it is that a rock hearted fool like me has collected these mercy filled smiles is inconceivable to me. Yet, receive them I do time after time, year after year, and I treasure every one.

Guru Mahārāja, thank you for your great kindness to me, thank you for your guidance, thank you for your beautiful books that paint a vision of Kṛṣṇa so enchanting, that we might hold it in our hearts and minds and begin to truly know Him. Thank you for allowing me to feel close to you and in touch with your personal mission by hearing your transcendental podcasts.

Begging to remain for ever near your smile and at your feet.

*Your unworthy servant,
Anaṅga-mañjarī dāsī*

Ananta dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances to your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Thank you very much for your merciful leading us to the spiritual world! As of myself, you're just dragging me against all my jibbing. May your mercy towards your disciples—as well as all living entities—never run out! Every day I pray to Kṛṣṇa to make me your worthy disciple to assist you in the mission of Śrī Caitanya and Śrīla Prabhupāda.

In Soviet time one love song was very popular in our country:

"I'm afraid of the thought
I could just open a wrong door
I could just follow a wrong road
And couldn't find you out
Couldn't meet you . . ."

Now I sing this song about Kṛṣṇa and Your Divine Grace.

Let me remain near your lotus feet and follow your footsteps forever!

Bowing down again and again

*Your still useless disciple,
Ananta dāsa*

Ananyagopī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Azt mondják a szentírások, ha az ember találkozik élete során egy hiteles lelki tanítómesterrel, az olyan ritka drága kincs, mint egy briliáns vagy egy drágakő, melyre nem lehet rálelni bárhol bármikor. Különleges ajándék, ha valaki mégis találkozik eggyel.

Vannak gazdag emberek, akik a legnevesebb ékszerészek, legegységesebb tervezésű drágakövekkel kirakott ékszereit viselik magukon, hogy megmutathassák a világnak, milyen szerencsések, milyen boldogok és milyen jómódban élnek. Nem tudják, hogy valójában ők a legszegényebbek, és hogy az igazi kincset az ember nem mutogatja mindenkinek, hanem féltve őrizi a szívében, és csak a hozzá legközelebb állóknak mutatja meg.

Az én legdrágább kincsem olyan, mint egy színarany lótuszvirág, mely reggelente a Nap sugaraitól ragyog, éjjelenként pedig a Hold ezüstös fátyla alól szórja aranyló fényét. A Rādhe-Śyāma iránti szeretet tavának nektárja táplálja, melyben olyan boldogan és kecsesen úszkál, mint egy hattyú. Ezer és ezer selyemszirma egy-egy kiváló tulajdonságáról ad hírt a világnak. Amikor öszszecsukja szirmait, olyan, akár a legcsodálatosabb lótusz szem, mely kedvesen, mélyen és kegyesen tekint körbe, s akire rápillant, hatalmas boldogságot tapasztal és soha el

nem felejtí ezt az élményt. Amikor kibontja újra a szirmait, akkor mosolyog, ami minden bánatot elúz a szívből, és örömmel teli reménnyel tölti el az embert. Amikor a bárszonyos szellő simogatja szirmait és a szirmokon lévő igazgyöngy cseppek belepottyannak a tóba, ez az éneke, mely olyan tiszta, akár a kristály, és annyira szeretetteljes, hogy a Rādhe-Śyāma iránti tiszta szeretet nektári tava megárad tőle, elöntve a partot, s így különleges kegyében részesíti a körülötte növő törékeny fűszálakat is. A tiszta odaadó szolgálat mézédés illatát árasztja magából, s akit egyszer igazán beborít ez az illatfelhő, többé nem tud semmi másra sem gondolni.

Az én lelki tanítómesterem olyan, mint egy színarany lótuszvirág, mely a legértékesebb a három világban. Bárcsak méltó lehetnék rá, hogy mindig igazi, tiszta szeretettel szolgálhassam őt és bárcsak örökre a szívemben őrizhetném ezt a legdrágább kincset!

*Szolgád:
Ananyagopī devī dāsī*

Añjavatī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Gyakran azért imádkozom, hogy a lelki életemben két dolgot sose felejtsek el. Az

egyik, hogy minden pillanatban cselekedjek úgy, mintha a lelki tanítómesterem mellett állna, a másik pedig, hogy minden napomat úgy éljem, mintha az lenne az utolsó. Ezek egyelőre nagyon nehezen elérhető célnak tűnnek, de mint elvek, nagyon tiszták a számomra.

Ha minden cselekedetemenél mellett állnál, az azt jelentené, hogy alaposan megválogatnám a szavaimat, a stílust, ahogyan kommunikálok, a dalokat, amiket énekelek, a sorokat, amiket olvasok, és még sorolhatnám. Sajnos jelenleg számos dologgal nem értenél egyet, és nagyon fel kellene kötnöm a nadrágomat, hogy megfeleljek, de így legalább egyre közelebb kerülnék a lelki szinthez. Persze fizikailag egyébként sem megoldható, hogy mindig mellettem állj, de ha csak elképzelem, hogy mit szólnál ehhez vagy ahhoz, vagy mit döntenél abban az esetben, az nagyon sokat segít, mert olyankor félre teszem az én kis hitvány elmémet, és az általad képviselt elvek alapján cselekszem. Sajnos ez nem mindig sikerül, nagyon sokat hibázok, és sokszor nagy távolság választ el a helyes cselekvésektől, de igyekszem feddhetetlen lenni, amilyen te vagy, Guru Mahārāja. Gondolataid, szavaid és tetteid csakis Kṛṣṇával kapcsolatosak, nem tűrnek semmi fölösleges témát. Kizárólag Śrīla Prabhupāda nyomdokait követed, és minden erőddel azon vagy, hogy átadd a szent nevet a lehető legtöbb személynek, és a *bhaktákat* a helyes ösvényen tereld.

Ha minden napomat úgy élném, mintha az lenne az utolsó, az azt jelentené, hogy teljes figyelemmel *japáznám* a kö-

reimet, nagy lelki mohósággal olvasnám Śrīla Prabhupāda könyveit, egy percet sem akarnék kihagyni a reggeli programból, és a Kṛṣṇával kapcsolatos dolgokon kívül nem kapna más helyet az életemben. Sajnos jelenleg nem így élem a napjaimat. Először próbálok tudatos lenni, aztán Kṛṣṇa-tudatos, de még ez is nagy kontrolláltságot igényel. Szerencsére a te példád nagy erőt ad ebben. A te napjaid úgy telnek, mintha a lelki világban lennél: Kṛṣṇa szolgálatában. Nagy figyelmet szentelsz a *sādhanādra*; amikor *japázol*, Kṛṣṇa ott van veled, amikor a könyvedet írod, Kṛṣṇa adja a szavakat, és amikor *bhajanázol*, a lelki világot idézed meg. Igyekszem követni a te hozzáállásod és hangulatodat ebben is, és remélem, az életem végén sikerül a tőled kapott erővel átlépni a lelki világ kapuját.

Miközben a fenti sorokat írtam, arra gondoltam, hogy mit mondanék neked, ha tudnám, hogy ez az utolsó napom. A következő gondolatok jutottak eszembe:

Kedves Guru Mahārāja, kedves apukám! Sosem tudom neked visszafizetni mindazt, amit kaptam tőled. Hálátlan voltam, nem mindig követtem a szavaidat, és sokszor megfélelkeztem rólad. Nem értékeltem eléggé azt, hogy menedéket adtál; olyan voltam, mint egy hálátlan élősködő. Pedig éreztem, hogy kivételes személy vagy, nem evilági. Te már átléptél egy másik dimenzióba, ahol Rādhē-Śyāmāt szolgálod, de mégis itt vagy velünk, hogy taníts minket és példát mutass. Kérlek, nézd el a hibáimat, és adj erőt, hogy meg tudja hódolni, erőt, amivel képes lesz utolsó perceimben követni az utasításaid és csak Kṛṣṇára gondolni! Köszönöm a személyedet,

hogy figyelmet fordítottál rám, hogy tanítottál. Mindent köszönök.

*Jelentéktelen szolgáló:
Añjavatī devī dāsī*

Bhakta Antal Balázs

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Amikor nekiláttam ennek a felajánlásnak, már túl voltam a leadási határidőn. Sajnos mindig megcsúszok a dolgaimmal, így még ezt a nagyszerű lehetőséget is, hogy felajánlást írjak neked, az utolsó pillanatra hagytam. Sokat gondolkodtam, hogyan tudnám kifejezni, hogy miért vagyok hálás neked. Eszembe jutott, amikor Rādhāṣṭamī után elfogadtál több *bhaktát* tanítványodnak, köztük engem is. Nagyon jó érzés volt, hogy bizalmat kaptam tőled és a vezetőktől. Visszaemlékszem arra az időre, amikor közelebbről is megismertem a Kṛṣṇa-tudatot. A *bhakta*, aki prédikált nekem, mindig rólad beszélt. Azt mondta, rendkívül kegyes személy vagy, és mindenkinek a saját szintjéhez viszonyítva segítesz a lelki fejlődésben. Nem tudtam elképzelni, hogy egyszer azok között lehetek, akiket szárnyaid alá vettél, és társulhatok veled akár csak egy kis időre is.

Tehát hadd köszönjem meg, hogy kegyedből megismerhettem a Kṛṣṇa-tudatot,

és *bhakták* társaságában élhetek itt Új Vrajadhāmában. Köszönöm, hogy megelőlegezted a bizalmadat, és ígérem, minden tőlem telhetőt megteszek, hogy a szolgálattal elégedetté tegyem a vezetőimet, és rajtuk keresztül te is elégedett lehess.

Kérlek, add az áldásodat, hogy jó tanítványod lehessenek, fejlődhessek a lelki életben és össze tudjam magamat szedni, mert egyedül nem megy.

Szolgád:

Bhakta Antal Balázs

Anupamā devī dāsī

Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Kérlek, engedd meg, hogy ebben a pár sorban köszönthesselek téged megjelenési napod alkalmából. Nekünk, tanítványaidnak ez egy nagyon különleges és csodálatos nap, hiszen ezen a napon jöttél el közénk, ebbe a világba. A társaságod nélkül soha nem tudtunk volna közel kerülni a lelki tudományok megértéséhez, Śrīla Prabhupāda, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurānga és Śrī Śrī Rādhe-Śyāma szolgálatához. Te adtad meg az esélyt, hogy a lelki fejlődés útjára léphessünk, az utasításaidon, a szolgálattodon és a kegyeden keresztül. Ahányszor találkozom veled, rögtön felébred szívemben a vágy,

hogy szolgálhassak és fejlődhessek a lelki életben. A Kṛṣṇa-tudatos élet, az odaadás élő példája vagy. Ahogy minden percben prédikálsz, ahogy tökéletesen követed Śrīla Prabhupādát, az egész életeddel gyönyörű példát állítasz. Fáradhatatlanul és rengeteg erővel. Nagyon örülök, hogy sikerült közelebb költöznünk a templomhoz, így többet találkozhatunk veled, és újra megkaphatjuk a *bhakták* társulását és a szolgálat lehetőségét. Egy reggel, munkába menet Ekāvali felhívott a farmról, és a telefont bevitte a *kīrtanára*, ahol te énekeltél. Ahogy mentem az úton és téged hallgattalak élőben, arra gondoltam, hogy „mit is keresek én itt, bárcsak inkább ott lehetnék”. Csak mentem az utcán, a telefonból meg a lelki világ hangjait hallgattam. Határtalan boldogság fogott el, hogy ismerhetlek téged, hallgathatom, ahogyan a szent nevet énekeled, és hálás vagyok, hogy abba a Kṛṣṇa-tudatos családba tartozhatok, amibe te, és részese lehetek a mozgalomnak. Neked köszönhetem, hogy az élet útvesztőjéből megmutattad a kivezető utat. Remélem, idővel kapok annyi intelligenciát Kṛṣṇától, hogy szépen tudjalak követni téged, és elégedetté tehetlek. Remélem, még sok évig egészségben velünk maradsz.

Elesett szolgád:

Anupamā devī dāsī

Anurādhā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All Glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja on this very auspicious day of your *vyāsa-pūjā* I feel very grateful to be here.

Throughout the years you have always been a constant guide for my family and myself. I remember how when I first used to first visit the temple, you were resident at the Manor and on many occasions spent hours on Sundays preaching to the guests. My father was one of the guests (sometimes rather challenging), he was so impressed with your answers that each week he would come back to hear more from you. When he was terminally ill in hospital you graced us with your presence and read some of the *Bhagavad-gītā* to him, how fortunate he was and how immensely kind you are, thank you so much.

Guru Mahārāja, you have been a constant source of inspiration throughout the years, guiding my family through all the major decisions in our lives. You have shown much patience and care and I am extremely grateful for this. Through your special books, *bhajanās* and instructions, you are constantly inspiring and teaching us so much.

I remember listening to a lecture by Śrīla Prabhupāda and he was saying "I personally had the opportunity to talk to my Spiritual Master not more than 10 times, but I tried to follow his instructions that's all, this is the

process. If you follow strictly instruction of Guru you remain perfect, if you concoct ideas against the instructions of the Guru you are gone". I pray that I may have the ability and determination to follow and practice all that you have taught me. I hope that one day I can be a disciple that you can be proud of.

Guru Mahārāja I also wish to thank you so much for the personal attention you give to Mohinī and Nāyikā, they have a strong attachment to you. When you talk to them you are so encouraging and I proudly say that they are trying to follow what you have asked them.

On this special day I beg forgiveness for the many mistakes I have made, you are a very caring spiritual father with much tolerance and patience and a very big heart. Thank you.

*From your servant,
Anurādhā devī dāsī*

Aprākṛta dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to your divine lotus feet.

On this most blessed day of your appearance please allow me to attempt to offer some words of appreciation at your divine lotus feet.

In the *Śrīmad-Bhāgavatam* fourth Canto 20th chapter text 25, Pṛthu Mahārāja is asked

by the Lord what benediction he would like and he replies...

*sa uttamaśloka mahan-muhkha-cyuto
bhavat-padāmbhoja-sudhā-kaṇānilaḥ
smṛtim punar vismṛta-tattva-vartmanām
kuyoginām no vitaraty alam varaiḥ*

„My dear Lord, You are glorified by the selected verses uttered by great personalities. Such glorification of Your lotus feet is just like saffron particles. When the transcendental vibration from the mouths of great devotees carries the aroma of the saffron dust of Your lotus feet, the forgetful living entity gradually remembers his eternal relationship with You. Devotees thus gradually come to the right conclusion about the value of life. My dear Lord, I therefore do not need any other benediction but the opportunity to hear from the mouth of Your pure devotee.”

In the purport Śrīla Prabhupāda explains: „As soon as a sleeping living entity hears the powerful voice emanating from the mouth of a pure devotee, he immediately remembers his eternal relationship with the Lord, although up until that moment he had forgotten everything. For a conditioned soul, therefore, it is very important to hear from the mouth of a pure devotee.”

Like one suffering from amnesia I have forgotten about the meaning of the human form of life and have become covered by ignorance. But by hearing and trying to follow your transcendental instructions my eyes have been opened and you have given me the opportunity to engage in devotional

service. Although I have no good qualities of my own, by trying to please you through engaging in devotional service I hope to one day be able to approach the shelter of your lotus feet, which are the only shelter in this ocean of material existence.

Of the nine processes of devotional service, hearing is the first and in this verse spoken by Pṛthu Mahārāja he gives much importance to hearing from the mouth of a pure devotee. You have great attraction to hearing the transcendental subject matters of the Lord and His devotees, and by hearing from you my taste for material sound vibrations (which are compared to a place of pilgrimage for crows) will be removed. Then it will be possible for me to remember my eternal relationship as servant of the Lord, and by your grace be attracted to hearing about the pastimes and qualities of the Supreme Lord.

*Aspiring to become your servant,
Aprākṛta dāsa*

Āryadeva dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnék köszönteni áldásos 60. megjelenési napodon, kedves Guru Mahārāja. Nagyon fontos a jelenléted az életemben, mert ha csak rád gondolok és emlékezem

a tanításaidra, akkor nyugodtabban és józanabban telnek a napjaim. Te vagy az egyetlen szerencsém. Ha az emberek az utcán könyvosztás közben dicsérnek, és azt mondják, hogy „Ó fiatalember, önből árad a nyugalom, a kiegyensúlyozottság és a boldogság”, akkor csak rád gondolok és nagy örömet érzek. Mert tudom, hogy tőled kapom minden jó tulajdonságomat. Ha van okom büszkének lenni, akkor a te erőfeszítéseidre és odaadásodra lehetek. Az egész életemnek nincs semmi értéke, hogyha nem folytathatom a te és a tanítványaid irányítása alatt. Alacsony helyzetem ellenére is nagyon gondoskodó vagy velem, pedig sokszor csak problémát okozok neked. Te mindig megpróbálsz segíteni. Erre nem képes senki más a világban, csak az Úr Kṛṣṇa bhaktája.

Kedves Guru Mahārāja, nagyon szépen köszönöm, hogy vagy nekem. Szeretném, ha szavaim eltörpülnének a tetteim mögött, amivel kifejezhetem hálámat neked.

*Maradok örök szolgáló:
Āryadeva dāsa*

Aṣṭa-sakhī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked megjelenési napodon!

Nézem Rādhe-Śyāmát reggel, délben, este. Sokszor nézem, nézhetem Őket, és próbálok kitalálni a kívánságaikat, imádkozom Hozzájuk, hogy legyen elég szeretetem Feléjük ahhoz, hogy a szolgáljukká válhassak. Mindez egy csoda, melyet te teremtettél és te adsz, Guru Mahārāja.

Olvasom a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇit*, folyamatosan, mióta megjelent, azt hiszem, most harmadszorra. Olyan csodálatos, hogy amikor még csak a közepén tartok, már legszívesebben megint újra kezdeném. Csodálatos, mert óriási hitet ad, hogy még az olyan nyomorult és ostoba lélek is, mint én, tisztulhat a megfelelő hallás és szolgálat által, és elnyerheti a tiszta istenszeretetet. Az utószóban dicsőíted Rādhe-Śyāmát, és érdemtelennek nevezed magad arra, hogy megkapd a kedvességüket. De hogyan is tudnál olyan pontosan és szeretettel írni a tökéletes és tiszta odaadó szolgálatról, írni Róluk, ha te magad nem lennél mindennek a birtokában? Alázatosságod és szereteted folyton folyvást arra ösztönöz, hogy megoszd velünk a transzcendentális élményeket és tudást, és reményt ébressz bennünk.

A szíved csak Rādhe-Śyāma, s idehívtad Őket ebbe a szenvedéssel teli világba, hogy örömet szerezzen, és reményt adj nekünk. Sőt, nekünk adod Őket, hogy vigyázzunk Rájuk, amíg te távol vagy – mintha nem tudnál vigyázni Rájuk a távolból! Sokszor írod, hogy egyszer talán te is kiérdemled, hogy ne kelljen többet elmenned Vraja-dhāmából. Pedig igazából te vagy az egyetlen, aki erre érdemes, de végtelen kegyedből szétosztod Rādhe-Śyāma közvetlen szolgálatának érde-

mét. És ez egy felfoghatatlan csoda, amivel nem lehet betelni. Azt írod Róluk, hogy Ők *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* – csodatévő drágakövek. És tényleg, olyannyira elbűvölőek és vonzóak, hogy a szolgálatuk iránti mohóság csak egyre növekszik.

Nézem Rādhe-Śyámát, de titokba burkolóznak. Nélküled, Guru Mahārāja, képtelen vagyok érteni Őket. Így arra kérlek, taníts a szolgálatukra, taníts arra, hogyan kell Őket szeretni. Szeretném viszonzni számukra azt a csodát, hogy a közelükbe engednek, és szeretném neked is kifejezni a hálámat, hogy a közelükbe engedsz. Kérlek, nyisd meg a szívemet, hogy hálás tudjak lenni azért a végtelen és csodálatos kegyért és szeretért, melyet Tőletek kapok – tőled és Rādhe-Śyámától. Köszönöm, Guru Mahārāja!

*Jelentéktelen szolgáló:
Aṣṭa-sakhī devī dāsī*

Atula-kṛṣṇa dāsa

Kedves Śrīla Gurudeva!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Legkedvezőbb ünnepünk, dicsőséges *vyāsa-pūjād* közeledtével minden alkalommal ugyanaz a forгатókönyv a szívemben: izgulok, mert messze túllép rajtam a feladat, hogy kellőképpen tudjalak köszöntenni téged. Hogy változatosabb legyen, most még izgalmasabbá tette ezt az időszakot a

gondviselés keze, mert olyan helyzetet teremtett az életemben, annyira felborzolta az idegeimet, hogy megkérdőjeleztem, tudok-e felajánlást írni neked az idén? Aztán azt mondtam magamnak: „Oké, ha te nem tudsz, akkor Śyāmasundarához fogok segítségért fordulni, Ő biztos tud, és megbízhatóbb mint te!” Aztán így is tettem. Nagyon kértem Őt, segítsen nekem, mert nem mulasztom el a kötelességemet. Kaptam inspirációt. Kérlek szépen, hallgass meg. Történetem a következő.

Beláthatatlan idővel ezelőtt leestem ebbe a sötét, hideg és nyirkos anyagi világba. Hosszú-hosszú idő elteltével kezdtem felébredni, mit is kell valójában tennem. Az Úr Śrī Kṛṣṇa elküldött téged, hogy megmentes. Azon legfőbb üzenetekkel, hogy: „Igazából annak, hogy visszatérhessünk Istenhez, egyetlen kulcsa, hogy újra visszanyerjük Kṛṣṇa bizalmát.” Dvaipāyana prabhu mondta nekem, hogy ezt mondtad neki az avatása idején. A másik üzenet számomra:

*yasya deve parā bhaktir
yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ
prakāśante mahātmanāḥ*

Utóbbi személyes beszélgetésünk alkalmával említettem neked, hogy mennyire megviselt Balabhadra prabhu eltérése. Az a bizonytalanság és bizalmatlanság, melyet ez az esemény hozott felszínre a tudatomban, a te személyed felé is kilőtte nyilait. Nem emlékszem olyan időre, amikor úgy kínlódtam volna, mint ekkor. Közel került hozzám an-

nak megtapasztalása, hogy ebből a csávából a saját képességeim által nem tudok megmenekülni. Kaptam tőled irányadást ezzel kapcsolatosan, s ebbe próbáltam kapaszkodni. Könyörögtem az Úrhoz, hogy higgye el: én nem akarok ilyen hangulatot kultiválni, pusztán áldozata lettem saját múltbeli tetteim visszahatásának.

„Ahogy nap nap után, hetek és hónapok elteltével kérleltem az Urat, hogy adjon képességet arra, hogy tudjam alkalmazni az utasításodat, s közben tanulmányoztam a *Bhagavad-gītāban* a *bhakta* tulajdonságait, emlékezetemben képek jöttek elő rólad. Képek, melyek összeillenek a *Bhagavad-gītāban* leírt definíciókkal. Lelkes lettem, s egyre lelkesebb!” Megértettem mi történt és történik velem, mit vétettem el, s hogyan lettem szenvedő alanya annak. Most ott tartok a küzdelemben, hogy megvilágosodott előttem: az a bástya, amit a lelki tanítómester személyéből remél az élőlény, feloldhatatlan, mi több, az idő előrehaladtával egyre szilárduló elemekből kell, hogy épüljön! Az a vágyam – hogy megvalósítsam a fentebb említett *ślokát* – ugyanolyan szilárd, mint amikor először hallottam tőled. Persze, az anyagi energia megkérdőjelezte ezt, és letesztet. De ha egy másik oldalról vizsgálom a kérdést, akkor az Úr tanítását látom ebben, és ez a fő aspektus, melyből elemzem a témát. Az Istenség Legfelsőbb Személyisége porig rombolta a hamis elemekből épített erődítményemet, amit én a lelki tanítómester menedékének tituláltam. Ahogy te rámutattál, kedves Śrīla Gurudeva, fontos építőként használtam a kedves szavakat

és a személyemnek időt áldozó gesztust. S nyilván más, nem megfelelő építőelemeket. A lelki tanítómester személyéből eredő bástyámat nem a megfelelő elemekből építettem és ragaszkodást fejlesztettem ki iránta. Valódi pártfogóim azonban megvédelmeztek és nem engedték, hogy elvigyen a csalóka félreértés árnya... Intelligenciám a tisztulás útján van, s kezdem visszanyerni az életerőmet. Önvalóm pedig arra áhítozik, hogy életévé tegye a *yasya deve parā bhaktir ślokát*. Megtalálva azt a kapcsolatot örök lelki tanítómesterében, ami kapcsolat hangulatát az elszakíthatatlan barátság hatja át.

Mi a felajánlásom neked?

Itt vagyok, élek. Felvállalom azt, hogy helytelenül mérlegeltem, ennek eredményeképpen szinte nulláról kell kezdenem az építkezést. De a most épített erődöm garantáltan hiteles építőkövekből készítem. A garancialevél a te lótuszzádból származik. Az instrukcióidat egész életemben a szívemben fogom őrizni és szigorúan a *śāstrák* alapján akarom értékelni a világot. Újra elkötelezem magam lótuszlábaidnak; könyörgöm: tartsd a pillantásodat ezen a szerencsétlen lelken, mert egyre tisztább a látása: az Abszolút Igazságon kívül nincsen más célja. Te azért jöttél értem, hogy visszavidd a tudatomat Śyāmasundarához, és én tovább követlek. Amint lehetőséget kapok tőled, személyes *darśanát* veszek lótuszlábaidnál, hogy személyesen is megnyugtassalak: nincs más tervem, mint a tiszta odaadás elnyerése. Kérlek, bocsáss meg nekem esetlenségemért; újra megígérem, teljes erőmből küzdök továbbra is közös célunk érdekében: a

tudatom visszanyerje eredeti, tiszta jellegét. S természetesen miközben ez történik, megpróbálja mások tudatát is ilyen minőségűre formálni.

Köszönöm szépen a kegyelmedet. Hare Kṛṣṇa!

*Elesett szolgáló:
Atula Kṛṣṇa dāsa
rākho rāṅgā-caraṇera pāśa*

Bhaktin Baka Barbara

Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kali-yuga. Az emberek szívében fekete felhők tornyosulnak. Minden sötét. Világosságot csak a pusztító villámok cikázó fénye ad. Háború van, de senki nem veszi észre. A tömegek elhiszik, hogy ez a normális. Boldogok, mert a fejüket egy pillanatra kiemelik a vízből és levegőhöz jutnak. Elhiszik, hogy ez a boldogság. De nem! A szervezet a túlélésért kapkod, az izmok megfeszülnek..., de oly régóta tart a szenvedés. Már csak satnyán várják a véget, s a rothadó döghús ízéből, a kábítószeres mámorából, a nemi életből és a szenvedélyekből próbálnak erőt meríteni.

Hadifoglyok vagyunk. Az ellenség? Nincs ellenség! Mi szorítjuk ostobán a fa törzsét! Mi szorítjuk konokul *māyā* lábát! Mi vagyunk az ellenség! De erről mindenki

hallgat. Könnyebb okolni valaki mást. Könnyebb okolni valami mást. Az ember csak felpillant az égre, s széttárja büntől mocskos kezeit.

Én is önmagam háborújának vesztes foglya vagyok. Elhittem, hogy ez így jó. Hogy ez a normális. Aztán egy nap az utcán szembe sétáltam a szent névvel, mely egy valódi világ valódi boldogsága. Többé már nem volt elég egy-egy falatnyi levegő.

A te lótuszajkaidról szállt a nektári *mantra*. Láttam, ahogy a felhők eltűnnek az égről, és a föld virágba borul. Sok időbe telt, mire megértettem, a te erőd volt az, ami ezeket a változásokat előidézte. A te hangod, a te vágyad, a te hited. A te szereteted.

Lélekszakadva rohannék hozzád, de túl erősen fogom a fát. De te mindent láatsz. Oda léptél hozzám, hogy a tábornokom légy a magánháborúmban. Bár minden pillanatomat imádott Urad és Úrnőd mellett töltenéd, mégis eljössz a harctérre, hogy kicsomózd a kötelet a tehetetlen kezeikről. Ahogy a bánat földjén lépdelsz, lábad nyomában eltűnik a szenvedés, *tilakával* díszített sugárzó arcodra nem hullik a keserű eső. Könnyedén, szinte repülve mész egyik elesett lélektől a másikig, nem ismerve a fáradságot. Félelemnélküliséged reményt ad a félelem gyermekeinek, tudásod széttöri a tudatlanság rácsait.

Veretlen, délceg tábornokok hosszú sorából jöttél, hogy megtanítsd harcolni a harcra vágyókat, s hogy tetteire buzdítsd a beletörődötteket. Fegyvert adsz a kezünkbe a szent névvel, páncélt a transzcendentális tudással. Társakat a *bhakták* társaságával, s te magad a gyepelőt fogva győztesként kive-

zetsz minket a csatából. Olvastam már egy hasonló történetet. Réges-régen történt . . .

Én nem vagyok olyan, mint Arjuna. Körmöm mélyen a fa derekába van ásva. Megszántál engem. A szíved oly puha, mint a vaj, együttérzőn tekintesz minden élőlényre, s oly hatalmas, hogy az egész világ elfér benne. Én magam nem érdemeltem meg áldott figyelmedet. Nem tettem soha semmi jót, s most is nehéz. Nehéz nem rossznak lenni.

Kérlek, óh, tábornokom, ne hagyj a fánál, mert élni akarok! Légy szigorú, ha kell, de kérlek, soha ne lökj el magadtól. Követni akarlak, de nehéz. Mikor kértelek, segíttél. Új erőt adtál nekem. Most újra kérlek. Kérlek, ne hagyj soha magamra, ne engedj el, s ne tórd meg, hogy nemet mondjak, mert nélküled örökre elveszek. Nincs más menedékem rajtad kívül ezen a világon!

Szolgád:

Bhaktin Baka Barbara

Balānuja dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd el tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnék ezen a napon dicsőíteni téged, de egy kicsit elakadtam. Már rögtön az elején. Ahogy telnek a percek és próbálok megfogalmazni a felajánlásomat, elindul a képernyővédő. Szép színes képek váltogatják egymást: Kṛṣṇa a teheneket legelteti, az

Úr Caitanya Jagannātha előtt táncol, Śrīla Prabhupāda egy nagy *vyāsāsanán* ül és lelkét ad.

Aztán egyszer csak egy ragyogó *vaiṣṇava* tűnik fel: magas, erőteljes megjelenésű, az arca egy kicsit szigorú, de végtelenül kedvesen mosolyog. Aztán a következő kép: egy régebbi fotó, talán 20 éve készülhetett. A *vaiṣṇava* egy nagy *harināmāt* vezet, nyakában *mṛdaṅga* lóg, a tanítványai nagyon fiatalok és nagyon lelkesek. A harmadik képen a *vaiṣṇava* Ananta-śeṣa *mūrtiját* tartja a fején. Egy picit vicces a jelenet, de tudjuk, hogy komoly eseményen készült: Új Vraja-dhāma alapkövének letételén. Aztán egy boldog pillanatot: egy hatalmas *kīrtana* közepén táncol a *vaiṣṇava*, mellette szeretett istentestvérei és tanítványai, akik már nem annyira fiatalok, ám annál lelkesebbek. A képernyővédő aztán ismét vált, megint Kṛṣṇa és a bocik tűnnek fel, aztán az Úr Gaurāṅga és Prabhupāda.

Ahogy nézem ezeket a képeket, még több elevenedik meg a lelki szemeim előtt. Ezeket nem közönséges fényképezőgéppel készítették, és különleges merevlemezen tárolják őket: a *bhakták* szívében. Ezek a szívek rengeteg kedves képet őriznek rólad. A közös *harināmák*, fesztiválok, *kīrtanák* képei, a lelkék és előadások képei. Aztán ott a személyes album, amiben már kevesebb kép van, de ezek nagyon féltve őrzött kincsek: a személyes törődés, kedvesség pillanatai, egy-egy szidás, egy kölcsönös, önfelelt mosoly képei. Páratlan kiállítást lehetne rendezni belőlük!

Ahogy tanulmányozom őket, megértem, hogy a te életed csak a prédikálásról, a szent

névről, és a *bhakták* szolgálatáról szól. Azt mondják, ezek a tiszta *bhakták* tulajdonságai.

Tudom, hogy születésnapon adni illik, én mégis kérnék tőled: kérlek, engedd meg, hogy őszinte szolgád legyek, és szépen tudjam énekelni a szent nevet! Talán ezzel elégedetté tehetném Śrīla Prabhupādát, és téged is, kedves Guru Mahārājám!

Szolgád:
Balānuja dāsa

Balarāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni személyednek!

A Yamunā partján kiszáradtak a fák Kāliya mérgétől. Én is ilyen kiszáradt vagyok, de te Garudaként rám pillantasz, és a kegyed nektárjával áldasz meg. Évek óta hitegetlek, hogy összeszedem magam, de saját erőből nem megy.

Guru Mahārāja, szeretném megköszönni, hogy ilyen türelmes vagy velem.

Szolgád:
Balarāma dāsa

Bhakta Balázs Gergely

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

A *bhakták* kegyéből és a könyveid nektár-cseppjeiből már felsejlett előttem, hogy mekkora szerencséje van azoknak az élőlényeknek, akik kapcsolatba kerülnek veled. Śrīla Prabhupāda transzcendentális tudására alapozott tanításod megmenthet az ismétlődő születés és halál körforgásából bárkit, aki Kṛṣṇát, Prabhupādát és ezáltal téged választ. A tanítványaid tanúbizonyossága, hozzád való ragaszkodása és az általad adott feladatokban való kitartása is ebben a tudatban erősít meg.

Gaura-pūrṇimā ünnepén találkoztam egy hölgygel, aki a beszélgetésünk közben mesélt rólad. Azt monda, hogy az általa nagyon sokra tartott ezoterikus tudósokat mind könnyedén zsebre raktad. Nagy lelkesedéssel beszélt rólad, mély benyomást tettél rá.

És ezzel a mély benyomással nincs egyedül. Rám is nagyon mély benyomást tett amikor megszidtál, mert majdnem elhajlítottam a harmóniumod gombjait, amikor figyelmetlenül pakoltam el. Fél évig teljes dilemmában voltam, vajon rámnézel-e még ebben az életben? És rámnéztél! Rám mosolyogtál, amikor egyszer a folyosón szembejöttél. És elkezdtem remélni, hogy talán majd nekem is adsz egyszer valami feladatot. Hatalmas szerencsémre tanítványaid segítségével közvetve is szolgálhatlak, de személyiséged varázsa olyan

nagy, hogy az ember reméli és kívánja a veled való személyes kapcsolatot.

Kérem Kṛṣṇát, hogy tartson sokáig közöttünk, hogy minél nagyobb dicsőséget szerezhess az Úr Caitanya és Śrīla Prabhupāda küldetésének.

Minden dicsőséget Śrīla Śivarāma Swami Mahārājanak!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Tisztelőd és szolgáló:
Bhakta Balázs Gergely
Páty

Bhakta Balázs László, Gītāñjalī devī dāsī és Divālī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd alázatos hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Egy évvel ezelőtti leckéden a *guru* szerepéről beszéltél. Azt mondtad, a *guru* olyan, mint egy távcső. Egy átlátszó közeg, amelyen keresztül nézünk, mégis fontos, mert nélküle nem látjuk a csillagokat. Szerencsések vagyunk, hogy nekünk is van távcsövünk, de ennél sokkal gazdagabbak vagyunk általad, mert olyan ez a messzelátó, amelynek hatalmas, lágy szíve van, belefér sok-sok *bhakta*. Az utóbbi három évben sokfelé jártunk méhészeti gyűléseken, fesztiválokra, ahová elvittük Krisna-völgy jó hírét, Rādhe-Śyāma és Hanumān dicsőségét.

Sokszor megkérdezték, jó-e Krisna-völgyben élni? Ekkor szoktuk mondani őszinte válaszunkat: a legjobb helyen vagyunk, a legjobb időben. Köszönjük neked, hogy ezt válaszolhatjuk.

Alázatos szolgálóid:
Bhakta Balázs László, Gītāñjalī devī dāsī
és Divālī devī dāsī

Bhakta Bankos Zsolt

Tisztelt Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét lehetőséget kaptam arra, hogy kifejezhessem hálámat és nagybecsülésemet irántad. A legutóbbi ilyen alkalom óta egy év telt el. Azóta elfogadtál tanítványodnak, és egyre valószínűbbnek tűnik az a tény, hogy avatást adsz nekem. Egy számomra új, felfoghatatlan kapcsolat kerül az életembe. Eddig Śrīla Prabhupāda volt az a személy, akitől a kegyet kaptam, hogy ezzel a kapcsolattal járó új dolgokat gyakorolhassam.

Veled ellentétben nem vagyok alkalmas tanítványnak, nincs kitartásom, elszántságom, sok rossz berögződéssel és hajlammal rendelkezem, de a te példád a lelki tanítómesterrel való kapcsolatra jó útmutatást ad nekem. Láttatja velem, milyen, amikor valaki képes elfogadni a kegyet. A te kíválságodat és transzcendentális helyzetet

az is bizonyítja, hogy egy olyan különleges eszköz vagy az Úr Kṛṣṇa kezében, aki ezt a kegyet továbbítani is tudja a kor elesett lelkei nek. A szíved vágyai egyek a lelki tanítómestered vágyaival, akinek vágyai Caitanya Mahāprabhu vágyait próbálják beteljesíteni az elesett lelkek megmentésével kapcsolatban. Számomra jó példa volt erre, amiket az elfogadási ceremónián mondtál, annyira tiszták és egyszerűek voltak, amiket a szívem mélyén hallani akartam. A saját szolgálatodról beszéltél, és lenyűgöző volt őszinte alázatod.

Volt egy idő, amikor azt gondoltam, Prabhupādán kívül nincs olyan személy, aki meg tudna annyira érinteni, hogy hitem kezdjen kialakulni benne. Most úgy tűnik, ez a hit kezd kialakulni bennem veled kapcsolatban.

Guru Mahārāja! Bűnös, elesett, büszke személy vagyok, de ha transzcendentális pillantásod egyetlen másodpercre is rám vetnéd, minden lelki vágyam lehetségessé válna! Kérlek, adj menedéket ahhoz, hogy ezt a felbecsülhetetlen értékű kapcsolatot a legjobban tudjam használni az elégedettség érdekében.

Minden dicsőséget lótuuszlábadnak!

Szolgád:

Bhakta Bankos Zsolt

Bhaktin Bányai Hilda

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Azon gondolkodom, mit is tudnék neked írni ezen a szép napon, ami megfelelne annak a kritériumnak, miszerint ezen a napon a tanítványok és a *bhakták* feladata a lelki tanítómesterük, lelki jóakarójuk dicsőítése.

Nagyon köszönöm, nem lehetek eléggé hálás, hogy a *bhaktákon* keresztül és általad tudok valami kevéske szolgálatot ajánlani Prabhupādának és a *bhaktáknak*. Hiszen Magyarországon mindez a te kegyedből lehetséges.

Hallottam egyszer a *bhaktáktól*, hogy akkor lehet igazán könnyen gyakorolni a lelki életet, ha áttetsző közeggé tudunk válni, s így akadálytalanul el tudjuk fogadni a *bhakták* és a lelki tanítómester által felénk áradó kegy különböző formáit, s tovább is tudjuk adni őket. Akkor elgondolkodtam rajta, vajon ki lehet az a személy, aki ezt meg tudta valósítani ma, a környezetemben. S akkor egyetlen ember jutott eszembe, az pedig te voltál.

Egyszer, remélem én is legalább részben olyan áttetsző közeg tudok lenni, mint amilyen te is vagy. Hiszen az idő alatt, amit én a Kṛṣṇa-tudatban eltöltöttem, már számomra is egyre inkább láthatóvá válik és nyilvánvaló lesz a te példádon keresztül, mennyire fontos, és mennyire csak így működik ez a kapcsolat Prabhupādával, Kṛṣṇával és a *bhaktákkal*. Ahogy tőled látjuk. Hiszen mi

rajtad keresztül kapjuk meg a csodálatos Kṛṣṇa-tudatot, amit Śrīla Prabhupāda hozott el Nyugatra. Szeretnék egyszer én is egy olyan áttetsző közeg lenni, amin keresztül akadálytalanul juthat át az a csodálatos tanítás, amit próbálsz velünk is megértetni. S meg tudom én valósítani magamnak, s át tudom adni másoknak is. Hiszen az ISKCON-ban ez a legfőbb szolgálatunk.

Bár én bizonyos részeitől, mint pl: könyvosztás, félek a legjobban. Hiszen én eddigi Kṛṣṇa-tudatos időmben inkább csak magamat próbáltam megmentegetni.

Kérlek, add a kegyed, hogy meg tudjam változtatni ezt a haszontalan elmémet, ami ennyire viszolyog ettől a csodálatos szolgálattól, s én is részese lehessen Prabhupāda prédikáló missziójának, megtanuljak rendszeren hallani, s tudjam úgy szolgálni az autoritásaimat, Nitāi-Bhāvana prabhut és Gaura-Bhāvana *mātājīt*, hogy ők is úgy gondolják, ez az, ami kell a közösségnek, s ezt nyugodt szívvel tudják továbbjánylani neked.

*Elesett szolgád:
Bhaktin Bányai Hilda*

Bhaktin Bányász Alexandra

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

Az elmúlt évben is rengeteg ajándékot kaptam tőled, Guru Mahārāja. Sosem fogom tudni meghálálni indokolatlan törődésed!

Ajándék volt, mikor Egerbe jöttél, és beszélhattünk veled az udvaron. Olyan bensőséges hangulatot teremtettél, különlegesen meghitt beszélgetés volt! Teljesen megdöbbenett a figyelmességed, mikor nagymamámról kérdeztél, akinek a haláláról az előző felajánlásomban írtam neked. Hihetetlen volt számomra, hogy több ezer tanítványod írását végigolvasva, emlékeztem erre a történetre. De nem is kellett volna csodálkoznom, hiszen te egy hihetetlen, hihetetlenül különleges személy vagy!

Ez akkor is megerősödött bennem, amikor eljöttél, hogy részt vegyél a prédikáló vacsorán. Szinte kézzel foghatóan lehetett érezni a személyiséged ragyogását. Minden vendég lenyűgözve hallgatott. A főnököm a program után jelentősegteljesen, nagy tisztelettel, a fejével elismerően biccentve csak annyit mondott, miközben rád mutatott: „Nagy ember, nagyon nagy ember!”. Én pedig büszke voltam, hogy hozzád tartozom, hogy te vagy az én apukám, akitől minden évben annyi lelki ajándékot kapok.

Köszönöm Guru Mahārāja!
Isten éltesen sokáig!

*Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Bányász Alexandra
(Szandra)
Eger*

Bhaktin Bartakovics Timi

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A napok, hetek múlásával egyre erősebbé vált az az érzés, amit most már biztosan tudok, hogy a te segítségével vethetek véget anyagi világbeli létezemnek, s tanulhatom meg szeretni és szolgálni az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, Kṛṣṇát. Bízom benne, hogy méltónak találsz az iránymutatásodra.

Kérlek, add a kegyed, hogy sikerüljön legyőznöm nyughatatlan elmémet, s hogy örökké emlékezni tudjak az Úr Kṛṣṇa lótuszlábaira!

Szolgád:

Bhaktin Bartakovics Timi

Bhagavat-priya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked, megjelenésed e kedvező napja alkalmából!

aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ

sadā dāso 'smi sarvathā

*tat-kṛpāpekṣako nityaṁ
tat-preṣṭha-sāt karomi svam*

„A Legfelsőbb Úr parányi szerves része vagyok, és mindig, minden tekintetben örök szolgálja. Minthogy mindig kegyében és kedvességében reménykedem, felajánlom magam legkedvesebb szolgálójának, a lelki tanítómesteremnek.“

Néztem a *bhaktákat*, és azon gondolkodtam, milyen csodálatos dolog is ez. Milyen csodálatos dolog, ahogyan te is mondtad, hogy az emberek eljönnek, és hajlandóak több ezer forintot befizetni egy Kṛṣṇás prédikáló estért, csak azért, mert találkoztak egy *saṅkīrtanással*, és ő meghívta őket. Milyen csodálatos dolog, hogy az emberekből *bhakták* lesznek, és a rossz szokásaik, *anartháik* és a múltban elkövetett megannyi bűneik ellenére fejlődnek a lelki életben. Odaadóak lesznek Kṛṣṇa felé, megtisztulnak, és végül hazamennek Istenhez. Mindez a Kali-yugában történik, a *mlecchák* földjén. Gondolkodtam ezeken, és megéretttem, hogy ezek csodák, igazi csodák, mert ezek a dolgok nem történnének meg maguktól, ebben a bűnös korban meg pláne nem. A *bhaktáknak* el kellene pusztulniuk a bűneik visszahatásainak szenvedésében. Az elkövetett bűneik és a jelenlegi *anartháik* miatt, még több bűnt kellene elkövetniük, és ez az önmagát generáló folyamat végül teljes degradációt okozna, és a *jīvák* mind elvesznének a Kali-yuga fertőjében. Ez lenne a kézenfekvő, ez lenne az automatikus folyamat, mert így működik e bűnös kor. Ehelyett azonban a *bhakták* fejlődnek a lelki

életben, tisztul a szívük, és elégedettek a szolgálatukban.

Rádöbbszemem, hogy ezek a csodák nem maguktól értetődőek, de akkor hogyan történnek meg, ki a felelős értük?

A *bhakták* nem, vagy csak igen-igen csökkentve kapják meg a bűneikért reálsan járó visszahatásaikat, az újabb bűnök elkövetésére kényszerítő anyagi természet alsóbb kötőerőinek hatásától pedig meg vannak védve, és így békében gyakorolhatják a lelki életüket, míg annak ereje és megnyíráse meg nem semmisíti ezeket a visszahatásokat. Olyan ez, mint egy nagy gát, ami megvédi a völgyben a nádkunyhóból álló házakat egy hatalmas özönvíz pusztító erejétől, míg a nap heve el nem párologtatja a vizet, teljesen felszárítva azt. Felmerül a kérdés, hogy ki az, aki megvédi őket, aki elemészti a fejük felől a rájuk kiszabott szenvedéseket? Lehet mondani, hogy ez Kṛṣṇa kegye, Prabhupāda kegye, és ez igaz is, de ezt a kegyet valaki megszemélyesíti, és az a valaki te vagy, Guru Mahārāja. Te építed a gátakat a fejünk fölé a kötőerők pusztító tengere ellen, megvédve minket a hatásaiktól. Így vagyunk képesek megúszni szárazon a lelki életet. *Prema-bhaktit* sugárzol, és ezzel segítesz lelki életünk gyenge napjának, elpárologtatni e tengert, hogy egyszer majd már gátra se legyen szükség. A te indokolatlan kegyedből kapjuk csökkentve a ránk kirótt szenvedéseket. Te végzed ezt a szolgálatot, te manifesztálod Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda kegyét. Ezzel nem kevesebbet, mint az életünket köszönhetjük neked. Ezt felfogni is nehéz, mert mi ezeket a csodákat magától

értetődőeknek vesszük, pedig nem azok, elpusztulnánk lelkiükben, erkölcsi és anyagi szinten egyaránt, bele fulladva a Kali-yuga habjaiba.

Rám, mivel igen-igen bűnös és csökönyös ember vagyok, ez ezerszeresen is igaz, így bár erre nincsen szó, mégis köszönöm szépen neked, Guru Mahārāja. Köszönöm szépen, hogy megmentettél, én is az életemet köszönhetem neked! Örök hálával tartozom ezért, melyet remélem, meghódolással majd ki is tudok fejezni, de ehhez is a segítségedre van szükségem. Ezért, bár nem érdemlem meg, kérlek, továbbra is záporozd rám indokolatlan kegyedet!

Örök szolgád:
Bhagavat-priya dāsa

Bhaktipāda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnék pár sort ajánlani neked. Légy szíves, áldj meg engem, hogy legalább valamit képes legyek leírni.

A te példád, kedves Guru Mahārāja, tökéletes! Ahogyan élsz, ahogyan szolgálsz, ahogyan kapcsolatban vagy másokkal, arra csak egy tiszta *bhakta* képes.

A *Ṣaḍ gosvamy aṣṭakāban* csodálatosan le van írva a tiszta *bhakták* élete. És a te életed tökéletesen megegyezik azzal. Ott olvas-

hatjuk: „*kṛṣṇotkīrtana-gāna-nartana-parau.*” A *gosvāmīk* el voltak mélyülve az éneklésben és táncolásban. Te is mindig énekelsz és táncolsz. De miért tudsz mindig énekelni? Mert „*premāmṛtāmbho-nidhī*”. Elmerültél a *prema-amṛta* szeretetőcéánban.

A magyar kormány szeretne kitüntetni téged, mert úgy látják, sokat tettél az országért. A magyar kormányban vannak jámbor emberek, és vannak démonok. De te, kedves Guru Mahārāja, mindenki számára kedves vagy: „*dhīrādīra-jana-priyau priya-karau.*” És miért vagy kedves mindenki számára? „*Nirmatsarau.*” Mert a szíved teljesen mentes az irigységtől. Mert nincsenek anyagi vágyaid.

Ilyen volt a hat *gosvāmī*, Śrīla Prabhupāda, és te is, kedves Guru Mahārāja, tökéletes vagy. Az én szívem tele van *anarthákkal*, de még én is képes vagyok látni, milyen csodálatos *bhakta* vagy. De megérteni már nem tudom a tulajdonságaidat.

Ugyanúgy, ahogy a hat *gosvāmī*, te viszed el mindenkinek az Úr Caitanya kegyét, és te veszed el az anyagi világ terhét – „*śrī-caitanya-kṛpā-bharau . . .*”

Tökéletesen ismered a *bhakti-śāstrit*, és tökéletesen érted a *vaiṣṇava siddhāntát*: „*nānā-śāstra-vicāraṇaika-nipuṇau.*” Ez alapján cselekedve tökéletesen követed a hat *gosvāmīt*, az előző *ācāryákat* és Śrīla Prabhupādát. Ők könyveket írtak, mindenkinek átadták a szabályozó elveket, továbbadták a tiszta szent nevet, és átadták *Vṛndāvanát*. Te is, kedves Guru Mahārāja, csodálatos könyveket írsz, szabályozó elveket és tiszta szent nevet adsz, és tőled kaptuk Új *Vraja-dhāmát*! Ez pedig

a „*sad-dharma-saṁsthāpakau.*” Igen, kétségtelen, hogy ez a sor tökéletesen illik rád is!

Amikor itt vagy Krisna-völgyben, mindig nagy boldogsággal szolgálod Rādhe-Śyāma lótuszlábát. Mindig magaddal viszed és nagy szeretettel szolgálod Rādhā-Dāmodarát: „*rādhā-kṛṣṇa-padāravinda-bhajanānandena mattālikau.*”

Nagy hittel mindig dicsőíted az Úr Gaurāṅga tulajdonságait: „*śrī-gaurāṅga-guṇānuvarṇana . . .*”

Mindenki nagyon szereti nektári *bhajanāidat* hallgatni. Ily módon az emberek megszabadulnak a bűnös visszahatásoktól: „*pāpottāpa-nikṛntanau tanu-bhṛtām govinda-gānāmṛtaiḥ.*”

Lemondtál az anyagi javakról, mert nagyon jelentéktelennek tartod: „*tuccha-vat*” A prédikálás miatt szép ruházatot viselsz, de a tudatodban mindig lemondott vagy: „*kaupīna-kanthāśritau.*”

Senki se tudja, milyen szeretetet és milyen hullámokat tapasztalsz a transcendentális ízek óceánjában: „*gopī-bhāva-rasāmṛtābधि . . .*”

Amikor Krisna-völgybe jössz, akkor nem ezt az anyagi falucskát látod, hanem Śrī *Vṛndāvanát*. Azt látod, hogy ezek a fák kívánságteljesítő fák, a por is *cintāmaṇi*, a madarak pedig Rādhe-Śyāma dicsőségéről énekelnek: „*kūjat-kokila-haṁsa-sārasa . . .*” Másokat is megtanítasz arra, hogyan lássák Śrī *yukta Vṛndāvanát*.

Mindig Rādhe-Śyāma szolgálatát végzed fáradthatatlanul – volt, amikor már istentestvéreid szóltak, hogy miért nem pihensz. Erre azt válaszoltad: „Most pihenek, miközben szolgállok”. Emlékszem, előfordult olyan is,

hogy annyit szolgáltál, hogy közben elfelejtettél enni. Ezzel a nagy örömmel végzett szolgálattal megadod az embereknek az élet legmagasab célját: „*rādhā-kṛṣṇam ahar-nīsam prabhajatau jīvārthadau yau mudā*”.

Nagyon alázatos vagy, és szigorúan betartod a fogadalmakat. Mindig japázol egy bizonyos számú kört. És maradéktalanul követesz egy napirendet: „*saṅkhyā-pūrvaka . . .*”

Lemondtál az alvásról és az evésről. Nagyon nagy sikert értél el: felépítetted Krisna-völgyet, és még annyi mindent csináltál. Mégis, mindezek ellenére mindig nagyon szerény és alázatos maradsz: „*cātyanta-dīnau ca yau.*”

Amikor a könyveidet olvassuk, feltűnő számunkra, milyen boldogan emlékezel Rādhē-Śyāma édes tulajdonságaira: „*rādhā-kṛṣṇa-guṇa-smṛter madhurimānandena sammohitau.*”

A többi bensőséges tulajdonságodról csak elképzeléseink lehetnek. Azokat már csak a tiszta *bhakták* érthetik meg. Azt biztos tudjuk, hogy amikor elutazol a farmról, nagyon hiányzik neked Rādhē-Śyāma: „*premonmāda-vaśād aśeṣa-daśayā grastau pramattau sadā . . .*”

Így próbálja látni saját lelki tanítómesterét elesett tanítványa. Bárcsak menedéket tudnék venni egy ilyen tökéletes lelki tanítómesternél!

Śrīla Śivarāma Mahārāja *ki jaya!*

*Haszontalan szolgálád:
Bhaktipāda dāsa*

Bhuvaneśvara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuuszlabaidnak!

Vyāsa-pūjā ünnepséged napján szeretném kifejezni hálámat, és köszönetet mondani neked mindazokért a dolgokért, melyeket tőled kaptunk. Ezúton szeretném megragadni a lehetőséget, hogy dicsőítselek téged ezen a rendkívül áldásos napon.

*kali-kālera dharma – kṛṣṇa-nāma-saṅkīrtana
kṛṣṇa-śakti vinā nahe tāra pravartana*

„A Kali-korszakban az alapvető vallási rendszer Kṛṣṇa szent nevének éneklése. Anélkül, hogy Kṛṣṇa felhatalmazná, senki sem terjesztheti a *saṅkīrtana* mozgalmat.”

*tāhā pravartāilā tumi, – ei ta ‘pramāṇa’
kṛṣṇa-śakti dhara tumi, – ithe nāhi āna*

„Elterjesztetted a Kṛṣṇa-tudat *saṅkīrtana* mozgalmát. Nyilvánvaló hát, hogy az Úr Kṛṣṇa felhatalmazott. Ehhez nem férhet semmi kétség.”

Guru Mahārāja! Köszönöm neked, hogy eljöttél Magyarországra és megadtad a lehetőséget számunkra, hogy menedékre lehessünk lótuuszlabaidnál! Köszönöm, hogy elhoztad Śrī Caitanya Mahāprabhu üzenetét és lehetőséget biztosítasz nekünk, hogy mi is részt vehessünk Śrīla Prabhupāda Kṛṣṇa-tudatos mozgalmában.

Köszönöm, hogy kegyedből nap mint nap társulhatok a *bhaktákkal*, énekelhetem a szent nevet, hallhatok a Legfelsőbb transzcendentális cselekedeteiről és szolgálatot ajánlhatok az Úr *arcā-vigraha* formájának.

Köszönöm neked, hogy éretlenségem ellenére elfogadtál tanítványodnak és avatásban részesítettél, és hogy vezetsz a Kṛṣṇához vezető úton. Bárcsak örökké lótuszlábaid hűsítő árnyékában maradhatnék!

Mivel teljesen képesítetlen vagyok, hogy dicsőséged és kedvező tulajdonságaid magasztaljam, a kinyilatkoztatott szentírásokat, és a múlt kiváló *vaiṣṇava ācāryáinak* csodálatos költeményeit hívom segítségül. Kérlek, fogadd el szerény törekvésem.

*om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlītaṁ yena
tasmai śrī-gurave namaḥ*

A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!

*mūkaṁ karoti vācālam
paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande
śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

A lelki tanítómester kegyéből a némából ékesszavú szónok válhat, s a béna hegyeket képes átszelni. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!

*śrī-guro paramānanda
premānanda phala-prada
vrajānanda-pradānanda-
sevāyām mā niyojaya*

Drága lelki tanítómesterem, te a legmagasabb rendű boldogság – az Isten iránti szeretet – gyümölcsével ajándékozol meg. Kérlek, add meg nekem, hogy Śrī Kṛṣṇa örömteli szolgálatát végezhessem, aki boldogságot hoz Vraja földjére.

*he guro jñāna-da-dīna-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇāya-pracāra*

Ó, lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótévője! Egyedül te vagy a kegyóceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetéről prédikálj nekik. Kérlek, légy kegyes hozzám!

*rādhā-sammukha-saṁsaktim
sakhī-saṅga-nivāsinīm
tvām ahaṁ satataṁ vande
mādhavāśraya-vigrahām*

Ó, lelki tanítómester, újra meg újra leborulok előtted, aki mindig Śrīmatī Rādhārāṇī közelében vagy, s bizalmas barátnői, a *gopīk* társaságában szolgálod Őt. Egész lényedet áthatja a Kṛṣṇa iránti szeretet.

*kṛṣṇa kṛpā kī ānanda mūrti,
dīnana karuṇā-nidhāna
jñāna-bhakti-prema tīno prakāśata,
śrī guru patita pāvana*

Śrī Guru maga a megszemélyesült boldogság, mely Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből fakad, s ennél fogva a kegy tárháza azon lelkek számára, akik az anyagi világban szenvednek. Ő tárja fel a transzcendentális tudást, a tiszta odaadást és az istenszeretetet. Śrī Guru a bűnös, feltételekhez kötött lelkek megmentője.

*guru kṛṣṇa-rūpa hana
sāstrera pramāṇe
guru-rūpe kṛṣṇa kṛpā
karena bhakta-gaṇe*

A kinyilatkoztatott szentírások határozott véleménye szerint a lelki tanítómester nem különbözik Kṛṣṇától. Az Úr Kṛṣṇa a lelki tanítómester alakjában szabadítja fel *bhaktáit*.

*śrī-guru karuṇā-sindhu,
adhama janāra bandhu,
lokanāth lokera jīvana*

*hā hā prabhu koro doyā,
deho more pada-chāyā,
ebe jaśa ghuṣuk tribhuvana*

Ó, lelki tanítómester, kegy óceánja, és elesett lelkek barátja! Te vagy mindenki tanítója és minden ember élete. Ó, mester! Kérlek, légy kegyes hozzám, és add lótuszlábaid árnyé-

kát. Bárcsak hirdetnék neved mindhárom világban!

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdítt az erdőtüzre, hogy eloltja azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi létől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.

*ohe!
vaiṣṇava ṭhākura, doyāra sāgara,
e dāse koruṇā kori'
diyā pada-chāyā, śodho he āmāya
tomāra caraṇa dhori*

Ó, tiszteletreméltó Vaiṣṇava Ṭhākura, ó, kegy óceánja, légy kegyes hozzám, elesett szolgálhoz, és lótuszlábad árnyékával tisztíts meg a bűneimtől! Kétségbeesésemben lótuszlábadba kapaszkodom.

*Haszontalan szolgálád:
Bhuvaneśvara dāsa*

Bhaktin Bocsor Ildikó

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Srila Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

Ez a második alkalom, hogy felajánlást írhatok neked, szent megjelenésed napján. A magyar *yātrā* híre már szinte az egész világot bejárta, és mindenki, aki csak Új Vraja-dhāmáról és az ottani tevékenységekről hall, olyan érdeklődést mutat, amire talán nem is számítottunk.

Nem olyan rég hallottam egy történetet: Māyāpurban a magyar *bhakták* egy idős amerikai *mātājīnak* meséltek a farmról és az önelátó gazdálkodásról, a sok fejlesztésről, ami ott történik, valamint a további tervekről. A *mātājī* könnyes szemmel figyelt minden apró részletet, kérdezgetett, és végül meghatódva azt mondta: „Ez volt Prabhupāda vágya. Nektek sikerült! Ti megcsináltátok!”

Miattad jöhetett mindez létre, kedves Mahārāja! Sok éves munkád van benne. A szereteted Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara iránt legyőz minden akadályt, ami eléd hárul. A történet tökéletes bizonyítéka annak, hogy Śrīla Prabhupāda odaadó és hű tanítványa vagy, és véghezviszed az ő vágyait.

vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

Sok év telt el úgy, hogy nem tudtam ki vagyok, és mi a célom ebben a világban. Reménytelennek tűnt a jelenem és a jövőm is. De amióta a Kṛṣṇa-tudattal találkoztam,

minden megváltozott. Köszönöm, hogy kegyedből itt lehetek a mozgalomban, és hogy bizalmat adtál nekem.

Kérlek, fogadd el jelentéktelen szolgálatomat.

Szolgád:

Bhaktin Bocsor Ildikó

Bhaktin Bolyki Viktória

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

Ez a nap mindig különleges a számomra, mert újra és újra arra emlékeztet, hogy mennyire szerencsés vagyok azért, amiért megismerhettem, és most az oltalmad alatt szolgálhatok.

Annyi mindent tettél és teszel értünk, hogy örökre a lekötelezettek lettem, amiért megmentetted az életem, ha tudatos vagyok róla, ha nem.

Számomra az örök lekötelezettség azt jelenti, hogy bár képtelen vagyok megérteni, mekkora szeretettel és figyelemmel fordulsz felénk hogy visszaterelj minket valahogy Kṛṣṇához, tehetetlen helyzetemben csak azt tudom, hogy minden erőfeszítésemmel arra kell törekednem, hogy valahogyan mindig, állandóan emlékezzem rá, hogy adós vagyok és ezzel együtt végtelenül hálás. Tudom, ha már csak ezt képes leszek fel-

fogni tiszta szívből, tökéletes lesz az életem. Nekem ezt jelenti az, hogy örökre lekötöztél.

A tavalyi maratonon azt írtad az egyik üzenetemben, hogy Śrīla Prabhupāda azt mondta: „Szeretnék egy igazolást Kṛṣṇától, hogy ez az ember tett valamit értem.”

Kedves Guru Mahārāja, az a vágyam, hogy képes legyek úgy szolgálni téged és segíteni neked a misszióban, hogy egyszer kaphassak tőled egy ilyen igazolást: „Ez az ember tett valamit értem!”

Köszönöm szépen, hogy velünk vagy és vigyázol ránk!

Szolgád:

Bhaktin Bolyki Viktória

Eger

Bhaktin Bolykiné Oláh Erika

Kedves Śivarāma Swami!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed napján!

Bhaktin Erika vagyok, az egri *vaiṣṇava* közösségből. A lányomat, Vikit, aki temp-lomi *bhakta*, már jól ismered. Szeretnék egy történetet elmesélni:

Pár hónapja, amikor Egerben jártál, nagyon szerettem volna megkérdezni: hogyan vezessem a 17 éves fiamat a Kṛṣṇa-tudat felé?

Ez jutott eszembe egy nap, amikor mosogatók közben a leckédet hallgattam. Nagyon bántam, hogy akkor nem volt bátorságom beszélni veled. Ekkor jött ki a konyhába a fiam, leült, sokáig hallgatta a leckéd (eddig ezt nem tette soha), és értelmes kérdéseket tett fel. Én megdöbbenem, s könnyeimmel küszködve próbáltam válaszolni, megragadva a lehetőséget. A leckéd keltette fel az érdeklődését, a szavaid készítették gondolkodásra.

Úgy éreztem, hogy fel nem tett kérdésemre mégiscsak megkaptam a választ.

Köszönettel, alázatos szolgáló:

Bhaktin Bolykiné Oláh Erika

Braja-latā devī dāsī

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Ebben az évben is csak óriási hálával tartozom neked megjelenési napod alkalmából. Visszafizetni nem tudom a kegyedet, hogy lehetőséget nyújtasz kijutni az örök születés és halál óceánjából. Nagyon ritka kincs van a birtokodban, a tiszta istenszeretet nektárja. Azért jelentél meg ebben a szenvedésekkel teli anyagi világban, hogy velünk is megoszsd ezt a drága kincset. Általad az Úr Caitanya *saṅkīrtana* kedvtelésének

lehetünk a részesei, és a szent név éneklésével visszatérhetünk eredeti lelki helyzetünkbe. Ezért nekünk is keményen kell dolgoznunk, és be kell bizonyítanunk, hogy tényleg alkalmasak vagyunk arra, hogy elérjük Goloka Vṛndāvanát. Te az életteddel mutatsz példát, hogy a Kṛṣṇa-tudat egyszerű az egyszerűeknek, csak meg kell hódolni, és minden személyes vágyat feladva követni kell a lelki tanítómester utasításait.

Úgy okozhatunk örömet neked, ha követjük útmutatásodat! Szeretném felajánlani jelentéktelen szolgálatomat legjobb képességeim szerint. Tudom, hogy ez nagyon kevés, de törekszem rá, hogy a tőlem telhető maximumot nyújtsam viszonzásul.

*Köszönettel, szolgálád:
Braja-latā devī dāsī*

Brijbāsī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál ezen a kedvező napon! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*nama om̐ viṣṇu-pādāya
kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Vyāsa-pūjā napján a tanítványnak emlékeznie kell a lelki tanítómesterére és dicsóítenie

kell őt. Azon gondolkodtam, Guru Mahārāja, hogy melyek azok a dolgok, amik legjobban emlékeztetnek rád. Ilyen tekintetben három dolognak kiemelkedő jelentősége van a számomra: Új Vraja-dhāma, Rādhe-Śyāma és a könyveid. Nagyon szerencsésnek érzem magam, mert mindegyiket megkaphattam a kegyedből.

Az idén tizenöt éve költöztem Új Vraja-dhāmába. Azok közül a *bhakták* közül, akik akkortájt itt voltak a templom építés kezdetekor – amikor én is ide kerültem –, már csak heten vagyunk itt. Nagyon sok minden változott azóta, rengeteg *bhakta* fordult már meg itt.

Új Vraja-dhāma olyan, mint egy szirmát bontó lótusz, amelyen most megnyilvánulnak Rādhe-Śyāmasundara kedvteléseinek helyei. Tizenöt évet kellett várnunk erre a kinyilatkoztatásra, de lázas kutatómunkádnak és tiszta odaadásodnak köszönhetően feltáruznak szemünk előtt ezek a csodálatos helyek. A gondoskodó szülők mindig a legjobbat akarják adni gyermeküknek. Lelki apánkként te is a legértékesebb dologgal, a *viṣṇu-smaraṇával* ajándékozol meg bennünket, hiszen bármerre járunk a *dhāmában*, számtalan lehetőség kínálkozik arra, hogy emlékezhessünk Rādhe-Śyāma kedvteléseire, és így más-más mélységeket tapasztal-hassunk meg abban a tekintetben, hogy mit jelent Vrajában élni.

Vraja lótuszának ékessége Rādhe-Śyāma. Különleges lehetőség, ha valaki közvetlenül szolgálhatja Őket.

1994. májusában egy személyes beszélgetés alkalmával Szegeden azt mondtad: „Vi-

gyázz a kezedre, különben hogy fogsz így *mūrtikat* imádni!". Sok mindenre sajnos nem emlékszem a beszélgetésünkből, de ez az egy mondat hegyes nyílvevesszőként vésődött az emlékezetembe. Lehet, hogy neked már volt valami terved akkor, amikor Rādhē-Śyāma még itt sem volt? Nem tudom, de most itt lehetek és magaménak tudhatom azt a szolgálatot, amelyre mindig is vágytam: személyesen szolgálhatom Őket. Habár nem vagyok alkalmas erre a feladatra, mindig lelkesít, amikor a tökéletes *pūjārīt* látom benned, aki mindig lelkes, buzgó, sohasem lankad, töretlen, akit lázas odaadás fűt és aki körültekintően gondoskodik minden apró részletről, hogy Urát és Úrnőjét boldoggá tegye.

Köszönöm ezt a páratlan ajándékot, Guru Mahārāja, mindennap azért imádkozom, és azért végzem a napi *sādhana*mat, hogy soha ne gondoljam közönségesnek ezt a különleges lehetőséget.

A harmadik dolog, amiben téged látlak, a könyveid. Śrīla Prabhupāda azt mondta, hogy ha meg akarjuk őt ismerni, akkor olvassuk a könyveit. Tanulmányozva az írásait, társulhatunk vele.

Ugyanezt tapasztalom, Guru Mahārāja, amikor a te könyveidet olvasom. Személyesen társulhatok veled. Óvatosan vezetsz írásaidon keresztül a Kṛṣṇa-tudatos életben, részletesen ismerteted számunkra az odaadás különböző szintjeit, figyelmeztetve a felmerülő akadályokra, és megóvsz bennünket a különböző elhajlásoktól. Így gondozod tanítványaid *bhakti-latā* növényét. Az előző *ācāryák* nyomdokait követve bemutatod

nekünk Rādhā és Kṛṣṇa kedvteléseit, hogy megfelelően követve a hallás folyamatát, mi is elmerülhessünk az Úrra és társaira való emlékezésben.

Szeretném megköszönni neked ezeket a lehetőségeket, hiszen határtalan erőfeszítésed nélkül ezekben a csodákban, azt hiszem egyikünknek sem lehetne része.

Jelentéktelen szolgád:

Brijbāsī devī dāsī

Bhakta Buglyó Ferenc

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat megjelenésed alkalmából! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Gaurāngának!

Ma van Gaura-pūrṇimā ünnepe. Leültem, hogy eleget tegyek azon kötelességemnek, amit eddig mindig elmulasztottam.

Kérem az Úr Gaurānga áldását, hogy most sikerülhessen. Nehéz megfogalmazni, szavakba foglalni az olyan nagy *bhakták* dicsőségét, mint amilyen te és Śrīla Prabhupāda vagytok. Sajnos erre alig van tapasztalat ebben a korban, e mozgalmon kívül.

Amikor csatlakoztam, először Śrīla Prabhupāda csodálatos jelleme, törekvése nyűgözött le a könyvein keresztül. Aztán amikor megismerkedtünk, a te csodálatos jellemed ragadott magával. Majd a többi

ISKCON *guru* és *bhakta* viselkedése, törekvései bebizonyították számomra, hogy ez a Kṛṣṇa-tudati mozgalom a legtisztább, a leghitelesebb vallás a világon.

Úgy tapasztaltam, hogy ennek a mozgalomnak a fejlődése az életed célja, hogy kiszabadíts bennünket az ismétlődő születés és halál körforgásából. Ezért örök hálával tartozom neked és minden *bhaktának*, aki erre törekszik.

Mit ajánlhatnék neked ezen a dicsőséges napon?

Nem tudom, mit hoz a jövő, most minden bizonytalan, nem tudni merre fordul a világ kereke. Ezért kérlek, fogadd el azt, amit eddig próbáltam tenni, a debreceni, budapesti és farmos fejlesztések megvalósításáért. Azt a hűséget tudom ajánlani neked, Śrīla Prabhupādának, az Úr Gaurāṅgának és minden *bhaktának*, amivel az elmúlt több mint 15 évben törekedtem. Kérlek, fogadd ezt el, és add az áldásodat, hogy ezután is sikerülhessen.

Örök tisztelettel:
Bhakta Buglyó Ferenc

Caitanya-Nitāi dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble respectful obeisances unto you and all glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your *vyāsa-pūja* celebration.

I was most fortunate Śrīla Gurudeva to see you in Leicester on 2nd January 2009. It was a great start to the year by seeing you and having your association in Leicester. You are so kind Guru Mahārāja that you are always visiting us every year so we can take advantage of your association and make progress. Thank you very much Gurudeva for this.

I am most grateful to your book, *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* which I found about devotional service and how to make progress toward spiritual life. Thank you again Guru Mahārāja for writing this book and giving us the knowledge to make progress in *bhakti*.

You have talked in some length about chanting Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* and I am trying to perfect my chanting. I still have a long way to go yet but just by hearing the nectar of how to chant is very important to me. As I mentioned, I still have a long, long way to go before I can taste the drop of chanting the *mahā-mantra*. Again, thank you for this kind nectar to benefit us all in improving our chanting.

I am also most grateful for your podcast which I listen to with great joy. I cannot imagine life without your podcast Gurudeva. Again and again I thank you for this.

Finally, I wish to thank you very much for everything you have done for me Gurudeva. You initiated me into Śrīla Prabhupāda's Iskcon movement and gave me the platform where I can make advancement in my devotional life. Yet I am a fool number one that even after receiving the diksa and having the platform to make progress, I have not

made any advancement at all. Yet you are still kind to me Guru Mahārāja that you are giving me your association through your podcast and your visit to Leicester. I can never ever repay you a fraction of this. I beg for your blessings that some day I can make advancement and please you Guru Mahārāja. The only way to advance in spiritual life is to please the spiritual master. So far I have not done anything to please you Gurudeva. I, therefore, beg your blessings again and again that I can do the same.

*Your humble servant,
Caitanya-Nitāi dāsa*

Caitanya-priya devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to His Divine Grace A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda. All glories to your wonderful service following in the lotus feet of Śrīla Prabhupāda.

While reading *Bhagavad-gītā* this morning – I came across the following most significant sentences: Chapter 14 verse 19, purport.

“By the instruction of a bona fide spiritual master, a living entity can know of his spiritual position, his material body, his senses, how he is entrapped, and how he is under the spell of the material modes of nature... Unless one has the help of spiritual authority, he can-

not understand in what position he is actually situated. With the association of a bona fide spiritual master, he can see his real position, and by such an understanding he can become fixed in full Kṛṣṇa consciousness.”

These words of supreme wisdom encapsulate your position as a bona fide spiritual master and my position as a living entity. I am constantly aware every day of my life of your great kindness in accepting me as one of your disciples. In every situation I am thinking ‘What would Guru Mahārāja say to me – what would Guru Mahārāja want me to do?’

This awareness has given me great comfort and happiness in Kṛṣṇa consciousness. You have given me the greatest gift that anyone can give in this material world – Love for Śrī Kṛṣṇa, Supreme Personality of Godhead.

Thank you is all I have to give in return. It is given with great respect and heartfelt love.

*Your most grateful servant,
Caitanya-priya devī dāsī*

Caitanya-candra dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

“This Kṛṣṇa Consciousness movement will save the world in its darkest hour.”

Since the early days of ISKCON much has been achieved in spreading Lord Caitanya’s

message, many temples opened, many books distributed, and thus, the numbers in our ranks have increased creating a wonderful worldwide Kṛṣṇa conscious family.

It was only 43 years ago that Śrīla Prabhupāda laid that foundation stone, and with the help of his diligent workers they helped him “build a house that the whole world can live in”.

Śrīla Prabhupāda had mentioned that 50% of his work had been completed. The remainder being the inherited work of his followers. That you have taken up with great enthusiasm. Your deep faith in Guru, *sādhu* and *śāstra* is illuminating the way forward — with your long term vision and planning, you are placing so much energy into helping us create a stable and happy future for generations to come. This is real compassion, thank you.

As we write, humanity sits on a precipice against a backdrop of inevitable ecologic catastrophe and planned economic meltdown — the so-called leaders of society are at odds in offering any solution, simply planning their own profit from the looming chaos. But we are very fortunate, Śrīla Prabhupāda has shown us the way, and here in Hungary at least, under your leadership we live in great faith and happiness knowing the ultimate goal of life, being guided as to how to practically live in harmony in this world with all needs catered for. Just as a house protects its inhabitants from the elements, so this transcendental house protects us from the onslaught of the material energy, giving us the shelter of Lord Kṛṣṇa’s

lotus feet. Your teachings and training, Your engaging us, strengthening the structure of our house, planning, creating and inspiring us on how to live together within a transcendental *varnāśrama* system, you are our blessing — the world needs more saintly devotees of the Lord like yourself. Thank you for creating such a wonderful situation here in Hungary, so many wonderful devotees, so much preaching facility, amazing temples, and most of all the presence of our worshipable Lords Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga and Śrī Śrī Rādhā-Syāmasundara along with the opportunity for Their *seva*. I feel very happy to be a very small part of it.

Since I have known you, you are pushing on and on without respite, spreading the Lord’s mission with every word. It is a symptom of your deep attachment for Śrīla Prabhupāda.

Despite health problems your momentum does not waver — perfection is already yours, you are working for our benefit and further glorification of Guru and the Lord, thank you, thank you, thank you.

I pray that I may become truly grateful as yourself and thus my soul be ignited with your fire of purpose. Then I can be considered a disciple . . . when my purpose is cent per cent engulfed with spiritual desire and compassion.

Thank you once again for the so many spiritual gifts you are constantly pouring upon us, your prayers and thoughts.

*Your aspiring servant,
Caitanya-candra dāsa*

Caitya-guru dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*bhavantam evānucaran nirantarah
raśānta-niḥśeṣa-manorathāntarah
adāham aikāntika-nitya-kiṅkarah
raharṣayīṣyāmi sanātha-jīvitam*

„Szakadatlanul téged szolgálva az ember megszabadul minden anyagi vágytól, s végleg megbékél. Mikor cselekszem már végre állandó, örök szolgálként, s mikor leszek szünet nélkül boldog, hogy ilyen tökéletes mesterem van?” (Stotra-ratna, 43)

Elesett szolgáló:
Caitya-guru dāsa

Candra-kānta devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

*om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena
tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya
kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale*

śrimate śivarāma -svāmin iti nāmine

Szeretnék köszönten téged, Guru Mahārāja ezen a kedvező napon. Szinte képzelenség felsorolni, mennyi mindent köszönhetek neked. Pár dolgot azért szeretnék ilyen módon is megköszönni.

Vraja-dhāma csodálatos megnyilvánulását, ami odaadó vágyad nélkül aligha lett volna lehetséges. Napról napra szépül minden, és egyre mélyebb dolgok tárulnak fel előttünk a kegyedből.

A bhakták társaságát, mely szintén a te kegyességed révén egyre nagyobb. Az ország, sőt lassan a Föld minden részéről érkeznek ide bhakták. Az ő lelkesedésük, örömük mindenkinek az örömévé válik, és fokozza mindenki lelkesedését.

Rādhe-Śyāma szolgálatának a lehetőségét is nagyon köszönöm. Ez egy olyan dolog, ami nap mint nap történik, mégis hihetetlennek tűnik, hogy ilyen szerencsés vagyok, hogy részt vehetek benne.

Kérlek, továbbra is add a kegyed nekem, hogy e csodás dolgokban részesülhessek, tudjam értékelni, és minél több embernek megmutatni e kincseket!

Jelentéktelen szolgáló:
Candra-kānta devī dāsī

Candra-gupta dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kérlek, kegyesen fogadd el ezt a felajánlást *vyāsa-pūjā* ünnepséged alkalmából!

Ahogy telik az idő, bár még nagyon fiatal vagyok a lelki életben, egyre jobban tapasztalom feltételekhez kötöttségemet. Újabb és újabb haszontalan dolog bukkan fel a szívemben. Próbálok mélyre ásni, majd azonosítani, s megpróbálni változtatni, de gyenge vagyok. Amellett, hogy egyre jobban érzem gyengeségem és elesettségem, az is egyre nyilvánvalóbb, hogy a kegyedre van szükségem. Amikor hajnalban a *maṅgala-āratin* énekelünk, gyakran előnt az érzés, hogy az Úr Caitanya és az Úr Nityānanda megmentett. Kimentettek a szenvedéssel teli, üres és végtelennek tűnő anyagi lét óceánjából. Ekkor mindig rád gondolok: ő az a kedves személy, aki elhozta számomra a menedéket. A megmentőm vagy!

Sajnos múltbéli bűnös tetteim következtében nem tudok megfelelően viszonyulni a *bhaktákhoz*. Nem tudom megfelelően értékelni őket s téged sem, mégis, ha mélyen a szívembe nézek, egy szikrányi hálát vélek felfedezni. Remélem, hogy kegyedből ez a szikra lánggra lobban és feléget mindent, ami megakadályoz abban, hogy teljesen átadjam magam lótuszlábaid szolgálatának. Nem tudtam, hogy mit keresek itt, ebben a világban, de kezd eloszlanı ez a köd. Valaki egy sugárzó lámpással eloszlatja, s valami

kezd körvonalazódni. „De csodák nem léteznek” – mondom én. Amit régen elhittem és bíztam benne, az idő múlásával elfelejtődött. A remény elveszett. Aztán valahogy, magam sem tudom hogyan, de találkozhattam veletek, és úgy érzem, újra felébredt a remény. Tehát csodák mégis vannak, s te vagy, aki feltártad és feltárod ezt. Egy csodálatos személy, akinek a vágya, hogy mindenkivel kivétel nélkül megossza azt a kincset, ami által a mély tudatlanságból fakadó illúzió és szenvedés égető tüze kialudhat, s a remény holdjának hűsítő sugarai megjelenhetnek a szívünkben.

*he guro jñāna-da dīna-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

„Ó, lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jötevője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetéről prédikálj nekik. Kérlek, légy kegyes hozzám!”

Nagyon köszönöm indokolatlan kegyed, s imádkozom, hogy hálám megnyilvánuljon a te elégedettségedet szolgálva!

Szolgád:
Candra-gupta dāsa

Candra devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked e csodálatos napon!

Köszönöm neked, hogy lehetőséget adsz nekem itt élni, Krisna-völgyben, ahol boldog és elégedett életet lehet élni. Teljes életet, amire mindig is vágytam, *karmiként* is. Bár akkor még nem tudtam, mit is értek ez alatt.

Sokszor álmodom azt, hogy nem jutok el a lelki világba, csak a mennyei bolygókig.

Talán nem véletlen ez a félelmem, mert annyira ragaszkodom az anyagi boldogsághoz. Pláne, hogy a lelki gyakorlataim nem túl stabilak életemnek ebben a szakaszában, ami miatt gyakran úrrá lesz rajtam az elkeseredettség.

De te mindig ott vagy és lelkesítesz.

Hol azzal, hogy olyan megoldást kínálsz, ami nem egy elérhetetlennek tűnő vállalkozás, hanem kitartással elérhető, vagy arról beszélsz, hogy lemondások nélkül nincs értelme az életnek. Esetleg csak emlékeztetsz rá, hogy mi az élet célja.

Kérlek, segíts továbbra is az úton maradni, kitartónak lenni, és abban is, hogy legyen elég lelki erőm életemnek minden szakaszában a lelki életemre koncentrálni!

Szolgád:

Candra devī dāsī

Cintāmaṇi devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Az idén töltöd be a 60. évedet, és az jut eszembe, hogy te 60 évesen teljesen máshogy töltöd a napjaidat, mint a veled egykorúak. Mert ők mit csinálnak? Nyugdíjba vonulnak, és tervezgetik, hogy majd sétálnak, vásárolnak, tévéznek, beszélgetnek, és valahogy eltelik az idő. A te terveid ellentétesek ezzel, mert azon dolgozol, hogyan lehetne mindent még jobbat tenni. Sokszor, mikor hallom, hogy újabb és újabb ötletekkel állsz elő, meg vagyok rökönyödve, hogy itt még van mit fokozni? Bizonyára Rādhē-Śyāma hatalmaz fel ilyen energiákkal, mert látják, hogy milyen kitartó és elkötelezett vagy Śrīla Prabhupāda misszójában, aki végtelenül elégedett lehet veled. Az életed Śrīla Prabhupāda iránti szeretetedet tükrözi. Fesztiválokra kora hajnalban kelsz, öltözteted, díszíted Rādhē-Śyāmát és az oltárt, vezeted a *kīrtanát*, *bhajanát*, és minden más programon végig jelen vagy és vezényeled. Én már a reggeli *kīrtanánál* ki szoktam merülni, a folytatásról nem is beszélve, és arról, hogy fele annyi éves vagyok, mint te.

Időről-időre lehet látni és hallani, hogy téged az ISKCON-ban is milyen tisztelet övez, és ilyenkor nagyon büszke vagyok, hogy én is ott lehetek valahol a tanítványaid névsorában. Nem csak a *bhakták* szeretnek és tisztelnek, hanem más emberek is, melyet a

parlamenti kitüntetésed is jól mutat majd. Ti annak idején nem tudtátok elképzelni az ISKCON-t Śrīla Prabhupāda nélkül, és ugyanígy vagyunk ezzel mi is itt Magyarországon. Nem tudjuk elképzelni a magyar *yātrāt* nélküled. Te vagy a mozgatórugója és vezéralakja, és a te vágyaid alapján valósult meg minden. A *bhakták* nagyon szeretnek, mert látják, hogy temérdek teendőid mellett is szánysz rájuk időt, foglalkozol velük személyesen is, minden levelükre válaszolsz, és mosolyoddal vagy egy kedves mondattal hihetetlenül lelkesíted őket a szolgálatukban, a Kṛṣṇa-tudatban. Én továbbra is szeretnék neked jó egészséget és hosszú életet kívánni, hogy sokáig itt tudj velünk maradni, és szolgálni Śrīla Prabhupādát és Rādhe-Śyāmát.

Szolgád:

Cintāmaṇi devī dāsī

Citta-hārī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarnak!

A Kali-yuga a szakadék széléhez ért. Végtelen önbizalommal kitárta karjait abban a hitben, hogy repülni fog és meghódítja a világot. Most érthetetlenül, riadtan kalimpálva, kapaszkodó után kapkodva zuhan a soha nem látott sötét mélybe.

A nap reménysugarai viszont egy álomszerű, sejtelmes világot tárnak fel. Egy ismeretlen, vonzó dallamot, majd egy gyönyörű, szívet megérintő mély hangot. A napnál is világosabb válaszokat az élet kérdéseire. A soha nem tapasztalt tisztaságot és jóságot. A rendíthetetlen határozottságot, céltudatosságot. Rādhe-Śyāma kedvteléseinek kincsesházájának páratlan kincseit, majd kedvteléseinek helyszínét. A kegy kifogyhatatlan óceánját. Évről évre egyre többet és többet adtál, kedves Guru Mahārāja, ahogy a szereteted természeténél fogva parttalanul kiterjedt szívedből.

Egy idealista álomban éltem, hogy valamikor valahogyan boldog lehetek, talán. Kegyedből most már nem csak hiszem, hanem tudom, hogy mindez egy elérhető álom, mely rajtam múlik csupán. Ez a valóság. Minden pillanat értékes megvalósításokat rejtő ajándék. Most valami teljesen különleges történik, csak valahogy meg kell értenem, tapasztalnom kell. Kṛṣṇa újra eljött az anyagi világba és páratlan kedvteléseit végzi. Szerető hívásodat meghallgatva, ellenállhatatlanul elkülönüléssé válsz, Rādhe-Śyāma eljött hozzánk. Megkérte Őket, hogy áldjanak meg minket jelenlétükkel. Fogadják el szerény felajánlásainkat, és kegyesen tekintsék törekvő *bhaktáikat* saját tulajdonuknak, akiket személyesen fenntartanak és védelmeznek. Ez a mi végtelen, halmozott szerencsénk. Kegyedből a lehetetlen is elérhetővé válik. Az őszinte *bhaktái* szívét, akiknek végtelen hitük van Bennük, Rādhe-Śyāma egy nap megérinti és szeretettel áldja meg. Szerencsénkre szolgálhatjuk ezeknek

a tiszta *bhaktáknak* a lábát, a biztos sikerben bízva.

Ahogy mondani szoktad „Rādhe-Śyāma itt van, ők nem *mūrtik*, eljöttek személyesen. Ki ne akarna itt élni és szolgálni Őket?” Itt végzik kedvteléseiket szerető *bhaktáik* körében. Kedvességükkel és szeretetükkel megigézik azokat az őszinte *bhaktákat*, akik életüket Nekik ajánlották, s ezáltal elválaszthatatlan kötelék fűzi őket Hozzájuk. Szépségük, együttérzésük és szeretetük nap mind nap elbűvöli a *vrajavāsīkat*, akik elmerülnek szolgálatukban és édességük ízében. Öt-ezer évvel ezelőtt, amikor az emberek Kṛṣṇát látták, találkoztak vele vagy hallottak Róla, sokan közönséges halandónak vélték és nem értékelték kellően. Kedves Guru Mahārāja, kérlek, add az áldásod, hogy most felfoghassam és megfelelően értékelni tudjam szerencsémét. Újra megkaptuk a páratlan lehetőséget, hogy társulhatunk Rādhe-Śyāmával, láthatjuk, érinthetjük, szolgálhatjuk Őket. A szeretet virágaival halmozhatjuk el, kedvünkre dicsérhetjük elbűvölő tulajdonságaikat, gyönyörűségüket, imádandó kedvteléseiket. Védelmeszhetjük Őket, gondoskodhatunk Róluk, a kedvenceiket főzhetjük Nekik, gyönyörűen felöltöztethetjük Őket, díszíthetjük kedvteléseik helyszínét, teheneiket legeltethetjük, fesztiválokkal ünnepelhetjük dicsőségüket, énekelhetünk, táncolhatunk az örömeikre, kirándulni mehetünk Velük Vraja-dhāma gyönyörű ligeteibe, és szolgálhatjuk azokat, akik kedvesek a szívüknek, mert az életüket adják értük.

Ebben a csodában elmerülve, idővel fokozatosan elhomályosul, ami valóságnak tűnt,

és amit álomnak hittünk, az lassacskán megnyilvánul. A kegyedből az álom valóra válik.

Ha nem fogjuk fel, és nem élünk páratlan szerencsénkkel, akkor mi is a mélybe zuhanunk. De ha megkapaszkodunk lótuuszlábadban, megmenekülhetük Kali mélybe rántó bűneitől. Kedves Guru Mahārāja, kérlek, adj erőt, hogy kapaszkodni tudjak utasításaidban, hogy Rādhe-Śyāma elbűvölő személyisége, világa, napról napra egyre jobban magával ragadhasson. Köszönöm!

Örök szolgád:
Citta-hārī dāsa

Bhakta Csizmár Ferenc

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom *vyāsa-pūjā* ünnepséged napján! Minden dicsőséget Śrīla Prahupādának!

Ebben a felajánlásban, bár nehéz mondatokba foglalnom, szeretnék köszönetet mondani, hogy kedves tanítványaidon keresztül megismerhetem a Kṛṣṇa-tudatot.

Nagyon sok fáradtságot és nehézséget vállaltál eddig ennek az országnak a lelki felemelkedéséért. Amit ma Magyarországon láthatunk a Kṛṣṇa-tudatból, a te kegyedből vált elérhetővé minden itt élő ember számára, és akik őszintén elfogadják Śrīla Prabhupāda tanításait, azoknak lehetőséget és erőt adsz a lelki fejlődésükhöz.

Nagyon hálás vagyok neked, hogy a taní-

tásaid és tanítványaid kegyéből itt lehetek, és parányi részben segíthetem szolgálatod Śrīla Prabhupāda missziójában. Köszönöm, hogy tanításaidal és jelenléteddel inspirálsz a lelki életben, és tökéletes *vaiṣṇavaként* állítasz példát elém, milyenné kell válnom. Mindig tapasztalom és látom azt a soha nem szűnő törődést, szeretetet és segítséget, amivel mindenkit bátorítasz és lelkesítesz a Kṛṣṇa-tudat gyakorlására.

Bár még nem tartozom az avatott a tanítványaid közé, ezen a napon mégis azt az áldást kérem tőled, hogy egyszer tanítványodként hűen tudjalak szolgálni. Minden dicsőséget neked!

Szolgád:

Bhakta Csizmár Feri
(FFL)

Bhaktin Czirják Ivett

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Hadd ajánljam hódolatomat neked megjelenésed alkalmából!

Egy pár évvel ezelőtt meg sem fordult a fejemben, hogy én egyszer ilyen tiszta lelkek társaságát élvezhetem. Az meg tényleg nem, hogy egy ilyen csodás személynek írhatok felajánlást. Hihetetlen, de mégis igaz. Sokszor elgondolkodom rajta, hogy ez hogyan is lehetséges. Bizony a te kegyedből. Hisz te

hoztad el nekünk Kṛṣṇát, a te lelki erődnek és kitartásodnak köszönhetek mindent. Nem tudom, hogy mi módon juthattam ekkora áldáshoz.

Nagyon sok erőt kapok tőled nap mint nap azáltal, hogy meghallgatom a *bhajanáidat*, az üzeneteidet. Amikor csak nehézségem támad, belehallgatok egy leckébe, és máris könnyebb átlépni az utamba gördült nehézségeken.

Minden nap, mikor eszembe jutsz, egy gondoskodó apaként gondolok rád, aki eljuttat a legfelsőbb, legszebb célig. Egy olyan apa, aki mindig mellettünk van, bármi történjen, és mindig menedéket vehetünk nála!

Köszönöm neked ezeket a csodás üzeneteket és biztatásokat, melyek mindig felemeltek, mikor mélyponton voltam.

Köszönöm neked, hogy ennyit fejlődhettem az utóbbi időben, és hogy ilyen sok kegyet kaphattam tőled.

Hadd ajánljam fel jelentéktelen életemet és parányi törekvésemet rajtad keresztül Kṛṣṇának!

Kérlek, add a kegyed, hogy továbbra is haladhassak előre a legtökéletesebb úton!

Köszönöm.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Czirják Ivett

Dakṣiṇā devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this most auspicious day of your *vyāsa-pūjā* I am at a loss as to what to say. Every year I thank you for your guidance and pray that I can become worthy of your shelter. And this year is no different.

You are an ocean of compassion and I truly have never met anyone like you ever before. You have forgiven me for the many many mistakes I have made over the years and have loved and continued to accept me despite everything.

Guru Mahārāja, I love you so much. You are my father and my anchor. Your faith in the process is what keeps me connected to Kṛṣṇa and Śrīla Prabhupāda. Thank you so much for everything. Please continue to shower your blessings on me.

*Your worthless servant,
Dakṣiṇā devī dāsī*

Dāmodara-rati devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*naivodvije para duratyaya-vaitaranyās
tvad-vīrya-gāyana-mahāmṛta-magna-cittah
śoce tato vimukha-cetasa indriyārtha-
māyā-sukhāya bharam udvahato vimūdhān*

„Uram! Nincsenek nehézségeim, és nem kívánok semmi áldást Tőled, mert szent neved éneklése teljesen elégedetté tesz. Ez elegendő számomra, mert bármikor énekelem nevedet, azonnal a transzcendentális boldogság óceánjába merülök. Csupán azért bánkódom, mert látom, hogy mások meg vannak fosztva az Irántad érzett szeretettől. Tünelkeny anyagi örömekért végzett anyagi tettek között rothadnak, és az istenszeretet iránti ragaszkodás nélkül, éjjel-nappal pusztán az érzékkielégítésért küszködve tönkreteszik az életüket. Csak őket sajnálom, és különféle terveket készítek, hogy kiszabadítsam őket *māyā* karmai közül.” (SB. 7. 9. 43.)

Śrī Prahlāda Mahārāja nagyon szép példát állít elénk, hogy milyen egy tiszta *bhakta*, hogyan gondolkodik, milyen vágyai vannak. Bánkódhatnék, hogy nem ismerhettem őt – kicsit elkerültük egymást az anyagi világban. De az Úr végtelenül kegyes. Nem csak azokra gondol, akik a Satya-yugában éltek, és szerettek volna közelebb kerülni Hozzá. Gondol rám is, bűnös tetteim eredményeként a legsötétebb korban megszületett *jīvāra*. A végtelenül kegyes Úr végtelen kegyének megnyilvánulása a lelki tanítómester. Te, Guru Mahārāja.

*prāyeṇa deva munayaḥ sva-vimukti-kāmā
maunaṁ caranti vijane na parārtha-niṣṭhāḥ
naitān vihāya kṛpaṇān vimumukṣa eko
nānyaṁ tvad asya śaraṇaṁ bhramato 'nupaśye*

„Drága Uram, Nṛsimhadeva! Látom, hogy sok szent van a világon, de csak saját felszabadulásuk érdekli őket. A nagy városokkal mit sem törődve a Himalájába vagy az erdőbe vonulnak, hogy némasági fogadalmat téve (*mauna-vrata*) meditáljanak. Nem gondolnak mások felszabadítására. Én azonban nem akarok egyedül felszabadulni, s magam mögött hagyni ezeket a szerencsétlen ostobákat és gazembereket. Tudom, hogy Kṛṣṇa-tudat nélkül, anélkül, hogy elnyerné lótuszlábad menedékét, senki sem lehet boldog. Szeretném hát visszahozni őket lótuszlábad oltalmába.” (SB. 7. 9. 44.)

Nehéz olyan dolgokról írni, amit még csak fel sem tudok fogni. Nem tudom fel fogni annak a szeretetnek a mértékét, ami a szívedben lobog. Mi más készíten valakit erre a szolgálatra, hogy itt legyen ebben a világban – ami nem egy szép hely, elég kiábrándító –, és annak szentelje életét, hogy mindenkit boldogsággal árásszon el? Mindent úgy teszed, hogy én nem is értem, hogy milyen drága kincset adtál nekem. Emiatt nem veszek elég komolyan, és így oly sok időbe telik, amíg megértem üzeneted lényegét:

*tattva-vastu – kṛṣṇa, kṛṣṇa-bhakti, prema-rūpa
nāma-saṅkīrtana – saba ānanda-svarūpa*

„Az Abszolút Igazság Śrī Kṛṣṇa, és a Śrī Kṛṣṇa iránti szerető odaadás – amely a tiszta szeretetben mutatkozik meg – a szent név közös éneklésén keresztül érhető el. Ez a szent név minden boldogság lényege.” (CC. Ā. 1. 96.)

De bármilyen is a fogadtatás, bármilyen nehézség jön, bármilyen pokoli helyre kell elmenni, te csak méssz, hogy mindenkit összeszedj, mint egy halász, aki a hatalmas tengeren veti ki hálóját, nem törődve viharral, esővel vagy széllel. Ahogy húzod ki a *jīvákat* a tengerből, érzed a nehézséget, neked húzza a vállad a teli háló súlya. Az életed adta értünk. Az életed adta értem.

*pracinanam bhajanam atulam duskaram
srnvato me
nairyasyena jvalati hrdayam bhakti-lesalasya
visvadricim agha-hara tavakarnya karunya-
vicim
asa-binduksitam idam upaity antare hanta
saityam*

„Túl gyöngé és lusta vagyok még a legcsekélyebb odaadó szolgálathoz is, így aztán amikor azt hallom, milyen egyedülálló és embert próbáló szolgálatot végeztek hajdanán a nagy *bhakták*, szívemet perzselni kezdi a kétségbeesés lángja. Ó, Uram! Ó, Aghāsura megölője! Amikor arról hallok, hogy kegyed hullámai Brahmā félistentől kezdve a legparányibb teremtményig mindenkit elárasztanak, az én szívemre is ráhullik a remény hűsítő csöppje.” (ima a *Stava-mālā*ból)
Köszönök mindent, Guru Mahārāja!

*Szolgád:
Dāmodara-rati devī dāsī*

Daṇḍa-kṛt dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I would like to begin by asking for your blessings to empower me to write a suitable offering at your lotus feet. All ability comes from Kṛṣṇa, and by your mercy you can pass that ability onto me if you desire—I just pray to open my hands and accept it.

You have recently been emphasising the correct concept of *śikṣā-guru* and *dikṣā-guru*, and how we should understand the position of our *gurus* through *siddhānta* and work in that relationship accordingly. You have stressed that we should not impose idealistic views onto our guru, elevating them to a position that is not necessarily true.

So my problem is how to glorify you without imposing these idealistic views onto yourself. You see, in my position as a lowly *kaniṣṭha-adhikārī*, it is difficult to glorify you without giving you the impression that I am making lots of nice sounding statements based on speculations. So I will try a different tact.

I would like to talk about how the “Tree of Devotional Service” is manifest in our Welsh *yātrā*. Here in Wales we have lots of very dedicated devotees, trying sincerely to practice and spread Kṛṣṇa Consciousness.

Some of the branches spread over Wales are in the form of devotees rendering service under Rāṣa Prabhu on book distribution,

shedding many beautiful fruits in the form of Śrīla Prabhupāda ‘s books which are being placed into so many different hands all over South Wales.

Then you have other branches of devotees assisting Padyāvalī mātājī in our kitchen in making wonderful offerings to Śrī Śrī Pañcattattva and enabling so many conditioned souls to taste the Lord’s remnants and purify themselves in our restaurant and further afield.

There are branches ecstatically moving to the beat of the *mṛdaṅga* as Gopīnātha prabhu and Sukhī-kṛṣṇa prabhu lead many a wonderful *bhajana* and *kīrtana*.

The branches spread out to the universities where Prema-rasa prabhu gives shelter to the students.

All the new buds, and old ones, are being looked after by the loving care of Mother Miśrāṇī against the raging wind and rain coming from the storm of *māyā*.

And if you ever need information on anything you can ask the old wise owl Nimāi Paṇḍit prabhu who seems to have knowledge on every subject.

These are just some of the sub-branches, but then you have the main branch from where all the other Welsh branches manifest, Tarakānātha prabhu. With his loving slaps we are kept in line, and with his constant jokes he puts us all into high spirits—and our places. He gives us support when we need it and also the chance to flourish and spread.

But from where does our Welsh branch shoot? By whose empowerment is Tarakānātha prabhu able to offer support to us all?

It is from you Guru Mahārāja, that solid branch that keeps us all connected to Lord Caitanya’s tree. We are receiving the nourishment Lord Caitanya gives through you. It is you who have been nurturing our Welsh branch from the start, watching it expand. We all feel your presence through Tarakānātha prabhu, who has imbibed your mood—the mood you imbibed from Śrīla Prabhupāda. You are so kind that I feel safe taking shelter in the Welsh branch of the “Devotional Tree”, for I know that you, even from afar, take great care in helping us bear ripened fruits to distribute everywhere. I feel so fortunate that you have allowed me to become connected to Lord Caitanya through your devotional branch.

*Your servant, and hopefully one day
fruit bearing twig,
Daṇḍa-kṛt dāsa*

Dayāl-Nitāi dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to ISKCON’s transcendental *saṅkīrtana* mission. All glories to your wonderful loyalty to that mission. All glories to your many inspiring preaching accomplishments.

Guru Mahārāja, I know that *saṅkīrtana* is very dear to your heart. Therefore I have decided that my *vyāsa-pūja* offering this year

would consist of a poem/song which I wrote in glorification of the *saṅkīrtana* devotees and of the *saṅkīrtana* mission.

THE SANKĪRTANA DEVOTEES

The *saṅkīrtana* devotees

– are friends to the poor

They travel

– with a book in every hand

And all across the countryside

– they’re impossible to ignore

Because they always follow

– Śrīla Prabhupāda’s plan

The *saṅkīrtana* devotees

– are the mercy form of the Lord

‘Cause Kṛṣṇa wants everybody

– back in the spiritual world

And even if you look like a nerd

– And even if you haven’t got the nerve

Your gonna get the mercy

– whether you do or don’t deserve

It was down on the High Street

– a time that they talk about

With their trolleys by their side

– they took a stand

And soon those trolleys were empty

– and the *lakṣmī* took a long time to count

Because they always get a donation

– off their man

The *saṅkīrtana* devotees

– chant sixteen real good rounds

To protect themselves

– from all the weirdoes walking
around

And should they meet the devil himself

– Lord Nṛsimhadeva is there to
help . . .

To keep the *sankīrtana*

– always glory bound

The *sankīrtana* devotees

– are working day and night

To free all the people

– from Māyā's many spells

And one day they'll turn around

– and they'll hear that ecstatic
sound . . .

. . . the jingle jangle – of Gaurāṅga's ankle
bells

Wishing you all the very best

On this auspicious occasion,

I remain your aspiring servant . . .

Dayāl-ṣNitāi dāsa

Bhakta Déri Péter

Kedves Śrīla

Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat,
minden dicsőséget lótuszlábaid porában!

Szeretném megköszönni, hogy itt lehetek a *bhakták* társaságában, ami olyan ritka nagy kincs. Ez annak köszönhető, hogy te

ilyen nagyon kegyes vagy, hogy menedéket kínálsz az elesett, feltételekhez kötött lelkeknek. Nagyon sok szép leckét hallottam tőled, és a *bhakták* sok történetet meséltek rólad. A legszerencsésebb vagyok, hogy ismerhetlek. Szívem mindig nagyon boldog, ha hallhatlak és láthatlak.

Többször is hallottam már történeteket arról, hogy milyen nagy és sikeres könyvosztó vagy. A maratonon írt SMS-ek csodálatosak voltak, belülről sírni tudnék, oly szépek, és számomra az élet sikere, hogy hallhatok ilyen csodás, hős tettekről. Úgy tudom, hogy hosszú évekig utaztál egy lakóautóval a világban, és osztottad Śrīla Prabhupāda könyveit. Ez nagy kegy a világra nézve. *Bṛhad mṛdaṅga ki jaya!*

Szeretném megosztani veled, hogy úgy érzem, számomra az a legjobb, ha követem a példádát. Ez minden vágyam, hogy megélhessek oly szép napokat, mint te Śrīla Prabhupādát szolgálva.

Az első utazó *sankīrtanáról* most jöttünk vissza. Szép példát mutattak az idősebb *bhakták*, és így elkezdődött az én kalandom is a *sankīrtana* világában, a te dicsőséges nyomdokaidat követve. Sikeresek voltunk, mindenhol örömmel fogadtak bennünket, és sok könyvet kiosztottunk. Több ISKCON farmot és templomot is megnéztünk, és mindenhol dicsőítettek téged, hogy milyen csodálatos *bhakta* vagy.

Szeretném megköszönni, hogy elkezdhettem utam, amelynek végén Kṛṣṇa vár rám. Kérlek, add a kegyedet és az áldásaidat, mert nélküle nincs esélyem az életre! Kérlek, légy kegyes hozzám, elesett szolgálóhoz!

Minden dicsőséget *gurunak* és Gaurāṅgának, minden dicsőséget a *bhaktáknak*!

Szolgád:
Bhakta Déri Péter
Eger

Devaprastha dāsa

My dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your Lotus Feet. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you for sharing yourself with us in such intelligent ways, Guru Mahārāja. You can only be in one place at a time, yet you have figured out how to visit each of us daily, if we will just let you in by visiting your website, and listen to your fresh realisations and reflections on the podcast.

You answer difficult questions when asked. You also answer so many questions, including those that I wouldn't have the intelligence to ask for many-many lifetimes, in your books. Your books are always available, waiting to inspire and educate us in the science of reality.

You have established wonderful spiritual communities in Hungary, where Kṛṣṇa is definitely at the centre. Thank God the Hungarians had the intelligence to follow you so nicely.

Thank you for sharing Kṛṣṇa Consciousness with us in such thoughtful, considerate

and amazing ways, Guru Mahārāja.

Thank you, on a more personal note, for engaging us in small ways throughout the years. It gives us a real sense of usefulness. At least something that we do, is directly service. You are very kind.

I am so proud to have you as my spiritual master.

Please forgive my many shortcomings Guru Mahārāja, and allow me to somehow or other render some service to you.

I remain now, and with your mercy forever,

your servant,
Devaprastha dāsa

Devarṣi dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

A devotee once told me how they had difficulty relating to Śrī Kṛṣṇa's *līlā* but found the pastimes of Śrīla Prabhupāda more understandable and inspiring. It is a fact that it is practically impossible in this age to connect directly to Śrī Kṛṣṇa but we are so fortunate that Śrīla Prabhupāda appeared to make the spiritual world and service to the divine couple through Lord Caitanya available to anyone and everyone.

In a similar way, you make it possible for

us to understand Śrīla Prabhupāda. You are a living example of how to be his perfect servant. You have sacrificed your life as an offering at his lotus feet and the service you perform attracts both devotees and non-devotees alike.

Your activities and sacrifices are the most beautiful expressions of love that I have had the fortune of witnessing. It is so wonderful that I feel unqualified and ashamed to even mention it. When I think of your service to Śrīla Prabhupāda I realise I do not even know what love is.

Guru Mahārāja, this year, by your inconceivable mercy, you accepted me as a disciple. By so doing, you have given me hope that one day I will understand the beauty and taste of a small drop of that love. Words cannot express how much that means to me. I hope one day, I will be able to tell you by my actions that I love you.

*Yours always,
Devarṣi dāsa*

Devī-deva dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā*

*caḥsur unmīlitaṁ yena
tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.”

*nama om viṣṇu-pādāya
kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Ó Isteni Kegyelme Śivarāma Swaminak, aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának, s az Ó lótu-szlábainál keresett menedéket.”

Nagyon gyorsan telnek az évek, és már immáron tizedszer van alkalmam felajánlást írni neked! Köszönöm ezt a jubileumi lehetőséget.

Mint mindig, most is egy kicsit zavarban vagyok, hogy mit is írjak ebből a szép alkalmából, de mindig tudok erőt és lelkesedést meríteni azokból a dolgokból, amit igazából mind tőled kaptam. A tanítvány kötelessége, hogy megfelelően dicsőítse azt a személyt, akinek az igazi életét köszönheti. Ez egy igazán értékes kötelesség, mert ebben a válságos világban nincs más, ami előre viszi a lelkeket a valódi életükhöz, mint egy olyan személy szolgálata és dicsőítése, aki képviseli és átadja a lelki tudást. Gondoskods rólam olyan módon, hogy megértsem, hogy ezen a világon csak az odaadó szolgálat fontos tevékenység. Ez által – még ilyen nehéz időkben is – megvédesz a Kali-kor szörnyű nehézségeitől. A gondoskodá-

sod és szereteted mélysége abban nyilvánul meg, hogy milyen kitartóan, és lendületesen hívod életre a *daiva varṇa-āśrama dharmát* itt Magyarországon, aminek híre egész földön nagy elismerésre talál. *Bhaktáid*, nagyon cél-tudatosan, és minden egyéni érdeket félretéve, közös egységben, nagyon szépen haladnak a lelki terveid és vágyaid beteljesítésében. Mindezt nagy örömmel teszik, mert megvilágítottad előttünk, hogy ebben a sötét korban ez a legjobb, amit tehetünk magunkért, másokért és az egész világért. Gondoskodásod így tud kiterjedni széles körben, és sok elesett léleknek tud menedéket adni ebben a nehéz korban. Lassan az emberiség megérti, hogy milyen mérhetetlenül nagy értéket képviselsz te és ez a mozgalom.

Engem is lenyűgözött, hogy ebben a világban másképp is lehet élni. Megnyilvánítottad azt az életet, amire mindenki vágyik. Fáradtságot nem ismerve, sok nehézséget leküzdve, rendületlenül haladsz a komoly cél felé, amit Śrīla Prabhupāda meghatározott. Örülök, hogy részt vehetek ebben a felemelő tevékenységben. Bár mindent, amit használni tudok, azt tőled kaptam, így lehetek én is részese ennek a tevékenységnek, a te kegyedből, a te erőfeszítéseidből. Nincs ennél mélyebb törődés, szeretet és gondoskodás ebben a világban.

Nem tudok nagy szavakat használni, költői mondatokat fogalmazni, de azt hiszem nem is ez a fontos. Csak egyszerűen szeretném tudatni veled, hogy személyed mennyire inspiráló számomra. Nem csak számomra, hanem sok más *bhakta* számára,

akiket ismerek. Örülök, hogy itt lehetek veled és veled!

Hadd köszönjem meg és hadd viszonzzam azzal, hogy szerény tudásom és képességeim szerint törekszem arra, hogy minél jobban tudjak segíteni nekik és neked ebben a magasztos misszióban.

Köszönöm figyelmedet.

Elesett szolgád:

Devī-deva dāsa

Dhyānāmṛta devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

Thank you wholeheartedly for your merciful glance upon me. The time I got to spend with you during January in London and Rādhādeśh was so special and helpful for me in my devotional life. Your determination and focused attention to the wonderful service you do so perfectly to Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa is so inspiring and enthusing for me and to so many devotees around the world. If one day I have even a fraction of your loving devotion to the Lord and His Devotees, then my life would be perfect.

Thank you, your aspiring servant,

Dhyānāmṛta devī dāsī

Ekāvalī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Ismét eltelt egy év, és így újra lehetőséget kapunk, hogy tudatosabban is elmélyedjünk a te csodálatos személyiségedről szóló gondolatainkban. Valójában nemcsak ezen az egy napon, hanem az év minden napján ott van a lehetőség, hogy meditáljunk rajtad. Főként itt Új Vraja-dhāmában, ahol bármerre megyünk, mindenhol a te vágyad eredményét láthatjuk. A sok szent helyen járva és visszaemlékezve a *parikramā* utakra, melyeket vezettél, az jut eszembe, hogy csak egy tiszta *bhakta* képes így gyökeresen megváltoztatni a világot: egy sivár pusztából virágzó lelki birodalmat teremteni. És nemcsak itt, de az egész országban oly sok mindent szervezel, vezetsz, mindenre és mindenkire odafigyelsz. Sokszor belegondolok, milyen súlyos teher lehet ez neked. Te mégis vállalsz, csak hogy nekünk segíts és megmentsd azokat az elesett, feltételekhez kötött lelkeket is, akik még nem ismerik az élet értelmét.

Amikor innen hosszabb időre elutazol, szomorúan nézünk utánad, de mindig arra gondolok, milyen nagy fájdalom lehet neked távol lenni Rādhe-Śyāmától. Én a csekély értelmemmel fel sem tudom fogni, hogy milyen egy teljesen tiszta szívű *bhakta* érzése imádandó Ura iránt. Rendkívül elesettnek és ostobának érzem magam a jelenlétedben, mely sugárzó, és ragyog a lelki meg-

valósítástól. Oly sok *anarthām* van még, de te olyan kegyes vagy, hogy segítesz ezeket legyőzni, és megmutatod mi a helyes út, a helyes cselekvés. Bármilyen problémáim is voltak eddig, azt tudom, hogy a te kegyed révén mind semmivé váltak:

*sampade vipade, jīvane marane
dāy mama gelā, tuwā o-pada barāṇe*

„Jó sorsomban, balsorsomban, életemben, halálomban, minden nehézség megszűnt, amikor a te lótuszlábadat választottam egyedüli menedékemül.” (*Mānasa deha geḥa* 2.)

Szeretnék neked elmesélni valamit, ami arra példa, hogyan világítasz rá, hogy helyesen lássak dolgokat. Karácsonykor írtam neked egy levelet, amire azóta kaptam is választ. Ezt nagyon szépen köszönöm. De mielőtt még megkaptam volna a leveledet, elgondolkodtam, hogy mennyire volt helyes az, amiért abban a hónapban imádkoztam, amikor a Kātyāyanī-vrata volt. Nem követtem-e el sértést azáltal, hogy olyan dologra vágytam, amely messze túlhaladja azt a szintet, ahol vagyok.

Január végén tartottál egy leckét, amelyben arról beszéltél, hogy ki kell érdemelnünk, hogy megkapjuk a *dhāma* (a szent helyek) kegyét. Azt mondtad, kezdő szinten a *vaiṣṇavāk* szolgálata az út a lelki életben és amíg nem vagyunk elég érett szinten addig nem szabad utánoznunk a fejlett lelki személyek cselekedeteit, hanem csak követnünk kell a lábnyomaikat és szolgálnunk őket nagyon alázatosan. Szavaid hallatán könny szökött a szemembe és rádöbentem,

hogy sehol sem vagyok még a lelki életben, és nem szabad büszkévé válnom se a lemondásokra, se az imákra. Akkor elszégyelltem magam és megfogadtam, senkinek sem beszélek róla. Később ennek helyességét te is megerősítetted a leveledben. Köszönöm a sok tanítást és a megértést is, amit adsz hozzá! Kegyed nélkül mindezek a dolgok nem nyilvánulnának meg számomra.

Narottama dāsa Ṭhākura így ír:

*ānande bolo hari bhaja bṛndāban
śrī-guru-vaiṣṇava-pade majāiyā man*

„Miközben elméd a lelki tanítómester és a szent *vaiṣṇavák* isteni lábairól szóló meditációban merül el, nagy eksztázisban kiáltsd az Úr Hari neveit, és imádd Vṛndāvana transzcendentális birodalmát.”

Ez a feladatunk: elmerülni a lótuszlábadról szóló meditációban, énekelni a szent nevet, és értékelni azt, hogy Vṛndāvana földjén élhetünk. Köszönöm, ez a különleges kegyed, amit jól meg kell becsülnöm.

Tavaly december közepén történt egy számomra érdekes eset: egy *bhakta*, aki akkor egy távoli városban *saṅkīrtanázott*, írta nekem, hogy szép álma volt. Veled álmodott, még hozzá azt, hogy új szent helyeket tártál fel, közben szép történeteket meséltél, és sokat viccelődtél. Épphogy elolvastam az SMS-t, amikor a szobám ablakából egy ökrös szekeret láttam, amint egy pavilont húzott. Nandagrāma felé tartottak. Akkor állították fel azon a szent helyen a pavilont. Visszaírtam a *bhaktának*: „Az álmod valóság, a *dhāma* folyamatosan épül.”

Kṛṣṇa kegyéből a *bhakták* álma, főként az olyan tiszta *bhaktáké*, mint amilyen te vagy, kedves Guru Mahārāja, valósággá válik. Nagyon boldog vagyok, hogy ilyen csodálatos lelki tanítómesterem van.

Imádkozom, hogy tanításaid, instrukcióid teljesen eggyé tudjam tenni a szívemmel és a szolgálatommal elégedettséget tudjak okozni neked.

Örök, jelentéktelen szolgálád:

Ekāvalī devī dāsī

Bhakta Eugen Malita

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to your lotus feet.

We are already eager to attend your *vyāsa-pūjā* celebration and to meet you again in New Vraja-dhāma. The year that has passed was maybe the most difficult year for my Kṛṣṇa consciousness and most blissful as well. It was difficult because for the first time I had to face serious difficulties in associating with devotees and this created allot of confusion in my consciousness. On the other hand it was most blissful because I had your personal association, help and guidance in facing these problems and going further on the path of devotional service. I want also to apologize for all the troubles and headaches I've created you and to thank you for

still investing your faith and giving shelter to this unqualified disciple of yours. Thank you Guru Mahārāja.

The most valuable jewels in my life, trying to be a devotee and a disciple of yours, are the moments of association I have with you. From this point of view I'm most fortunate because every year I have the opportunity of meeting you many times in Hungary or Romania. Other times I just listen to your podcast but the personal association with you makes these instructions even stronger. Thank you Guru Mahārāja for staying in our home and blessing us with your presence, thank you for giving me and my wife so many important instructions and guidance during your stay in Romania.

One thing I have clearly understood from your lectures on how you can thank your spiritual master. You said that this can be done only by following and living by his instructions. I want to do this because I know it's the only way I can please you. This will be my life's trial. For this I now beg for your mercy because I know that only by this mercy I will be able to succeed.

Looking back at the year that has just passed I have many things to thank you for and I feel that our relationship has changed in a good sense, it has become somehow deeper, but even closer I find myself to you when I try to follow your instructions. I hope this will go on and I hope you will be able to use me in your service to Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa.

Please accept my humble obeisances.

All glories to you Guru Mahārāja.

Your servant,
Bhakta Iugu
(Nagyvarad – Romania)

Bhakta Farkas Ádám

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Farkas Ádám vagyok, két éve csatlakoztam a mozgalomhoz, és nagyon boldognak érzem magam. Amikor először láttalak egy *kīrtana* közben, mélyen megérintett a tisztaságod, az odaadásod. Ez rendkívül inspiráló volt számomra, többet akartam megismerni a Kṛṣṇa-tudatról és rólad.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani, amiért részt vehetek az Úr Caitanya Mahāprabhu missziójában. Nem érdemlem meg, de szeretném tőled azt az áldást kérni, hogy lelkesedéssel szolgálhassam a *vaiṣṇavákat*, valamint azt, hogy a szememen lévő tudatlanság vastag felhője oszoljon szét, mert meggátol abban, hogy megértsem a *saṅkīrtana-yajña* fontosságát, segíts, hogy az alaptalan büszkeségem se álljon az odaadó szolgálat útjában!

Köszönöm, amit értem tétél!

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Farkas Ádám

Bhakta Fehér György

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A mai reggeli leckén egy közismert történetet hallgathattunk:

A guru egy szakadék szélén áll a tanítványaival. Megkérdezi őket:

- Fogjátok követni az utasításaimat?
- Igen! – hangzik a határozott válasz.
- Rendszerben! Akkor ugorjatok!
- Ööö, hát...
- Nos? Követtek?
- Persze! Igen!
- Ugrás!

Hümmögés, téblábolás a válasz a *śiṣyák* részéről.

- Csináljátok vagy sem?

Nincs mit tenni, ugranak. De nem lefelé zuhannak, hanem felfelé repülnek a lelki világba.

Ugyanez a játék történik közöttünk is. Azt kéred: tartsuk a szabályzó elveket, *japázzuk* a köreinket, legyünk ott a reggeli programon, tanuljuk Śrīla Prabhupāda könyveit és végezzük lelkiismeretesen a szolgálatunkat! Mi meg ugyanúgy – mint a történetben – zavartan habozunk. Van, amikor csináljuk, máskor hanyagoljuk. Viszont e téblábolás ellenére, ha kitartunk melletted, a végeredmény nem kétséges. Te mindig arra fogsz bízni minket, hogy fejlődjünk, segítsünk másoknak, s ez így van rendszerben. Végtelen hálával tartozunk neked.

Pāvanī *mātājī* sikere Rādhe-Śyāma kö-

nyörületességének példája. De a három világ leggyönyörűbb *mūrtijai* a te szívedből szálltak alá. A szolgálat, amit végezhetünk, nem különbözik a lelki világ lakóinak életvitelétől, s ez a te kegyed.

Nyomorult vagyok, esendő, hibát hibára halmozok, mégis reménykedem, hogy soha nem kell feladnom a társaságodat. Nem, nem a szenvedéstől való elmenekülés hatja át gondolataimat, inkább az, hogy csak folytathassam, mindig, veled!

*A lelki élet lépcsőin
csiga lassúsággal araszoló szolgád:
Bhakta Fehér György*

Bhakta Fortron József

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget neked!

Hosszú ideje már, hogy nem írtam neked. Hosszú ideje ismerem már a Kṛṣṇa-tudatot, és akaratlanul, de mindig a te erőfeszítéseid jutnak az eszembe. Vajon ezt a rengeteg megpróbáltatást egyszer majd én is el tudom-e viselni úgy, hogy mindig Kṛṣṇa jusson az eszembe. Olyan vagy nekünk, mint a bányászoknak a jelzőfény, amely megmutatja a bányából kivezető utat. A sötétségből a fény felé terelgetsz bennünket, hogy megláthassuk Kṛṣṇát. És az előttünk lévők, akik már látják a kivezető utat, azok egyre csak bátorítanak minket: „Guru Mahārāja már kint

vár téged!” Az irántad érzett eksztázisban *kīrtanázva* haladunk feléd, majd kézen fogsz minket, Kṛṣṇa elé vezetsz, és mosolyogva mondod: „Őket is hazahoztam!” Az eltévedt és elesett lelkek mentőmellénye vagy, aki ha kell, keményen beszélsz, ha pedig kell, kedvesen, nagy szeretettel egyengeted a lelki életünk göröngyös útját. Ezt a rengeteg erőfeszítést, amit értünk és a mozgalomért teszel, ahogy az egyik könyved címe is elárulja, soha nem tudjuk vissza fizetni neked és Śrīla Prabhupādának. Sajnos nem vagyok a szavak embere, úgyhogy itt zárom is a felajánlásomat. Kṛṣṇa kísérje utadat, és sok sikert a missziódhoz!

Szolgálatodban:
Bhakta Fortron József

Gadabhṛt dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Engedd meg, hogy írjak néhány dicsőítő gondolatot isteni személyed dicsőségéről.

Redszeres látogatója vagyok honlapodnak, hallgatója vagyok podcastjaidnak. Rám is nagy hatással van a sok segítő gondolat, melyeket megosztasz a világhálón barangolókkal. Megtanítod ezekben a *bhaktákat*, hogyan lássák a különböző, világban történő dolgokat helyesen, Kṛṣṇa-tudatosan. Hogyan értelmezzük a híreket, az elnök beszédét,

hogyan tervezzük a jövőnket, hogyan reagáljunk Kṛṣṇa-tudatosan a velünk történő dolgokkal, stb. Megosztod velünk életedet, megvalósításaidat, mindezzel mindenkit segítesz, hogy előrelépjünk a lelki életben.

Már egy ideje felhívtad a figyelmet a gazdasági válságra (mielőtt nyilvános lett), annak következményeire, és hogy miként lehet a vele járó problémákat Kṛṣṇa-tudatosan megoldani. A vidéki egyszerű élet, önellátás gondolatát régóta támogatom, ezért is hoztad létre Krisna-völgyet. Azóta folyamatosan fejlődik a projekt, és reméljük, továbbra is fejlődni fog. Ebből gyakorlati példát látnak *bhakták* és nem *bhakták* egyaránt.

Örülök, hogy részt vehetek ennek a misszióknak a segítésében.

Szeretnék nagy tisztelettel hálát adni mindazért, amiért életedet adod az Úr Caitanya missziójának, Śrīla Prabhupāda szolgálatában, megmentve sok-sok lelket a tudatlanság dühöngő óceánjából.

A Kali-yuga óceánja rettentő mély és veszélyes. Tele van cápákkal és ragadozókkal. Az Úr Caitanya hajója tud csak menedéket adni a vízben fuldokló lelkeknek. Kevesen vannak a hajón, a derék matrózok (tisztá *bhakták*). Csak az ő segítségükkel tudunk kimenekülni, és helyet kapni a fedélzeten. Minden dicsőséget ezeknek a derék matrózoknak, akik megmentik az emberek (lelki) életét.

Minden dicsőséget lótuszlábadnak!

Jelentéktelen szolgád:
Gadabhṛt dāsa

Gadādhara dāsa

*nama om viṣṇu-pādāya
kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your Lotus Feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja, I would like to take this opportunity to thank you for being my Spiritual Master, and guiding us in our Spiritual path. My family and I have been very fortunate to have you come over for *prasādam* and give us your association. These past few years you have been encouraging my wife and children, and when you came to the Manor, we are like little children to following you everywhere and to get as much of your association as possible.

Guru Mahārāja, in one lecture that Śrīla Prabhupāda gives, *Bhagavat-gītā* chapter two verse 7, he mention It say “*śiṣyas te ‘ham’*”, “Now I am accepting you as my *guru*. I become your *śiṣya*.” *Śiṣya* means “Whatever you will say, I will accept.” That is *śiṣya*. Guru Mahārāja you are my *guru* and I am your disciple and my duty is to follow you instructions.

Śrīla Prabhupāda goes on to explain that “the *guru’s* business is to give you Kṛṣṇa, *kṛṣṇa se tomāra, kṛṣṇa dite pāra*. A *vaiṣṇava* is praying *guru*, Sir you are a devotee of Kṛṣṇa, you can give me Kṛṣṇa if you like”. That is the position of a *śiṣya*. *Guru* business is how to give you Kṛṣṇa, not material things.

Śrīla Prabhupāda also says, in order to go back to Godhead, one need a bona fide *guru*, that is coming down in disciplic successions, and you Guru Mahārāja who is following the footstep of your Guru Mahārāja, Śrīla Prabhupāda, is that *guru*.

Guru Mahārāja, You are giving us Kṛṣṇa, you have written books, the *Veṇu-gītā*, *Na Paraye ‘ham, Kṛṣṇa-saṅgati*. And *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*, your giving us your associations daily through the pocasting. And these holy names weekend retreats are brilliant and fantastic. Please continue to guide me and family and lead us back to back to Godhead.

Your servant,
Gadādhara dāsa

Gadāgraja dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatokat! Minden dicsőseget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az emberi testben megszületett lelkeknek nagyon parányi százaléka van tisztában elesett és beteg helyzetével. Ha ezt valaki felismeri, el tudja fogadni a lelki tanítómes-ter intelmeit, aki: *adhama janāra bandhu* – az elesett lelkek barátja.

Hányszor, de hányszor gondoltam magam büszkén egészségesnek, gondtalannak, intelligensnek, megfosztva magam a lehetőségtől, hogy józan tanácsaid segítségével ki-

juthassak elmém sötét útvesztőiből. Hiszen a segítség és a tanács csak a rászorultak privilégiuma. Életem legkellemetlenebb pillanata volt, mikor azt mondtad Kecskemétről hazafelé az autóban: „Téged nem érdekel a véleményem. Én már lemondtam arról, hogy tanácsokat adjak neked, legyen minden a karmád szerint.”

Nagyon elszomorodtam. Még a templom utcájába se találtam be, mert egyfolytában az járt a fejemben, hogy végleg elveszítettem a bizalmad. Hajnali 4-ig letörten töprengtem és panaszkodtam az éppen nálam vendégeskedő Bhaktipāda prabhunak, hogy most mitévő legyek, hogy hozzam ezt helyre. Rádöbbsentem milyen szerencsétlen vagyok. Néhány nap elteltével éreztem rajtad, hogy a gondoskodást, az intelmek adását nem adod fel. Tudom, hogy soha nem adod fel!

És én sem adom fel! Beteg vagyok! Kérlek, segíts! Vigyél haza! Kérlek, segíts!

Szolgád:
Gadāgraja dāsa

Gāndharvikā-prema devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked.

Az elmúlt évben a veled való kapcsolatomban a Śuddha-bhakti-cintāmaṇi volt.

Lelki tanítómesterem ugyanis több ízben hangsúlyozta, mennyire alapvető és elengedhetetlen, hogy ezt a könyvet magunkévá tegyük, és hogy már ő maga is hatszor elolvasta az egészet. Bár Veṅu-gopāla születése után a könyvek és én némiképpen eltávolodtunk egymástól, új erőt és lelkesedést merítettem lelki tanítómesterem fenti utasításából.

Az első fejezetek után azt gondoltam: „Ez a könyv minden bizonnyal egy nektárpalack – egyelőre csupán én magam nem vagyok képes kibontani azt. Ha azonban kitartóan olvasom, hátha magától kipattan a dugó.” Így is tettem, aztán próbáltam fessegetni, húzogatni, hátha úgy sikerrel járok, de csak nem akart kinyílni. Rá kellett jönnöm, hogy sajnos kiskorú vagyok én még az efféle palackok tartalmának a megízleléséhez, ezért hát türelmesnek és kitartónak kell lennem, hogy felnőjek, vagy rájőjsek, mi a dugó nyitja.

Az olvasás során alapvetően kétféle érzélem kerített hatalmába: a reménytelen vágyakozás, és a szégyen. Előbbi akkor kerekedett felül rajtam, amikor a ragaszkodást, a lelki eksztázist, és a szeretetet tapasztaló emelkedett bhakta irigylésre méltó, hön áhított helyzetéről olvastam. „Ó, bárcsak én is egyszer...!”

Szégyelltem magam akkor, amikor is a kezdő, a csaló mentalitású, a fejletlen, a személytelen, a tiszteletlen, a figyelmetlen, a lázadó és független természetű, egyhelyben toporgó, vagy éppen a pokol bugyrai felé haladó sértegető szánalmas helyzetéről olvasva igencsak magamra ismertem. Próbáltam keresni a sorok között, hátha akad vala-

mi reményteljes kijelentés, valami halvány sugár, amiben megkapaszkodhatok ebben a lealacsonyító állapotban. Találtam. Igen, találtam ilyet és nem is a sorok között, hanem egyértelműen: a remény a tiszta bhakta társasága. „De jó! – gondoltam – Ilyen egyszerű az egész?!” A tiszta bhakta adott, én is adott vagyok, mi kell még? Már csakis a társaság hiányzik. Megyek, bekopogok hozzád, hogy: „Itt vagyok, jöttem fejlődni.”

Aztán ráeszméltem arra is, hogy a társaságodért nem kell kopogtatnom sehova, hiszen itt tartom a kezemben olvasás közben, itt beszélsz hozzám, itt a társaságod. És hogy az a bizonyos dugó, ami nem akar kijönni a palackból, az valójában nem is a könyv dugója, hanem a saját füleim, a szívem és az elmém van jó erősen bedugaszolva, és pusztán rajtam múlik, hogy mikor cuppan ki a helyéből, teret engedve a tiszta bhakta reményteljes társaságának.

Köszönöm, hogy itt vagy nekünk te, mint maga a megtettesült reménysugár.

Szolgád:

Gāndharvikā-prema devī dāsī

Gaura-bhāvana devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kérlek, engedd meg, hogy születésna-

pod alkalmából köszöntselek és köszönetet mondjak neked. Ismét eltelt egy év, de úgy érzem, most sem vagyok képesítettebb arra, hogy megfelelő szavakkal írjam le azt, hogy mit jelentesz számomra.

Látom, hogy mindennap fáradhatatlanul harcolsz azért, hogy a hozzám hasonló alvó lelkeket felébreszd és átadd nekünk azt, ami számodra a legdrágább kincs, az Úr Caitanya- és az Ó példáján keresztül Rādhā-Kṛṣṇa szerető szolgálatát. Tapasztalom, amint személyes példáddal tanítasz és életed minden pillanatát lelki gyakorlatoknak és lelki tanítómestered szolgálatának szenteled. Változtatás nélkül adod át Śrīla Prabhupāda tanításait, valódi áttetsző közegeként közvetíted felénk azt a mérhetetlen tudást, amit az előző *ācāryák* és a *gosvāmīk* hagytak hátra.

Könyvírás, a magyar *yātrā* irányítása, leckék, közéleti szereplések mellett pedig arra is szakítasz időt, hogy tanítványaiddal kapcsolatot ápolj, személyesen válaszolj a bennünk felmerülő kérdésekre.

Bár évente csak néhány napot tölthetek a közeledben, úgy érzem, mindennap velem vagy. Próbálok a te szemeddel látni az életemet, azon keresztül megítélni mi helyes és mi nem az.

Határozottságod erőt ad ahhoz, hogy tovább haladjak egy olyan cél felé, amit nem ismerek, de hiszem, hogy létezik, mert te mondod, akiben megbízok.

Köszönöm, hogy inspirálsz a leckéiddel, a könyveiddel, leveleiddel, hogy szereteteddel vezetsz, és tudásod fényével megvilágítod az előttem álló utat.

Boldog vagyok – bár néha irigy – amikor mások olyan dolgokat visznek véghez, amelyek valóban méltóak az elismerésre. Ilyenkor szégyellem magam, hiszen azt látom, hogy az én jelentéktelen próbálkozásaimat is úgy értékeled, mintha a legértékesebb kincset ajánlottam volna fel neked.

Kérlek, engedd meg, hogy tovább próbálkozzak, azzal a vágygal, hogy egyszer talán elégedetté tehetlek!

*Jelentéktelen szolgád:
Gaura-bhāvāna devī dāsī*

Gaura-hari dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!

I just want to wish you all the best for this year's *vyāsa-pūjā*, and I hope you have a wonderful time. I think about you lots and lots here in New Zealand and would very much like to be in close association with you, I'm planing a trip to India in and around November to try and get a little more fixed in my devotion to Kṛṣṇa and yourself.

It brings me great joy to see your pics and listen to your podcasts, and watch some videos on the internet, and seeing others glorifying your name.

I will never forget the fun times I had at the Belfast Temple, and how you give me

faith in loving God. I only wish I could recreate the same feeling here in Dunedin.

So Guru Mahārāja maybe it won't be long until I can have some of your much needed nectar and association.

I remain always your servant.

*Gaura-hari dāsa
Jaya Gurudeva!*

Gaura-rāya dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, falling at your feet.

I remember the first time I saw you, in 1986 on stage at Watford town hall, you gave a lecture, I remember you saying that you bathed three times a day, I was lucky if I did as much in a year.

Afterwards Kṛṣṇa Caitanya prabhu introduced me to you, you looked me up and down and said 'has he taken *prasādam*, a real mercy case for sure.

I also remember having the good fortune to be blessed with the association of H. H. Tamāla Kṛṣṇa Goswami, I plucked up the courage to ask him what it was that would be most pleasing you? He answered immediately in a loud voice, "become a pure devotee!" being completely taken aback by his answer I was left absolutely floundering in the implications of his statement. Mahārāja seeing my plight, took mercy on me and said

„alright just follow the four regulative principles and chant sixteen rounds.”

I realized some years later that it amounts to the same thing.

You have always been the perfect Spiritual Master from the moment I first saw you, I'm sorry that I have not been a true disciple.

Please forgive my weakness and please accept my struggles, I cannot think how it is that I came to this life it is certainly not the one that lay ahead of me before I met you. Please take this life as I lack the strength to give it to you fully and it is already forfeit. Such a golden opportunity does not come lightly, if there is a price I can pay let me gladly pay it again and again.

It is certainly not what I expected that after more than twenty years all I can say is please help me Guru Mahārāja, I can't stop crying, but there it is.

Please accept these tears, they are all I have to offer.

*Begging to remain as you have named me,
Gaura-rāya dāsa*

Gaura-Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

nama om viṣṇu-pādāya

kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale

śrīmate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine

Az elmúlt hetekben a betegségeből adódóan egy kicsit több időm volt elgondolkodni az életem, a lelki életem értelmén, célján, minőségén, s többször átgondoltam, hogy melyek azok a dolgok, amelyek igazán fontosak a számomra.

Sajnos nap mint nap beleesek abba a hibába, hogy ideiglenes célok felé nyújtom ki a kezemet, s elfelejtem, hogy mi végre vagyok a világban, s mi végre kapaszkodtam lótuuszlábaidba?

A neked végzett szeretetteljes és odaadó szolgálat az „igazi élet”, amellyel te bennünket megajándékoztál. Valójában mindnyájunknak új éltet adtál, egy céltudatos, valódi értelemmel bíró életet, amelyen keresztül megtanulhatjuk a szeretet, az igazi szeretet tudományát.

„Lelki tanulóéveim” során folyton saját korlátaimba ütközöm. Hogyan szerethetek valakit jobban, mint magamat? Hogyan adhatom fel azt az anyagi egót, amely sajnos távol tart tőled és távol tart Kṛṣṇától?

Számomra ezek a kérdések azok, amelyek létfontosságúnak tűnnek, hiszen az igazi szeretet, az érzés, hogy „ADNI akarok” vezethet ki ebből az útvesztőből, ahol az anyagi, vagy az öncélú lelki érdekek megszedítik, megzavarják a tiszta odaadás tavának vizét.

Guru Mahārāja! Amióta megismertelek, te vagy az a példa számomra, aki teljesen háttérbe helyezi önmagát Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda vágyaihoz képest. Bár, ha job-

ban belegondolok sokkal többről van szó: *Valójában nem létezik Tőlük függetlenül álló vágyad.*

Önmagadban elégedett vagy, mert teljesen „Vraja ifjú párjának menedékében”, szolgálatában és kedvteléseiben merülsz el. Bármi örömet tapasztalsz, az ebből a transzcendentális óceánból származik.

Kérlek, hadd maradjak ennek az óceánnak a közelébe, s engedd meg, hogy továbbra is a szolgálatodat végezhessem!

*Örök szolgád és lelki fiad:
Gaura-Kṛṣṇa dāsa*

Gauramaṇi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Elérkezett *vyāsa-pūjā* ünnepséged napja, a nap, amely a legközelebb áll a szívemhez. Összegyűlünk, közösen emlékezünk rád, és különböző módon dicsőítünk téged. Nagyszerű tapasztalni, ahogy a *bhakták* irántad érzett hálájának, ragaszkodásának és szeretetének bensőséges hangulata tölti meg az egész légkört. Talán még ennél is csodálatosabb téged látni, ahogy szerető apaként elfogadod és viszonzod tanítványaid érzéseit. Így lenyűgöző személyiségeddel ez alkalommal is megnyilvánítod, milyen egy tökéletes lelki tanítómester. A mérhetetlen

transzcendentális tudásod, amivel a *śāstrából* idézve elének tárod a *guru-tattova* igazságát és az alázatosságot, mellyel minden neked szánt felajánlást tovább ajánlasz Śrīla Prabhupādának, hűen tükrözi számunkra, hogyan cselekszik egy lelki tanítómester, aki egy igazi tanítvány, az Úr tiszta *bhaktája*. Természetesen, ha az év bármely napján bármilyen esemény alkalmából társulhatunk veled, dicsőségedet ugyanúgy felfedezhetjük, mint ma.

Kedves Guru Mahārāja. Bármikor, amikor meditálok rajtad, vagy magamban csak hallgatom a hangod, végtelen távolságot érzek a te hatalmas Kṛṣṇa-tudatod és az én parányi törekvéseim között. Ilyenkor elszégyellem magam, és nem érzem magam képesnek, hogy megfelelően dicsőítsek téged. Ugyanez a meditáció és ugyanez a hang azonban bizalommal és erővel tölt el, mert tudom, hogy elfogadod felajánlásaimat bármilyen kezdetlegesek is.

Szeretett lelki tanítómesterem! Köszönöm inspiráló példádat, mint Śrīla Prabhupāda drágakőként ragyogó tanítványa. Imádkozom hozzád a mai napon; kérlek, áldj meg, és adj erőt, hogy én is tetteimmel és az életemmel tudjam kifejezni irántad érzett hálámat!

*Szolgád:
Gauramaṇi dāsa*

Gaurāṅga dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances in the holy dust of your lotus feet. The contact with that sparkling, magic dust transforms a lost soul into the eternal servant of Rādhē-Śyāma. All glories to your divine spiritual master, Śrīla Prabhupāda, the captain of Lord Caitanya's *saṅkīrtana* ship which rescues the shipwrecked souls drowning in the ocean of Kali.

This morning I was awakened by an auspicious thought of you. The disciple's duty is to remember, to offer obeisances and to worship the spiritual master first thing in the morning. With your *vyāsa-pūjā* swiftly approaching this thought kept reappearing here and there in my busy, chaotic life, preoccupied with seemingly important and urgent duties.

To worship you—how? What ingredients would be appropriate for offering you and decorating your transcendental limbs, which are already mysteriously shining with the ornaments of pure devotional service, the different loving ecstasies experienced and expressed by you while meditating on the eternal blissful pastimes of Rādhē-Śyāma and describing them in your books. The pearls of sweat-drops ornamenting your face in the midst of the exuberant *kīrtana* of the holy names in the company of blissful devotees. The sweet flow of compassion towards the fallen souls displayed in all your preaching efforts, which saturates your heart like a golden mist. How am I supposed to worship you?

In the midst of wandering in the haunted forest of material desires, looking here and there in my deserted, loveless heart, I was hoping for a drop of mercy to be able to offer you the worship which befits you. This morning, in a state of half-sleep, half-awakened, I finally found it.

I had a dream of an early morning *saṅkīrtana* party approaching one of the holy places in New Vraja-dhāma with a sweet *kīrtana* in the golden rays of the rising sun. The party slowly approached a pavilion with a golden throne in it, studded with sparkling jewels. Above the throne there was a beautifully ornamented golden canopy, with countless tiny little bells hanging on small chains. The sweet tinkling of those bells in the fresh morning breeze broke through the sweet sound of the melodious *kīrtana*, and as if it were the essence of all sound, finally broke my slumber.

I woke with the thought that at last I found the secret ingredient for your *pūjā*, the ornament befitting your graceful, charming personality. The throne was empty, at least seemed so, as no one saw who were sitting on it. Only you. Your eyes told me: "Rādhē-Śyāma eternally reside here in Vraja, awaiting for the loving service of all my disciples. I am going to give them the vision to see Them, and engage them in Their loving devotional service." You desire our perfection a lot more than we do. Once our desire to serve Rādhē-Śyāma will become at least a semblance of yours, you will at once place us at Their lotus feet.

I remember a pastime of Rādhē-Śyāma. Once Mahārāja Vṛṣabhānu and Kīrtidā de-

cided to engage Rādhikā to Kṛṣṇa. So Nanda and Yaśodā took baby Kṛṣṇa to their palace in Varṣāṇā and a festival began. Mahārāja Vṛṣabhānu was offering jewels to Kṛṣṇa, and the weight of those jewels had to outweigh Kṛṣṇa's body. So they placed baby Kṛṣṇa on a golden scales and began piling up the jewels. The pile kept increasing but still could not outweigh Kṛṣṇa's transcendental body. Vṛṣabhānu and Kīrtidā began to worry. They already brought almost all jewels kept in their house. Finally Rādhikā had to take off all her jewels and then Kṛṣṇa gracefully allowed the scales to become balanced.

Your desire to serve Rādhē-Śyāma and engage all the devotees in Their service will also outweigh Their transcendental bodies. I remember when Rādhē-Śyāma arrived to New Vraja-dhāma and you personally carried Them to the altar. With every day, every festival, every puja, and every donation offered, the weight of the transcendental scales is increasing. When the Divine Couple is satisfied, the plates of the scales will become balanced, and we will at once find ourselves at the other side of the river Virajā, in the transcendental realm of Vraja, engaged eternally in the personal service of Rādhē-Śyāma. I pray to be part of this wonderful pastime, and foolish as I am, still be the recipient of that drop of mercy which transfers a lost soul into the blissful servant of Rādhē-Śyāma, you and all the devotees.

*Your foolish servant,
Gaurāṅga dāsa*

Gaura-Nitāi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget neked!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi*

Belecsöppentem ebbe a világegyetembe, s időtlen-idők óta vándorlok mindenfelé. Kerestem valamit, kerestem a szeretetet, kerestem a lényegét, de mindhiába. Aztán a sors kegyéből talákoztam veled, és minden megváltozott. Igen, mert nekem adtad a szíved-lelked, nekem adtad Kṛṣṇát, nekem adtad a barátságodat, a figyelmedet, szigorodat és mosolyodat, nekem adtad magadat. Köszönöm szépen Guru Mahārāja.

A világegyetem végtelenül hatalmas. A szentek azt mondják, a Nap fénye világítja be, s a Nap ragyogása teszi lehetővé, hogy cselekedjünk, élvezzünk és szenvedjünk – három világában, a Földön, a menyekben és azon túl. Ám míg a Nap ad ugyan fényt, de hogy mit látunk, s hogy e három világ valójában szenvedésekkel teli csupán, azt nem mondja meg. Ahhoz, hogy ezt megértsük, te kellesz, Guru Mahārāja, aki eljöttél, és elkezdted megtanítani nekünk, mi a meditáció, mi a valóság, mi az, amit látni kell. Általad a Nap valóban életem részévé vált.

*om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
caḥsur unmīlitaṁ yena
tasmai śrī-gurave namaḥ*

Látok, tehát az orrom hegyéig legalább már látok valamit. Látom, hogy itt vagy előttem, vagy inkább mellettem, és látom, hogy mindig velem vagy. Igaz, néha kevésbé vagyok tudatos erről a kapcsolatunkról, hiába mondja róla a *śāstra*, hogy örök, de azt már megtapasztaltam, hogy kedvesen mindig felbukkansz az életemben, és mellettem maradsz, míg igazán szükségem van rád. Van úgy, hogy kapálódzok ez ellen, van úgy, hogy bántalak figyelmetlenségemmel vagy makacsul mást akarok. Ám hiába okozok neked végtelen sok aggodalmat, úgy tűnik, nem hat rád, s mint egy felelősségteljes, gondos apa, tovább nevelsz, és eligazítod életem sorát. Úgy tűnik, mindig velem maradsz, mert szereteted köt hozzám, mely végtelen, és az olyan érdemtelen tanítványaid iránt is hőn lobog, mint amilyen én vagyok. Te vagy a legfontosabb személy az életemben, s a jövőben is általad találkozom majd hozzád hasonlóan csodálatos személyekkel. Te maradsz mindig, egyedül a kegy forrása, s csak e kegy segít majd, hogy kiváló személyiségeket is elégedetté tehessek. Amit tőled tanulok, azt tudom csak, nincs más ezen kívül a három világon. Köszönöm szépen ezt a víziót, kedves Guru Mahārāja.

guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

Śrī Kṛṣṇa. Az Istenség Legfelsőbb Személyisége. Hogy létezik, hogy él, és főleg, hogy szeretettel és aggódva figyelni életemet, egyedül általad tudom. Tudom, mert rávettél, hogy kérdezzek, és rávettél, hogy figyeljek oda a válaszokra. Tudom, mert kérdeztem, és te

válaszoltál, mindig a megfelelő hangnemben, mindig a megfelelő stílusban és mindig ahhoz igazítva a válaszaidat, amire épp szükségem volt. Elmondtd, és leírtad, ki is Kṛṣṇa, és hogyan él. Könyveid szíved-lelked alkotják, feltárva e titkokat elbűvöltél, elköteleztél, és felkeltetted a vágyat bennem, hogy eljussak oda, ahol Śrī Kṛṣṇa édes kedvtelése zajlanak. Sőt, nem csak a vágyat keltetted fel, de elém is hoztad a *dhāmāt*, a csodát, a szent világot. Ki lenne hát kedvesebb nálad Kṛṣṇa szívében, kedves Guru Mahārāja?

*śrī-kṛṣṇa-caitanya
prabhu-nityānanda
śrī-advaita gadādhara
śrīvāsādi-gaura-bhakta-vṛnda*

Kedves Guru Mahārāja! Nem lenne teljes a kép, sőt nem lenne egyáltalán kép mindabból a sok információból, amit átadtál, ha nem áramlott volna át az Úr Caitanya szívében keresztül. Kedves Uraid, Dayāl-Nitāi Gaura-Hari elkísértek missziódban, és kiváló karmesterként irányították szolgálatodat e kis országban, Magyarországon. Ahogy előttük énekelted a szent nevet, lenyűgöztél, elvetted vágyaimat, és ostoba egómat. Elhoztad az Úr Caitanya üzenetét: *jīva jāgo . . .*, és terjesztetted a szent nevet, míg csak fel nem nyitottam csipás szememet. Köszönöm szépen, Guru Mahārāja.

*śrī-caitanya-mano 'bhīṣṭam
sthāpitam yena bhū-tale
svayam rūpaḥ kadā mahyam
dadāti sva-padāntikam*

Ám nem álltál meg itt. Tudtad, az Urak mit szeretnének, és fáradságot nem ismerve nekifogtál, hogy beteljesítsd missziójukat. Előbb megtanítottál a *japázásra*, majd szinte ezzel egy időben kivittél az utcára is, hogy könyveket osszak, hogy *harināmázzak*. Ahogy a szívedet megismertem, megértettem, hogy nem elégszel meg néhány tanítvánnyal vagy tisztelővel, az egész világot meg akarod hódítani. Ahogy Yudhiṣṭhira Mahārāja Kṛṣṇa kérésére és bátyjai segítségével az egész világon kihirdette: az Úr Kṛṣṇa az egyetlen Legfelsőbb Személy, és mindenki más az Ő szolgája, te is rávettél minket, hogy nap mint nap hirdessük ugyanezt az igazságot az utcákon, tereken, városokban, falvakban. Így, két évtized után Magyarországon már nem ritka, hogy Hare Kṛṣṇával köszönnek rá egy *bhaktára*, és talán nincs olyan ember, aki ne ismerné fel a BBT csodálatos könyveit. Utcán, parkolóban, házakban, és a leghetlenebb helyeken is osztják *bhaktáid* a könyveket. A te meditációd által vált Magyarország potenciálisan lelki országgá, a te erőfeszítéseid által kezdődött el itt is a Kali-yuga aranykor. Köszönöm szépen Guru Mahārāja.

*namo brahmaṇya-devāya
go-brāhmaṇa-hitāya ca
jagad-dhitāya kṛṣṇāya
govindāya namo namaḥ*

Govinda neve ma már nem csak egy egzotikus éttermet, hanem sokak számára az újra felfedezett szerelemistent, Śrī Kṛṣṇát jelenti. Govinda, a tehenek és az érzékek ura, s

kegyedből ugyanez a Govinda látható meg Budapesten gyönyörű templomunk bejáratában. Govinda, aki mindig jót akar, aki mindig mosolyog, és akit habár a kiváló jogik még nagy nehézségek és lemondások árán sem tudnak megközelíteni, a kegyedből estéink mosolygós társává tetted. *Kṛṣṇa Vṛndāvanában* sorozatod oly közel hozta Őt, hogy szinte megérinthető, megszagolható, szinte, vagy talán nem is szinte, ott van mellettem, és néha rámkacsint. Govinda és egész csodás világa (nem akarom a mesevilág kifejezést használni, mert hisz valóság az, csak mi hiszük mesének), Govardhana hegy-völgyes tájai, a Yamunā folyó kanyargós fekete szalagja, és a kedves, ártatlan *brijbāsik* mind eljöttek hozzám. Velük pedig minden kedves rokona, családtagja, ismerőse vele jött, köztük Nanda Babával és óceán-lelkű feleségével Yaśodával. Kegyedből, kedves Guru Mahārāja, megkóstolhattuk Yaśodā és a *gopik* főztjét, lakomáink elégedetté tennének minden gourmant a három világon.

*tan me prasāda suhṛdah kṛta-kilbiṣasya
svairam gatasya mṛgayām vyasanāturasya
kā devaram vaśa-gatam kusumāstra-vega-
visrasta-paumsnam uśatī na bhajeta kṛtye*

Mielőtt a Kṛṣṇa-tudatot elhoztad volna, Kāmadeva neve csak a görög mitológián keresztül jelentett valakit, egy szárnyas kisfiút, aki valamiféle nyíllal lövöldözve időnként összehozz párokat, vagy a Szentivánéji kavardásban csalafintán összekavarja a szálat. De a te Kṛṣṇád virágfüzérés alakja, és természetesen elmaradhatatlan, örök párja,

Rādhād ennél sokkal többet jelent, sőt, akár az összehasonlítás is sértő lehet számukra Kupidóval és legendáival. Hiszen Kṛṣṇa, a *gopīk* Ura és Vraja mindenki szívét felkavaró fiatal hercege A VILÁG KÖZEPE és forrása. Körülöttük forog minden, minden lélegzetvétel az Ő örömeiket szolgálja, minden érzék az Ő vágyaik kielégítésére való. Tudva vagy nem tudva, de ezt a képet varázsoltad életembe, könnyeket csaltál a szemembe, és alázatot hoztál a szívembe. Alázatot, mely nélkül soha nem lehet része senkinek e csodában, az Isteni Pár kegyében. S bármi fájó is megtörni a büszkeség makacs falát, vállaltad, hogy minden áron, minden nehézség ellenére megpróbálsz megismételni a csodát, amit Śrīla Prabhupāda bemutatott a hatvanas évek közepétől kezdve Amerikában. S azon túl, hogy e csodában a vasból is arany, mégpedig a legkiválóbb arany válik, már nem tudok mondani, nem tudok felfogni. Ezért itt abbahagyom, de továbbra is rajtad meditálok, napjában nem csak három alkalommal – kedves Guru Mahārāja. Áldjon meg az Isteni Pár, hogy még sokáig ragyoghassa be szíved szeretete életemet, életünket, és tehesse elégedetté a magyar *bhaktákat*. Köszönöm szépen Guru Mahārāja.

*Érdemtelen szolgáló:
Gaura-Nitāi dāsa*

Ghanaśyāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

*nama om viṣṇu-pādāya
kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Nagyon összetörtnek érzem magam, most, mikor neked írok. Hogyan is tudnák megfelelően dicsőíteni, hiszen nincs képességem, hogy bármi jót is meglássak még egy olyan magasan kiemelkedő lelki tanítómesterben, mint amilyen te vagy. Szívemben viszont nagy vágyat érzek, hogy kifejezzem hálámat és elkötelezettségemet feléd. Ha úgy akarod, kérlek szépen, olvasd el ezt a pár gondolatot, próbálkozásomat, hogy örömet szerezzek neked megjelenésed csodálatos napján.

Kedves Guru Mahārāja! A te méltóságodat, szolgálodat nagyon sokféleképp lehet dicsőíteni. Nagyszerű prédikátor, kiváló vezető, lelki harcos vagy. Egy örökifjú, legeltökéltebb mozgalmista, legfanatikusabb jóakaró, legédesebb barát, példakép, legintelligensebb úriember, legodaadóbb *vaiṣṇava*, leglelkesebb *kīrtana* énekes, legkifinomultabb *pūjārī* és Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda legőszintébb tanítványa.

Az az édes gondolat jutott az eszembe, hogy saját műveden, a *Śuddha-bhakti cintāmaṇin* keresztül fedem fel személyiségedet. Ezen át próbálok tárgyilagosan rávilágítani legmagasabb szintű fejlettségedre. Nagyszerű gondolatnak tartom, hogy a műben megjelenő kérdésekre a könyv hátsó

részében külön fellelhetőek a válaszok oldalszámait. Mikor ezt a részt először megpillantottam, beleborzongtam. Nagyon boldog vagyok ezzel.

Kérlek, engedd meg, hogy nekifogjak a tanulmányoknak. A te szeretett Rādhához és Śyāmasundarádhoz imádkozom segítségért.

Olvasni kezdem a könyvben fellelhető kérdéseket. Itt megakadtam: mivel az odaadás növényének magja képletesen értendő, mi ez a mag valójában?

Válasz: a tiszta *bhaktától* kapott transzcendentális tudást jelenti, ami felébreszti bennünk a Kṛṣṇa iránti szunnyadó szeretetünket.

Ez így elsőnek nagyon kielégítő, hiszen rögtön megalapoztuk, hogy tiszta *bhakta* vagy.

Sok százan igazolhatják, ha csak Magyarországot vesszük, hogy felébredt a szívében a Kṛṣṇa iránti szunnyadó szeretet azáltal, hogy adott a transzcendentális tudást akár személyesen, akár Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda könyvein keresztül. Így Prabhupādától a *Śrī Caitanya-caritāmṛtāt* idézve egy magas szinten álló tiszta *bhakta* vagy, aki ráadásul megkapta Kṛṣṇa és az Úr Caitanya kegyét, mint prédikátor.

A *Bhagavad-gītā* 18.68-69-ből idézed: Az Úr Kṛṣṇa és az Úr Caitanya kiváltképp kedvelik a prédikátorokat. Saját szavaid: „Ki tudná hát felmérni, milyen rendkívüli áldásban részesítik őket (a prédikátorokat), amikor különleges kegyük záporát szórják rájuk?” Tehát rajtad az áldása az Úr Kṛṣṇa és Úr Caitanya különleges záporának.

Jaya Guru Mahārāja! *Ki jaya!*

A következő, ami megtetszett: Honnan

tudhatjuk, hogy egy *bhaktában* megjelenik a tiszta hit?

Válaszod: A viselkedésében megjelenik egy egyedülálló jellemző: a meghódolás, *śaraṇāgati*.

Melyek a meghódolás látható jegyei? – kérdezed. Jīva Gosvāmītól idézel:

„A meghódolásnak hat eleme van: el kell fogadnunk azokat a dolgokat, melyek kedvezően befolyásolják az odaadó szolgálatot, el kell utasítanunk azokat a dolgokat, melyek kedvezőtlenek, meggyőződésünknek kell lennie, hogy Kṛṣṇa meg fog védelmezni bennünket, oltalmazónknak, mesterünknek kell tekintenünk az urat, teljesen meg kell hódolnunk és nagyon alázatosnak kell lennünk.” (*Hari-bhakti-vilāsa* 11.417)

Kedves Guru Mahārāja, nincs kétség senkiben, ezt a verset te teljességében kimerítet. Jónéhány példát tudnék hozni az életedből, de ezt istentestvéreim nagyon szépen megteszik felajánlásaikban.

Kedves Guru Mahārāja! Csak annyit tudok mondani: nagyon szeretlek!

Köszönöm szépen, hogy elviseled a társaságomat és tolerárod feltételekhez kötött alacsony természetemet. Tudom, nagyon közönséges vagyok és szánalmas. Elfogadtál tanítványodnak és ezért te vagy a mesterem.

Azért az áldásért imádkozom, hogy mindig a társaságodban maradhassak, és örököké résztvehessek kedvteléseidben, amint Rādhe-Śyāmát örvendezteted meg szolgálatoddal.

Szolgád:

Ghanaśyāma dāsa

Gopati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

Van egy nap az évben, ami nagyon fontos minden igazi lelki gyakorlónak. Nemcsak ezen a napon, hanem minden nap szolgáljuk és imádjuk a lelki tanítómesterünket, de ez az a nap, amikor még jobban kifejezzük a hálánkat. Dicsőítjük őt, amiért megjelent az élőények érdekében és áldását adja.

Arról, hogy a lelki tanítómesterünk milyen áldást ad, egy egész könyvet lehetne megtölteni. Minden évben meg is töltünk egy könyvet, amit egyszerűen csak *vyāsa-pūjā* könyvnek hívunk. Ezzel az áldással kapcsolatban egy gondolatot szeretnék kiemelni.

Az igazi lelki tanítómester a Legfelsőbb Úr tanítását, vagyis a szentírásokat úgy adja át, ahogy az van, változtatás nélkül. Tehát a lelki tanítómester az Istenség Legfelsőbb Személyiségét képviselve tanít mindenkit az egész világon – írja a *Śrīmad-Bhāgavatamban* Śrīla Prabhupāda. Aztán azzal a kijelentéssel folytatja, hogy abszolút síkon tehát nincs különbség a lelki tanítómester és az Istenség Legfelsőbb Személyisége között.

Kedves Guru Mahārāja! Lehet, hogy a fenti kijelentéseket még nem tudom maradéktalanul megvalósítani, vagy a mindennapi gondolkodásomba átültetni. Lehet, hogy a napi teendők közben nem tudok minden pillanatban ezen meditatálni, habár a szentírá-

saink telis-tele vannak ilyen lelkesítő kijelentésekkel. Ha nem is minden pillanatban, de legalább a mai napon köszönetet mondhatok, hogy én is kapcsolatban lehetek veled, egy ilyen igazi lelki tanítómesterrel.

E kapcsolat mibenlétének leírásával egy könyvet meg lehetne tölteni és ennek kifejeződése szintén a *vyāsa-pūjā* könyvben olvasható. Gondolok itt arra, hogy mennyire hálásak vagyunk, hogy itt van Új Vraja-dhāma, egy igazi szent hely, és hogy mi is itt lehetünk és szolgálhatjuk annyiféle módon Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, a *bhaktákat*... A felsorolás azt hiszem végtelen lehetne, ám egy valamit most mégis kiemelnék.

Szeretném neked megköszönni a személyes figyelmet, amivel a *bhaktákat* illeted, annak ellenére, hogy sokan vagyunk kapcsolatban veled.

Egy este, *bhajana* után azt mondtad, hogy az, hogy hány *bhakta* tud veled személyesen társulni és beszélni, az véges. Ezért írod a könyveidet – mondtad akkor, és azt hiszem a podcastot is ugyanezért indítottad el, hogy ezen keresztül sokkal több *bhakta* felé tudjál kommunikálni.

Szeretnék ily módon én is köszönetet mondani azokért a tanításokért, amelyeket a leckéidben és a könyveidben adsz, különösen kiemelném a *Śuddha-bhakti cintāmaṇit*. Köszönjük.

Jelentéktelen szolgálád:

Gopati dāsa

Gopīcandra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja, szeretném kifejezni feléd, hogy nagyon boldog vagyok, hogy szolgálhatlak. Nagyon fontos vagy számomra, a *bhaktáidnak* és mindenkinek.

A világban mindenkinek vannak terveik. Sok-sok jelentéktelen dolog. A te terved, hogy beteljesítsd Śrīla Prabhupāda vágyát, nagyon erős, és úgy érzem, áthatja a három világot.

Sajnos nekem rengeteg jelentéktelen vágyam, tervem van, mégis szeretnék teljesen ráhangolódni a tervedre, és magamévá tenni azt. Ez igazából nem nehéz, mivel a *bhaktáid* mindig a szívükbe hordozzák azt. Nagy esettségemben azonban sokszor nehéz átlépnem elmém dzsungelén. Reménykedem benne, hogy megkaphatom a kegyedet és a *bhaktáid* kegyét.

Nagyon köszönöm a gondoskodásodat.

Szolgád:
Gopīcandra dāsa

Gopīnātha dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As I contemplate how to glorify you I come to the painful realization that once again my attempt will be inadequate due to want of knowing you sufficiently. But what I do know is that you inspire us, inspire me, to become a *vaiṣṇava*, because you are a true *vaiṣṇava*, you want the whole world to be *vaiṣṇavas*.

The practical application of how to fulfil this desire is everywhere I turn. Your instructions, your lectures, *bhajan*s, Podcasts, books, your devotees, an encouraging smile that spans from Hungary to Wales . . . I cannot escape!

Like a general you protect the house that your beloved Śrīla Prabhupāda built and give us the shelter and association we need.

Praying that I will be able to assist you in pleasing your beloved Rādhā-Śyāmasundara and Śrīla Prabhupāda, this would be the perfection of my life.

Your servant,
Gopīnātha dāsa

Gosvāmiṇī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Dicsőségedre nincsenek anyagi szavak, én pedig próbálom levetkőzni démonikus tulajdonságaimat, így nem vagyok elég kifinomult ahhoz, hogy megfelelően tudjak

írni dicsőségedről. Kérlek, fogadd el próbálkozásaimat.

Azt szoktad mondani, hogy minden dolog, amit elértél, Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda kegyéből volt lehetséges, és ezek nem a te érdemeid. Gondolkodtam ezen, és végül tényleg az Ő kegyük is, de a te dicsőséged abban rejlik, hogy egy tökéletes tanítvány vagy, és így rajtad keresztül tökéletesen tud áramolni Kṛṣṇa kegye az elesett lelkek felé. A *guru* olyan mértékben tudja kegyében részesíteni a tanítványt, amilyen mértékben a tanítvány átadja magát neki.

Onnan lehet tudni, hogy valaki milyen jó *bhakta*, hogy hány személyt tud rávenni az odaadó szolgálat gyakorlására. Neked pedig olyan sok szép tanítványod van, akik szintén nagyon különleges személyek. És ez azt jelenti, hogy a lelki tanítómesterük még különlegesebb.

Azt mondják, hogy a magyarországi *yātrā* a legfejlettebb minden szempontból. Ez is a te odaadásodnak köszönhető. Hogy egyre több központ alakul, hogy szépen gondoskodnak a vezetők a *bhaktákról*, hogy megnyilvánult itt Śrī Śrī Rādhe-Śyāma és Śrī Śrī Gaura-Nitāi, szép az imádatuk, és egyre több élőlény hall a dicsőségükről.

Köszönöm, hogy részese lehetek ennek a missziónak. Köszönöm, hogy oszthatom Śrīla Prabhupāda könyveit. Próbálok én is azok közé a tanítványaid közé tartozni, akik szüntelenül dicsőségedet növelik azzal, hogy mindig a te elégedettséged a céljuk, és így tökéletes példát mutatnak. Szeretnék nem egy olyan *bhakta* lenni, aki csak gondot okoz. Kérlek, add a kegyed,

hogy száz százalékos erőfeszítést tudjak tenni erre!

Szolgád:

Gosvāmiṇī devī dāsī

Gaura-kīrtana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Sokat gondolkodtam mostanában azokon a dolgokon, amiket magamban csak „hétköznapi” csodáknak nevezek. Sokszor elmegyünk ilyen csodák vagy csodálatos dolgok mellett, mert a Kali-yuga hatása miatt érzéketlenné és személytelenné váltunk.

Kṛṣṇa mondja a *Bhagavad-gītāban*:

*ye yathā māṁ prapadyante
tāṁs tathaiva bhajāmy aham
mama vartmānuvartante
manuṣyāḥ pārtha sarvaśaḥ*

„Mindenkit aszerint jutalmazok meg, amilyen mértékben átadja magát Nekem. Óh, Pṛthā fia, mindenki, minden tekintetben az Én utamat járja!”

Mivel az Úr ilyen kijelentései elég egyértelműek, ezért hogy tudjuk Őt érzékelni, és meg tudjuk érteni különleges cselekedeteit, figyelnünk kell a körülöttünk történő dolgokra. Amikor figyelünk, megérthetjük majd, hogy mi Kṛṣṇa személyes jutalma

minden egyes élőlénynek, aszerint, hogy az a személy milyen mértékben adja át magát neki. Tapasztalhatjuk, hogy Kṛṣṇa milyen elesett személyeket fel tud ruházni hatalmával, és ugyanakkor meg tud semmisíteni hatalmasnak tűnő dolgokat egy pillanat alatt.

Nekünk, akik gyakoroljuk a Kṛṣṇa-tudatot nap mint nap, újra és újra el kéne ámulnunk Kṛṣṇa különlegességén, humorán és hatalmán. Megoldhatatlannak vélt szituációkat old meg egyik percről a másikra, tanít minket minden pillanatban. Csak figyelünk kéne... De valóban figyelünk-e?

Kedves Guru Mahārāja! Téged adott Kṛṣṇa nekünk, és neked meg saját magát adta. Ezt érthetjük az eltökéltségedből, azokból a dolgokból, amiket véghez viszel. A jelek arra mutatnak, hogy mindent odaadtál és az Úr eszerint jutalmazott. Most már rajtunk a sor, hogy mi mit adunk oda neked, amit továbbajánlhatnál Felé.

Ki vagy te? Egy *guru* a sok közül? Egy ISKCON-*guru*. Csak egy személy, aki szépen mosolyog és ha megszid, azt biztosan azért teszi mert jelezni kívánja számomra, hogy fejlett vagyok a lelki életben?

Nem, te sokkal több vagy nekem, nekünk. Bemutatod azt, hogy az odaadás jutalma a lelki fejlődés. Ha nem tesszük azt, amit szaviddal és személyes példáddal tanítasz, akkor más lesz Kṛṣṇa jutalma. *Karma, artha, mokṣa, kāma*, büszkeség, irigység, önteltség és sok más dolog...

És akkor nem tudunk figyelni azokra az apró csodákra, amikor valakinek az odaadása virágot, gyümölcsöt hoz. Amikor valaki

csak szimplán a lelki tanítómestere utasításait követve, már rég elhagyott minket az odaadás transzcendentális versenyén. Amikor valaki mellettünk már nem csak istenszobrokat lát az oltáron, és Kṛṣṇa szent nevének éneklése nem egy álmosító és kötelező reggeli időtöltés. Látjuk-e ezeket benned, látjuk-e ezeket másban?

Ha nem, elvesztünk.

Ezért ezen a szent napon, kérek, áldj meg azzal a látásmóddal, hogy benned és más *vaiṣṇavákban* is lássam ezeket a „hétköznapi” csodákat és soha ne felejtsem el őket!

Jelentéktelen szolgálát:

Gaura-kīrtana dāsa

Govardhana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Önnek megjelenési napján!

Rādhā-Kṛṣṇa prabhu most tért vissza az USA-ból és Indiából. Az országos kommunikációs gyűlésünkön beszámolt az útjáról és a tapasztalatairól, ami Krisna-völgy Ökoviölgy Projektjével kapcsolatos. Nagyon jó volt hallani, hogy nemzetközileg milyen pozitívak a visszajelzések a *bhaktáktól* és GBC tagoktól is a magyar *yātrával* kapcsolatban. Indradyumna Mahārāja 2 évvel ezelőtt egy budapesti leckéjén mondta, hogy az ISKCON-on belül, mint egy „vezérhajóra” lehet tekinteni a magyar *yātrára*...

Nagyon örülök, hogy egy olyan precíz és megvalósított kapitánynak lehetek az egyik szolgája, aki ezt a hajót vezeti és irányítja. Guru Mahārāja Śrīla Prabhupāda lábnyomait követve példával jár elöl és inspirál mindannyiunkat, hogy szolgálattal járjunk hozzá Caitanya Mahāprabhu vágyának beteljesítéséhez. Nagyon jó lehetőségünk van itt Magyarországon Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurānga, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatára a *vaiṣṇavák* szolgálatán keresztül. Sokféle projekt van, melyek Śrīla Prabhupāda vágyai voltak és biztosítják az ezekben résztvevők számára a lelki életben való sikert is. Az előző *ācāryáink* hangsúlyozzák: *ācāra* és *prācāra* egyformán fontosak. Guru Mahārāja magas sztenderdű példát állít elénk és Rādhā-Śyāmasundara szolgálatát olyan módon terjeszti, hogy ennek még első lépései is ámulattal töltenek el egy olyan szemlélőt, mint én...

Vajon hol lesznek ennek a szolgálatnak a határai? Milyen jövő vár itt Magyarországon és nemzetközi szinten is a Kṛṣṇa-tudat fejlődésének?

Nem tudom felmérni Guru Mahārāja szerető szolgálatának határait, csak ámulok, és próbálok csekély szolgálattal hozzájárulni szolgálatához...

*Csodálattal eltöltött szolgája:
Govardhana dāsa*

Govinda-hari dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuuszlábaid porában!

*nama om viṣṇu-pādāya
kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Újra eljött ez a csodálatos nap, *vyāsa-pūjā* ünnepe napja. Személy szerint nekem ez a kedvenc ünnepem az év során. A te társaságod hatására megkaphattam a Kṛṣṇa-tudatot és végezhetek odaadó szolgálattal az Úr Śrī Kṛṣṇának. Ahogy ezt a felajánlást, írom egy témán gondolkodtam, amiről írhatnék. A lelki tanítómester utasításaiba fektetett hitről szeretnék írni. Ahogy a *Śrīmad-Bhāgavatamban* lehet olvasni a 11. ének 17.27-es versében:

*ācāryam mām vijānīyān
nāvamanyeta karhicit
na martya-buddhyāsūyeta
sarva-deva-mayo guruḥ*

„Az *ācāryāra* úgy kell tekinteni, mint Rám, és soha semmilyen formában nem szabad tiszteletlenül bánni vele. Nem szabad irigykedni rá, közönséges embernek gondolván őt, mert ő az összes félisten képviselője.”

A *Śrīmad-Bhāgavatam* itt meghatározza egy lelki tanítómester helyzetét, amiről szintén lehet olvasni a *Caitanya-caritāmṛta Ādi-līlájában*.

A lelki tanítómester Kṛṣṇának a képviselője és hasonlóképpen kell rá tekinteni, mint az Úr Kṛṣṇára.

Minden utasítás, amit te adtál nekem, az én lelki fejlődésemet szolgálja, hogy közelebb kerülhessek az Úr Kṛṣṇához.

A te helyzeted transzcendentális, és utasításaid is szintén transzcendentálisak, most már csak rajtam a sor, hogy hogyan fogadom el ezeket az utasításokat lótuszajkaidról, és hogyan teszem az életemmé és a lelkemmé. Azt hiszem, ezt a kérdést mindegyik istentestvérem feltette magának és elgondolkozott rajta. Számomra nem könnyű dolog csak azt kijelentem, „Persze, én mindenben követem a lelki tanítómesteremet”.

Ha őszintén megvizsgálom a lelki életemet, sok területen van még hiány, amit pótolni kell. Remélem, ezeket sikerül pótolnom a jövőben.

A Śrī Caitanya-caritāmṛtában olvashatjuk a történetet, amikor Śrī Caitanya Mahāprabhu dél-indiai zárandokútja során Śrī Raṅga-kṣetrára érkezett. Ezen a szent helyen találkozott egy *vaiṣṇava brāhmaṇával*, aki minden nap elment az Úr Raṅganātha templomába, és elszavalta az egész *Bhagavad-gītā*t. Mély transzcendentális eksztázisban olvasta a *Bhagavad-gītā* mind a 18 fejezetét, de nem tudta helyesen kiejteni a szavakat, és ez miatt mások örökké gúnyolódtak vele. Amikor a *Bhagavad-gītā*t olvasta, szeméből patakzott a könny, teste remegett és verejtékezett. Amikor Śrī Caitanya Mahāprabhu látta ezt, nagyon boldog volt. Az Úr Caitanya megkérdezte tőle:

– Kedves uram! Mi az, ami miatt ilyen nagy eksztatikus szeretetet érzel? A *Bhagavad-gītā*nak melyik része okoz ilyen transzcendentális boldogságot neked?

– Írástudatlan vagyok – felelte a *brāhmaṇa*

–, ezért nem ismerem a szavak jelentését. Néha helyesen olvasom a *Bhagavad-gītā*t, néha helytelenül, de csak folytatom, mert ez a lelki tanítómesterem utasítása.

Śrīla Prabhupāda azt írja a magyarázatában: „Egy olyan ember példáját láthatjuk itt, aki annak ellenére, hogy hibásan olvasta a *Bhagavad-gītā*t, olyan sikert ért el, hogy képes volt magára vonni Śrī Caitanya Mahāprabhu figyelmét. E *brāhmaṇa* lelki tettei függetlenek voltak az olyan anyagi szempontokból, mint amilyen például a helyes kiejtés. Sikere ehelyett azon múlt, hogy szigorúan betartotta a lelki tanítómestere utasításait.

*yasya deve parā bhaktir
yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ
prakāśante mahātmanāḥ*

„A védák tudományának teljes jelentése csak azon nagy lelkek előtt tárul fel magától, akiknek fenntartás nélküli hitük van mind az Úrban, mind a lelki tanítómesterben.”

A lelki élet sikerének titka tehát az, hogy hűségessé kell lennünk mind Kṛṣṇához, mind a lelki tanítómesterhez.

Amikor ez a *brāhmaṇa* olvasta a *Bhagavad-gītā*t, csak az Úr Śrī Kṛṣṇát látta csodálatos formájában, ahogy Arjuna szekerét hajtotta.

Az Úr Caitanya Mahāprabhu hiteles tekintélynek fogadta el a *Bhagavad-gītā* olvasása terén ezt a *brāhmaṇát*. A *brāhmaṇa* teljesen megtisztult és így felismerte, hogy az Úr Caitanya Mahāprabhu maga az Úr Kṛṣṇa.

Ez egy nagyon szép történet arról, hogyan kell elfogadni a lelki tanítómester utasításait, és milyen ereje van az utasítások követésének.

Szeretném kihasználni az alkalmat, és kérni minden istentestvérem kegyét, akik már előrébb vannak abban, hogy elfogadták az utasításaidat, és jobban magukévá tették, hogy adják az áldásukat rám, hogy egyszer én is el tudjam fogadni ezeket az utasításokat, és sikeressé tudjam tenni az életemet.

Örök szolgád:
Govinda-hari dāsa

Govindanandana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megint eltelt egy év. Gondoltam leírom mik történtek az elmúlt időszakban.

A tél nagyon száraz volt, kevés volt a csapadék. A nyár meg forró volt, így ezek miatt a legelők szeptemberre teljesen kiégtek. A meleg miatt embert és ökröt próbáló volt a nyári munka. Tavaly először, csak ökrökkel kaszáltuk a szénát télre. Márciusban megjött Nandī, a rég várt zebu bika, nyár végén pedig született 2 borjú: Vikrama és Mahotsava. Kṛṣṇa kegyéből mindkét borjú bika lett, így ők egy új párost alkothatnak majd a jövőben.

Sok fejlesztés is történt az elmúlt év során. Megépült az új ökrös karám Gurukṛpā prabhu és csapata gondos munkájaként. Elkészült Nandagrāma, a legelők fásítása és lekerítése.

Ősszel Rādhā-kānta prabhuval meglátogattuk a cseh farmot. Nagyon jó élmény volt.

Felidézte a 10 évvel ezelőtti Krisna-völgyet. Nosztalgikus volt. Nagyon jó *bhakták* vannak ott. Lemondottan élnek, megtermelik élelmük nagy százalékát, sok tejük, vajuk és gabonájuk, babféléjük van. A gabonát maguk dolgozzák fel, és sütnek belőle kenyeret. Rizs helyett hajdinát esznek. Egyszerűen élnek, sokat dolgoznak. Sokat segítettek nekünk régi mezőgazdasági gépek beszerzésében, amiket már Magyarországon nem lehet kapni.

Idén nagy tervünk, hogy próbálunk ökrökkel gabonát, borsó-, babfélét termelni. Azt hiszem, ha sikerülne ezt fejleszteni, komoly áttörés lenne az önellátásban. Az ökrök a *dharmájuk* szerint lennének lefoglalva és sok hasznos dolgot tudnának tenni Krisna-völgynek.

Amint már tudod, a feleségemmel babát várunk. Július végére-augusztus elejére várható a szülés. Titkos vágyunk, hogy hátha Śrī Balarāma megjelenési napján születne meg augusztus 5-én. Azt hiszem, ez egy jó jel lenne, hogy *gopa* váljon belőle ha felnő, ahogy te is kívántad.

Nagyon örülök, hogy az elmúlt évben is részt vehettem a tehenek és az ökrök szolgálatában itt Rādhē-Śyāma birodalmában.

Ez végül is a te kegyedből valósulhat meg, ezért szeretném ezen a legkedvezőbb napon nagyon megköszönni ezt a lehetőséget!

Kérlek, add a kegyed, hogy minél jobban végezhessem a szolgálatomat!

Szolgád:
Govindanandana dāsa

Guṇa-grāhī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādānak!

Véget ért a *kīrtana*, s autóm lépésben döcög a Vraja-dhāmából kifelé vezető úton, de én nem nagyon látom, merre tartok. Fényes szemeimben felhők úsznak, füleimben akár egy távolodó vihar hangjai, még morajlanak a dobok, a cintányérok pedig apró esőcseppek. Hangod, ahogy szeretettel énekelsz, csodálatos visszhangot keltett szívem poros termeiben. E visszhang tartja fent nyomorúságos létem napról napra a lelki életben.

Isteni mesterem, senki sem fogható hozzád! „Még álmodban sem felejtetted el Kṛṣṇát egy pillanatra sem. Tiszta, vegyítetlen odaadással, teljesen átadtad magad a legfelsőbb Úrnak, Kṛṣṇának. Csodálatos tulajdonságok örömteli lakhelye vagy. Úgy élsz ebben a világban, mint a Rādhā és Kṛṣṇa iránti tiszta szeretet inkarnációja.” (Rasikānanda)

Bár úgy érzem, meg vagyok átkozva, áldásos jelenléted örökké felvillanyoz és lelki erővel tölt fel. Egyszer elmagyaráztad, hogy ha egy elektromágneses erőterbe egy közös vezetékkel helyezünk, automatikusan folyni fog benne az áram. „Némelyek olyan lelkesedéssel táncolnak, hogy úgy tűnik, átugranak a hegyeken és az óceánokon...” (Prabhodānanda Sarasvatī)

E korszak vallása a közös éneklés, és bárki is hallja a *kīrtanādat*, felébred benne a vonzalom iránta. Māyā Devī így imádkozik Haridāsa Thākúrához: „Kedves Uram, te vagy a legkiválóbb *bhakta*! Pusztán az, hogy

láttalak és hallgattam, ahogy Kṛṣṇa szent nevét zenged, megtisztította tudatomat, s most énekelni akarom az Úr szent nevét. Kérlek, taníts meg a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* éneklésének ekstázisára.”

Hiszem, hogy egy napon, miután a *kīrtana* befejeződik, hangod nem halkul el elmém-ben, mert *māyā* lármája nem nyomja el többé. Utasításod lesz egyetlen kincsem, minden vagyonom. Ekkor kegyed képesít hogy szeretettel énekeljek, mely talán gyönyörű visszhangot kelt majd mások szívében...

Minden győzelmet és dicsőséget neked isteni megjelenésed alkalmából!

Szeretettel, fiad:
Guṇa-grāhī dāsa

Gurūttama dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget neked, megjelenésed napján.

Felejtetetlen momentum volt az életemben, amikor először találkoztam veled. 2002 őszén egy vasárnap délutánon láttalak először a hűvösvölgyi templomban. Elég kemény szombat esti bulizás és pár órányi alvás után, Kāmsāri prabhu meghívására mentem fel a templomba. Akkor még nem is sejtettem, hogy milyen szerencsében lesz részem. Amikor az első emeleti *prabhu āśramába* mentem fel, hirtelen kinyílt az ajtó, és te ott ültél az asztalnál, a számítógépeden

dolgoztál. A *bhakták* azonnal teljes *danḍavatot* ajánlottak a lépcsőfordulóban, ami azzal járt, hogy én az ajtófélfához préselődtem, hogy rá ne lépjek valakire. Nagy zavarban voltam, nem tudtam, hogy mit kell csinálni. Aztán Kamsāri prabhura néztél, és megkérdezted tőle, hogyan mennek a dolgok. Erre ő rám mutatott, és azt mondta, hogy egy új *bhakta* vagyok. Ezt sem értettem, nem tudtam, hogy mit jelent az, hogy „*bhakta*”. Amit sosem fogok elfelejteni az ezután történt. Rám néztél, mélyen a szemembe, mint aki teljesen belém lát, és azzal a transzcendentális mosolyoddal üdvözöltél: „Haribol!” Én is mondtam, hogy „Haribol”, akkor még nem tudtam, hogy hogyan kell viselkedni. Ahogy szoktad, egy kicsit kitartottad szeretettel átítatott mosolyod, és habár egy pillanat töredéke alatt történt mindez, számomra nagyon hosszú időnek tűnt, mint ha megállt volna egy kicsit az idő. Nagyon különös érzés tört rám. Sosem éreztem még ilyet azelőtt. Sokszor gondolkodtam azóta, de a mai napig nem tudom szavakba önteni azt, amit akkor éreztem. A szeretet, az otthon, a biztonság, a nyugalom, a bizalom, a törődés szavak keveréke csak töredékben tükrözik azt, amit akkor éltem át. Az olvasható a *Śrīmad-Bhāgavatamban*, hogy egy pillanatnyi társulás egy tiszta *bhaktával* minden kincsnél nagyobb ezen a világon, mert az ember lehetőséget kap az odaadó szolgálat megértésére. Ezt akkor még nem tudtam, csak éreztem, hogy valami nagyon különleges dolog történt.

A szentírásokban az áll, hogy aki találkozik egy hiteles lelki tanítómesterrel élete

során, az hihetetlenül szerencsés. Nemcsak, hogy találkoztam egy lelki tanítómesterrel, hanem egy nagyon különleges személyre leltem benned. Az a törődés, szeretet és türelem ahogyan a *bhaktákkal* bánysz, páratlan és csodálatra méltó. Amikor valaki másokért éli az életét, az olyan erővel bír, hogy mindenki fejet hajt előtte. Én is hódolatomat ajánlom neked, köszönöm, hogy törődsz velem és elfogadod azokat a kicsi szolgálatokat, amit próbálok neked tenni. Habár visszafizetni sosem fogom tudni azt, amit kaptam tőled, szeretnék egyre inkább elégedetté tenni a szolgálattal, mert egyre jobban érzem, hogy mekkora szerencsében és áldásban van részem.

Köszönöm, hogy újra és újra erőt meríthetek szavaidból és mosolyodból.

Szolgád:

Gurūttama dāsa

Bhaktin Gyöngyössy Angéla

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Már tavaly kérdeztem a gyerekeket, hogy szeretnének-e írni neked valamit felajánlásoként. Akkor még azt mondták, hogy ők nem tudnak mit írni. Majd idén. És már el is telt egy év.

Jöttek is tanácsot kérni, hogy mit szokás ilyenkor írni, mit írjanak. Mutattam nekik néhány példát, de túl nehéznek érezték. „Most mi lesz?” – kérdezték. Azt tanácsoltam nekik, hogy gondolják végig, mit is jelentesz számukra, úgy majd könnyebb lesz. Nagyon meglepődtem amikor arról kezdtek beszélni, hogy számukra is te vagy a tudás, a tisztaság, a tisztelet, az alázat, a követendő példa. Ha ez ennyire egyszerű, hogy már 9-10 éves gyerekek is látják, érzik, akkor hol a hiba? Miért toporgunk egyhelyben? Szégyelltem magam...

Aztán arra gondoltam, megpróbálok felnőni ehhez a dologhoz, és hogy milyen szerencsés is vagyok, hogy te, Guru Mahārāja itt vagy a közelünkben és ha kell, tanítasz minket mint jó szülő. Mindig olyan biztos támaszként állsz mellénk, amilyenre szükségünk van. Ez egy olyan kegy, amit legtöbbször csak akkor veszünk észre ha bajban vagyunk. Nekünk már nincsenek olyan szüleink, akiktől csupa jót tanulhatnánk. Nekünk Śrīla Prabhupāda kegyéből itt vagy te.

Köszönöm az összes fáradozásodat értünk!

*Maradok örök szolgád:
Bhaktin Gyöngyössy Angéla*

Bhakta Hajdú Zoltán

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!

Minden dicsőséget neked!

Szeretnék ezzel a pár sorral köszönteni születésnapod alkalmából. Remélem, tudok egy kis örömet szerezni ezzel a néhány mondatdal, még így is, hogy nem tudom szépen megfogalmazni, amit érzek és gondolok. Sajnálom, hogy évről-évre csak ismétlem magam, de idén is csak megköszönni tudom neked, hogy megismerhettem a Kṛṣṇa-tudatot és egy tartalmasabb emberibb életet élhetek.

Nélküled ez nem volna lehetséges. Tartást ad és büszkeséggel tölt el, hogy a tanítványod lehetek. Úgy érzem, nem érdemlem meg ezt a megtiszteltetést, ezért köszönöm szépen, hogy indokolatlan kegyedben részesítettél, és ha megkérdezi valaki, hogy ki a lelki tanítómesterem azt válaszolhatom rá, hogy Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Köszönöm, hogy itt tartasz a *bhakták* között, és hálás vagyok érte, hogy évről-évre újra azon gondolkodhatom, hogy mit is írjak neked ezen a szép napon.

*Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Hajdú Zoltán
(Gulab)*

Haladhara dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you and Śrīla Prabhupāda. All glories to your appearance day! All glories

to your most magnanimous personality!

Thank you yet again for giving yourself to your disciples so much. I feel greatly indebted to you for all that you have given me. However, so often I forget how wonderful it really is to be practicing Kṛṣṇa consciousness. And how it must be by your great mercy that I am having the strength to continue doing so. So easy it is to just see what is materially lacking in my life and be hankering for something, not satisfied with what I have. But on occasional moments some sanity breaks through the clouds of perplexities of material existence and I receive a glimpse of the treasure-house of love of Kṛṣṇa which you are so kindly inviting us into.

If only I could have more faith, more determination, more sanity to fully accept your mercy with open arms and to relish all that you have made available to us. If only I could fully surrender myself to Lord Caitanya's mission. But I feel so bound by material desires. And my faith is weak. When, oh when will that day come when I can truly say oh Kṛṣṇa, oh Guru Mahārāja, do with me as you want—I only want to serve you? Until then I pray that you may be merciful upon this fallen soul and that by perseverance and steady practice of Kṛṣṇa consciousness my heart will become purified.

Your servant, Haladhara dāsa

Bhakta Halmai Zoltán

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alkalmából fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Végtelen elismeréssel figyelem az Úrnak végzett szolgálataidat. Áldásos tevékenységeid olyan töretlen nehézségvállalással végzed, hogy az szinte már aggodalommal tölt el. Példát vehetnék rólad. Ha csak a töredékét képes lennék megvalósítani annak a kitartásnak, amelyet kinyilvánítasz, biztosan jobb ember válna belőlem és kevesebbet is gyötörne az elmém.

Évről-évre gyarapodó eredményeid nem csak nekünk teszik könnyebbé a lelki élet nehézségeiben bővelkedő folyamatát, de eljövendő korok nemzedékei lelki életének teremtik meg az Istenhez visszavezető utat. Páratlan lehetőség ez a feltételekhez kötött létben, igyekszem részt venni benne, amennyire csak lehetséges és remélem egyszer majd elégedett leszel velem.

Kívánom, hogy egészségedet megőrizve, örökké ragyogd be közösségünk életét a hazavezető úton.

*Kegyelmedben bízva:
Bhakta Halmai Zoltán*

Hare Kṛṣṇa dāsī and Puṇḍarīka dāsa

Priya ane Pūjya Śrīla Gurudeva,

Please accept our humble obeisances at your lotus Pādukā. All Glories to your Divine Grace! All Glories to Śrīla Prabhupāda!

Wow! 60th *bhūta* Appearance Anniversary of our Pādukānātha! Diamond jubilee! ‘Hero’ jubilee if we say it in Gujarati!

Yes indeed you are our hero Gurudeva! Doubtlessly our crown jewel! For on this very same day you bring us to our 13th year celebration of the second birth you gave us—this day in 1996, Śrīla Prabhupāda’s centennial year! Hey 13 Gurudeva—that magic number remember you gave to us your SRS Kumāri, and Pundarika dāsa? Wow Gurudeva!

And here we are praying to be able to glorify you Gurudeva, and to thank you from the very core of our hearts!

Recently one of our new *nāma-haṭṭa bhaktas*, KJb commented ‘see the power of your Gurudeva’s words! KJb’s words made Pundarika Prabhu and I meditate even more deeply on Śrī Guruvandana’s ‘*gurumukha padma vākya, cittete koriya aikyā*—make the teachings from the lotus mouth of the spiritual master one with your heart, and do not desire anything else’. Gurudeva as we meditated we realized how powerful your words indeed are! KJb was repeatedly asking us why we remain so busy at the Peacock Surgery, late evenings, early mornings, even week-ends simply working. He wanted that

we spend more time with him and the other devotees! His inquiries were very kindly and genuine. He was also concerned about our aging! So we tried to explain to him over a period of time, by many examples of work happening from our medical base how we are trying to promote the understanding that we are not this body, we are spirit soul. How this knowledge is so relevant to patients, medical students, colleagues, and our own selves. And how without this understanding our work and lives are meaningless. I got the impression that KJb remained unconvinced. He would say different things like he was more organized, did not have to work like an ass, and time management was of the essence etc—all in a concerned way I would add. So I found myself explaining to KJb one day the very first *vākya* Gurudeva gave us—‘now you are doctors of the body, become doctors of the soul’. And that’s when KJb pronounced the above statement of the power behind your first instruction to us Gurudeva! He said oh it is by your Gurudeva’s mercy that so much is happening like this!

Pundarika Prabhu and I realize Gurudeva that behind the power of your words is an even greater force. That force is the purity of your love—strictly pure love. Love so potent that your words manifest into action. Action that even with our defective senses we can tangibly perceive as spiritual progress in our daily lives, and others around us also feel the Peacock & *nāma-haṭṭa* magic! Gurudeva, I recall vividly you telling us how when you were so young and you first met Śrīla

Prabhupāda your immediate impression was that you were wholly inspired by him to want to be 'like him'. Recently when Dantasya mātājī was ill I had opportunity to hear her say you are so like Śrīla Prabhupāda in the way you showed her and her family personal care in little, and big ways whilst you continue to make your powerful strides in the preaching mission in the outside world at large. Pundarika prabhu and I also appreciate that your *vakya* is empowered by the great and living loving force of our Śrī Guru Paramparā. We are fortunate and grateful recipients of your causeless mercy—thank you for appearing Gurudeva. Happy 60th Appearance Day! *Vyāsa-pūjā ki jaya!* Śrīla Gurudeva *ki jaya!*

*Your servants,
Hare Kṛṣṇa Dāsī and Puṇḍarīka dāsa
Śrīvāsa-Angan,
Nottingham*

Hari dāsa, Ali-Kṛṣṇa devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat lótluszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja, sokat gondolkodtunk azon, mit is írhatnánk neked, okosat, szépet, de mi csak keressük a szavakat. Ezért inkább mesélünk neked egy esetről, ami még

Rādhā-Śyāmasundara beavatása előtt történt, de hasonló rendszeresen van azóta is.

Hoztak a *pūjārīk* olyan ékszereket Pécsre, amiket meg lehetett vásárolni Rādhā-Śyāmasundara részére. Sajnos csak 800 forintunk volt összesen két hétre, ezért megkérdeztem, mennyibe kerül a legolcsóbb. Egy nagyon szép fülbevalót 600 forintért meg tudtuk venni Rādhā-Śyāmasundara részére. Nem aggódtunk túlságosan, hogy mit fogunk enni, mert mindig éreztük az óvó gondoskodást Kṛṣṇa és Guru Mahārāja részéről.

Másnap mentünk át az úttesten, és láttunk egy kartondobozt az úttest közepén, amit az autósok kerülgettek már jó ideje. Félre akartuk húzni, de nehéz volt. Egy teherautóról eshetett le, mert tele volt kozmetikai szerrel. Mivel senki nem jelentkezett érte, a tartalmát élelmiszerre cseréltük, és ebből éltünk két hétig.

Nagyon hálásak vagyunk Rādhā-Śyāmasundarának és neked, Guru Mahārāja a törődésért és gondoskodásért.

*Szerető szolgálóid:
Hari dāsa, Ali-kṛṣṇa devī dāsī*

Harideva dāsa

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances at the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Śrīla Prabhupāda writes: "The spiritual

master is the mercy representative of the Lord” (SB 1.7.22p). This year I had a great fortune to meet with one aspect of your mercy in the form of your wonderful book *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*.

Last year in the Russian Society of Kṛṣṇa Consciousness steps were taken to establish a higher educational institute on *vaiṣṇava* theology called Bhaktivedanta academy. It is still in the stage of forming. When at January of 2009 I was asked to hold there a course of lectures on any topic, I chose to give a seminar named “Review of science of *bhakti*”, based on *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*.

For a period of one month or so I prepared the material for the first part of the course “Mixed Devotional Service” and then held the 9-hour course for 15-20 devotees, responsible for education in Russia. By your mercy the course was received with much interest and even enthusiasm. Besides, I prepared and handed out the detailed synopsis of the course in Russian. It is decided that the next three parts of the seminar must be held on the next sessions.

The structure of the course basically corresponds to the structure of your book. Rich reference material given in the book was used both to make the subject more clear to oneself and to resolve some questions arisen during the reading. I received another evidence that deep studying of science of *bhakti* under your guidance is a very purifying process. Many subtle points concealed before became revealed and clarified. Clarity in the theory gives strength to practice with much more determination. Thank you

very much for your book. Please, bless me to be deeply perceptive to its subject so that I shall be able to do my service in educational sphere as nicely as possible.

Your humble disciple,
Harideva dāsa

Hari-vallabha devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget az Isteni Párnak, Śrīla Prabhupādának és neked!

Kérlek, fogadd jókívánságaimat születésnapodon, mely sok lélek számára jelent lehetőséget egy igazi életre, ahogyan nekem is! Ez az első alkalom, amikor a tanítványodként köszönhetlek, ami – annak ellenére, hogy húsz éve ismerlek – mégis hihetetlen.

Emlékszem, az 1990-es indiai zárandokúton gondoltam először arra, hogy ha még nem lenne lelki tanítómesterem, egyedül te jöhetnél szóba. Azóta 18 év telt el, és „véletlenül” valóra vált az az elfeledett futó gondolat. Amikor kapcsolatba kerültem a Kṛṣṇa-tudattal, nem értettem mi a lelki tanítómester jelentősége, és fontosabbnak tartottam a saját lelki fejlődésem, melyben segíthet egy *guru*. Az azóta eltelt években fordult a sorrend a szívemben, már úgy tartom az istenszeretet növényének gyökerei kiszáradnának a lelki tanítómester áldásos inspirációjának éltető vize nélkül.

Ha kapunk egy nagyon értékes ajándékot, általában nem tudjuk azt megfelelően értékelni. Ilyen ajándék, melyet a társaságotól kapok, ami felbecsülhetetlenül jelentős, mert egy örök kapcsolat a lelki tanítómester és a tanítvány között. Az ígéretért cserébe, hogy visszavezetsz a lelki világba, mit adhatnék én? Rabszolga voltam – talán múlt időben – *māyā* fogságában, némi odavetett imitált örömmorzsza fejében. De Isten szavával szemben *māyā* erőtlenné válik. Ezeket a szavakat először 1988 körül hallottam tőled, amikor egy programon a *Bhagavad-gītā* igazságairól beszéltél. Ma is él bennem az a nap, mikor kezemben a kis Jagannāthával hallgattalak... mintha megállt volna az idő.

Tehetetlenség érzem magam, pedig ezen a napon nekem kellene ajándékot adnom, valami hasonlót, mint amit tőled kaptam.

Legutóbbi beszélgetésünk alkalmával, talán emlékszel arra a momentumra, amikor a beszélgetés végén még egy kérdésem lett volna feléd. Előtte arra gondoltam, jó lenne ha még egy utolsóra lenne idő. Abban a pillanatban Parama megszólalt hogy feltehetne-e még egy kérdést, és te azt felelted: „Egy utolsóra van idő”. Egy pillanatra elakadt a levegőm, és Parama udvariasan felajánlotta, szóljak ha van kérdésem „esetleg”. Úgy tűnik másoknak is van „utolsó” kérdése – gondoltam, és így ő kérdezett. Az egészben az az érdekes, hogy ugyanezt a kérdést már másodszor kíséreltem meg feltenni.

Arra a fel nem tett kérdésre végül álmomban mégis választ kaptam, mely a szanszkrit

añjali szóra irányul. A szó magyar jelentése: összetett kezek. A kérdésem végül is az lett volna, hogy van-e köze ennek a szónak az angyalokhoz, és az angyalok – a szanszkrit szó jelentését figyelembevéve – eszerint minden olyan lelket jelölnek-e akik, meghódoltak a Legfelsőbb Úr előtt?

Kérlek, fogadd szeretettel ezt az álmod – és a hozzá fűzött bizonytalan, de szeretetteli értelmezéseimet – mely méltó lehet az ajándék elnevezésre.

Álmomban *saṅkīrtanāśa*s közben egy fehér öltönyös úriemberrel találkoztam. Meg kell jegyezni, hogy a *saṅkīrtana* az én esetemben valóban egy álom, mivel ritkán van rá lehetőségem. Ez az úriember három színarany órából egyet ajánlott fel, amikor arra kértem, járuljon hozzá valami szerény adománnyal a prédikáláshoz. Mint mondta: ezek különleges órák, a múltat, jelent és a jövőt mutatják, egyet választhatok belőlük. A jelent választottam, és amikor a titokzatos adományozó nevét kérdeztem azt felelte talányosan: „Mondjuk Angelo”.

Amikor elkezdem írni neked a felajánlást, folyton ez az álom járt az eszemben, végül megadtam magam és úgy döntöttem írok róla. Mi is történt? Egy Angelo nevű – minden valószínűség szerint egy – angyal egy aranyórát adományozott. Vajon mit mutat egy álombeli aranyóra? Arra gondoltam, több lehet egyszerű aranyból, annál értékesebb. Talán nem a mi fogalmaink szerinti időt mutatja, hanem mást. Például olyasmit, ami változik és mégis állandó, mint az istenszeretet. Az idő lemaradna egy olyan óra mellett, melyet az istenszeretet rugói moz-

gatnak, és mi lehetne jobb „óramutató” mint a szívünk, amikor az istenszeretet hatalmas erejének engedelmeskedve megváltozik. Ezt az álombéli adományt jó lenne áthozni az álomból, hogy mindig a közelemben lehessen, de tudom a kegyed nélkül nem sikerülhet. Az is eszembe jutott, hogy vajon – ha tudnám – kinek adhatnám át ezt az adományt? A *sañkīrtana* vezetőnek kellene, de... Visszatérve a kérdésemre, úgy értelmeztem a választ, hogy az igazi angyalok azok, akik az istenszeretet ajándékát képesek átadni másoknak. De ehhez előbb meg kell kapni azt a lelki tanítómester kegyéből. Húsz éve a veled való találkozás első élményének hatása alatt, hasonlóképpen éreztem magam, mint az álombeli adománnyal a kezemben. Akkor kaptam valamit, amiről csak azt tudtam, hogy nagyon értékes, de nem értettem miért.

Nem is kellett volna egy szót sem szólnod, akkor is eljutott hozzám az üzenet „angyali nyelven”, mely az Isten iránti odaadás felé terelt, és ezt a tiszta odaadást mindenki számára példaadó személyiséged, és egyszerűen a jelenléteadből áradó tisztaság sugározta.

Szeretném, ha mindig a tanítványod lehetnék, és ha az anyagi világ óceánját átszelő csónakból kiesnék, a mentőöv – melyet attól az angyaltól kaptam, akit már Guru Mahārājámnak szólíthatok – megmentene. Ha nem gondolnék rád, és nem imádkoznék hozzád, ha nem kérném a tanácsod és nem követném azt, ha nem emlékeznék a leckéidre, melyekben Kṛṣṇáról beszélsz, ha nem magyaráznád el kedvesen, hogyan kö-

zelítsük meg, hogyan viselkedjünk és még sorolhatnám... akkor semmilyen ajándék nem jutna el hozzám sem álomban, sem ébrenlétben.

Szeretettel, örök szolgád:

Hari-vallabha devī dāsī

Hemāngī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenésed napjának!

Egyszer olvastam valahol, hogy egy idős férfit megkérdezett az unokája: „Nagypapa, te hős voltál a háborúban?” A férfi így válaszolt: „Nem, de hősök közt harcoltam!”

Így érzek én is, Guru Mahārāja. Nem vagyok hős a háborúban, melyet Śrīla Prabhupāda mozgalmá vív az anyagi energia ellen. Nem vagyok hős, viszont hősök közt harcolok.

A hősöknek köszönhetem, hogy nem esem még el, nekik köszönhetem az életemet. Legfőképp neked, ki az összes hős között a legnagyobb hős vagy. Akinek a többiek is köszönhetik, hogy hősök lettek.

Mert amikor egy *kṣatriya* harcolni tanul – még ha jó képességekkel rendelkezik is –, kell egy mester, aki megtanítja a fegyverek helyes használatára, arra, hogy védje meg magát az ellenségtől, milyen taktikákat al-

kalmazzon. Növeli a katonák harci szellemét. Oktatja őket, hogy aztán egyre több csatát nyerjenek, és hőssé váljanak.

A mi „hős katonáink” dicsőséged bizonyítékai.

Köszönöm szépen, Guru Mahārāja. Bár nem vagyok hős, mégis hősök közt élhetek.

*Elesett szolgáló:
Hemāṅgī devī dāsī*

Bhakta Horváth Ádám

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

– Köszönöm neked, hogy bárhogy rángat is, vagy húz az élet, te mindig nagyon kegyesen és kedvesen állsz hozzám.

– Köszönöm, hogy egyszerű és lényegre törő utasításokkal látsz el, melyeket nem esik túlságosan nehezemre követni, mert tökéletesen látod, hogy mi az, ami még átmegy nálam, és mi az, ami sok lenne.

– Köszönöm, hogy nem megtörni, hanem meghajlítani szeretnél. Úgy gondolom, hogy ez a pedagógia egy magas iskolája, ahogyan hozzám is és más tanítványaidhoz is állsz, és igyekszem magam is elsajátítani ezt a módszert, hogy alkalmazni tudjam az emberi kapcsolataimban.

– Nagyon hálás vagyok, hogy bár egyetlen jó tulajdonságom sincs, mégis kegyesen elfogadtál tanítványodnak, és nem taszított

tál el magadtól, állati mentalitásom és viselkedésem ellenére sem.

– Igyekszem minden jó tanácsodat és utasításodat követni, és legjobb tudásom szerint a szolgálatodra lenni abban, hogy valóra válthasd lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda vágyát.

*Elesett szolgáló:
Bhakta Horváth Ádám (mc)*

Bhaktin Horváth Ágnes

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Először 1993-ban láttalak. Akkor még nem tudtam pontosan ki is vagy, de tudtam, hogy a Kṛṣṇa-tudat az, amit kerestem életemben. Az adott biztonságot. Sajnos, akkor nem tudtam élni a *bhakták* kegyével.

Aztán valamilyen indokolatlan kegyből 15 év elteltével újra rám találtak a *bhakták*, és kirángattak az anyagi lét mocsarából. Most a harmadik *vyāsa-pūjādon* vehetek részt, és idén már úgy szólíthatlak, Guru Mahārāja.

A legnagyobb kegyet kaptam a *bhaktáktól*, tőled és Gaura-Nitaitól. Az elmúlt két évben olyan közelkerültem a *bhaktákhoz*, amiről álmodni sem mertem. Bent élhetek egy templomban, minden reggel ott lehetek programon, és téged szolgálhatlak azzal a tudással, amit eddigi életemben megszereztem.

Ahogy egyre jobban belelátok az egyház életébe, ahogy egyre nyilvánvalóbbá válik számomra, hogy mi történt itt az elmúlt 15 évben, elszégyellem magam. Hol voltam én eddig, miért nem téged szolgáltalak, miért nem vettem le terhet a válladról?

Gaura-śakti prabhu az egyik budapesti leckéjében felsorolta nekünk a mozgalmunk négy alappillérét. *Saṅkīrtana* mozgalom, templomokhoz való csatlakozás, lelki avatás, *varṇāśrama*. Elmondta, hogy az ISKCON-ban ezek közül csak az első hármat tudták megvalósítani. De te a *varṇāśramát* is megnyilvánítottad Új Vraja-dhāmában. Ez az egyetlen működő farmközösség Európában.

Amikor nyáron elmesélted nekünk, hogy mi a baj a hátaddal, hogy nem tudsz az év során már utazni, *bhajanázni*, akkor nagyon megijedtünk. Nem tudtuk hogyan segítsünk, mit tehetnénk érted. Csak néztük némán, ahogy már a *vyāsāsanára* sem ültél fel, ahogyan egyre nehezebben ment az írás. Ennyire tehetetlennek még soha nem éreztem magam. Aztán nem értettük, hogy van ennyi erőd, hogy pár hónap múlva, mintha minden a régi kerékvágásban menne. Vraja-dhāmában több órás *kīrtanákat* és *bhajanákat* tartasz, öltözteted Śrīmatī Rādhārāṇīt, átszervezed az egyházat, gondod van minden *bhaktára* személyesen és mindig Śrīla Prabhupādát szolgálod.

Egy közönséges ember nem tudná mindezt véghezvinni. Te tiszta *bhakta* vagy, Śrīla Prabhupāda tanítványa, aki mindenben követi lelki tanítómesterét. Kérlek, segíts, hogy olyan tanítvánnyá válhassak, mint amilyen te vagy.

Gaurāṅga prabhu a 60. *vyāsa-pūjādról* azt mondta, amin itt lesznek kedves istentestvéreid is, hogy aki ezen részt vesz, az hihetetlen nagy áldásban, szerencsében részesül. Ilyen csak egy van Brahmā egy napjában.

Köszönöm szépen, hogy részesítesz a kegyedben, hogy részt vehetek a megjelenési napodon, hogy elfogadsz tanítványodnak.

„Ő, aki nekem a transzcendentális látás ajándékát adta, az én uram születésről-születésre. Kegyéből az isteni tudás megnyilvánul a szívben. *Prema-bhaktit* sugároz, és elpusztítja a tudatlanságot. A védikus szentírások megéneklék tulajdonságait.

Ó, lelki tanítómester, kegy óceánja, és elesett lelkek barátja! Te vagy mindenki tanítója és minden ember élete. Ó, mester! Kérlek, légy kegyes hozzám, és add lótusz-lábaid árnyékát! Bárcsak hirdetnék neved mindhárom világban!”

*Jelentéktelen szolgáló:
Bhaktin Horváth Ágnes*

Indrāṇī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Last year I did not write an offering for your *vyāsa-pūjā* although I had no doubts about your glories.

This year I would like to sincerely thank

you, Guru Mahārāja for giving me the chance to become a devotee in this lifetime.

You have given me the Holy Names. You have given me the association of devotees. You are constantly helping us in such a loving way that there is no chance to escape.

Thank you very much for everything, Guru Mahārāja.

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

„According to their *karma*, all living entities are wandering throughout the entire universe. Some of them are being elevated to the upper planetary systems, and some are going down into the lower planetary systems. Out of many millions of wandering living entities, one who is very fortunate gets an opportunity to associate with a bona fide spiritual master by the grace of Kṛṣṇa. By the mercy of both Kṛṣṇa and the spiritual master, such a person receives the seed of the creeper of devotional service.” (Cc. Madhya, 19.151.)

All glories to you!

*Your servant,
Indrāṇī devī dāsī*

Īśāna dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hodólatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném az idei évben is megköszöni azt a rengeteg segítséget, amit adtál nekem. Habár közvetlen kapcsolatban nem vagyunk egymással, szavaidból rengeteg erőt kaphattam, hogy tovább tudjam gyakorolni az odaadó szolgálatot a Kali-yugában.

Sajnos nem mindenki olyan szerencsés, hogy a közvetlen szolgálatodat végezhesse, vagy a közvetlen társaságodban tudjon fejlődni a lelki életben, hanem ezeket mellőzve a szavaidon át kell, hogy társuljon veled.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* elmagyarázza az egyik versében, hogy ez a „távoli” helyzet egyáltalán nem szerencsétlen:

*śuśrūṣoḥ śraddadhānasya
vāsudeva-kathā-ruciḥ
syān mahat-sevayā viprah
puṇya-tīrtha-niṣevanāt*

„Óh, kétszer született bölcsek! Ha valaki olyan bhaktákat szolgál, akik teljesen mentesek minden bűről, nagy szolgálatot végez. Az ilyen szolgálat által az emberben vonzódás ébred Vāsudeva üzenetének hallgatása iránt.”

Ez a vers nagyon szépen elmagyarázza, hogy a tanítvány minden áldást megkaphat, ha azokat szolgálja akik mentesek minden bűntől. A lelki tanítómester pedig egy ilyen személy, aki a tanítvány számára élő példája, hogyan kell megvalósítani a *Śrīmad-Bhāgavatam* filozófiáját és bűn nélkül élni. Egy ilyen meghódolt lelket szolgálni – akármilyen élethelyzetben – a lelki élet tökéletességet adhatja a kezünkbe. Erről Śrīla Prabhupāda ír bővebben a vers magyarázatában:

„Isten szolgálai azért jönnek, hogy az Isten-tudatot hirdessék, s az intelligens embereknek minden tekintetben együtt kell velük működniük. Isten szolgáját szolgálva az ember nagyobb örömet szerez Istennek, mint ha közvetlenül Őt szolgálja. Az Úr jobban örül, ha látja, hogy szolgálait kellőképpen megbecsülik. Ezek a szolgák mindent kockára tesznek az Úr szolgálata érdekében, s ezért nagyon kedvesek Neki. Az Úr kijelenti a *Bhagavad-gītāban* (18.69), hogy senki sem kedvesebb Számára, mint az, aki minden veszélyt vállal, hogy prédikálhassa az Úr dicsőségét. Az Úr szolgálait szolgálva az ember lassanként szert tesz tulajdonságaira, s így alkalmassá válik arra, hogy az Úr dicsőségéről halljon. Annak a *bhaktának*, aki alkalmas arra, hogy bejussen Isten birodalmába, legfőbb tulajdonsága az, hogy vágyik arra, hogy halljon Istenről.”

Neked a legfőbb tulajdonságod – amióta ismerhetlek – ebben a magyarázatban van benne. Egy meghódolt lélek jellemzői: „predikálja az Isten-tudatot és állandó vágya van hallani Istenről, Kṛṣṇáról”.

Ezeket a tulajdonságokat csak azok a személyek tudják megnyílvánítani – a vers értelmében – akik mentesek minden bűntől. Tehát, ha téged továbbra is tudlak szolgálni, bennem is felébredhetnek ezek a tulajdonságok.

A szolgálat által, amit rám bízál – végtelen könyörületedből – én is tudok örömet okozni Śrī Kṛṣṇának. Ezáltal pedig képes lehetek vonzódni Śrī Kṛṣṇa transzcendentális kedvteléseinek hallásához. Nélkülöz ez nem történhetne meg, nem lennék soha

arra képes – szerencsétlen sorsom miatt –, hogy bármilyen parányi örömet okozhassak az Úrnak. De a te személyed által, még az olyan elveszett személyek is, mint én, képesek a legnagyobb áldásban részesülni, ami nem más, mint elérni Śrī Kṛṣṇa kegyét. Így pedig megtisztulhatunk minden bűntől és vonzódás ébredhet bennünk a Legfelsőbb Személy iránt. Ebben a Kali-yugában nincs más lehetőség, csak a lelki tanítómester kegye által fejlődni az odaadó szolgálatban. Remélem továbbra is maradhatok lótluszlabaid árnyékában és végezhetem a szolgálatomat. Imádkozom ezért a kegyért, amelynek birtokában mindig megkaphatom Śrī Kṛṣṇa segítségét is.

*Egy jelentéktelen személy:
Īśāna dāsa*

Īśvara-Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom megjelenési napod alkalmából! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Néhány hónappal ezelőtt Prithvi-pati prabhu jelezte, hogy szeretnének felterjeszteni téged állami kitüntetésre, és kérte, hogy vegyek részt a javaslat megfogalmazásában. Örömmel tettem eleget a kérésének, és a feladat egyáltalán nem volt nehéz, mert senkit nem könnyebb kitüntetésre, elismerésre ja-

vasolni, mint téged, senkinek nincs több érdeme, mint neked, senki másnak nincs annyi jó tulajdonsága és dicsőséges cselekedete és projektje, mint neked!

Bár a szöveg megfogalmazásában figyelembe kellett vennünk, hogy világi emberek számára íródik, azt hiszem, még ebből a fajta megszövegezésből is nyilvánvalóvá válik a felmérhetetlen dicsőséged.

A kitüntetés indoklása általában egy-két rövid bekezdés szokott lenni, de ez esetben lehetetlen lett volna ilyen terjedelemben akár csak utalásszerűen számba venni a tevékenységeidet, érdemeidet.

Kedves Guru Mahārāja, gratulálok a kitüntetéshez! Köszönjük, hogy elfogadod, és hogy ezáltal remélhetően az egész országunk áldásban részesül.

JAVASLAT

Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt
KITÜNTETÉSRE

Név: Sivarāma Szvámi

Munkahely: Magyarországi Krisna-tudatú
Hívők Közössége

Beosztása: vezető lelkész

Születési hely: Budapest

Lakcíme: Somogyvamos

Javaslat a kitüntetés átadására: 2009. március 15.

Hivatalos indoklás: hosszú időn át végzett, kiemelkedő egyházszerző és jótékonyági tevékenységeket koordináló munkájáért.

Részletes indoklás, szakmai életút ismertetése:

A vezető lelkész úr 1989-ben, mint a közösség rangidős tagja, részt vett a Magyarországi Krisna-tudatú Hívők Közössége (MKTHK) megalapításában. Azóta fáradhatatlan és áldozatos munkával ezen egyház hitéleti és karitatív munkája szervezésének és fejlesztésének, továbbá az egyház tagjai lelki vezetésének szentelte életét. A Közösség az ő vezetése alatt (az 1%-os társadalmi adófelajánlások tükrében) a több száz bejegyzett egyház közül az ország 4. legnépszerűbb és legtámogatottabb vallási közösségévé vált. Mindez az általa irányított egyház széleskörű tevékenységének társadalmi hasznosságát tükrözi, valamint Sivarāma Szvámi vezetői és emberi tulajdonságait dicséri. Az egyház fennállásának huszadik évfordulója alkalmából indokoltnak látszik a megnyilvánuló társadalmi szimpátia állami elismerés formájában való kifejezése.

Sivarāma Szvámi 1949-ben született Budapesten, Létai Péter néven. 1956-ban szülei Kanadába emigráltak, így iskoláit ott végezte. 1973-ban csatlakozott a Krisna-tudat Nemzetközi Szervezetéhez (ISKCON), 1979 óta a szervezeten belül magas tanítói tisztséget tölt be. Az ISKCON nemzetközi irányító testületének (Government Body Commission) tekintélyes tagja. Hosszú időn keresztül a magas létszámú hindu népességgel rendelkező angliai közösség vezetője volt, amely ebben az időszakban az ISKCON egyik legstabilabb közösségévé vált.

Magyarországra – eleinte csupán alkalmilag – 1987-ben tért vissza, a vallások erős

hazai elnyomása miatt akkor még inkognitóban. Tudásának mélysége, vezetői tapasztalata és bizalomébresztő egyénisége révén az ősi gyökerű Krisna-hit iránt érdeklődő, formálódó közösség lelki vezetőjévé vált.

A rendszerváltás után, 1989-ben a Magyarországi Krisna-tudatú Hívők Közössége hivatalosan is bejegyzett egyházzá vált. Ezt követően a közösség mind létszámát, mind tevékenységei számát tekintve gyors fejlődésnek indult. Hamarosan elkezdődött az „Ételt az életért” szegénységélelmezési program, amelynek nemzetközi megfelelője, a „Food for Life” a világ legnagyobb vegetáriánus ételosztó missziója. A közösség tagjai azóta töretlenül fejlesztik e tevékenységüket, hozzájárulva a hajléktalanok, a kisnyugdíjasok és a nagycsaládosok gondjainak enyhítéséhez.

Az ősi indiai spirituális irodalom A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupáda tolmácsolásában világszerte ismertté vált kötetei Sivaráma Szvámi szakértő vezetése alatt jelentek meg magyar nyelven, és váltak hozzáférhetővé a hazai közönség számára. E könyvek univerzális emberi értékekre tanítanak, az erőszakmentesség, a mértékletesség, a könyörületesség, a testi-lelki tisztaság alapelveit hirdetik. Ezek a gondolatok sok ezer ember – többségükben fiatalok – esetében járultak hozzá a káros szenvedélyek, köztük a kábítószer-függőség feladásához, valamint az erőszakmentes, egészséges táplálkozás népszerűségéhez.

1994-ben Somogyvamos határában létrejött Krisna-völgy, az Indiai Kulturális Központ és Biofarm. Az egyszerű életmód és

emelkedett gondolkodás kultúráját képviselő ökofalu mintegy százötven lakója ma biogazdálkodást és kézműves-tevékenységeket folytat, életben tartva sok hagyományos magyar gazdálkodási formát és kismesterséget. Sivaráma Szvámi energiáinak jelentős részét ma is e példaértékű közösség életének irányítására és fejlesztésére fordítja. Krisna-völgy az elmúlt másfél évtizedben a hazai és a nemzetközi idegenforgalom kiemelkedő somogyi célpontjává vált, évente harmincezer, a kiegyensúlyozott, spirituális alapú élet iránt érdeklődő vendég látogatja meg. Az ökofalu környezettudatos működése a környezetvédelem iránt érdeklődő szakmai és civil szervezetek figyelmének előterében is áll, amelyet a 2008. októberében megrendezett szakmai konferencia, valamint a szakirányú képzést folytató felsőoktatási intézményekkel kötött együttműködési megállapodások is fémjeleznek.

Sivaráma Szvámi nevéhez fűződik a Csillaghegyen található Budapesti Hare Krisna Templom és Kulturális Központ megalapítása is, amely nem csak a vallás követőinek, hanem az ideiglenesen vagy állandóan hazánkban tartózkodó hindu lakosság, valamint a nagyközönség számára is változatos programokat kínál. Ezen kívül Egerben, Debrecenben, Pécsen és Kecskeméten található állandó közösség, míg az ország sok más településén élnek támogató hívek.

Korunk konfliktusainak egyik lehetséges feloldási módja a vallások közötti párbeszéd erősítése, melynek Sivaráma Szvámi nemzetközileg és itthoni környezetben is aktív részese: kerekasztal-beszélgetések, konfe-

renciák és egyházi vezetőkkel való személyes találkozókat formájában. A Szvámi nem csak az egyházak közötti, hanem az általában vett értelmiségi párbeszédben is részt vesz, sőt egyháza éves rendszerességgel külön fórumokat, találkozókat, nyári egyetemeket és konferenciákat szervez a tudomány és közélet képviselőivel való párbeszéd erősítése, az aktuális társadalmi kérdések megvitatása, a társadalmi együttműködés fejlesztése érdekében. A médiának is gyakori vendége a keleti vallást képviselő lelki tanítómester, akinek munkásságát az MTV Vallási Stúdiója önálló életút-interjúban dolgozta fel.

Szintén Sivarāma Szvámi kezdeményezésére és irányítása alatt jött létre a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskola, az MKTHK államilag akkreditált főiskolája, amely ma már egyidejűleg több száz fő képzését végzi nappali és levelező tagozaton, és amelynek tanári karában óraadó tanárként Sivarāma Szvámi is szerepel.

Aktív írói munkásság is jellemzi a lelki tanítót, precízen beosztott napirendjében fontos helyet foglal el a filozófiai, erkölcsi, teológiai tartalmú, valamint szépirodalmi művek alkotása, melyek sokak számára jelentenek esztétikai élményt és lelki inspirációt.

A Krisna-hívők szerzeteseinek és támogató tagjainak tevékenységeit több mint egy tucat naprakész honlap közvetíti a társadalom felé, ezek elérhetőek az egyház hivatalos honlapjaként szolgáló www.krisna.hu címről.

Sivarāma Szvámi tanítványai, tisztelői és barátai körében arról ismert, hogy magas beosztása és tudása mellett mélységes alázattal

végzi feladatait, tetteiből a mások iránti szeretet, együttérzés és önfeláldozás sugárzik. Hivatalos szervezeti teendői ellátása mellett sok időt áldoz a hozzá fordulóknak személyes problémáinak kezelésére. Nagymértékben az ő hiteles személyiségének köszönhető, hogy az alapításkor bejegyzett száz főből a Krisna-egyház több tízezres támogató táborral rendelkező közösséggé nőtt az elmúlt két évtized során.

Magunk között szólva: Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja *ki jaya!!!*

*Elesett szolgáló:
Īśvara-Kṛṣṇa dāsa*

Bhakta Jakab Gábor

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

*om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitam yena
tasmai śrī-gurave namaḥ*

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon tudatlan és büszke vagyok, nem érzem méltónak magamat arra, hogy felajánlást írjak neked. Többször előfordult, hogy amikor énekeltél, a szívemben csodálatos szeretetet éreztem, s ekkor megtapasztaltam, mennyire kegyes és nem hétköznapi személy vagy.

Kérlek, részesíts kegyedben, hogy odaadó szolgálóddá tudjak válni, és soha ne tudjam elhagyni a lótuszlábad! Kérlek, bocsásd meg nekem, ha tudatlanul valami sértést követtem el ellened!

Most értettem csak meg, milyen csodálatos dolog az, amikor az ember rájön, hogy van valaki, aki eljön, s nehézségeket vállal azért, hogy megmentsen másokat az anyagi lét végeláthatatlan szenvedésétől.

Hálásan köszönöm!

*Szolgáid szolgálója:
Bhakta Jakab Gábor*

Bhakta Jakoda József

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogad tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának.

„A lelki tanítómester kegyéből kaphatjuk meg a Legfelsőbb Úr kegyét, a lelki tanítómester kegye nélkül egyáltalán nem tudunk fejlődni a lelki életben.”

Bár indokolatlanul már megkaptam az Úr és törekvő *bhaktái* kegyét a szent név formájában, de ostobaságomnak köszönhetően tiszteletlenül, sértő módon éneklek a szent nevet.

„Olyan vagyok, mint a törpe, aki a holdat akarja megkaparintani. Noha teljesen alkalmatlan vagyok rá, elmémben már felébredt a vágy, hogy kegyedben részesüljek.” (CC. MI. 1.205)

A szent név koldusaként fordulok lótuszlábadhoz. Ahogy a zarándokok pihennek meg a szent helyeken, úgy vennék én menedéket lótuszlábad árnyékában.

„Téged szolgálva megszabadulhatok minden anyagi vágytól, és elmém megbékélhet. Mikor cselekszem majd örök szolgálóként és mikor leszek szünet nélkül boldog, hogy ilyen nagyszerű Uram van?” (CC. MI. 1.206)

Az ember legyen alázatos és értse meg, hogy a Legfelsőbb Úr alárendeltje, és teljes alázattal forduljon az Úrhoz és az Ő hiteles képviselőihez. Mert csak úgy szabadulhatunk fel, ha szolgálunk egy *vaiṣṇavát*. Hisz a *vaiṣṇavát* úgy is nevezik, hogy „*para-dukkhī*”, olyan ember, akinek nagyon fáj mások szenvedése. Kérlek, kérd az Urat, hogy részesítsen kegyében.

„Hisz bármit akar Urától egy tiszta *bhakta*, bizonyos, hogy az Úr Kṛṣṇa megadja, mert *bhaktája* vágyának teljesítésén kívül nincs más kötelessége.” (CC. MI. 15. 165)

„Abból, akinek jót akarsz, azonnal *vaiṣṇava* lesz, és Kṛṣṇa minden *vaiṣṇavát* megszabadít múltban elkövetett bűnös tetteinek visszahatásaitól.” (CC. MI. 15. 169)

A Kṛṣṇa-tudatos mozgalomban minden az Úr Caitanya jóslatai szerint történik, ám az érdem az Úr Caitanya őszinte szolgálóinak jár. Amit az Úr véghez akar vinni transzcendentális tervei alapján, azt bizalmas *bhaktáin* keresztül hajtja végre. Így nyilvánul meg az Úr kegye tiszta *bhaktáin* keresztül. A Legfelsőbb Úr önellátó természetének legfontosabb vonása az, hogy *bhaktáitól* függ. Ezt nevezik indokolatlan kegynek. A *bhakta*, aki

megvalósítása révén maga tapasztalja az Istenség Legfelsőbb Személyiségének indokolatlan kegyét, megértheti mi az, hogy mester és szolga. Aki teljesen meghódol Kṛṣṇának, annak Kṛṣṇa teljesen átadja magát. Ez a szolgáló és szolgált közötti legbizalmasabb kapcsolat. Ez minden lélek eredeti természete.

Kérlek, segíts nekem emlékezni erre. Kérlek, segíts nekem megtanulni úgy szeretni, ahogy szeretni kell. Megismerni azt a boldogságot, amit te ismersz.

Egyszerűen csak imádnak köszönhetően minden élőlény felszabadulhat. Aki iránt részvétet mutatsz, tüstént *vaiṣṇavává* válik.

Nimitta-mātram: Válj csupán eszközzé!

Azokat a képességeket és tulajdonságokat, amikkel az Úr kegyéből rendelkezem, az Ő szolgálatában lefoglalni. Ez a céлом. Kṛṣṇa akar engem, és én akarom Kṛṣṇát.

Kérlek, segíts nekem megismerni minden misztériumok legnagyobbikát, hogy amikor eljön a halál, mindent feladva, szeretettel tudjak emlékezni Rá, az Ő szolgálóira, csodálatos kedvteléseikre és szolgálatukra.

Ó, mikor teszi Uram lábát szívem lótuszára?

Bízom indokolatlan kegyedben.

Szolgád:

Bhakta Jakoda József

Bhaktin Jakus Zsuzsanna

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogad legalázatosabb hódolatomat lótuszlábaid porában!

Ismét eltelt egy év. Minden napja egy szenvedés volt, de minden nap tapasztaltunk és tanultunk is. S mivel minden erőnkkel Kṛṣṇa felé törekszünk, ennyivel könnyebb mint a többi embernek. Köszönöm, hogy a Kṛṣṇa-tudatot képviseled és életeddel, tetteiddel példát mutatsz nekünk. Kérlek, erősítsd hitünket, hogy ebben a gazdasági világválságban ne engedjük meg, hogy minket is lehúzzon a pártok versengésének áldozatává vált, befolyásolt tömeg.

Köszönöm, hogy megteremtetted a lehetőséget, hogy a fiam is a Kṛṣṇa-irodalmat tudja terjeszteni, s így általa is egyre több emberhez jut el a Kṛṣṇa-tudat. Imádkozom ezen a kezdvező napom, hogy továbbra is tudj figyelni *bhaktáidra*, s védj meg engem is mindattól, ami megakadályoz, hogy Kṛṣṇára figyeljek. A tőlem telhetőt megteszem, s ígérem, jobban figyelek arra, hogy ne kövessék el sértéseket a *bhakták* ellen.

Szolgád:

Bhaktin Jakus Zsuzsanna

Eger

Jaya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget neked, megjelenésed csodálatos napján.

8 év óta ez volt a leghosszabb idő, mikor távol voltam Új Vraja-dhāmától. November közepétől február végéig egy könyvosztó maratonban vettem részt. Miközben hiányzott Vraja-dhāma, Kṛṣṇa most egy másik képet tárt elém: a Kali-yugát, az ostobák és becsapottak társadalmát. A politikusok nyilvánosan megszégyenítik, lealacsonyítják magukat és ellenfeleiket, mindegyik csak a hibát keresi és látja a másokban.

Az angol író és filozófus, Aldous Huxley a következőképpen ír erről a gondolkodásmódról: „A hatás, ami a rossz dolgokra való állandó és erős koncentrációt követi, mindig végzetes. Akik keresztshadjáratot indítanak, de nem a bennünk rejlő Istenért, hanem a másokban lévő démonok ellen, sosem járnak sikerrel abban, hogy jobba tegyék a világot...”

A fiatalok számára az abortusz ténye, jogosultsága, elfogadottsága teljesen természetes, ugyanúgy mint az eutanázia. Ebből természetesen adódik, hogy lehet ölni az élet elején, lehet ölni az élet végén, miért ne lehetne közben is gyilkolni. Németországban egy diák 17 ember ölt meg, előre eltervezve, terveit az interneten lehetett elolvasni. Mindeközben globális ökológiai és gazdasági válság sújtja az egész világot, amelyből

politikai és „tőkés” nagyhatalmak vezetői nem látnak békés kiutat.

Persze a *vaiṣṇavák* a rosszban is jót látnak. Lelki intelligenciájukkal tökéletes terveket készítenek arra vonatkozóan, hogyan terjesszék el világszerte a Kṛṣṇa-tudatot a helyet, az időt, és a körülményeket figyelembe véve.

Egy ilyen csodálatos terv eredménye Krisna-völgy, amit az ISKCON mintamodelljének tekintenek, amely a lemondást, az egyszerű életet, a *varṇāśramát*, az ökológiát és a biokultúrát mutatja be másoknak.

Vagy ott van a Budapesti templom amely szemet gyönyörködtető, csillogóan gazdag imádatot reprezentál. És aztán a bombay-i minta alapján felépülő tagsági prédikálás, amelyre most képezed, inspirálsz tanítványaidat. És az a sok szép *bhakta* a magyar *yātrāban*, akik az életüket adják Prabhupāda missziójáért.

És az a sok könyv a magyar emberek otthonában... Ezek a dolgok önmagukban és együtt is csodák. Csodák, amire mindenki felfigyel. Így vagy úgy, minden embernek Kṛṣṇa-tudatot csempészel az életébe. De vajon hogyan lehetséges ez? Kṛṣṇa határtalan, s aki teljesen meghódol neki, azt emberfeletti tudással, lemondással, hírnévvel és erővel ruházza fel. Guru Mahārāja, te azon kevesek közé tartozol, akik teljes önátadással szolgálják Kṛṣṇát. Meghódoltál a testeddel, az elméddel, a szavaiddal, az intelligenciáddal és a lelkeddel. Egész lényeddel menedéket vettél Nála, nem kérve semmit magadnak.

Természetesen neked is vannak vágyaid – Kṛṣṇa és Prabhupāda vágyai –, s mert te

mindent odaadtál Nekik, ezért Ők is mindent odaadnak neked.

Annyi csaló *guru* van, aki nagy szakértelemmel rabolja el tanítványai vagyont, de olyan hiteles *gurut*, aki meg tudja szabaddítani tanítványait a szenvedéstől, nagyon nehéz találni.

Miközben elveszed tanítványaid karmáját, rossz tulajdonságát, lelki kincsekkel halmozod el őket a hitüknek megfelelően.

Guru Mahārāja, Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből valahogyan rád találtam. Éppen ezért az előbb leírt sorok tudatában Māyā Devī karmai helyett életem és halálom a te kezébe ajánlom.

Szolgád :
Jaya dāsa

Jayānta dāsa

Kedves Guru Mahārāja !

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának !

Rendkívüli hozzáértéssel, az adott időt és körülményeket figyelembe véve, mindig megtalálsz a legjobb utat és a legmegfelelőbb mondanivalót, hogy az odaadó szolgálatot a materialista emberek eltompult agyába juttasd. Erős vágyadból lehetetlennek tűnő, egyedülálló dolgok történnek Śrīla Prabhupāda mozgalmában. Olyan kedves és kegyes vagy mindenkihez, mindig azon fáradozol, hogy felszabadítsd az elesett lelkeket, és segítsd a gyakorló *bhaktákat*.

Ostobaságomban biztos sokszor megbántottalak. Azért cipelek és osztok nehéz magazinokat és könyveket, hogy valahogyan kiengeszteljelek, elégedetté tegyelek és megértselek téged.

Kérlek, add az áldásodat légy szíves, hogy végre szilárd eltökéltséggel és szeretettel szolgálhassalak!

Szolgád:
Jayānta dāsa

Bhakta Juhász Attila

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretnék ebben az évben is köszönteni megjelenésed napja alkalmából. Kérlek, bocsáss meg, hogy végtelen hálámat nem tudom megfelelően szavakba önteni, sem azt, amit irántad és rajtad keresztül Śrīla Prabhupāda iránt érzek! Köszönöm neked, hogy a tanítványod lehetek, annak ellenére, hogy nem érdemlem meg, mert nem tudlak téged és a tanítványaidat megfelelően elégedetté tenni. Nélküled senki nem lennék, és sehol sem tartanék. Még egy szép felajánlást sem vagyok képes írni neked. Életem legfontosabb pillanata az volt, amikor veled találkoztam. Köszönöm azt a rengeteg lelkesítő inspirációt, amelyeket leckéidben, könyveidben, leveleidben kaptam tőled. A lelkesítéseid, leckéid és Śrīla Prabhupāda

könyvei nélkül megfulladnék az anyagi lét óceánjában. Sokszor még így is fuldoklom, de felbecsülhetetlen kegyedből és kedves tanítványaid kegyéből mindig kapok annyi oxigént, hogy meg ne fulladjak.

Minden egyes nap komoly küzdelem az anyagi világgal. Valaki saját magát alig bírja megmenteni a fulladástól, egyesek pedig másoknak dobnak mentőövet, hogy kimentsék őket az anyagi lét óceánjából. Śrīla Prabhupāda mozgalmá rengeteg embert mentett meg a fulladásától, és még számtalan embernek dob mentőövet.

Kedves Guru Mahārāja, végtelenül hálás vagyok neked, és köszönöm, hogy egyáltalán része lehetek ennek a nagyszerű, felbecsülhetetlen, lelki mozgalomnak, amelyet itt Magyarországon te álmodtál meg.

Śrīla Prabhupāda kegyéből és a te erőfeszítésed árán egy olyan lelki oázis jött létre, amely menedékül szolgál rengeteg *bhaktának*. A legmagasabbrendű boldogság birtokában vagy, és mindig arra vágysz, hogy másokat is megajándékozz ezzel. A tőled kapott hiteles lelki tanítás átvágja az anyagi lét köteleit.

Kérlek, még egyszer bocsáss meg nekem, hogy nem tudtalak *vyāsa-pūjād* alkalmából úgy dicsőíteni téged, ahogy megérdemled! Jó egészséget kívánok neked Guru Mahārāja, és sok-sok hosszú évtizedet, hogy itt legyél velünk!

Szolgáid hasznavehetetlen szolgálója:

Bhakta Juhász Attila

Kālahansa devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Engedd meg kérlek, hogy kifejezzem hálámat megjelenési napodon mindazért, mert itt vagy közöttünk, és mi itt lehetünk veled. Egy szegény kis országba invitáltad meg a lelki világot, oda, ahol minden újdonságot szkeptikusan és félelemmel fogadtak az elején, majd napjainkra mindez megváltozott, mert sikerült az emberek elismerését, támogatását és szeretetét elnyernünk, a te vezénylésed alatt.

Hatalmas akaratérőd, elkötelezettséged, a lelki tanítómestered iránti szereteted csodákra képes. Olyan vagy, mint egy különleges érintőké, mert bármihez is érsz, ott megjelenik a Kṛṣṇa-tudat a szívekben és a városokban. Száz és száz önpusztító személynek adtál esélyt és mutattál utat a reménytelenségben. Központok, templomok, iskolák, éttermek nyíltak, hogy minél több úton juthasson el a lelki íz az emberekhez.

Budapesten, a *bhakták* társaságában élve, és szentimentális érzéseimre hallgatva, azt is mondhatnám, hogy kifejezetten szeretem ezt a várost. Egy nap azonban Gaura Nitāi előtt állva belegendoltam, hogyha ők nem lennének itt, ha a *bhakták* nem lennének itt, akkor ez a város maga lenne a pokol. Ha te nem lennél nekünk, ez az élet maga lenne a pokol. Magányosan, kiégve keresnénk valamit, amibe kapaszkodhatnánk, s menedéket vennénk mindabban, ami illúzió. Köszön-

jük, hogy te vagy a fény az életünkben, te vagy a kéz, ami megment és megmunkál minket, te vagy, aki életet lehel a szívbe.

Azt hiszem, hogy sem szavakkal, sem tettekkel nem fogom tudni neked meghálálni mindazt, amit kaptam tőled, bár próbálkozom, mégis adósod maradok életeken át.

*Szolgád, aki csak bízni tud a kegyben:
Kālahansa devī dāsī*

Kalyāṇī devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának, és Śrī Śrī Rādhe-Śyāmának!

Úgy véltem, hogy leírom, néha olyan vagyok, mint egy kiselejtezett esernyő, amit a sarokba raktak, és csak vár, hátha jó lesz még. Valakinek hátha szüksége lesz rá. Megcsorbulva, kicsit megtörve, de újra előveszik. Aztán eszembe jutott, mennyi mindent köszönhetek. Hányszor hoztál tavaszt a szívembe, mikor tombolt a tél. Ingatag elmémet hányszor, de hányszor röpítetted Vrajába, pont akkor mikor már elfogyott a remény. KÖSZÖNÖM NEKED! Köszönök minden pillanatot, melyet a *bhakták* társaságában tölthetek.

Évről-évre mindig egy csomag papír zsebkendő mellet írom a felajánlásomat, mert ilyenkor döbbenek rá igazán, meny-

nyire nem használom ki a jó szerencsémét. A kegyet, hogy a közeledben lehetek. Hát nekem ezért nehéz felajánlást írni. Fájdalmas látni saját lelki nyomorúságomat. A szívemet, mely ezer sebből vérzik, hogyan ajánljam lótuszlábaid elé? Az álmaim – hogy jó tanítványod leszek, egy eszköz, melyre mindig számíthatsz, gond nélkül – mára már oly messzire tűntek.

Kérlek, segíts, hogy megtaláljam a helyem, és végre hasznomat vehesd. Abban a reményben, hogy egyszer hasznodra leszek . . .

*Maradok örök szolgálód szolgálója:
Kalyāṇī devī dāsī*

Kamsāri dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Elérkezett az új év. Az előző befejeződött és most következik egy új. Számomra ez a nap jelenti az új év kezdetét, mert ilyenkor átgondolom, hogy mit tettem érted, és mit fogod tenni annak érdekében, hogy segítsék elégedetté tenni Śrīla Prabhupādát. Illetve próbálok mélyebb megértésre szert tenni azt illetően, hogy mit is kaptam tőled.

Az elmúlt év tanításai eredményeképpen két dologgal kapcsolatban tettem szert mélyebb megértésre: az egyik, hogy honnan mentettél meg, a másik pedig, hogy hol vagyok most. Az, ahogyan kezd egyre job-

ban begyűrűzni az a gazdasági világválság, nagyon kijózanító. Kezdenek teljesen megőrülni, és próbálnak felelősöket találni, de mindhiába. Nincs menedék, se boldogság, se remény. Csak a jó öreg „barátok” maradtak: a kék, a düh, a mohóság és a többiek, akik egyet garantálnak csupán: szenvedést. De azt jó sokat! Nekem is ők voltak a barátaim, egy klubba jártunk. Az „őrültek” klubjába. De ennek már vége. Amióta elfogadtál tanítványodnak, azóta vége ennek a rémálomnak. Nem kell többet teljesítenem a parancsaikat. Ennek az elfogadásnak azonban van egy másik része is, mégpedig az, hogy itt lehetek a *bhakták* között. Gyakran, amikor *prasādamot* eszek, *japázok*, *kīrtanázok* vagy épp leckét tartok, arra gondolok, hogy milyen szerencsés vagyok, hogy hozzád tartozom, és itt lehetek. Létrehoztál egy csodálatos társadalmat, ahol menedéket adsz a rettegő, gyámoltalan és a végsőkig meggyötört őszinte lelkeknek. Śrīla Prabhupāda és Kṛṣṇa szolgálata iránti elkötelezettséged, a szent névbe vetett mély hited és a *bhakták* iránti tiszta szereteted azt a vágyat ébreszti fel az emberek szívében, hogy bárcsak ők is el tudnának merülni ebbe a nektár óceánban. Egy *vaiṣṇava* fejlettségét úgy is fel lehet ismerni, hogy hány embert tud *vaiṣṇavává* változtatni. Ezért számomra nyilvánvaló, hogy te egy különösen fejlett *vaiṣṇava* vagy, mert nem csak hogy Magyarországon, de az egész világon prédikálsz Śrī Caitanya Mahāprabhu üzenetét, aminek hatására szép lassan az egész világ *bhakta* lesz! Tudom, hogy ez a vágyad, ezt szeretnéd. Boldognak látni minden élőlényt azáltal, hogy

elmerül Śrī Kṛṣṇa transzcendentális odaadó szolgálatában.

Kedves Guru Mahārāja! Én már halott voltam amikor találkoztam veled, de te kegyesen visszaadtad az életemet, és a legcsodálatosabb étellel áldottál meg. Ezért végtelenül hálás vagyok, és próbálom vissza fizetni azt, bár tudom, hogy lehetetlen. Kérlek, tedd lehetővé, hogy törleszthessek az adósságomból, és mindig foglalj le lótuusz-lábad szolgálatával!

Szolgád:
Kāmsāri dāsa

Kāñcana-vallī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your service.

At the time of writing I am staying at my parents' house, trying to give some comfort and spiritual support to my mother who is dying. Unfortunately there is little sign of consciousness, but even in her semi-unconscious state she managed to repeat the holy name of Rāma. She has pictures of Māyāpura's Śrī Śrī Rādhā-Mādhava next to her bed and a pendant of Śrīmatī Rādhārāṇī's lotus feet attached to a band on her left wrist.

Having recently read the pastime of Ajāmila I am comforted and reminded that her destination will be, at the very least,

auspicious. So, despite the fact that she has never really shown any direct interest in Kṛṣṇa consciousness, the all merciful Lord is still present with her at the end of her life. My main hope is that I can be present when she finally departs, but that is entirely in the Lord's hands.

I am reminded of the place in *Bhagavad-gītā* where Lord Kṛṣṇa says not to disturb the minds of ignorant people, but then in the purport Śrīla Prabhupāda comments, "But the devotees of the Lord are more kind than the Lord because they understand the purpose of the Lord."

Just as the Lord bestowed His mercy on me in my ignorance through the medium of the devotees of the Kṛṣṇa consciousness movement, similarly He is giving His mercy to my mother by being present with her at this time.

They say that "Hope springs eternal." Thanks to your kind and enduring counsel I am able to continue being hopeful about the ultimate destination of my mother, myself, and all those that come in contact with this wonderful movement.

Thank you for everything you have done to continue to inspire me in my devotional service, and all the tireless and countless hours you have dedicated to the service of this wonderful *saṅkīrtana* movement.

Śrīla Prabhupāda is the senapati general of Lord Caitanya's International Society for Kṛṣṇa Consciousness. Then there are all the other ranks of officers and regular foot soldiers. Thank you for being such an inspiration to us all in your role as one of Śrīla Prabhupāda's commanding officers. Thank

you for continuing to lead us, despite our occasional faint-heartedness.

By your mercy I look forward to continuing to render service to this movement for many years to come. That, or leave this mortal frame just as my mother is now doing, and be allowed to continue serving the devotees in any humble capacity at my next destination.

*Your insignificant servant
who is trying to do better,
Kāñcana-vallī devī dāsī*

Karunā-sindhu devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked ezen a csodálatos napon! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ebben a nyomorúságos tudatlanságban, amiben vagyok, nagyon nehéz dicsőítenem téged. Hallgatom a *bhajanádat*, nagyon lelkesít, és úgy érzem szárnyakat ad, és kezdenek leomlani a tudatlanság és tehetetlenség magas falai. Minden nehéz helyzetben menedéket lelhetünk annál a tiszta hangvibrációnál, ami tőled származik. Ez nagyon megnyugtató és biztató.

Nagyon nehéz szakaszát élem mostanában az életemnek. Sok olyan döntést kell hoznom, ami nagyon nehéz. Nagyon köszönöm

Guru Mahārāja azt a sok közvetlen figyelmet és személyes törődést, amit az utóbbi másfél évben kapok tőled. Indokolatlan kegyednek köszönhetem, hogy itt lehetek Rādhe-Śyāma közelében, és szolgálatot végezhetek.

Tanácsoltad, hogy meditáljak a nevem jelentésén: Kṛṣṇa Karuṇā-sindhu, Ó a kegy óceánja. Sokszor szoktam erre gondolni, és azon elmélkedni, hogy milyen szerencsés vagyok, hogy ezt a gyönyörű nevet kaptam tőled, amely szüntelenül segít Kṛṣṇára emlékezni, és mindig segít előre menni, mert reménnyel tölt el, hogy Kṛṣṇa vigyáz rám, és minden a lehető legjobban fog alakulni. Mindezen túl rád is emlékezhetem ezáltal, hiszen a te kegyedből kapom meg Kṛṣṇa áldását. A kegyed nélkül nem vagyok képes elfogadni Kṛṣṇa kegyét, és nem vagyok képes fejlődni a lelki életben. Te is Karuṇā-sindhu vagy, kedves Guru Mahārāja, hiszen elárasztasz indokolatlan figyelmeddel, kedvességeddel. Tudom, hogy mindig számíthatok az iránymutatásodra, a segítségedre. Remélem, mindig lesz erőm és intelligenciám követni az utasításaidat.

Imádkozom, Guru Mahārāja, hogy Kṛṣṇa vigyázzon rád, és adjon neked jó egészséget, hogy sokáig vigyázhass ránk, elesett tanítványiadra. Tudatlanságunk sötét éjszakájában fénylő csillagként még sok éven keresztül mutass utat számunkra, küldve a remény és a bizalom sugarait felénk.

*Törekvő szolgád:
Karuṇā-sindhu devī dāsī*

Kāruṇikā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundarának! Minden dicsőséget neked!

Karuṇa Śyāma alszik, kint esik az eső, kis szobánk félhomályában próbálom összeszedni a gondolataimat, hogy valami hozzád méltót írhaszak.

Nagyságod akkor tűnik ki számomra legjobban, amikor más idős *vaiṣṇavák* dicsőítnek. Például amikor Indiában voltunk, és láttam, milyen tisztelettel vett körül mindenki. Amikor ellátogattunk Māmagāchi templomba, Jada bandhu prabhu azt mondta, hogy Śivarāma Baba jön reggelente, és sír, amikor öltözteti a *mūrtikat*. Mit jelenthet ez? Milyen mély Kṛṣṇa-tudatról árulkodik? Én sajnos ezt nem tudom.

Vagy milyen önzetlenségről árulkodik, hogy Krisna-völgyben feltárod a szent helyeket, és gyönyörű kerteket, pavilonokat építtetsz, pénzt, időt és energiát nem kímélve, hogy mi tudjunk emlékezni Kṛṣṇára (pl. babakocsi tologatás közben)?

Hogyan lehetne téged megérteni, aki édességet küldesz nekem? Nekem, aki éppen csak *japázik* és itt-ott énekelget egy *maṅgala-āratit* a lakásban. Milyen csodálatos személy vagy te? Az biztos, hogy a létezésem leges-legszerencsésebb napja volt, amikor kapcsolatba kerültem veled.

Lehet-e ennél értékesebb dolog egy ember életében, mint hogy olyan emelkedett és kü-

lönleges személyvel van kapcsolata, mint te? Aki ráadásul foglalkozik velem, aki igazán jelentéktelen és bűnös vagyok.

Kṛṣṇa Bhagavān, a hat fenséggel teljes, és még sokkal többel, ugyanakkor Karuṇa – nagyon kegyes. Te is ilyen vagy. Nagyon köszönöm a társaságodat, és őszintén remélem, hogy egyszer alkalmam lesz valamennyire viszonzni.

*Jelentéktelen szolgálád:
Kāruṇikā devī dāsī*

Kathāmṛta devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódólatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagy szerencsémre, sokszor álmodom a *bhaktákkal*, szolgálattal és veled is. Nem tudom, mi ezeknek az álmoknak a valóság tartalma, de nagyon kedvesek és meghatározóak a mindennapokban.

Most két álmomat szeretném veled megosztani. Az első már régebben történt, de még most is frissen él bennem.

Több *bhaktával* együtt sétáltunk egy csodálatos helyen. Bármerre néztünk, mindenhol szebbnél szebb virágok pompáztak. A levegőben lágyan úsztak a finom illatok. A közeli tarka rét fölött pillangók játszottak a napsugárral, messzebről a méhecskék döngicsélése hallatszott. Mi egy puha, homokos úton sétáltunk, különleges fák hű-

sítő árnyéka alatt. Nagyon figyeltünk rád, hiszen Rādhe-Śyāma kedvteléseiről meséltél nekünk. Az arcod ragyogott, és minket magával ragadott a hangulat. Szívtuk magunkba az édes történeteket.

Lassan lépdeltünk. A talpunk alatt a finom homok kellemesen simogatott, miközben a madarak éneke kísérte elbeszéléseid. Épp egy nagy fa alá érkeztünk, amikor megálltál és leszakítottál a fáról egy ágat. Nekem adtad. Csak akkor vettem észre, hogy ami a kezemben van, egy nagy popcorn füzér. Mintha a fa virágja lett volna. Ekkor jöttem rá, hogy ez egy kívánságteljesítő fa volt. Figyelmesebben körbe néztem és láttam, hogy minden fán virág helyett szokatlan dolgok vannak.

Sokat gondolok erre az álmra, mert csak erősíti bennem, hogy tanítasz és vezetsz Kṛṣṇa felé.

A másik álmom mostanában történt:

Megint sok *bhakta* vett körül téged. Mindenki szorgoskodott valamit. Volt, aki virágot fűzött, valaki ezüstöt fényesített, vagy Rādhe-Śyāma ruháit rakosgatta. Nagy volt az izgalom, de a hangulat mégis vidám volt. Te egy asztalnál csináltál valamit, amikor kérdeztem tőled, hogy miért pont nekem kell ezt a dolgot csinálni, amikor én nem is vagyok rá képes.

Nem is néztél rám, csak mondtad, hogy csináljam.

Én megint csak kérdeztem:

– De miért én, ha van, aki jobb nálam?

Te felém fordultál, az ujjaddal rám mutatál és mosolyogva ennyit mondtál:

– Csak csináld! Csak csináld!

Nagyon köszönöm ezt az utasítást, amit a leveledben is megerősítettél. Minden energiámat Rādhe-Śyāma szolgálatára fordítom!

Köszönöm a biztatást, a segítséget!

Kedves mesterem! Próbállak mindig minden erőmmel segíteni és elégedetté tenni. Bocsánat, ha ügyetlen és tudatlan vagyok. Még nagyon az elején vagyok a Kṛṣṇa-tudatos útnak. Nagy szükségem van a segítségedre, tanításodra! Kérlek, továbbra is vezess engem, hogy elégedetté tudjam tenni Śrīla Prabhupādát és Rādhe-Śyāmát! Legyen elég intelligenciám, tudásom, hogy minél több emberrel meg tudjam ismertetni Kṛṣṇát és a szent név vibrálásának fontosságát!

Ez nagy vágyam. Bárkivel találkozom, akár boltban, vagy virágszedés közben, mindig szóba kerül Kṛṣṇa. Olyan jó Róla beszélni. Sokat segítenek ebben a leckéid, amiket rendszeresen hallgatok.

Remélem, hogy jó egészségben olvasod a felajánlásom! Bízom benne, hogy még sok útmutatást, tanítást kapok tőled!

Sok szeretettel, hálával gondolok rád!

Örök szolgád:

Kathāmṛta devī dāsī

Bhakta Kele Tamás

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget neked!

Csak szeretném megköszönni azt a sok

jót, amit teszel értünk. Néha, amikor gondolkodom egy kicsit a *bhakták* és mások életéről, leesik, hogy ezerszer jobb helyzetben vagyunk mi a Kṛṣṇa-tudatban, mint mindenki más a világban. Amikor logikusan végiggondolja valaki, miért állnak a félistenek sorban, hogy egy *bhakta* családjában szülessenek meg, vagy, hogy milyen önfegyelmről tesznek tanúbizonyságot őszintén *bhakták* a nehéz helyzetben, akkor biztos vagyok benne, hogy jó helyen vagyok.

Köszönöm, hogy biztosítasz nekünk megfelelő teret a lelki élet gyakorlásához. Ez a te kegyed, Śrīla Prabhupādáé, és mindenkié, aki részt vesz bármilyen kis mértékben a *harināma saṅkīrtana* kedvtelésben.

Azt hiszem, meg kell köszönni azoknak a *karmīknak*, világi embereknek, démonoknak és mindenki másnak a türelmet, vagy türelmetlenséget, amit mutatnak, hiszen ez egy jó tükör nekünk. Köszönjük ezt a kiváló lehetőséget a fejlődésre!

Szolgád:

Bhakta Kele Tamás

Bhakta Keleti Csaba

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nehéz egy olyan szent embert dicsőíteni, mint amilyen te vagy. Nehéz, mert nincsenek szavak és ismeretlenek az érzések, amelyek

méltóak lehetnének a dicséretedre. Mindent tőled kaptunk, Kṛṣṇát, új életet, a céljainkat, a barátainkat és számtalan ajándékot még. Amikor arra gondolok, hogy feláldoztad az életed értünk, hogy legyen esélyünk kiemelkedni az anyagi világ szennyéből, a földre borulok és felajánlom a hódolatom lótuszlábaid porában.

Nem vagyok képesített, még arra sem, hogy megajándékozzalak, mert nem tudom mit ajánlhatnék valakinek, akinek megvan mindene, akinek megvan Kṛṣṇa, és aki nem vágyik semmi olyanra, amit én megszerezhetnék. Egyetlen dolgot ajánlhatok csupán, hogy igyekezni fogok az életem jobban és jobban az Úr Caitanya, Śrīla Prabhupāda és a missziód szogálatában lefoglalni.

Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget a szolgálatodnak! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

*Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Keleti Csaba*

Bhakta Király Sándor

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A debreceni *bhakták* javaslatára írok. Próbáltam keresni a fejemben valamit, hogy „mit mondok majd kedvest, szépet neki . . .”, de nem volt benne semmi, ami ne elcsépelte frázis lenne.

Kérdeztem magam, mit köszönhetnék meg neki, hogy ne olyan legyen ez a lap, mint az adóbevallásom és ne legyen sziporkázó irodalmi alkotás sem. De csak nem gyúlt fény idebent.

Aztán most este van, olvasom a Mahābhāratát, hogy Yudhiṣṭira király milyen jól érezte magát az erdei remeték társaságában, és erről az jutott eszembe, hogy én Nitāi Bhāvana prabhut és Gaura Bhāvana mātājīt szeretném megköszönni neked.

Még innen minden nagygyá vált személy elment, csak most látom, őket nézve, hogy ez milyen lehangoló. Mert ők maradtak, és így váltak *bhaktákká* a szememben. Talán így kaptam én is esélyt arra, hogy megismerkedhessek veled, Mahārāja, még akkor is, ha most csak várok valami csodára.

Remélem, még sok születésnapot töltesz velünk ebben a jó kis anyagi világban, jó erőben és javuló egészségben, ahogy a magyar mondja: „Az Isten éltesen sokáig!”

*Bhakta Király Sándor,
jelölt*

Bhaktin Királyné Szenczi Zsuzsanna

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Boldog születésnapot kívánok neked.

Szeretnék még szép dolgokat írni, de soha nem voltam jó levélíró. Úgy vagyok ezzel, mintha meg kellene mászni egy nagy hegyet. Számomra képtelenségnek tűnik. De valahogy szeretném hálámat kifejezni, hogy még mindig kapcsolatban lehetek a *bhaktákkal*, és rajtuk keresztül pedig veled is lehetőségünk van társulni.

Meg szeretném köszönni, hogy én is tudok olyan szolgálatot végezni, amivel a közösség részének érezhetem magam, mivel a balmazújvárosi sejtprogram és a debreceni vasárnapi programok által mi is részt vállaltunk a *bhakták* szolgálatából.

Azért imádkozom Prabhupādához, hogy még nagyon sokáig legyél közöttünk és tudjak élni a Kṛṣṇa-tudat lehetőségével, amit tőled kaptunk meg, amiről még mindig nem tudom elhinni, milyen nagy kincs.

Jó egészséget kívánok neked!

*Jelentéktelen szolgáló:
Bhaktin Királyné Szenczi Zsuzsanna*

Kīrtirāja dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném neked megköszönni azt, hogy eljöttél Magyarországra közel 20 éve, és személyes példáddal mutatod az utat. Sokat gondolkodtam azon, hogy milyen üres lett volna az életem, ha nem hozod el Magyar-

országra a Kṛṣṇa-tudatot. Köszönöm szépen neked Guru Mahārāja, hogy értelmet adott az üres és céltalan életemnek.

*Szolgáló:
Kīrtirāja dāsa*

Bhakta Kiss Ferenc

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Az elmúlt évben mostanáig egy különleges szolgálatot köszönhettem neked: kintlakóként éjjelente a templomszobában aludtam, hogy őrizzem Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurāṅgát. Próblok minél többet gondolni arra, hogy milyen különlegesen szerencsés helyzetben is lehetek kegyedből – itt van ez a gyönyörű templom, és minden biztosítva van ahhoz, hogy fejlődhesünk a Kṛṣṇa-tudatban. Ilyen ajándékot nem minden sarkon osztogatnak. Főleg nem egy ilyen rohanó városban, ahol még az is ritka, ha egy érdekmentes, kedves szava van az embereknek egymáshoz. Te mindezért csupán annyit kérsz, hogy Śrīla Prabhupāda utasításait követve gyakoroljuk a lelki életet, és megosszuk másokkal.

Amikor először jártam a farmon, emlékszem, pont Búcsú volt, és úgy gondoltam, hogy mindenki színészkedik, és hogy te

vagy az egyik főrendező. Nem hittem el, hogy a *bhakták* ilyen természetesen komoly személyek és, hogy lehet így is élni. Azt kérdeztem magamtól, hogy mi hasznuk van ebből az egészből, és miért csinálja mindenki, meg hogy miért követnek téged? Jobban megismerkedve az idősebb *bhaktákkal*, kezdem megérteni, hogy nem hétköznapi személyekkel vagyok kapcsolatban, és mivel mindegyikőjük magasztatja tetteidet és nagyszerű tulajdonságaidat, akaratlanul felébredt az érdeklődés irántad. Egyre többet hallva rólad, nyilvánvalóvá válik, hogy önzetlenül mindig mások lelki egészségére törekszel, hatalmas lemondásokat vállalva, a személyes motiváció leghalványabb árnyalatától mentesen. Azt mondják, hogy aki egy ilyen személy, annak menedéket kell keresni a lótuszlábainál. Egyszer talán én is tudom majd követni ezt az utasítást!

Kérlek, részesíts a kegyedben, hogy legyen vágyam *bhaktává* válni!

*Haszontalan szolgáló:
Bhakta Kiss Ferenc*

Koda-Nitāi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséged lótuszlábaidnak!

Be kell vallanom, hogy ez az első felajánlás, amit írok neked. Mivel nem voltál a

dīkṣā-gurum, mindig találtam kifogást, amiért nem írtam felajánlást neked. A helyzet úgy hozta, hogy tavaly Rādhāṣṭamīn elfogadtál tanítványodnak. Visszatekintve az elmúlt 13 évre, mióta próbálkozom előrelépni a Kṛṣṇa-tudatban, úgy látom, mindig te voltál a lelki tanítómesterem. Noha nem sok személyes társulás jutott nekem, a személyiséged inspirált a legjobban a Kṛṣṇa-tudatos fejlődésre. Mikor találkoztam Śrīla Prabhupāda mozgalmával, mindig az járt a fejemben, végre találtam olyanokat, akikben megbízhatok. Ez így is volt, persze néha értek csalódások. S tudom, érni is fognak.

De te, Guru Mahārāja, számomra a BIZALOM megszemélyesülése vagy. Ha rád gondolok, az első szó, ami eszembe jut: BIZALOM. Ebben a mai világban kevesen érezhetik egy másik személy felé ezt. Śrīla Prabhupāda eltávozása után sok nehézség köszöntött a mozgalomra, évek során tanítványaid hagytak el, számtalan nehézséggel küzdöttél meg prédikálásaid során. Mégis hű maradtál Kṛṣṇához, Śrīla Prabhupādához és az ő szeretett mozgalmához, az ISKCON-hoz. Ez az, ami évről évre erősíti bennem a bizalmat.

Egyszer egy Harināma Cintāmaṇi lecke-sorozaton magyaráztad, hogy mi mindig arról beszélünk, hogy hiszünk Kṛṣṇában. Pedig mi nem a Kṛṣṇába vetett hitet, hanem Kṛṣṇa belénk vetett hitét szeretnénk megszerezni. Az Úrnak is számtalanszor csalódnia kellett a feltételekhez kötött lelkekbe, s ha megkapjuk az Ő bizalmát, nem kell többet aggódnunk, hogy van-e elég erős hitünk benne.

Guru Mahārāja, imádkozom, hogy eljőjön az idő, mikor komoly tanítványod lehetek, s te is megbízhatsz bennem. S reménykedem, hogy egyik *vyāsa-pūjādra* egyszer ezt ajánlhatom neked. Sajnos most még nem.

*Jelentéktelen szolgáló:
Koda-Nitāi dāsa*

Kokila-bihārī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek !

Kérlek, engedd meg hogy ezen a kedves napon úgy szólhassak hozzád, mint az igyekvő tanítvány, aki alkalmasságát igyekszik szolgálata által bizonyítani a tanítómeszterre felé! Mindenek előtt köszönetemet és hálámat szeretném kifejezni a társulásod ajándékáért, amelyet oly sokan igyekszünk kamatoztatni lelki gyakorlataink során. Ez felettébb nélkülözhetetlen mindannyiánk számára, akik életünk végső céljává az istenszeretet elérését tűztük ki. Azzal, hogy a tanítványod lehetek, egy olyan szerencsés fordulatot könyvelhetek el saját életemben, amely végre érdemes a teljes kibontakozásra. Mindig javítani szerettem volna az életemen. A te személyed Guru Maharāja, indíttatást adott azzal, ahogyan rajtad keresztül áramlanak mindazok a tulajdonságok, amelyek olyan kívánatosak az emberi lét tisztításában. Egyszerűen csak igyekszem

erőt meríteni példamutatásodból. Rajtad keresztül minden valósággá válhat.

A szabadságról alkotott téves elképzeléseim csak megnehezítették annak elfogadását, hogy szigorún kövessek egy folyamatot, amelynek része az élvezetek hagyományos módjainak feladása is. Az életem céljának lehetséges alternatíváját láttam abban a *yoga* folyamatban is, amelyet hosszú időn keresztül szorgalmasan gyakoroltam. Nem írtak elő szigorú korlátozásokat, így biztosítva teret szabadságom és autonómiám megéléséhez. Ebben a Kṛṣṇa-tudatos mozgalomban találtam szembe magam először egy feletébb új gondolattal, miszerint az önmagam elégedettségét nyújtó törekvések nem elegendőek! Ennek az önközpontú felfogásnak a széttöredezése indult meg reményeim szerint azzal, hogy egy végtelen jóindulattól vezérelve elfogadtál tanítványodként. A vaknak szüksége van egy tapasztalt és együttérző, felelősségteljes vezetőre. Tudatosan nem is kapcsoltam össze a kedvezőtlen tulajdonságokat, úgymint: kapzsiság, mohóság, féltékenység, irigység a tisztánlátás hiányával. Azok a tulajdonságok pedig vaktságot okoznak... Ha fel-fel idézem az életem korábbi éveit, csak azért teszem, hogy magam előtt is világossá váljon, milyen kilátástalan helyzetek sorozata várt volna rám. Az a fénylő lámpás, ami legalább egy rátekin-tést enged elpazarolt éveimre, a te kezében van, Guru Mahārāja. Amikor először az utcán haribol-golyókat osztogató *bhaktákkal* találkoztunk az akkori feleségemmel, egy új szakasz kezdődött az életemben. Onnantól kezdve mondhatom, mintha valami tervnek

lettem volna részese. Śrīla Prabhupāda az, aki egy földrajzi határok nélküli, egységes lelki uniót álmodott meg, a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom zászlaja alatt. Ez a lelki birodalom lenne minden élőlénynek a megfelelő hely, ahol állampolgároként élhetnének. Az ő lelki fiaként a szívedben valósítod meg az álmát. Hiszen az is egy unió, amikor a tanítvány a lelki tanítómestere vágyával teszi egyé szívéét. Amennyire hátrányosnak éreztem kortársaimmal együtt fiatalelként azt, hogy magyar vagyok, most annyira különleges és nagyon örvendetes tényként kezelem, hogy te ebben az országban láttad meg a napvilágot.

Lelki munkásságod által jó lenne, ha egyetlen ember sem érezné számkivetettnek magát ebben a világban és vágyait nem ideiglenesnek tekintett „hazák” változtatásával akarná megvalósítani.

Karmāpy ekam tasya devasya sevā: hadd legyen egyetlen hivatás az Istenség Legfelsőbb Személyiségének szolgálata. A boldogság nem ismer határokat abban az egységes lelki nemzetben, amelynek a létrehozásáért egész életedet áldozod, Guru Mahārāja! Így nyújtva át egy csodálatos szolgálatot Śrīla Prabhupādának...

Kérlek, tarts meg örökké jó akaratodban!

Szolgád:
Kokila-bihārī dāsa

Kriyā-śakti devī dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném megköszönni a sok lelki inspirációt, amit kapok tőled. A ragaszkodásod Śrīla Prabhupādához, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarához és a lelki elvekhez, újra és újra lelkesedést és erőt ad a *bhaktáknak*. Új Vraja-dhāma csodás hangulata és a *bhaktái* eltökélt szolgálata a te odaadásod eredménye. Köszönöm, hogy itt lehetek. Szeretnék hasznossá válni a terveidhez. Bár megáldanál, hogy meg tudjak hódolni, és fejlődni a lelki életben.

Szolgád:
Kriyā-śakti devī dāsī

Kṛṣṇa-Caitanya dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

A window to the spiritual world. Its a lovely warm summer day, sometime in July 1981, I've been to speakers corner in Hyde Park many times, I would go and hear all kinds of people on boxes, presenting their philosophies on life, and being heckled by the crowds, it would be quite entertaining. Today is very different, I'm looking for a festival that the Hare Kṛṣṇas are putting on.

What kind of festival? I'm curious, I'm really into the *mahā-mantra*, the dancing, and their food is fantastic. Then I hear a familiar sound, the hand-bells, ringing out above all the other sounds, I feel a rush of excitement, quicken my pace, and move towards the sound, suddenly there it is a huge brightly decorated cart in the middle of the road, I'm struck at how amazing the structure looks, never seen anything like it before, it seems to have been transported from another world, and of course it has. I move closer to the crowd near the cart, I now hear the drums, I just love that sound, such a captivating beat, steady, rhythmic, like a heart beat. Then I find the source of the *kīrtana*, there You are Guru Mahārāja, sitting on the ground next to the cart, eyes closed, oblivious to anything else, totally absorbed in the nectar of the Holy Names, you are surrounded by a group of about ten saffron clad, shaven headed young monks, it looks absolutely divine, transcendental, living proof of the books I'd been reading. I'm awe struck, I just stand and stare totally fascinated, and very very attracted. my first instinct is to just go over and be with You and the devotees, I can see that they have something, something beyond words, an indescribable peace surrounds. I remember thinking, who's the one in the middle? He looks very big! That must be the leader, he's special that there's just something about Him, something the mundane mind and senses have no access to. How could I have known then in that first meeting of You, that I had just met my dear-most friend and well-wisher, my life-

time guide and master. Guru Mahārāja I've been through many evolutions and deep learnings in these past 29 years, it's been a veritable roller-coaster of experiences and transformation, and through them all you have remained like a lighthouse in the ocean, a steady beacon of divine light guiding me across the turbulent ocean of material existence, by Your prayers for me, Your smile, Your laughter, your realized wisdom, Your unending compassionate love and Your sidelong loving glance, have captured my heart and soul. *Rākho rāṅgā-caraṇera pāśa*, please keep me in a corner of your lotus feet.

Your eternal servant,
Kṛṣṇa-Caitanya dāsa

Kṛṣṇānanda dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances to the dust of your lotus feet. All glories to Your Divine Grace!

When I meditated on this year *vyāsa-pūjā* offering, I've realized that for myself you are devotional service personified – and particularly the feature of devotional service described by Śrīla Prabhupāda as follows: "It is never static. It is ecstatic!"

You are never static. Every year there is something new you should be glorified for! This year you've granted your Russian disciples with marvelous skype-conferences.

Weekly nectar! Śrīmatī Kṛṣṇapriya transcribes them one by one, I edit them and send them to “SRS Russian disciples” conference in COM. Everybody appreciates!

Ananta Prabhu is preaching to one police officer who got into contact with devotees some years ago — when he was an ordinary policeman — and got interested. So Ananta Prabhu is printing each and every one of our transcriptions and is giving them to this police officer along with a sample of Moscow temple *mahā-prasādam*. Recently this police officer has admitted he has no time to read and he was giving our transcriptions to his wife who knows nothing about Kṛṣṇa consciousness but nonetheless enjoys them much more than *mahā-prasādam*!

Another unpredicted and very valuable “by-product” of your skype-conferences is consolidation of the family of your disciples in CIS. Before these skype-conferences many of them were even unknown to each other! Now before our regular conference starts we associate with each other very warmly, family-like.

I feel these skype-conferences are your new sacrifice for the sake of your disciples. With your tight schedule to find time to conduct them — it is just superhuman feat, in my view! And you are so determined! You are busy, you are even sick — nonetheless you conduct a conference!

Thank you very much for your great love and compassion!

*Your admiring disciple,
Kṛṣṇānanda dāsa*

Kṣīra-cora dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādānak!

Kedves lelki tanítómesterem, szeretném a lehető legjobbakat kívánni neked transzcendentális megjelenési napod alkalmából, de mit tudok én kívánni parányi törpe egy lelki óriásnak. Jelentéktelen próbálkozásaim ellenére kérlek, fogadd el cseppnyi jókívánásaimat.

Szeretném hálámat és tiszteletemet kifejezni lótuuszlábaidnál azért az indokolatlan kegyért, hogy elfogadtál tanítványodként és lefoglalsz az Úr odaadó szolgálatában. Enélkül a kegy nélkül szinte semmi értelmem sem lenne az életemnek. Az anyagi lét óceánjában merülnék el, és semmi esélyem sem volna megismerni a valódi lelki életet. Kérlek, légy könyörületes hozzám és vezess tovább lelki élet göröngyös útján.

A prédikálás mozgalmunk egyik fő mozgatója, és személyes példáddal tökéletes mintát állítasz elénk, hogy megtanuljuk, hogy hogyan tegyük mindezt az életünk részévé. Mi is próbálkozunk, hogy elsajátítsuk valahogy ennek rejtélyeit, de sajnos nem megy mindig úgy, ahogy azt óhajtuk. A magam részéről szeretném a tudományos prédikálást elkezdeni minél hatékonyabb formában, de az eddigi megértésem alapján ehhez még további felkészültségre van szükségem, mivel nagyon komoly kihívás egy olyan tervet készíteni, amivel át lehet

törni az ateista materializmus vastag kéréget. Nagyon nagy erőt, bátorítást és lelkesedést nyújtottál számomra azzal, hogy a múlt év végén, decemberben részletesebben tudtam beszélni veled az ezzel kapcsolatos elképzeléseimről. Az erre válaszként írt leveled további bátorító útmutatást jelentett nekem, majd a Māyāpurpól küldött SMS-ek, és közbenjárásod további lelki erőt adtak. Az elindult tervek még jelenleg is tovább fejlődnek, és remélem, hogy idővel minden szerencsésen alakul. Köszönöm szépen indokolatlan kegyed, és segítséged.

Kérlek, nyújts menedéket továbbra is ló-tuszlabaidnál.

*Jelentéktelen szolgáló:
Kṣīra-cora dāsa*

Bhakta Kugler Zoltán

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked transzcendentális megjelenésed napján!

Hirtelen nem is tudom mivel kezdjem. Sajnos nem tudom átlátni az MKTHK eredményeit és szervezetének felépítését, így felbecsülni sem tudom, hogy mennyit jelent a magyar *bhaktáknak* az, hogy felelősséget vállaltál Magyarország lelki fejlődéséért, s hogy oly sok éve irányítasz bennünket. Könyveiddel, leckéiddel és podcastjeiden keresztül az interneten is segítesz nekünk megérteni és

gyakorolni a lelki életet. Hogyan is tudnánk ezt meghálálni neked?

Kicsivel több, mint egy éve fogadtál el tanítványodnak. Bár általában elég ritkás levelezéssel tartom veled a kapcsolatot, így is minden alkalommal, amikor nehézségem van, előveszem az általad írt leveleket, és erőt merítek belőlük. Sok nehézségem van a lelki életben, de valahogy mindig, mielőtt komolyabb csatát vesztenék, Kṛṣṇa küld valamit, ami emlékeztet arra, hogy érdemes nem feladnom, és tovább harcolnom.

Azzal próbálom visszafizetni mindazt, amit neked köszönhetek, hogy továbbra is végzem azokat a szolgálatokat, amire személyesen kértél, illetve amiket általánosságban javasoltál a *bhaktáknak*. Kérlek, bocsáss meg a hiányosságaimért, és vezess továbbra is a lelki életben.

*Jelentéktelen szolgáló:
Bhakta Kugler Zoltán*

Bhaktin Kumārī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nem tudom, mikor jön el a nap, amikor megérthetem dicsőséged, de amit most látok, hogy nélküled Rādhe-Śyāma és Gaura-Nitāi nem lenne velünk. Tiszta szereteted, odaadásod, hited Śrīla Prabhupādában és

Kṛṣṇában lehetővé tette, hogy szolgálhassuk Őket és menedéket vehessünk náluk. A Kali-yugában a legkiválóbb *yagña* az Úr nevének terjesztése. Lehetőséget adott arra, hogy mi is beléphessünk a *saṅkīrtana* mozgalomba, ami megmentett minket. Nemrégiben azt mondtad, Kṛṣṇa ad majd valami igazán különlegeset, de már az, hogy a tanítványod lehetek, önmagában is különleges dolog.

Drága Guru Mahārāja, sosem tudom meghálálni mindazt, amit értem, értünk tétél. Imádkozom, hogy egyszer igazán jó tanítványod lehessenek.

Köszönöm, hogy vagy!

Szerető lányod:
Bhaktin Kumārī

Bhakta Kun András

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Engedd meg, hogy tisztelettel és szeretettel köszöntselek 2009-es *vyāsa-pūjād* kedvező napján! Kegyedből ezt a felajánlást Új Vraja-dhāmában írom, hálás szívvel gondolva rád, megköszönve az itteni szolgálat lehetőségét.

Az elmúlt esztendőben a korábbinál több időt tölthettem Új Vraja-dhāmában, és a kegyedből az Öko-völgy Programban végzett szolgálatok kapcsán a szent *dhāma* előzőleg

nem sejtett tulajdonságai kezdenek megnyilvánulni számomra. Csupán apró töredékeit tudom felfogni annak, ami itt történik. Mindazonáltal napról napra olyan jelenségeket tapasztalok, amelyek számomra láthatatlan, rendkívül lényeges összefüggések létét mutatják.

A 2008 októberében megrendezett fenntarthatósági konferencia számos résztvevője – köztük tudósok, egyetemek vezetői, minisztériumok és civil szervezetek képviselői és diákok is – egybehangzóan úgy nyilatkozott, hogy még soha, még csak hasonlót sem látott, mint itt, Krisna-völgyben. A meghívott legkülönfélébb foglalkozású szakemberek véleménye ugyancsak egybecseng ezzel.

Ide másolok néhány idézetet:

Vida Gábor akadémikus: „Bár az emberiség nagy része valószínűleg elpusztul . . . a túlélést jelentő változások mindig az ilyen kezdeményezésekből indultak ki.”

Bondor István, főosztályvezető, Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium: „A fenntartható öko-gazdálkodásban Krisna-völgy bizonyított . . . A közösség élete nagyon komoly tradíció szerint zajlik, gondolkodása mégis haladó irányt képvisel. Azt hiszem, hogy szakmai támogatottsága, elismertsége is nagyon magas.”

Podmaniczky László, tanszékvezető, Szent István Egyetem: „Mi is azt szerettük volna, vagy szeretnénk megvalósítani, ami itt történik.”

Bagi Béla, országgyűlési képviselő, az Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottságának tagja: „Megelőzték a korukat, mindenütt így kellene ezt csinálni . . . Itt egy megvaló-

sult dologról beszélünk . . . egy kisközösség halad az önfenntartás felé. Ugyanezt, vagy hasonlót kell csinálni nagyban is.”

Hosszasan sorolhatnám a hasonló, csodálatról és elismerésről árulkodó idézeteket. Látogatóink, együttműködő partnereink rendre kifejezik, hogy „bárcsak itt maradhatnánk Krisna-völgyben”. Mindenki, vagy majdnem mindenki érzi az itt megnyilvánuló felszabadító energiát, az Úr energiáját, ami közvetlen kapcsolatban van az Eredeti Forrással, s amiből meríteni a legnagyobb boldogság. Ez lehet a fő oka annak, hogy sok kutató, vendég tér vissza, és kívánja folytatni az együttműködést.

A tavalyi év egyik legfontosabb pillanata volt számomra, amikor a konferencia végeztével elgördült az oltár függönye, és a vendégek *darśanāt* kaptak Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarától. Egy pissenést sem lehetett hallani a templomszobában, a több mint száz ember csak nézte-nézte a gyönyörű látványt. Senki sem mozdult. Tágra nyílt szemmel, lenyűgözve csodálták az Úr és örök társának ragyogó formáját. Mivel hosszú ideig senki sem mozdult, Gaura Śakti prabhu halkan beszélni kezdett, bemutatta Őket, elmagyarázta, hogy minden csoda, amit a vendégek eddig itt láttak, és aminek elismeréssel adóztak, az Ő kegyük megnyilvánulása, és az Ő szolgálk erőfeszítésének az eredménye.

Felejthetetlen, meghitt pillanatok. A konferencia résztvevői minden bizonnyal úgy távoztak, hogy magukkal vitték az Úr látványát, és megsejtettek valamit Krisna-völgy titkából.

Számomra ekkor vált világossá, miként működhet, érheti el célját a „zöld” prédikáció, és hogy mit jelentettek a szavaid, amikor azt mondtad, hogy Krisna-völgy nem különbözik az Öko-völgytől. A tudományos prédikáció olyan új formája ez, ami még több feledékeny élőlény számára teszi majd lehetővé, hogy kapcsolódjanak Kṛṣṇához, és folytassák odaadó szolgálatukat.

Megértettem, hogy te ezt mindig tudtad, és hogy a mostani történések is a te vágyadból erednek, és a te kegyedből lehetnek sikeresek. Köszönöm, hogy megadod a lehetőséget a Kali-yuga elesett lelkei számára, hogy – immár „zöld vonalon” is – elindulhassanak a hazafelé vezető úton!

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja! Kérlek, hogy tedd lehetővé számomra a Krisna-tudatos mozgalom és a *bhakták* szolgálatát! Mindennél jobban vágyom arra, hogy a jövőben elégedetté tehesselek szolgálattal!

Elesett szolgálk:
Bhakta Kun András

Kuṇḍalatā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném megköszönni neked, hogy mérhetetlen szerencsémben a te menedékben végezhetek szolgálattal, és különösen,

hogy a legcsodálatosabb Isteni Pár, Rādhā-Śyāmasundara birodalmának menedékét elnyerhettem. Csupán abból a jószerencséből lehetséges mindez, hogy olyan kiváló lelki tanítómesterem van, aki meglágyítja minden élőlény szívét, és Rādhē-Śyāma szolgálatának ritka kincsét ajánlja fel a meghódolásra való hajlam legkisebb szikráját felfedezve tanítványa szívében.

Nem múlik el úgy nap, hogy ne jutna eszembe páratlan szerencsém, hogy ne dicsőíteném a *dhāmāt*, és ne éreznék hálát Guru Mahārāja és Rādhā-Śyāmasundara menedékéért.

Remélem, nem kerülök az ostoba hálatlanság csapdájába soha, és egyszer én is olyan örömet tudok szerezni szolgálattal neked, mint amit én érzek páratlan szerencsém miatt.

Szolgád:

Kuṇḍalatā devī dāsī

Kuṇḍāvalī devī dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja,
Elesettek kegyes jóakarója,
Śrīla Prabhupāda hű szolgája,
Kṛṣṇa odaadó *bhaktája*.

Minden dicsőséget neked,
és ennek az áldott napnak,
melyen eljöttél közénk,
hogy kegyedet oszthasd.

Felkaroltál bennünket,
mutatva a helyes utat,
gondosan ügyelve ránk,
törekvő tanítványaidra.

Megmutatod milyen
egy igazi apa,
Ki összes gyermekére figyel,
függetlenül attól, milyen gyorsan halad.

Vannak jó követők, vannak élen járók.
Vannak nagy feladatokkal megbízhatók.
Vizont vannak olyanok is, mint én,
kik lassúak és botladozók.

Hol elesnek, hol felállnak.
Tesznek pár lépést és elfáradnak.
De te nem azt nézed, ki hol tart,
Hanem azt, hogy mit adhatsz.

Fáradtságot nem kímélve,
kegyesen tolsz minket előre.
Mert a vágyad, hogy elérjük a célt,
a milyénknél milliószer erősebb!

Köszönöm, hogy mindig úgy érezhettem,
Ugyanúgy gondot viselsz rám, mint avatott
követőidre.

Elesett szolgád:
Kuṇḍāvalī devī dāsī

Kuñjabihārī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat.
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Śrīla Guru Mahārājának!

Kedves Guru Mahārāja, kérlek engedd meg, hogy először a legtündöklőbb drága kövektől is ragyogóbban csillogó lótuszlábaid menedékére vágyva felajánljam tiszteletteljes hódolatomat.

*nama om viṣṇu-pādāya
kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Amióta Új Vraja-dhāmában élek, nem emlékszem négy hónapig tartó maratonra, mint ahogy ez az idén alakult. Távolság a dhāma békés oltalmából, az Isteni Pár, Śrī Śrī Rādhe-Śyāma közvetlen menedékétől, a szolgálók üdítő társaságától, nagyon hosszúnak tűnt. Végtelen a különbség Vraja-dhāma és az örült, kiegészített emberek lakta koszos városok között. Megfigyeltem, hogy egyetlen nyüzsgéstől mentes, csendes percet is nehéz találni, még éjszaka is. Sorolhatnánk mindazt a nehézséget, amivel minden prédikátornak szembe kell néznie, miközben szeretett Urai dicsőségének üzenetét terjeszti. De talán a dhāmától való elkülönülés a legnagyobb nehézség. Bár én nem is tisztán érzem ezt, de tudom – az idősebb bhaktáktól és olykor Guru Mahārāja is kifejezi –, hogy Guru Mahārāja mindig fájó szívvel lép a sorompón kívülre. Fájó szívvel, mert az elkülönülés kínoz, ugyanakkor boldogan,

mert ez az önzetlen, felelősségteljes szolgálat végtelenül elégedetté teszi Śrīla Prabhupādát és az Istenség Legfelsőbb Személyiségét.

*tapyante loka-tāpena
sādhavaḥ prāyaśo janāḥ
paramārādhanaṁ tad dhi
puruṣasyākhilātmanaḥ*

„Azt mondják, hogy a nagy személyiségek amiatt, hogy az emberek szenvednek, szinte mindig önként vállalják a szenvedést. Úgy tartják, ez a mindenki szívében jelenlévő Istenség Legfelsőbb Személyiség imádatának legmagasabb rendű formája.” (SB 8.7.44)

Persze ahogy ezt írom, nem szabad elfelejtenem, hogy te, Guru Mahārāja, öröké Vraja-dhāma menedékében élsz, Śrī Śrī Rādhe-Śyāma lótuszlábainak szeretettel és odaadással teli szívvel ajánlott végtelen mély és töretlen szolgálatodnak köszönhetően. Mindenki számára csodálatos példát mutatsz. A szolgálat közben felbukkanó nehézségek és fájdalmak ellenére sosem habozol vinni ezek terhét – békésen elfogadva azt, majd minden áldásos lépésed szavakba nem foglalható, csodálatos eredményét maradéktalanul Vṛndāvana Ura és Úrnője, valamint az elesettek boldogságáért ajánlod. Az egész világ ismeri dicsőséged.

Egy indiai utazás előtt egy egri bhakta megkért, hogy Śrīla Jayapataka Mahārājának személyesen adjak át egy levelet, amiben lakṣmī is volt. Meg is történt. Mahārājának elmondtam hogy ki vagyok, honnan jöttem, és hogy ezt a levelet az egyik tanítványa – Jaya Govinda-caraṇa prabhu – küldi neki.

Mahārāja kérdezett tőlem pár dolgot: mióta csatlakoztam, mi a szolgálatom, ki a lelki tanítómesterem. „Śivarāma Swami” – mondtam. Mahārāja tekintete a név hallatán olyan sok tiszteletet, elismerést és boldogságot fejezett ki!

Ugyanitt, Māyāpura-dhāmában egyik reggel egy idősebb *mātāji*, Śrīla Prabhupāda tanítványa (úgy tudom: Ramaṇīya mātāji) fordult felém: „Te Śivarāma Swami tanítványa vagy?” Meglepődve válaszoltam, hogy igen. Azt mondta – végtelen elismeréssel a személyedet illetően –, hogy Śivarāma Mahārāja tanítványain lehet látni, hogy ki a lelki tanítómesterük. Azt mondta, szép képzést kapnak, ami igazán egyedül álló – paka. Azért ezt nem veszem magamra. Ha valami jó tulajdonságra teszek szert, tudom, hogy az teljes mértékben Guru Mahārāja dicsősége. És egy még közelebbi élményem tavaly nyárról. Egyik ebédnél volt szerencsém Sarva-maṅgala mātāji társaságát megkapni. Nagyon boldog volt itt Új Vraja-dhāmában, szerette és értékelte az itteni életet. Megkérdezte, hogy Guru Mahārāja minden ebédnél a *bhaktákkal* közösen tiszteli meg a *prasādamot*? Természetesen válaszoltam, hogy igen. Értékelte. Kifejezte, hogy úgy látja, hogy te, Guru Mahārāja nagyon szeretetteljes, törődő és személyes vagy a *bhaktákkal*. Egy kisebb szünet után az mondta, hogy Śrīla Prabhupāda is ilyen volt. Személyes és törődő. Elmondta, hogy az itteni hangulat hatására felkeveredtek benne azok az élmények, amikor még Śrīla Prabhupāda személyesen jelen volt ebben a világban. Nagyon nyomatékosan elmondta,

mennyire szerencsések vagyunk, hogy ilyen jó vezetést és képzést kapunk tőled, és ami a legfontosabb, igaz szeretetet.

Ritka kincs – figyelmeztetett. Nagyon jó volt ezt hallani. Fel sem tudjuk fogni igazán, milyen különleges kegyben részesülünk még egy pillanatnyi társulásod által is.

Mindent megadsz nekünk.

Végezetül egy tavalyi levelemből idézek pár sort.

„Sokszor arról álmodozom, hogy majd sok év múlva a *sevām* végzése közben egyszer meglátlak kinn a kertben, és hívsz, hogy jöjjek segíteni, mert Rāde-Śyāma várja a virágdíszeket egy *kuñjában*. Akkor elviszel Hozzájuk, és mert megkapom az áldásukat, én is láthatom Rādhe-Śyāmát és segíthetek neked díszíteni Őket.” Ezt a levelet egy héttel a *vyāsa-pūjā* ünnepséged előtt írtam. El is olvastad, majd pár nappal később Manju jött egy hírrel, hogy Guru Mahārāja szeretné fűzni Śyāmasundara ünnepi füzérét gardéniákból, és hogy én segíthetnék az előkészületekben, meg amiben még szükséges. Nagyon boldog voltam, eszembe jutott a levelemben írt vágyam...

Kedves Guru Mahārāja, te lehetőséget adsz, hogy szolgálhassuk Rādhe-Śyāmát Vraja-dhāma csillogó világában.

Te mutatod az utat, és tanítasz, hogy ezt hogyan végezzük. Tőled kapjuk a vágyat és az inspirációt. A biztatást vagy épp a szerető figyelmeztetést. Tőled kapjuk az életünket. Tőled kapunk mindent.

*nāma-śreṣṭhaṁ manum api
śacī-putram atra svarūpaṁ*

*rūpaṁ tasyāgrajam uru-purīm
māthurīm goṣṭhavoātīm
rādhā-kunḍaṁ giri-varam aho
rādhikā-mādhavāsām
prāpto yasya prathita-kṛpaya
śrī-gurum taṁ nato 'smi*

Drága lelki tanítómesterem! *Vyāsa-pūjā*
ünnepséged alkalmából szerettelek volna
köszönteni és dicsőíteni e pár gondolattal.
Bárcsak boldoggá tudna tenni törekvésem.

*Köszönettel, örök szolgálád:
Kuñjabihārī Māli devī dāsī*

Kuñja-bihārīni dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at Your
lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!
All glories to You on this most auspicious
day!

I wish I could offer You all the praise You
deserve.

I wish I could offer You the service of a
great devotee.

I wish I could offer You sincerity, purity,
and loyalty.

I wish I could offer You big realizations
and big accomplishments to match.

I wish I possessed all the qualities to make
a Father proud.

But, I have failed. I am so fallen and
unsteady.

Today, all I can offer you is my heart.
Since, every little bit of devotional service
I am able to perform is due to your mercy,
I would like to also offer my appreciation.
At the same time, I will pray that I am
able to offer you so much more in the future.
Even if that mercy is in disguise, I pray
that you may give me the spiritual vision
to see the greater cause and greater
benefit, especially to others.

Lately, I have felt that I have been put in
an unfortunate position.

I am beginning to see that the situation
is the service that I have been longing for.

Also, that I have been given an opportunity
to help others, whether it is strangers on the
street or my own children, it is still selfless
service.

I pray that I may accept this service, help
others come to Kṛṣṇa, and please you!

*Your aspiring daughter,
Kuñja-bihārīni dāsī*

Kuñkumāngī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

Én egy nagyon elesett személy vagyok,
mégis megpróbállak dicsőíteni téged évről-
évre, megjelenésed csodálatos napján. Nem
érthetem, hogy a Nap hogyan sugározza fe-

lénk a fényét, mégis nélküle nem létezik élet, tudás, boldogság. Guru Mahārāja, én sosem érthetem meg csodálatos és transzcendentális személyiségedet, de ha te nem vagy, az én életem örök sötétség és boldogtalanság marad.

Szeretném ha tudnád, hogy ha rád gondolok, békével telik meg a szívem és úgy érzem, hogy biztonságban vagyok, semmi nem bánthat. Olyan vagy, mint egy hatalmas és erős szikla, mely a mélykék óceán hullámai közül emelkedett ki. Mindenki ilyen apáról álmodik. Kérlek, tarts meg Śrīla Prabhupāda szolgálatában.

*Hasznavehetetlen lányod:
Kuṅkumāṅgī devī dāsī*

Lakṣmī-Candra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Caitanya Mahāprabhunak és *saṅkīrtana* mozgalmának!

Az anyagi világ nem tudja tükrözni a lelki. Ha lelki dolgokat hétköznapi szavakkal próbálunk kifejezni, csak halvány utánzatot kapunk. Ez a helyzet akkor is, kedves Guru Mahārāja, amikor dicsőítünk téged. Dicsőség szavakkal nem írható le, ráadásul nem vagyok egy poéta sem. Csupán azt tudom papírra vetni, ami mindannyiunk számára nyilvánvaló.

Mielőtt Magyarországra jöttél, itt a lelki életnek csupán a szikráit lehetett találni, vagy még azt sem. És most Kṛṣṇa-tudatos mozgalmunk hazánkban a vezető felekezettek egyike. A farm, a budapesti templom, állandó fesztiváljaink, a főiskola, és még sorolhatnám, mindezek bizonyítják, hogy a társadalom számos területén jelen vagyunk, prédikáljuk azt, amit Śrīla Prabhupāda és Śrī Caitanya Mahāprabhu hagyott ránk, s ez kedves Guru Mahārāja, a te érdemed. Óriási munka lakozik ebben, s ezt mind te vitted a vállaidon. Ezek az eredmények közönséges földi halandó által nem érhetőek el, csakis az képes rá, akit Kṛṣṇa felhatalmaz. Téged felhatalmazott hogy vezess minket, tévelygő, szenvedő lelkeket. Beleragadtunk az anyagi lét óceánjába. Számtalan élet, életforma van mögöttünk, de Kṛṣṇa végtelen kegyét kimutatva, elküldte nagykövetét, hogy megmentessen bennünket, még ilyen nehéz „termőtalajon” is, mint Magyarország és a kommunista államok. Kezdetben inkognitóban, utána meg nyilvánosan is irányítod *yātrānkat*. Embereket koordinálni nem könnyű, ráadásul lelki társadalmat építeni egy kietlen, sivár anyagi világban úgymond lehetetlen. A lelki tanítómester kegyéből semmi sem lehetetlen: a béna hegyeket mászik, a süket dalokat zeng.

Megismertettél és megszerettettél velünk egy távoli kultúrát. Egy olyan kultúrát, amely megváltoztatta életünket. Felnyitotta szemünket, eloltotta a szívünkben égő anyagi vágyak tüzét, hiszen te esőfelhő vagy az erdőtüzre. Végtelenül kegyes az elesett, tudatlan, beképzelt élőlényekhez.

Tetteid szavakkal leírni lehetetlen. Amit

adtál és adsz, szavakkal kifejezni nem lehet. Tökéletességet nyújtasz nekünk, az örök boldogságot, azt, ami minden lélek szerves része. Ez nem akármilyen. Nem lehet boltokban vásárolni, sőt megkapni is indokolatlan kegy kell hozzá. Te vagy, Guru Mahārāja, ez az indokolatlan kegy. Akkor is adod, amikor nem érdemeljük meg, s tény, hogy nem érdemeljük meg. Semmi olyan tulajdonságunk nincs, amely indokolná ezt a kegyet. Mégis adod, önzetlenül.

Eddig a te erőfeszítésedhez képest nem sokat adtam a Kṛṣṇa-tudatnak, de amit tettem, azt úgy tettem, hogy rám sziklaszilárdan lehetett számítani. Kedves Guru Mahārāja, azt kérem tőled, hogy legalább ennyit és ilyen szilárdan a jövőben is tudjak nyújtani utolsó leheletemig. Ettől kevesebb sose legyen. Erőt kérek tőled, de nem arra, hogy helyettem megold problémáimat, nehézségeimet, hanem arra, hogy el tudjam utasításaidat fogadni, „bármibe is kerül”.

Megjelenési napod alkalmából hosszú, egészséges életet és sok megvalósított projektet kívánok.

Szolgád:

Lakṣmī-Candra dāsa

Lakṣmī-pati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

*nama om viṣṇu-pādāya
kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Nemrég egy verset olvastam a *Śrīmad-Bhāgavatamban* (3.1.24), ahol Vidura találkozik Uddhavával a Yamunā partján. A vers magyarázatában Śrīla Prabhupāda az Úr a tiszta *bhaktáiról* ír, és arról, hogyan látják űk Kṛṣṇát. Egy verset idéz a *Brahma-saṁhitāból* (5.38):

*premāñjana-cchurita-bhakti-vilocanena
santaḥ sadaiva hṛdayeṣu vilokayanti
yaṁ śyāmasundaram acintya-guṇa-svarūpaṁ
govindam ādi-puruṣaṁ tam ahaṁ bhajāmi*

„Akik az Istenség Legfelsőbb Személyisége, az Úr Śyāmasundara (Kṛṣṇa) iránti szeretet eksztázisában élnek, mindig a szívükben látják Őt, az iránta érzett szeretetnek és a Neki végzett odaadó szolgálatnak köszönhetően.”

Amikor ezt a verset olvastam, te jutottál eszembe. Ebből a versből és a magyarázatból megérthetem azt, hogy az Úr *bhaktái* hogyan láthatják mindig az Urat. A Kṛṣṇa-tudat legfontosabb tanítása az, hogy mindig emlékezzünk Kṛṣṇára, és soha ne felejtjük el Őt.

Ezt már nagyon régen bemagoltam, de még alkalmazni nem tudtam sajnos. Még elképzelni sem tudom, vagy egy-két elméleti gondolat jut eszembe, hogyan lehet mindig Kṛṣṇára gondolni és soha el nem felejteni Őt. De Śrīla Prabhupāda érthetővé teszi ezt a magyarázatában.

„...ha egy *bhakta* komoly elhatározással

keresi Őt, az éppen olyan, mintha személyesen találkozna Vele. Azt, hogy hogyan történik mindez, lehetetlen megmagyarázni, ám az Úr tiszta *bhaktái* ezt saját életükben tapasztalják. Filozófiai szempontból könnyen megérthetjük, hogy az Úr Kṛṣṇa és a Rá való emlékezés egyaránt abszolút síkon áll, s hogyha egy *bhakta* Vṛndāvanában tiszta Isten-tudatban kutat az Úr után, az nagyobb örömet okoz neki, mint ha személyesen láthatná. Az Úr ilyen *bhaktái* minden pillanatban maguk előtt látják Őt.”

Minden pillanatban.

Amennyire én megismertelek, Guru Mahārāja, ez az idézet teljesen rád illik. Ezért jutottál automatikusan az eszembe, amikor olvastam. Minden egyes sor a te életedet bizonyítja. Ilyen lehet a te kapcsolatod Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarával.

Bár nagyon keveset lehetek veled személyesen, de ezek a napok feledhetetlen élmények az életemben. Tavaly, mikor veled mehettem Romániába, Nagyváradra és Temesvárra, vagy amikor Egerbe látogatsz, vagy amikor egy fesztiválon láthatlak, hallhatlak, amikor Śyāmabihārī mesél rólad, ezek mind megerősítik bennem azt, amit olvastam. Remélem, egyszer megtanulom tőled, hogyan szeressem és lássam Kṛṣṇát, és egyszer engedelmes tanítványoddá válok.

Szolgád:

Lakṣmī-pati dāsa

Lālā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances in the dust of your lotus feet!

All glories to you who are perpetually engaged in fulfilling the desire of Śrī Gauṛasundara, to spread the glories of the holy name and induce the suffering living entities to take up the process of chanting singing dancing and honoring *prasāda* for His pleasure.

All glories to your beloved Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Gaura-Hari who have actually brought me at your lotus feet. I remember when I started to follow this wonderful path, that I was very much attracted to these exalted personalities who were dancing with stretched hand and singing.

On one Janmāṣṭamī festival I went to the German farm where at that time Śrī Śrī Rādhā Madana Mohanaji had been worshiped. As usually, on festivals devotees sell photos from different Deities and as I saw one wonderful picture of Gaura Nitāi deities I was amazed at their supreme sweetness and elegance. I asked to whom they belong to, but the devotee didn't know anything about them. I thought, anyway maybe in the future I will find out to whom they belong. I paid the price and took them with great joy. As soon as I went back to Switzerland where at that time I lived I bought for them a beautiful frame and placed the picture on the wall in the entrance just in front of the door so that anyone who would come in would be

blessed by their divine sight. Every devotee who came asked me to whom they belong to and I also told them „I don't know anything about them”. Then later on, when I came here to Hungary I saw them in your bus and then out of joy I started laughing saing “now I have found them” and bowed down to offer my obeisances.

Dear Guru Mahārāja your sincere loving service to them is a source of inspiration for everyone, you are showing with your example how one whose life and soul are totally dedicated to the service of Guru and Gaurāṅga can attain Śrī Śrī Rādhā Kṛṣṇa in Vṛndāvana. You have appeared in this world with this purpose and every sincere devotee who is eager to become a loving servant of Śrī Śrī Rādhē-Śyāma in Vraja-dhāma may follow your footprints and so attain the highest goal of life, the loving service to Śrī Śrī Rādhē-Śyāma and be eternally happy in their association.

Seeing me so fallen and wretched Dayāl-Nitāi Gaura-Hari have brought me to your lotus feet because only by serving *guru* can one get their mercy and develop love and devotion, therefore please let me serve your lotus feet life after life.

Your servant :
Lālā devī dāsī

Bhakta Leskó György

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Gurunak és Gaurāṅgának, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a te transzcendentális megjelenési napodnak!

Először is kérlek, engedd meg, hogy elmondjam, mennyire megtisztelve érzem magam amiért írhatok neked megjelenésed napja alkalmából.

Az, hogy egy ilyen kiemelkedő személyiség mint te, a szívére veszi Magyarország sorsát, a mi legnagyobb szerencsénk.

Habár nem vagyok képes felmérni hogy milyen nagy *bhaktája* vagy Kṛṣṇának, Śrīla Prabhupāda, a *Śrīmad-Bhāgavatam* Kilencedik Énekének egy magyarázatában kifejti, hogy egy *bhakta* fejlettségét és elkötelezettségét az Úr iránt azzal lehet lemérni, hogy hány új *bhaktát* tud hozni.

A prédikálásod mellett azon is fáradozol, hogy az ország minden területén legyenek templomok és központok, mindegyik jól működjön, tisztán legyen tartva és rend legyen benne. Lehetővé tetted, hogy mindenkinek legyen egy biztonságos hely, ahol gyakorolhatja a Kṛṣṇa-tudatot.

Így a te érdemed, hogy ezt a sok ember mind *bhaktává* vált Magyarországon.

Amikor először voltam az egri központban, lenyűgözött az a tisztaság, amit láttam. Sokat hallottam róla, milyen érzékeny vagy a rendre, és így már egyáltalán nem csodálkozom rajta, hogy ez tapasztalható minden-

felé, amerre csak megfordulsz. Ugyanez a tisztaság jellemzi a törekvéseket is, hogy teljesítsd Śrīla Prabhupāda vágyát.

Nem tudok elégszer köszönetet mondani azért, hogy a segítségével Prabhupāda misz-sziója megvetette a lábát Magyarországon.

Sokszor láttam már, hogy milyen nagy hatást tesz az emberekre, függetlenül attól, hogy mennyire fejlettek a lelki életben. Azok, akiket tisztellek, és akikre felnézek, mind tőled merítenek inspirációt.

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja! Transzcendentális megjelenési napod alkalmából kívánom, hogy még sokáig maradj velünk, és áldásos jelenléteddel szenteld meg ezt a bűnös világot és ezt a sok szenvedő lelket!

Szolgád:

Bhakta Leskó György

Līlā-śuka dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

nama om viṣṇu-pādāya

kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale

śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Ebben az évben szeretnék arról beszélni, hogy milyen szerencsések vagyunk, hogy

megkaptuk tőled Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatát.

*śrī-viṅrahārādhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāms ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik, s tanítványait is ezzel foglalja le. Gyönyörű ruhákat és ékszereket ad a *mūrtīkra*, tisztítja templomukat, és még sok másféle módon imádja az Urat. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótu-sz-lábainak.”

Mindenkinek, aki itt él az anyagi világban, hiányzik valami, illetve valaki. Mindenkinek Rādhē-Śyāma hiányzik, de sajnos nem tudják ezt, és hasztalanul hajszolják az anyagi boldogságot. Mindenki kutat az igazi boldogság, az igazi elégedettség után. Igazi elégedettséget akkor tudunk tapasztalni, amikor Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara elégedettségére törekszünk. Az Ő imádatukkal ki tudjuk tisztítani szívünk mélyéről a sok szennyeződést, amely sok élet óta halmozódott fel, és haladhatunk életünk célja: a *kṛṣṇa-prema* elérése felé.

Olvastam Śrīla Gaura Govinda Mahārāja egyik leckéjét (1994. október, Melbourne, Ausztrália), amelyben említ egy nagyon érdekes próféciát. Nem sokkal Śrī Caitanya Mahāprabhu után élt egy Kānupriya Gosvāmī nevű *sannyāsī*, aki megjósolta, hogy 500 évvel Śrī Caitanya megjelenése után a Kṛṣṇa-tudat a nyugati országokban jobban

fog terjedni, mint Indiában. Ez számunkra már tény: Śrīla Prabhupada elhozta a nyugati országokba a Kṛṣṇa-tudatot és megmentett bennünket. Śrī Caitanya Mahāprabhu 1486-ban jelent meg, 500 évvel utána az 1986-ot jelent. 1986 után a Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalma egyre terjed és Kali viszont egyre gyengébb és gyengébb lesz. De a jóslatnak még nincs vége. Azt mondja, hogy az 500 év után Kali egyre gyengébb lesz, különösen pedig még 10 évvel azután. Ez 1996, Śrī Caitanya Mahāprabhu születése után 510 évvel elkezdődött a Prema-yuga. Így szólt ez a rendkívüli jóslat .

Ennek a jóslatnak különleges jelentősége van a mi számunkra. Guru Mahārāja 1986 után jött el Magyarországra, hogy megmentesen bennünket, és 1986 után volt a Kelet-Európában a rendszerváltás, amely lehetővé tette a Kṛṣṇa-tudat szabad gyakorlását. 1996-ban pedig Guru Mahārāja elhozta nekünk Rādhē-Śyāmát, hogy az Ő jelenlétükkel kezdetét vegye a *prema-yuga*.

Bizonyára még a *sandhyában* vagyunk a Kali-yuga és a Prema-yuga találkozásában, és még Kali hatását erősen érezni lehet, de Rādhē-Śyāma megnyugtató jelenléte és menedéke bizakodással tölt el bennünket, megvéd Kalitól.

„Akit Rādhā és Kṛṣṇa szépsége vonz, azt az anyagi világ hamis szépsége nem tudja magával ragadni.” (SB. 3.20.31. magyarázat)

„Ha ahelyett, hogy az anyagi szépséghez vonzódna, az ember hozzászokik, hogy Rādhārāṇī és Kṛṣṇa szépségéhez vonzódjon, akkor megvalósul a *Bhagavad-gītā* állítása: *param dṛṣṭvā nivartate*. Amikor valakit

megragad Rādhā és Kṛṣṇa transzcendentális szépsége, többé nem vonzódik az anyagi női szépséghez. Ez Rādhā-Kṛṣṇa imádatának különleges jelentősége.” (SB. 3. 31. 38. magyarázat)

Tri-bhuvana sundara, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara a legszebbek a világon.

Megtanítod nekünk, hogyan tudunk menedéket venni Rādhē-Śyāma csodálatos szépségénél. Nagyon inspiráló látnom, hogyan ragaszkodsz Rādhē-Śyāma szolgálatahoz.

Nekik énekelsz, Őket dicsőíted, ékesíted, öltözteted és könyveid írásával is folyton Rajtuk meditálsz. Az Ő imádatuk érdekében szervezed a magyar *yātrāt*, és személyes példádön keresztül igyekszel bennünket is inspirálni Rādhē-Śyāma szolgálatára. Szeretnél bennünket is biztonságban tudni Rādhē-Śyāma lótuszlába alatt, hogy mi is meg tudjuk tapasztalni Rādhē-Śyāma Prema-yugáját.

Kérlek, áldj meg bennünket Rādhē-Śyāma iránti ragaszkodással és szeretettel.

Találtam egy verset a *Śrīmad-Bhāgavatam-ban*, amely rólad szól:

*yatrānuraktāḥ sahasaiva dhīrā
vyapohya dehādiṣu saṅgam ūḍham
vrajanti tat pārama-haṁsyam antyaṁ
yasminn ahimsopaśamaḥ sva-dharmaḥ*

„A Legfelsőbb Úrhoz, Śrī Kṛṣṇához ragaszkodó, önmagán uralkodó ember képes azonnal feladni az anyagi ragaszkodás világát, beleértve a durva testet és a finom elmét is, és képes elmenni, hogy elérje a lemondott

életrend legtökéletesebb szintjét, amelynek szükségyszerű velejárója az erőszakmentesség és a lemondás.” (SB. 1. 18. 22)

Amellett, hogy neked köszönhetjük Rādhe-Śyāma imádatának lehetőségét, megtanítod nekünk szolgálatuk hangulatát is: vegyítetlen, tiszta odaadó szolgálat egyedül Rādhe-Śyāma elégedettsége érdekében. Megtanítasz bennünket arra a kifinomult eleganciára, igényességre, tökéletességre törekvésre, amely elégedetté teszi Őt. Találtam erre is egy nagyon ideillő idézetet a *Kṛṣṇa-saṅgatiból*:

„Rādhārāṇī egy percig sem vesztegette tovább az időt. Felpattant ültéből, s végiggondolta, hogyan fog megfürödni, felöltözni, hogyan ékesíti fel magát. Mióta Kṛṣṇa elhagyta Vṛndāvanát, Rādhikā nem törődött a szépítkezéssel. Most azonban mindennek olyannak kell lennie, ahogyan Kṛṣṇa szereti: tökéletesnek. És sietni kell!”

Ez az idézet meglátásom szerint nagyon jól tükrözi Guru Mahārāja hangulatát is: mindennek olyannak kell lennie, ahogyan Kṛṣṇa szereti: tökéletesnek. És sietni kell!

Kérlek, áldj meg bennünket is, hogy ezzel a hangulattal tudjuk szolgálni Rādhe-Śyāmát!

*kṛṣṇa se tomāra, kṛṣṇa dite pāro
tomāra śakati āche
āmi to' kāṅgāla, 'kṛṣṇa' 'kṛṣṇa' bolī',
dhāi tava pāche pāche*

„Kṛṣṇa a tiéd, ezért nekem is oda tudod adni Őt. Nyomorult vagyok, csak futok utánad, és azt kiáltozom: „Kṛṣṇa! Kṛṣṇa!”

Kérlek, hadd legyek igazi követő!

*Jelentéktelen szolgálád:
Līlā-śuka dāsa*

Līlāvatāra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséged *vyāsa-pūjādnak*!

Már egy éve apa lettem, és a lányom születése óta eltelt időszak eddig is járt bizonyos sokat sejtető tapasztalatokkal, melyek jelzik, hogy a szülői szerep nem könnyű. Valószínűleg nem mondok újat neked azzal sem, hogy az apaság kezdeti élményei bizonyos értelemben a *guru* szerep átélése is, annyiban mindenképp, hogy ebben a metszetben jobban érthető számomra a *guru* által vállalt felelősség súlya és problematikája. Vimalā első évében sok törődést és figyelmet igényelt, de ahogyan meg tudom ítélni, ebben a korban az ember még eléggé kiszámítható, hiányzik belőle az a fajta önállóság, a külön útra való hajlam, no meg az életkorral arányosan növekvő érdekérvényesítési képesség, amelyek mind a szülői lét terheit növelő dolgok. De fel vagyok készülve arra, hogy ez változni fog, az idő köpülőrúdja sok mindent felszínre fog hozni azokból, amelyeket kényelemből talán „emberi tényezőnek” szokás nevezni, és amelyek sokszor annyira össze tudják kuszálni az életünk fonálát.

Azt képzem, hogy ez az, ami mutat némi analógiát azzal, amit egy lelki tanító-mester több száz csecsemő, gyermek, kis- és nagykasas terheit cipelve átél. Nem tudom, hogy meg lehet-e ezt szokni, ki lehet-e ezzel kapcsolatban alakítani egy ilyen „írjuk a többihez” féle rutint, Nem tudom, csak remélem. Amit viszont biztosan tudok, hogy a veled szembeni adósságomról közvetlenül a lányom első születésnapja előtt fokozottabb mértékben vagyok tudatos, mint egy éve. Méginkább becsülendőnek gondolom azt, hogy az ember akár a viszonzás bárminekmű gesztusaitól függetlenül is ad magából valakinek, tesz valamit másért.

Köszönök mindent újra, és továbbra is tarts meg szolgálatodban.

Szolgád:
Līlāvātāra dāsa

Loka-bandhu dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és minden dicsőséget neked!

Egy közönséges ember nagyon könnyen feladja azt az utat, ami hosszú, és bár nektárhoz vezet, de a méregóceánon megy keresztül. A modern ember megszokta az azonnali eredményt, én is idő előtt vágyok azokra a megvalósításokra, amik igazolják, hogy helyes úton járok. Amíg a megtapasztalás

várat magára, a fő támaszom a hitem, hogy a mesterem már látja az igazságot, és a helyes irányba vezet.

Amikor magadról beszélsz, azt mondod, hogy egy lelki gyakorló vagy, a *bhakták* azt mondják, ezeket a szavakat szerénységből mondod, mert valójában elérted már a tökéletességet. Aki alul van, nem lát fel, csak találgathat, de ami engem illet, abban van hitem, hogy amikor nagy részletességgel beszélsz arról, hogyan ébred fel a szilárddá vált *bhaktában* az eksztázis, majd az Isten iránti szeretet, valójában saját megvalósításaidat árulod el.

Kedves Guru Mahārāja, nincs kétségem afelől, hogy a legnagyobb kincs a világban a tiszta *bhaktákkal* való társulás! A drágakövet nem könnyű felismeri. Egy példázattal élve: a mosónők talán csak a ruha döngöléshez használnák, a halászok talán csak súlynak kötnék a hálójukra, és a gyerekek könnyen a játékszerüknek tekinthetnék. Bárcsak képes lennék felismerni a drágakőhöz hasonlatos *bhaktákat*!

Megpróbálom meghálálni amit eddig kaptam tőled, továbbra is kegyedért sóvárogva!

Szolgád:
Loka-bandhu dāsa

Mādhava dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed napján!

Egy tanítványnak az okozza a legnagyobb örömet, ha a lelki tanítómesterét dicsőítheti. A lelki tanítómestert követni, szolgálni, aláztosan érdeklődni tőle, dicsőíteni őt – ez a tanítvány számára a kulcs a lelki fejlődéshez.

Te egy nagyon jó lelki tanítómester vagy. Mind a saját lelki tanítómesterreddel, mind pedig a tanítványaiddal való kapcsolatodban példát mutatsz a fenti négy dologban.

Śrīla Prabhupāda utasításai szerint élsz, tökéletesen követve azokat. Ugyanakkor torzítatlanul adod át ezeket az utasításokat tanítványaiddal is, lehetőséget adva nekik, hogy kövessék a *paramparāt*.

Szépen szolgálod a lelki tanítómesteredet. Egész munkásságoddal az ő vágját próbálsz beteljesíteni, folytatva az utat, amit ő elkezdett. És ehhez elfogadod tanítványaiddal segítségét is, lefoglalva őket Kṛṣṇa szolgálatában.

A megfelelő érdeklődésben is példát mutatsz nekünk. Mindent megtanultál Śrīla Prabhupādától személyesen, de főleg könyvein keresztül. És fáradságot nem kímélve adod tovább ezt a tudást tanítványaiddal, írásaidon keresztül, és a sok leckén, amit tőled kapunk. Mindemellett sosem felejtetted el dicsőíteni a lelki tanítómesteredet. Amikor róla beszélsz, szinte tapinthatóan érezzük

azt a tiszteletet és szeretetet, amit iránta táplálsz. És tanítványaiddal sem nehéz dicsőíteni téged.

Szóval úgy érzem, jól választottam, amikor megkértelek, fogadj el tanítványodnak. Tíz éve már, hogy *harināma* avatást kaptam tőled. (Ezért már önmagában is egy nagyon nagy felajánlást kéne írnom, adnom neked, és sok ezer köszönetet.) De a lényeg, hogy azóta soha, egy napra sem bántam meg akkori választásomat. És próbálok úgy viselkedni, hogy legyen legalább egy-két nap az évben, amikor neked sem kell megbánnod, hogy elfogadtál engem.

*Hálás szolgád:
Mādhava dāsa*

Mādhurikā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

*nama om viṣṇu-pādāya
kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya Gaurāngának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának! Minden dicsőséget áldásos megjelenési napodnak!

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm, hogy eljöttél ide közénk szabad akaratodból és

Kṛṣṇa kegyéből, hogy a tiszta odaadó szolgálatra taníts bennünket. Személyes példádadal és tanításoddal adod át tisztán a tanítványi láncolaton keresztül lejövő tanítást Kṛṣṇa tudományáról, az élet végső céljáról, minden elesett léleknek.

Köszönöm, hogy felavattál, és hogy kegyedből két évig szolgálhattam Új Vrajadhāmában. Köszönöm a *bhakták* társaságát, és azt a sok kegyet, amit tőlük kaptam.

Köszönöm Śrīla Prabhupāda könyveit, amelyek a te és a *bhakták* áldozatos szolgálata révén lettek lefordítva, így nap mint nap olvashatom őket, és tisztíthatom a szívem. Ez által fejlődhet az odaadásom Rādhā-Kṛṣṇa és az Úr Caitanya iránt.

Köszönöm, hogy mióta sok-sok éve (18) elfogadtál, még mindig folyamatosan képes vagyok énekelni (*japázn*) az Úr Kṛṣṇa szent neveit, és itt lehetek a *bhakták* társaságában. Köszönöm a sok-sok indokolatlan kegyet és lelki erőt, amit tőled kapok a lelki fejlődésemhez. Lehet, hogy mindezt nem is érdemlem meg. Azonban a te kegyed és az Úr Kṛṣṇa iránti őszinte szereteted és odaadásod nagyon hatalmas. Ilyen méltatlan szolgát is, mint én, képes vagy Kṛṣṇa szolgálatában tartani és felemelni lótuszlábaihoz.

Alázatosan kérlek téged és a *bhaktákat*, hogy mindazokért a sértésekért, melyeket az odaadó szolgálatom során lótuszlábaitok ellen elkövettem, bocsássátok meg, nem voltak szándékosak. Nem vagyok tanult és fejlett *bhakta*, a kötőerők irányítása alatt sok hibát követtem el.

Bízom benned, Guru Mahārājám, hogy a te kegyedből és az én őszinte törekvésemmel

eljön az idő, amikor tiszta *bhaktává* válhatok, s nem lesz több sértésem.

Tudom, a kegyedből minden lelki vágyunk teljesülhet, mert te nagyon kedves és őszinte képviselője és *bhaktája* vagy az Úr Kṛṣṇának.

Vajon mikor jön el az az idő, amikor megkaphatom tőled a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretet, s nagy eksztázisban énekelhetem Kṛṣṇa neveit, s minden sértésem megszűnik?

Te Śrīla Prabhupāda hűséges és őszinte tanítványa vagy. Mindig arra törekszel, hogy az ő és Kṛṣṇa vágyát tökéletesen teljesítsd, kielégítsd. Fáradságot nem ismerve prédikálsz és végzed követendő, példamutató odaadó szolgálatot. Tudom, a te lelki nagyságodhoz képest én parányi és méltatlan tanítvány vagyok.

Alázatosan kérlek, továbbra is taníts és vezess a tiszta odaadó szolgálat felé, hogy hazatérhessek Vṛndāvana-dhāmába. Légy kegyes továbbra is hozzám.

*Jaya rādhe, jaya śyāma,
jaya śrī vṛndāvan-dhāma*

*Őszinte híved és jelentéktelen szolgád:
Mādhurīkā devī dāsī*

Mahā-mantra devī dāsī

To Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

A blank piece of paper, a dead-line, and a pen,
 It's *vyāsa-pūjā* time again.
 To glorify you enough is impossible to do,
 But I hope you'll accept whatever sincere words I send to you.
 I really want to thank you from the bottom of my heart.
 Your encouragement and direction have been there from the start.
 In your presence every step is a dance, every word is a song.
 On the material plain you don't belong.
 In Rādhā Govinda's service I offer everything through you.
 In this way They accept it, I'm sure that They do.
 Although I can't make it to Hungary this time.
 I honor your *vyāsa-pūjā* with this little rhyme.

*Your servant,
 Mahā-mantra devī dāsī*

Mahārāṇī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Tegnap megértettem, milyen is lett volna az életem, ha nem találkozom veled. Meglátogattam apukámat az idősek otthonában, ahová saját kérésére költöztettük be, rohamo-

san hanyatló egészsége és az egyedülléttől való immár elviselhetetlen félelme miatt. Állapota néhány hét alatt a gondos ápolás ellenére mind fizikailag, mind mentálisan leromlott. A szembesülés azzal, hogy ez az új helyzet sem hoz enyhülést, és kicsit sem odázza el vagy csökkenti az öregségből, betegségből és a reális közelségbe került halálból eredő szenvedést, a régóta jól ismert depresszió mély hullámába vetette. Az el-esettség, reménytelenség és kétségbeesettség elegyéből álló hangulata felidézte bennem saját hasonló életérzésemet, ami kisgyerek korom óta szinte folyamatosan velem volt, és ami – ha nem találkozom veled – bizonyosan életem korai feladásához vezetett volna.

Épp e téma körül forogtak a gondolataim, amikor megkaptam bátyám SMS-ét arról, hogy egy régi egyetemi jóbarátunk öngyilkos lett. A döbbenet első reakciója után az volt a legmegrendítőbb, hogy a *vaiṣṇava* filozófiában való mindeféle jártasságom ellenére sem találtam érthetetlennek vagy elítélendőnek a tettét. Inkább egyfajta kérlelhetetlen következetesség – ami őt mindig jellemezte, és ami annyira vonzóvá tette számomra – folyományának. A végső konklúziónak, az egyedüli gyógyírnak az életének értelmet adó eszme megállíthatatlan devalválódásának elviselhetetlenségére. Hiába volt csillogóan okos és ragyogóan szép: saját, Isten nélküli világában nem tudott életének olyan értelmet adni, ami tartósan túlmutatott volna a testi örömeiken, amiket „jó forradalmár” módjára mindig is kissé megvetően kezelt.

Kedves Guru Mahārāja, nem tudom eléggé megköszönni, és ez az életem bizonyosan

nem lesz elég, hogy megháláljam neked azt, hogy nem hagytál a sorsomra: egy értelmetlen élet értelmetlen és fájdalmas bevégzésére. Remélem, megértettem a leckét, és még sokáig, az idők soha be nem következő végeztéig tanulhatom és gyakorolhatom a „szárnyaid alatt”: az élet egyedüli értelme az odaadó szolgálat, aminek egyedüli tárgya az Úr Kṛṣṇa.

Örök szolgád:
Mahārāṇī devī dāsi

Maṅgala-Hari dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you and Śrīla Prabhupāda.

I am greatly fortunate to have you as my spiritual master. You never hesitate to act for the welfare of the devotees. Whether you encourage or chastise me, it is always for my well being.

Some things that have been said by you are hard to face up to, because I am sometimes fearful of making changes in my life. But I feel that your practical and encouraging words give me faith and confidence to face up to these challenges. Becoming Kṛṣṇa conscious is not easy, after all a real diamond is not sold cheaply.

You always give practical advice on simple Kṛṣṇa conscious living. New Vraja-

dhāma is a perfect example of how your values are put into practice.

Without your guidance and association I would be lost. Your mercy is all that I am made of.

Your insignificant servant,
Maṅgala-Hari dāsa

Maṇi-mālā devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretnék köszönteni megjelenésed napján.

Mikor elkezdtem neked írni, a *Guro-aṣṭaka* 8. versszaka jutott eszembe:

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvāms tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Kilenc évvel ezelőtt, mikor először láttalak a Ratha-yātrā fesztiválon Jagannātha mellett, beloptad magad a szívembe és az elmémbe. Először voltam *bhakták* között, de már a nap végén tudtam, hogy én is *bhakta* akarok lenni. Láttam, hogy a *bhakták* milyen nagy szeretettel és csodálattal néznek rád. Még akkor nem ismertelek, de mindig valami furcsa, jóleső érzést éreztem, mikor láttalak. Nem

értettem az egészet. Semmi kétségem nem volt afelől, hogy te leszel az, aki segít megtalálni a Kṛṣṇához vezető utat. Azon a napon az egész életem megváltozott. A te kegyed nélkül, ki tudja, hol lennék most. Köszönöm, hogy lehetőséget teremtettél arra, hogy megismerjem Kṛṣṇát, és szolgálhassam őt.

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lótuszlábaidnak. Minden dicsőséget neked.

*kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,
tṛṇāpekhā ati hīna
sakala sahane, bala diyā koro',
nija-māne sprhā-hīna*

*Jelentéktelen szolgál:
Mañi-mālā devī dāsī*

Mañjarī devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

One morning I was sitting in a *Caitanya-caritāmṛta* class and we were reading the following verse:

*kṛṣṇa-tattva, bhakti-tattva, prema-tattva sāra
bhāva-tattva, rasa-tattva, līlā-tattva āra*

„Kṛṣṇa consciousness means understanding the truth of Kṛṣṇa, the truth of devotional service, the truth of love of Godhead, the

truth of emotional ecstasy, the truth of transcendental mellows and the truth of the pastimes of the Lord.” (*Caitanya-caritāmṛta*, Madhya-līlā 25.265)

In the midst of my Religious Studies I felt that this verse is a very concise summary of our wealth and of what the Gauḍīya-aiṣṇava tradition can offer beyond what any other religion, theology or approach to the worship of God can. I felt overwhelmed by feelings of gratitude to you for my unimaginable great fortune. Will I ever understand what treasure-house you have allowed me to enter? Will I ever be able to have the appreciation for all that treasure that it deserves?

Kṛṣṇa consciousness means understanding all the above mentioned truths. You, as a personification of that consciousness are not just understanding all those *tattvas* but every aspect of your life is helping us to come to that understanding as well. Every moment in your association is so purifying, sheltering and transforming. Kṛṣṇa consciousness pervades every movement you make, every word you speak and every smile you mercifully bless us with. These moments leave an imprint in my mind. But the power of time is great and leads to losses. Some memories fade and we cannot go back to them again. But there is hope. The hope is that our tradition is a writing tradition. Most of our *ācāryas* have been prolific writers. Following in their footsteps you write books on *kṛṣṇa-tattva, bhakti-tattva, prema-tattva, bhāva-tattva, rasa-tattva* and *līlā-tattva*. You pour your heart out to us in a form that can stay with us. In a form to which we can

go back again and again, in a form where your movements, words, smiles and consciousness take on a manifestation that is so powerful, so intense my words cannot express. I am no longer standing outside getting a glimpse of a pure devotee but as if some kind of magic would take place you place me into the world you really live in. A world of pure love, service and eternal bliss. A world where I desire to eternally reside.

On this blessed day of your divine appearance I pray to Rādhe-Śyāma with the words of Pṛthu Mahārāja: “My dear Lord, I do not need any other benediction but the opportunity to hear from the mouth of Your pure devotee.”

*Your grateful servant and daughter,
Mañjarī devī dāsī*

Mañjuvālī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Guru Mahārāja, te mindig nagyon eltökélt vagy, hogy szolgálatoddal elégedetté tedd szeretett lelki tanítómesteredet. Mindig az ő vágyának megfelelően cselekszel. Azok az eredmények, melyeket a prédikálás során elértél, nagyon boldoggá teszik őt. Śrīla Prabhupādának mindig az volt a vágya, hogy az emberek szívét változtassuk meg a könyvei által, mindenki fogadja el ezt a

folyamatot. Mutassuk meg nekik, hogyan lehet egyszerűen élni, mindig Kṛṣṇára emlékezni és a természettel együtt élni.

Sok ember szívét és életét megváltoztattad, és akiknek megváltoztattad a szívét és élnek is ezzel a lehetőséggel, feladják eddigi életüket, majd elfogadják az odaadó szolgálat útját, akkor ezek a személyek egy felbecsülhetetlen drágakincs tulajdonosai lesznek.

Mi abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a kegyedből itt lehetünk és a legdrágább kincset őrizhetjük a szívünkben, Rādhe-Śyāma szolgálatát. Köszönöm ezt a felbecsülhetetlen értéket, mindig nagyon hálás vagyok érte.

*Szolgád:
Mañjuvālī devī dāsī*

Manodhara devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ma az Úr Caitanya megjelenési napja van, gondoltam alkalmas az idő, hogy egy hasonlóan különleges eseményre gondoljak, hatvanadik születésnapodra. A legtöbb *bhakta* biztosan megemlékezik erről a kerek évfordulóról és valami igazán nagyszerű dolgot ajánl lótluszlabaidhoz. Én nem tudom mit helyezhetnék e szent helyre.

Sok változás történt az eddigi életemben. Teljesidős *bhaktából* főállású anyuka lettem és ez aztán tényleg teljes idő. Sokszor azt érzem, hogy nem kifelé tartok az anyagi életből, hanem egyre inkább a sűrűjébe. Szép otthon, törődő férj és most meg egy aranyos kisfiú. Azt érzem – bár még csak két hónapja vagyok az –, hogy szülőnek lenni óriási felelősség. Egy gyerek sok gondoskodást igényel és ezt csak odaadással lehet megadni neki. Amióta anya lettem, egész máshogy tekintek az anyukámra. És rád is, aki a lelki apukám vagy, hiszen te önként egy még sokkal nagyobb terhet vettél magadra. Vezeted a lelki életemet, melynek során a felém irányuló türelmed és szereteted örökre lekötelez. És ahogy a kis Nimāi nem tudna a gondoskodásom nélkül élni, én is már rég elvesztem volna a te kedves törődésed nélkül. Gyerek vagyok még, lassan cseperedem, sőt a testvéreim sokkal szebben fejlődnek nálam. Ígérem, hogy törekszem és megpróbálok egy lelkes, hasznos kis unokát nevelni neked.

Szolgád:

Manodhara devī dāsī

Manorāma dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances on your glorious appearance day. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In the appearance day the disciples glorify

their spiritual master. It is natural that they do. But what I experienced in so many years, that not only your disciples glorify you, but whoever we meet they heard of you and they start to talk about your glories. And even when we meet with your Godbrothers and Godsisters they also glorify you. You are a great example in ISKCON in so many ways. Thank you for sharing your presence with us. So we can learn from you so many times.

This is your 60th appearance day. Though most people retire from active life at this age. You are still act as young as devotee in his 20s, after they joined the movement. Fresh, energetic, never tired, always serving. There is no material explanation for this. Your devotion and dedication to Rādhe-Śyāma shows through your acts. This energy also represent that. You teach by your example in this area also: when we will be at this age how we should act. What spirit we should follow then.

Thank you for being for us. Hopefully we can be a good students and I am praying that I can develop the same spirit of yours.

Your insignificant servant,

Manorāma dāsa

Mārgavatī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget neked *vyāsa-pūjād* alkal-
mából!

Már jó ideje szövögetem a gondolatokat,
hogy minél valóságosabban tudjalak dicső-
íteni téged, de újra rá kellett jönnöm, hogy
még nem rendelkezem azzal a képességgel,
hogy hozzád méltó felajánlást írjak. Kérlek,
fogadd el tőlem szennyezett elmém produ-
kálta sorokat.

Ahogy telik az idő, egyre jobban érzem,
hogy mi az, amit köszönhetek neked. Ahogy
visszanézek néhány évvel ezelőtti önma-
gamra, csak egy durva sértéseket elköve-
tő személyt látok, akiben a meghódolás és
az alázat legkisebb megnyilvánulása sem
lelhető fel. Te megláttad a szívem mélyén
szunnyadó Isten iránti szeretetet, és segítő
kezet nyújtottál, melybe azóta igyekszem
erősen kapaszkodni.

Persze a nagylelkűségeden nincs miért
csodálkozni, hiszen egy tiszta *bhakta*, ami-
lyen te vagy, mindig segíteni szeretne má-
sokon. Teszed ezt többek közt azzal, hogy
nagyon jó példát mutatsz nekünk, hogy mi-
ként kell a *guru* szavát követnünk, hogy ne
a saját elképzeléseink, hanem a *guru* vágyai
jelentsék az életcél.

Aki felveszi az iramot veled, és kitartó
lendülettel a nyomdokaidban halad, azon
kevésbé fog az elme ellenkezése, azt nem
tudja leterelni az útról *māyā* próbálkozása,
az anyagi energia gátjai nem fékezhetik meg,
ezáltal tisztul és erősödik a szíve és nagyobb
eséllyel tud jó döntéseket hozni.

Megérteted velünk, hogy ne várjuk a cso-
dát, mert a csoda az, hogy gyakorolhatjuk a
Kṛṣṇa-tudatot.

A Kṛṣṇa-tudat egy világméretű forra-
dalom, és én szeretnék a te vezetéseddel, a
szent név lobogója alatt jó katona lenni.

Sok szeretettel!

Szolgád:

Mārgavatī devī dāsī

Bhakta Matolcsi Gábor

Kedves Mahārāja!

Boldog születésnapot kívánok!

Mielőtt legutóbb elmentél Indiába, arra
emlékeztetted minket: a Kṛṣṇa-tudat kaland.
Ennek a világnak a legnagyobb kalandja. A
kaland azt jelenti, hogy bátrak vagyunk, és
készen állunk bármire, ami eddig nem volt.
Azt jelenti, összetörjük a mintákat, amikből
eddig építkeztünk. Örökké készen állunk a
változásra, a megújulásra, az új kihívásra, a
megváltozott körülményekre – mert Kṛṣṇa
szereti ezt. Szereti a frissességet, amivel a
bhaktái készen állnak örökké szolgálni őt.

Megérintettek, de meg is ijesztettek ezek
a szavak. Éreztem a súlyukat, de rájöttem,
hogy gyáva vagyok én ehhez a kalandhoz.
Én inkább csak elüldögélek a szobámban,
és két fordítás között, kellemes szobahő-
mérsékleten elálmodozom arról, hogy mi-
lyen lehet egy ilyen kalandra kész, örökké
friss, megvalósított *bhaktának* lenni, egy
olyan *bhaktának*, amilyen te vagy, amikor
félleg lefagyott ujjakkal, eksztázisban köny-
vet osztasz valahol a kanadai fagyban, vagy

amikor Indradyumna Mahārāja sorozatban a századik fesztivált tartja valahol, egy még távolibb országban. Elképzelem, hogy kicsattanó energiákkal hogyan szolgálak személyesen, készen állva, hogy teljesísem bármelyik utasításodat, amit szinte kimondanod sem kell, hiszen önmagában is olyan örömet és lelkesedést ad, hogy nem is tudnék ennél jobb elfoglaltságot találni magamnak. (Időközben a dolgozóasztaltól áttelepszem az ágyra, hogy még kényelmesebben folytathassam az álmodozást, az odaadó szolgálat e „speciális, mentális változatát”.) Az egyre csodálatosabb álomban egyre egzotikusabb helyeken egyre nehezebb helyzeteket oldok meg sikeresen, veszélyes kalandokba sodródva, de soha nem tévesztem szem elől a célt: terjeszteni a Kṛṣṇa-tudatot, amire tőled kaptam utasítást és felhatalmazást.

Aztán felriadok az álomból, és riadtan látom, hogy már megint mennyi ideje nem fordítottam, nem *japáztam*, és a kislányom a lábamat rázva engem szólongat, hogy ébredjek már fel, és menjek vele játszani. A kalandvilágból visszacsöppenek a való világba – és elszégyellem magam. Lám, már megint nem értettem meg, hogy nekem ez a kaland. Hogy nem egy messzi, távoli országban, nem a *guru* személyes szolgálatára áhítózza kell *bhaktának* lennem, hanem itt és most, a békásmegyeri panelban, a családomban, az otthonomban, ahol nem a mínusz húsz fok vagy épp a csendes-óceáni szigetek dzsungelében támadó bennszülöttek jelentik a legfőbb kihívást, hanem csupán a saját gyávaságom és lustaságom, amikor a munka

és a gyereknevelés helyett ilyen álmodozással töltöm a drága időmet.

Kedves Mahārāja! Engedd meg, hogy születésnapod alkalmából legelsősorban azt köszönjem meg neked, hogy immár ilyen sok éve személyes példádön keresztül mutatod meg azt, ami belőlem a legjobban hiányzik: a töretlen kitartást és a kalandra kész bátorságot, melyek az odaadó szolgálatot végző *bhakta* jellemének oly nélkülözhetetlen részei.

Köszönöm!

Szolgád:

Bhakta Matolcsi Gábor

Bhaktin Matolcsiné Bakos Bea

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ez a második alkalom, amikor arra vállalkozom, hogy megjelenésed napja alkalmából felajánlást írjak neked. Az eltelt év során megszámlálhatatlanul sokszor fogalmazgattam magamban a neked szóló bemutatkozó leveletem, melynek megírására már 4 éve készülök, de gyengeségből, gyávaságból mindmáig nem lett belőle semmi sem. Mert végül mindig arra jutottam, hogy hiszen hogyan is állhatnék eléd megmosolyogni valóan szerény tudásommal és megvalósítá-

sommal, és folyton ingadozó *sādhanámmal*? Ezért is olyan becses számomra ez a különleges lehetőség, hogy *vyāsa-pūjā* felajánlással dicsőíthetlek.

Szeretném kifejezni újra, mennyire hálás vagyok neked azért, hogy eljöttél és most már örökké maradsz is, mint jóakaróm „Śrīla Prabhupāda szolgálatában”. Hatásodra időről időre felhagyok a bűnös cselekedetekkel és újult erővel vetem bele magam a *mahā-mantra* éneklésébe – még ha sajnós azonban amint távolkerülök tőled, elszántságom gyorsan apad.

A millióinak tűnő felém irányuló elvárás közül még mindig a szent név éneklésére való ösztönzés sürgetésének engedek a legutolsó helyen. Mert Kṛṣṇa nem rángatja a szoknyám alját követelőzően, nem tesz szemrehányásokat nekem.

A közelmúltban lehetőségünk adódott arra, hogy csaknem két év után először – újra –, férjemmel kettesben elmenjünk itthonról néhány órára: kivételesen meg tudtuk oldani kislányunk, Anna Vēda felügyeletét. E ritka alkalmat azonban nem tudtuk teljesen felhőtlenül élvezni, ugyanis ahogy kitettük a lábunkat az ajtón, felváltva sóhajtoztunk, hogy vajon hogyan viseli ő, hogy mindketten elmentünk, milyen furcsa és szokatlan érzés, hogy nélküle vagyunk. Bár már nagyon vártuk azt az időt, amikor egyszer végre ismét „szabadok” lehetünk egy időre, meglepő módon szinte sajnó hiányérzetet éltünk át. Majd később folyton azt találgattuk, vajon mit csinál éppen. Szeretetreméltó kis alakja állandóan ott járt a gondolatainkban. Egyszerre csak arra gondoltam: bárcsak ilyen

erős ragaszkodás fűzne Kṛṣṇához! Hogy ugyanígy ne tudnék másra gondolni, mint csak Őrá, szépséges arcára és kedvteléseire! Arra, hogy éppen most mit csinál Kṛṣṇa. Ahogyan Pāvanī mātājīnak elmondta, hogy amikor ránézünk az órára, felidézhetjük, hogy mit csinál Kṛṣṇa éppen akkor, jobban megértette velem, hogyan merülhetünk el a Kṛṣṇáról szóló gondolatokban.

De én többnyire a létezésnek nem ebben a dimenziójában élek, hanem az „alkonyzónában”, a hétköznapi létet nem tudom átítatni kellően a lelki törekvésekkel. Hiszen minden gondolatomat az adott kötőerő határozza meg. Mégis, az a mérhetetlen szépség, ami a Legfelsőbb Intelligenciából néha feldereng, még számomra is, minden feltételekhez kötöttségem ellenére, elég ahhoz, hogy legalább vágyjak vágyani arra, hogy egyszer majd már ne legyen más gondolatom, mint Kṛṣṇa.

Bár nagyon szeretnék őszinte *bhakta* lenni, még nem sikerült megoldasztani a szívemet. Még mindig nem tudom tudatosan élni a mindennapjaimat, és a minőségi társulásokat megtalálni a könnyen kínálkozóak helyett.

Azért imádkozom hozzád, hogy segíts kitörnöm a „krisnás kispolgárként” az anyagi lét posványában való tespedésből. Szeretném elérni, hogy ne szentimentalizmuson alapuljon a lelki életem és legyen bátorságom a könnyű út helyett az egyetlen igazit járni.

*Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Matolcsiné Bakos Bea*

Bhakta Mérő Mátyás

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda and you!

On the occasion of your glorious *vyāsa-pūjā* day, I would like to write about the bliss you spread with your Prabhupāda Marathon SMS messages.

For those who are willing to meditate deeper on these stories, they open up a treasure vault of transcendental pastimes of the Lord in the form of Caitanya Mahāprabhu, taking place in our time. The matchless gift of the grace, by which spirit souls who have rotten in this prison of material life for millions of lifetimes get the opportunity to start their journey back home, back to Godhead, seems to stop the whole universe for a moment. Just by reading these stories one gets new hope that yes, such a return journey is possible and the hope fills the reader with transcendental bliss that increases day by day with the new stories. In fact, these stories help me believe what is said about the spiritual world, that the transcendental *rasa* continuously increases. I still do not know how this is possible, but it is happening reading your *saṅkīrtana* stories.

Thank you, Guru Mahārāja, for showing us the transcendental nature of book distribution. Thank you for giving hope and enthusiasm.

*Your useless servant,
Bhakta Mérő Mátyás*

Medhyā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget a te lótuszlábad porának.

Mielőtt leültem, hogy felajánlást írjak neked, elkezdtem gondolkodni csodálatos tulajdonságaidon: nagyon lágyszívű, kedves, végtelenül türelmes, mindenki jóakarója, kiváló *guru*... és még sorolhatnám. Viszont egy olyan közönséges ember számára, mint én, akiben nincs szeretet Isten iránt, és képtelen vagyok állandóan Kṛṣṇára emlékezni, és így az elmém mindig csak az anyagi gondolatokkal van teli, számomra szinte felfoghatatlanok ezeknek a jó tulajdonságoknak a sokasága, de mégis egy tapasztalható valóság.

Egyszer, amikor csatlakoztam a Kṛṣṇa-tudatú mozgalomhoz, egy *bhakta* azt mondta nekem, hogy a *Bhagavad-gītā* egy olyan csodálatos könyv, ha bármi kérdésem van a lelki élet során, csak nyissam ki három helyen, és biztos, hogy megkapom a választ. Most így találtam rá a *Bhagavad-gītāban* azokra a csodálatos tulajdonságaidra, amiket szeretnék kiemelni.

Amikor először kinyitottam a *Gītāt*, a 10.17. vers magyarázatában Prabhupāda azt írja, hogy: „A fejlett *bhaktát* nem csak a saját előrehaladása érdekli, hanem másoké is.” Igen, ez rólad szól, kedves Guru Mahārāja. Te Śrīla Prabhupādát tökéletesen képviselve ezt megmutatod nekünk, és minket is erre tanítasz. Minden cselekedetedet, tulajdonságodat a te szeretett lelki tanítómestered hatja át, ezért először róla írok.

Az egyik kedvenc könyvem a *Śrīla Prabhupāda nektár*. Miközben olvasom, mindig felfedezem Prabhupāda cselekedeteiben és tulajdonságaiban, hogy mennyire olyan vagy, mint ő.

Van egy érdekes kis történet. Az egyik *bhakta* mondja Prabhupādának, hogy szerinte az afrikai prédikálással csak az időt vesztegetik, és aki ott prédikál, miért nem jön haza, Indiába? És hogy szerinte az ottani emberek nem valószínű, hogy Kṛṣṇa-tudatosak lesznek, mert olyan elmaradottak. Śrīla Prabhupāda ezt válaszolta: „Azt hiszed, hogy a négerek nem lehetnek Kṛṣṇa-tudatosak, csak mert te egy másfajta testben vagy? Ez csak a testi életfelfogás miatt van. Az előítéletek miatt. Az én szememben azonban te is csak egy fehér-néger vagy.”

Ahogy ezt elolvastam, rögtön eszembe jutott, amikor te majdnem ugyanezt mondtad nekem. Emlékszem *pāda-yātrān* menteltünk, aztán pont pihenni készültünk egy fa alatt, de arra gondoltam még egy autóst megkérdezek. Rozzant, ezer éves autó volt, tele piszkos, koszos munkásokkal. Éreztem, hogy nem úgy nézek rájuk, mint mikor jön egy hatalmas Merci és jól öltözött, ápolt emberekkel van tele. Szóval éreztem, hogy nem adok bele mindent, könnyen hagytam elmenni őket. És amikor elindultak, akkor láttam, hogy aki hátul ül, az egyik koszos munkásember egy *Śrīmad-Bhāgavatamot* olvas. Meglepődtem. Jól látok? Aztán hirtelen bedobtam a kocsiba egy szórólapot, mert már indultak, és gyorsan megkérdeztem az embertől, hogy mit olvas? Mire ő felelt a könyvet, hogy lássam az elejét, és tényleg egy *Śrīmad-Bhāgavatam* volt.

Amikor elmeséltem neked ezt a történetet, te azt mondtad, nem lehet tudni, kinek mi van a szívében, és ha a koszoságon múlna, akkor mi sem kaptuk volna meg a Kṛṣṇa-tudatot.

Igen, téged nemcsak a saját előrehaladásod érdekel, hanem másoké is, és e közben minden cselekedetedet és tulajdonságodat áthatja a te szeretett lelki tanítómestered. Ez a kis példa is nagyon jól érzékelteti, hogy a lelki tanítómestered tökéletes képviselőben, válogatás nélkül mindenkinek át akarod adni a Kṛṣṇa-tudatot, akár koszosak vagyunk, akár négerek, vagy fehér-négerek.

Amikor másodszor kinyitottam a *Bhagavad-gītāt*, ott is megtaláltam az egyik csodálatos tulajdonságodat. 18. 6. magyarázatában Prabhupāda ezt írja: „El kell fogadnunk minden cselekedetet, ami az Úr odaadó szolgálatához vezet. Ez a vallás legfontosabb jellemzője.”

Ahogy elolvastam ezeket a sorokat, büszke lettem az én lelki tanítómesteremre. Igen, az én lelki tanítómesterem rendelkezik a vallás legfontosabb jellemzőjével. Te egész életedben mindig azt csináltad, amit Kṛṣṇa kért tőled. A könyvosztás volt a kedvenc szolgálatod, de amikor Kṛṣṇa azt akarta, legyél templom vezető, akkor az lettél. Aztán mikor azt kérte, legyél *guru*, akkor az lettél, aztán mikor azt kérte, legyél GBC-tag, te azt csináltad! Teljességében elfogadtad azt, amit Kṛṣṇa kért tőled. Ezt te megvalósítottad, és minket is erre tanítasz a tökéletes jellemeddel, ami mindig Prabhupāda személyes társulásával van átítva. Itt is eszembe jut egy kis történet Prabhupādáról, és aztán rólad is.

Egy *bhakta* kérdezi Śrīla Prbhupādát:

„Prabhupāda, ha választani lehet, hogy milyen szolgálatot végezzünk Kṛṣṇának, és nem tudjuk eldönteni, hogy melyiket csináljuk, akkor mi alapján válasszunk?”

„Nincs választási lehetőség – válaszolta Prabhupāda. – Egyszerűen tedd azt, amit Kṛṣṇa ad.”

Te ezt tökéletesen képviseled, és nekünk is ezt tanítod! Emlékszem, egyszer nagyon szomorú és tanácstalan voltam a szolgálatom miatt, és akkor te azt írtad nekem, hogy mindig csináljam azt, amit Kṛṣṇa kér tőlem.

A harmadik tulajdonságként a 14. 22-25. versnél nyílt ki a *Bhagavad-gītā*: „Az Isteniség Legfelsőbb Személyisége így szólt: Óh, Pāṇḍu fia! Aki nem gyűlöli a ragyogást, a ragaszkodást s az illúziót, de nem is vágyik rájuk ha nincsenek jelen; akit nem ingatnak meg és nem zaklatnak fel az anyagi kötőerők efféle visszahatásai, valamint semleges és transzcendentális marad, mert tudja, hogy csupán a kötőerők működnének; aki az önvalóba merül, s öröme és fájdalomra egyformán tekint; aki egyenlőnek látja a földgöngyöt, a kődarabot és az aranyrögöt; aki egyformán fogad kedvezőt és kedvezőtlent; akit dicséret és becsmélés, tisztelet és megvetés nem rendíthet meg; aki a baráttal és az ellenséggel egyformán bánik, valamint felhagyott minden anyagi tettel, arról azt mondják, felülemelkedett a természet kötőerőin.” Én túl kicsi és ostoba vagyok ahhoz, hogy egyáltalán felfogjam ezeket a sorokat, ezért tovább olvastam a magyarázatot, hogy értsem összességében a lényegét.

Śrīla Prabhupāda azt írja a magyarázatban: „Kṛṣṇa kedvéért bármire képes!”

Azt hiszem ez az a mondat, ami számomra a legkifejezőbb a te csodálatosan ragyogó személyedre! „Kṛṣṇa kedvéért bármire képes!” Úgy, ahogy Śrīla Prabhupāda, te is egy báb vagy Kṛṣṇa kezében, és hagyod, hogy úgy táncoltasson Kṛṣṇa téged, ahogy Ő akarja! Erre csak egy olyan tiszta szívű személy képes, aki igazán szereti Kṛṣṇát, és aki teljesen bízik Benne! A mi egyetlen reményünk pedig ebben az életben az, hogy segítesz nekünk is, hogy el tudjuk fogadni a meghódolásnak azt a folyamatát, amit Kṛṣṇa kér tőlünk.

Azt hiszem igaza volt annak a *bhaktának*, hogy a *Bhagavad-gītā* minden kérdésünkre választ ad, most segített elmerülni a te szép tulajdonságaidban is.

Kedves Guru Mahārāja, a mi életünkben te ezeknek a ragyogó tulajdonságoknak a fényében ragyogsz, és közben mindig arra vágyakozunk, hogy akár csak egyetlen porszemet is megkaphassunk a te sugárzó lótuszlabaidról.

Szolgád:

Medhyā devī dāsī

Bhakta Medvegy Gergely

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséged neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Te vagy a lelki apukám! Lelki életet adtál nekem! Indokolatlan kegyedből foglalkozol velünk, fiaiddal, tanítványaiddal. Egy gyermek gyakran hálátlan az apjával szemben, pedig nem szabadna, hogy az legyen, hisz tőle kapta az életét, és ő az, aki megadott neki mindent, aki felnevelte őt és törődött vele.

Valahogy így érzem magam, mint egy buta és hálátlan gyerek! Fel kell, hogy nőjek a lelki életben! Te mindezt tudod, mégis türelmes vagy hozzám, mint apa a fiához. Köszönöm!

Lelki személyed oly vonzó! Tiszta *vaiṣṇavaként* példát mutatsz az odaadó szolgálatban, hogy követhessünk téged! Ragyogsz az istenszeretettől, és ontod a végtelen kegyet!

Kedves lelki apukám, kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy vagy!

Minden dicsőséget neked! Leborulok lótuszlábaidnál!

Örök szolgáló:

Bhakta Medvegy Gergely

Meghamañjarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A reggeli *pūjānál* szoktunk két verset mondani, s ez annyira tetszik nekem, hogy gondoltam, leírom a felajánlásomba. Azt

szokták mondani, hogy ha valaki nem tud megfelelően imádkozni, imákat mondani vagy dicsőíteni valakit, akkor ismételheti valaki másnak az imáit, hiszen amikor tiszta *bhakták* imádkoznak, akkor az az ő megvalósításaikat, érzelmeiket tükrözi, s így tökéletesek. Ezért is található a különböző szentírásokban annyi ima – valamikor több oldalon keresztül is –, mert érdemes tanulmányozni azokat, hiszen ezáltal tisztul a szív. Ezeket az imákat sajnos nem tudom, ki mondta, de nagyon szépek. Így hangzik:

„Óh, lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója és elesettek barátja! Te mindig Vṛndāvanában laksz, de alászállsz az elesett lelkek kedvéért, mint amilyen én is vagyok, és a Rādhā és Kṛṣṇa iránti isteni szeretetet prédikálsz. Kérlek, légy kegyes hozzám!”

„Óh, lelki tanítómester, folyamatosan hódolatomat ajánlom neked, aki mindig Śrīmatī Rādhārāṇīval vagy, és nagyon odaadó vagy felé. Mindig bizalmas barátnői, a *gopīk* körében tartózkodsz, és a Kṛṣṇa iránti szerető odaadás lakhelye vagy.”

Ezekről a versekről mindig az jut eszembe, hogy Vṛndāvana vagy Új Vraja-dhāma a te igazi lakhelyed. Mindig el vagy merülve a szent *dhāma* dicsőségében, s még minket, feltételekhez kötött lelkeknek is megmutatod fenségét. Kinyilvánítod Rādhā és Kṛṣṇa kedvteléseit, melyekre egyáltalán nem vagyunk – legalábbis én – alkalmasak, mégis, hogy vonzódás ébredjen bennünk, feltárod e csodálatos történeteket. Azt hiszem, felfoghatatlan ez a szerencse, melyben részünk van, s melyet a te kegyedből kaphattunk meg.

Nemrég hallottuk, hogy az egész világon, még Indiában is le vannak nyűgözve a *bhakták*, hogy milyen csodálatosan működik itt Magyarországon a Kṛṣṇa-tudat, és hogy Śrīla Prabhupāda is ilyennek szerette volna látni, ahogyan Krisna-völgyben megnyilvánult.

Nem kétséges, hogy mindez a te kegyedből történik, s hogy az egész *paramparā* elégedett.

Bárcsak én is hozzájárulhatnék ahhoz, hogy Magyarország olyan legyen, amilyenek Śrīla Prabhupāda szerette volna, s így téged is elégedetté tehesselek! Szeretném elérni a Kṛṣṇa iránti tiszta odaadást, s bár hosszú az út és göröngyös, mégis szeretnék kitartani, s lótuusz lábaid menedékében maradni!

Minden dicsőséget neked Guru Mahārāja!

*Jelentéktelen szolgáló:
Meghamañjarī devī dāsī*

Bhaktin Mitali

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humblest obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to you!

*om ajñāna-timirāndhasya
jñānānjana-śalākayā
cakṣur unmlitam yena
tasmai śrī-gurave namaḥ*

On the auspicious day of your *vyāsa-pūjā*, the day of your blessed appearance in this world, please accept this humble offering as I make a trivial attempt in thanking your divine grace for being so kind and generous in giving me a place in your heart and in this wonderful family of devotees so to be able to serve in Śrīla Prabhupāda's mission.

Yet somewhat I feel discontented and want to strive much deeper to please you in assisting in your service towards Śrīla Prabhupāda's mission. After staying in Māyāpura-dhāma for the last 5 months, I have truly realized what the real position of a disciple is and that is to surrender to Guru's instructions and his will. I may not yet fully comprehend this message but by your encouragement, strength and mercy I want to make myself a more qualified disciple than last year by following your instructions more sincerely and rigidly. But without your mercy, I feel helpless.

Please Gurudeva, humbly I bow down my head unto your lotus feet and beg for your patience, support, guidance and blessings so I can serve you and all the Vaiṣṇavas in all eternity. My only desire is to please *guru* and Gaurāṅga, please allow me and enable me to be always engaged in being a servant of the servant . . .

*Your struggling servant,
Bhaktin Mitali
(London)*

Mohana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Pabhupādának, minden dicsőséget neked.

Kérlek engedd meg, hogy kedvező megjelenésed hatvanadik évfordulójának alkalmából egy pár dicsőítő szóval köszöntselek!

Az elmúlt évben nagyon sok csodálatos élményben volt részem a társaságodban, amelyek során alkalmam volt megtapasztalni csodálatos személyiséged egy-egy új aspektusát. Felejthetetlen *kīrtanák* Rādhā-Śyāmasundara színe előtt, csodálatos *parikramák* Új Vraja-dhāmában, lelkesítő leckék Budapesten, sikeres prédikáló programok és meghitt esti beszélgetések a szobádban. Ezek az alkalmak mind olyan lehetőségek számomra, amelyek során egyre inkább lenyűgöz személyiséged makulátlan mivolta, és az a tökéletes példa, amelyet a Kṛṣṇa-tudatos élet minden terén mutatsz nekünk.

Ebben az évben azonban egy nagyon különleges, eddig nem tapasztalt kegyben volt részünk jóvoltadból. A *sankīrtana* maraton alkalmával az elmúlt években küldött végtelenül inspiráló, erőt adó sms-drágaköveid mellett idén saját *sankīrtana*-élményeid nektárjával is megajándékoztál minket. Már eddig is hallhattunk néhány történetet a hajdani *sankīrtanás* élményeid közül, most azonban egy egész hónapon át elmerülhetünk a számodra legkedvesebb szolgálatról, a könyvosztásról szóló mély megvalósításaid, személyes tapasztalataid és meditációid

magasztos leírásaiban. Meghökkenítő volt számomra, hogy lelki életed (látszólagos!) hajnalán milyen hihetetlen eltökéltséged volt a lelki tanítómestered misszióját szolgálni, milyen erős vágyad volt az elesett lelkeket megmenteni, milyen érett kapcsolatod volt Kṛṣṇával, az Úr Caitanyával, és milyen mély volt a Kṛṣṇa-tudatod.

Mindenki számára, aki ismer téged, magától értetődő, hogy maga vagy a megtettesült Kṛṣṇa-tudat, hogy emberfeletti felhatalmazásod van Śrīla Prabhupāda mozgalmának a terjesztésére, hogy mentes vagy minden önző vágytól és kedvezőtlen tulajdonságtól, de mégis meghökkenítő volt látni, hogy ezek a tulajdonságok nem csak *sannyāsiként*, *guruként*, *GBC-titkárként*, hanem egyszerű *sankīrtanásiként* is jelen voltak benned.

Ezekkel az üzenetekkel nem csak erre, hanem sok száz életre is feladtad nekünk a leckét! Megmutattad, hogy az önmegvalósítás tökéletes szintjén álló lélek természetéből adódó vágya és tevékenysége, hogy az energiáját, intelligenciáját és szívét annak szenteli, hogy figyelmen kívül hagyva minden egyéni érdeket, fáradságot nem ismerve segítse az a szenvedő lelkeket azáltal, hogy kapcsolatba hozza őket mesterükkel. Most, hogy nagyobb betekintést nyertünk hajdani *sankīrtana*-élményeidbe, és így némi elképzelésre tehattünk szert akkori meditációid, hangulatod, megvalósításod dicsőségéről, tisztábban láthatjuk, hogy azok az egyedülálló sikerek, amelyeket elértél magyarországi prédikálásod során, mind a mozgalomhoz való csatlakozásod első percétől való tökéletes meghódolásod megszakítatlan folyta-

tásai. Az, hogy az egész világon a legjobban működő *yātrāt* hoztad létre, amelyet világszerte csodálnak és próbálnak követni; hogy teljes dicsőségében megnyilvánítottad a lelki világot ebben a szerencsétlen országban; hogy a legmagasabb szinten gondoskodsz a *bhakták* közösségéről, a születésüktől a lelki világba való visszatérésükig; és hogy mindenki legfelsőbb jóakarója és jótévője vagy, az ugyanannak a *sankīrtana* szolgálatnak a megnyilvánulása, amelyet a kezdeti időkben bemutatnál. Sokszor hallottuk tőled, hogy legszívesebben hátrahagynál minden mást, és újra könyvosztónak állnál, de aki megfelelően látja a helyzetet, az tudja, hogy amellet, hogy tiszta *bhakta*, csodálatos *vaiṣṇava*, lelki tudós, világforradalmár és mindannyiunk szeretett lelki tanítómestere vagy, a világ legnagyobb *saṅkīrtanása* cím téged illet meg.

A maratonkor írt soraid azonban nem csak lelkesedéssel, és az irántad érzett csodálattal töltötök el, hanem erős szégyenérzettel is. Természetesen soha sem hasonlítanám az általam bemutatott, minden hibától vagy anyagi motivációtól mentes transzcendentális szeretettől vezérelt szolgálatot a saját, anyagi vágyaktól hemzsegő próbálkozásaimhoz.

Az hát egyetlen reményem, Guru Mahārāja, hogy valahogy kegyes felhatalmazásodból a kedvedre tehetek, s ha egy picit örömet tudok neked okozni, a garantálja majd számomra a teljes sikert.

Köszönöm azokat a csodálatos lehetőségeket, amelyeket biztosítasz a számunkra, s kérlek, add meg az erőt és az intelligenciát, hogy ki tudjam használni őket. Kérlek, indo-

kolatlan kegyedből bocsásd meg azt a rengeteg sértést, amiket elkövettem, és kérlek, add az áldásaidat, hogy megszabadulhassak ezek visszahatásaitól.

Kérlek, kegyesen áldj meg erős vággyal a szent név éneklésére, terjesztésére, s a *vaiṣṇavákkal* való megfelelő társulásra!

Kérlek, őrizd meg lótuszlábad menedékében!

Jelentéktelen szolgád:

Mohana dāsa

Bhaktin Molnárné Papp Gizella és Bharata

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Rengeteg hálával és elismeréssel tartozom neked, amiért köszönetet szeretnék mondani.

A két fiam lelki egészségéért tartozom hálával. Tőled kapták a nevüket – Ānandavardhana és Bharata – és a lelki újjászületésüket. A lehetőséget, hogy visszatérjenek haza, Istenhez.

Ānanda szolgálatának sikeréhez mindig kérem Kṛṣṇa segítségét, a *bhakták* kegyét.

Bharata számomra példaértékű kitartása, ahogy készül a testvére után Krisna-völgybe, Rādhe-Śyāmához, a *bhaktákhoz*, erőt ad a mindennapok feladataihoz.

Nagyon szép eredményt ért el az elmúlt félévben az iskolai munkában (most 13 éves és 7. osztályos). Biztos vagyok benne, ez a lelki élet gyakorlatainak köszönhető (naponta 10 kört *japázik*, kedves olvasmánya jelenleg a Kṛṣṇa kedvteléseiről szóló könyv). Magatartása, szorgalma példás. Tanárai nagyon elismerően nyilatkoznak róla. Kérdezték a titkot. Volt akinek elmondtam – nem az én érdemem, van egy csodálatos bátyja, aki a Kṛṣṇa-tudat terjesztésében vállal szolgálatot.

Kívánom, hogy ezután is sok-sok édesanya érezze ezt a biztonságot a gyerekei körül, amit én már megtapasztaltam, és tudja ezt tolmácsolni feléd.

Hare Kṛṣṇa!

Szolgáid:

Bhaktin Molnárné Papp Gizella és Bharata

Murlī Manohara dāsa

Dear Guru Mahārāja

Please accept my most humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

2009 . . . and the years continue to roll on. I reflect back into the past, vague memories of my first initiation come to mind. I remember Dayāl Nitāi Prabhu our *saṅkīrtana* leader at the time phoning me while we were on travelling *saṅkīrtana*.

“Śivarāma Swami will be giving initiations at the temple in 2 weeks time, and you have been put forward for first initiation”

Although I was an aspiring disciple it still came as a surprise “*Really in 2 weeks*” was my taken aback reply.

It was all happening a lot quicker than I expected. Next, I am sitting nervously in the temple room, butterflies in my stomach, going over in my mind the regulative principles and waiting for my name to be called.

“Your name is a name for Kṛṣṇa who plays the flute and attracts the minds of his devotees, your name is Murlī Manohara dāsa”.

Drums rolled, karatels crashed and I sat back in my seat trying to recall what my new name was.

*brahmāṇḍa brahmite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

Despite my shallow understanding of what had taken place . . . I had become fortunate. After countless births, in innumerable species of life, sometimes in the higher planets and sometimes in the lower planets I had by some inconceivable mercy come in contact with a *bona-fide* spiritual master. In *Bhagavad-gītā* Śrīla Prabhupāda speaks about his meeting with his spiritual master as being arranged by ‘the transcendental system’ From my side I doubt I was being moved by the internal energy of the Lord, more like a casualty washed ashore by the lower modes of material nature. Still, somehow contact was made.

So how fortunate am I? After 18 years it’s still a question, not a doubt, but an ever-increasing wonder. That wonder comes

through your instructions, your guidance, your kindness and deep humility. It's you who are waking me up. Like a drowning man pulled to the shore who is being slapped back into consciousness.

You are experiencing the wonder of Kṛṣṇa, the sweetness of that spiritual realm. When you tell me I am fortunate, only then do I have some understanding 'yes I must be fortunate and someday, in some lifetime, my hand in yours you will show me

'Look, as I told you, there is Kṛṣṇa . . . you have become greatly fortunate' this is my hope, this is my dream. Beyond my qualification no doubt . . . but still it remains a dream, a hope.

But I have a long way to go. I still look towards the material world '*can I enjoy, can I be happy, perhaps . . .*' Your instructions come to the rescue; your gravity wakes me up. Yes my desire for real fortune burns very weak, diluted by ignorance. My stubborn crazy mind . . . it remains my enemy. Only you are my friend, a real friend in which I can trust. I must stick close to you. This place is utter darkness, only the effulgence of your guidance lights the way. But I must keep a tight grip of your hand, and feeling your grip upon me even tighter, the fear of darkness subsides.

My initiation, the fire, the vows and the rolling drums all over within an hour. I threw my banana onto the fire. My untold sinful deeds burnt in the fire of your pure devotion. By your kindness I was given a chance to start afresh. That day in 1992-3, it was just the beginning.

Your *vyāsa-pūjā* is a day for me to contemplate my fortune, to reflect upon your example, to reconfirm my faith in you as my spiritual master, to not take my vows lightly, to look towards you for strength, but most importantly to thank you. You have sacrificed your very life for the service of Śrīla Prabhupāda and the order of Lord Caitanya, a sacrifice that I and many others have been blessed to become part of. You have given me everything and I sincerely pray that I not be an embarrassment. Following your instructions and achieving as a result pure love for Kṛṣṇa is the only way that I can perhaps repay you . . .

Thank you Guru Mahārāja.

Your Servant,
Murlī Manohara dāsa

Bhakta Nagy Imre

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

„A Kṛṣṇáról szóló tudás, amely a kinyilatkoztatott írásokban található, rendkívül összetett és senki sem értheti meg, ha Kegyből nem jutott el az önmegvalósításig. Transzcendentális tudásra csak akkor tehetünk szert, ha az Úr feltárja előttünk.” Tudásra bárki szert tehet, főiskolán, egyetemeken szinte mindent meg lehet tanulni, a történe-

lemtől kezdve a pszichológiáig, sőt, még arra is van lehetőségünk, hogy faipari szakmát tanuljunk. Hosszú évek és rengeteg energia befektetése után kaphatunk egy papírt. A transzcendentális tudás más. Erről nincs papír. Ehhez odaadó hozzáállás és hit kell. Az úr Nityānanda kegyéből a hit egy pajszájáért megkapjuk a szent nevet. A szent nevet énekelve, *bhaktákkal* társulva fejlesztünk ki ízt az odaadó szolgálatra. Az odaadó szolgálat gyakorlásával válhat tudásunk megvalósítássá, a lelki tanítómester és Kṛṣṇa kegyéből. Elhoztad Śrīla Prabhupāda könyveit, és könyveinek célját, az odaadó szolgálatot. Lefoglalsz Śrīla Prabhupāda szolgálatában, lehetőséget adsz Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatára. Amit teszel a magyar *yātrāért*, azt nem lehet szavakkal meghálálni.

Jelentéktelen szolgáló:
Bhakta Nagy Imre

Bhaktin Nagy Ottília

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked, megjelenésed napja alkalmából!

Egyszer azt hallottam tőled, hogy Kṛṣṇa ott van, ahol *vaiṣṇavák*, *bhakták* vannak. Tudom, hogy Új Vraja-dhāmában ott van Kṛṣṇa, és megnyilvánul mindenki előtt a lelki világ. Magyarországon nem csak olvasunk, beszé-

lünk róla, hanem benne is élhetünk. Úgy érzem, és ma már tudom biztosan, hogy ezt csak neked köszönhetjük, kedves Mahārāja. Te varázsoltad a somogyvámosi 250 hektáros földet lelki világgá! Azt is mondhatjuk, hogy a 250 hektár nektárként tárul elénk. Amíg el vagyunk kényeztetve jelenléteddel, nem is tudjuk elképzelni, hogy milyen az, ha nem vagy éppen a közelünkben. Most így messze tőled, északon, tudom, hogy bár Kṛṣṇa a szívünkben van, de hogy úgy legyen a szívünkben, ahogy Új Vraja-dhāmában, ahhoz te kellesz! Kedves Mahārāja, ahol te megjelenysz, ott megnyilvánul nekünk a lelki világ!

Köszönöm neked, hogy veled táncolhatok, köszönöm neked hogy veled énekelhetek mert melletted az élet földi lelki világ.

Aki szerető szolgálóddá szeretne válni:
Bhaktin Nagy Ottília

Bhakta Nagy Tibor

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni kegyelmednek!

*om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śālākayā
cakṣur unmīlitam yena
tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya
kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Alázatosan azt szeretném kérni, kedves Guru Mahārāja, hogy fogadd szeretettel szerény felajánlásomat, amit földi megjelenésed hatvanadik évfordulója alkalmából írtam.

1949 március 30. egy rendkívül csodálatos és felfoghatatlanul jelentőségteljes nap a Kali-yuga szenvedő emberisége számára: kegyesen e napon jelentél meg közöttünk a földön, hogy teljesítsd szeretett Urad vágyát. Az anyag teremtésben vándorló feltételekhez kötött lelkek vagyunk, de a Legfelsőbb Úr azt szeretné hogy hazatérjünk, vissza Hozzá.

Te, kegyes lelki tanítómesterünk az anyagi tulajdonságok halvány árnyékától is megérinthetetlen, makulátlanul tiszta és az Istenség Legfelsőbb Személyisége felhatalmazott képviselőjeként eljöttél hozzánk, hogy megtanítsd nekünk szeretni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, és hazatérni az eredeti transzcendentális otthonunkba, amely örökre mentes az anyagi világ csalóka megnyilvánulásaitól.

Az emberi létforma olyannyira fontos, hogy még az Úr Brahmā is vágyik rá, mert tudja, hogy ebben megismerhető a tökéletes vallásos igazság és a legtisztább tudás. Ez a legalkalmasabb hajó ahhoz, hogy átszeljük a tudatlanság hatalmas óceánját. Ó, kedves Guru Mahārāja, e veszélyes vizek halálos hullámain és örvényein hanykolódó óceánjárónk legrátermettebb, szeretett kapitánya vagy. Az általad elérhető vált szentírásokban rejlő transzcendentális tudás pedig a

kedvező szél, amely átsegíti hajónkat a sötétség viharos tengeren.

Mielőtt találkoztam Śrīla Guru Mahārājával, olyan voltam, mint egy teve, amely tüskés ágakat eszik, és nagyon élvezzi az ágak vérrel keveredő ízét. Észre sem vettem, hogy az a saját vérem, s hogy a tüskék felsértik a nyelvemet. Olyan volt, mint a méz, és bár minden anyagi tettem csupán szenvedést és fájdalmat okozott, ostobán ragaszkodva mégsem volt erőm elmenekülni.

Aztán minden megváltozott: indokolatlan kegyedből találkozhattam veled, megismerhettelek, valamint páratlan ajándékként megkaphattam odaadó tanítványaid életmentő társaságát, a védikus irodalom kívánságteljesítő fájának érett gyümölcsét, Śrī Śrī Rādhē-Śyāma szolgálatának lehetőségét és a csodálatos szent név éneklését.

Vyāsa-pūjā ünnepséged alkalmából szeretnék köszönetet mondani ezekért a lelki ajándékokért, amelyek nekem is megmentették és gyökerestül megváltoztatták életemet.

Valamint szeretném megköszönni az inspiráló leckéidet és írásaidat, az elragadó esti *bhajanákat*, az erőt adó reggeli *kīrtanáidat*, a fantasztikus fesztiválokat az Új Vraja-dhāmai *parikramákat*, és minden mást, ami bármilyen kapcsolatban áll Guru Mahārāja lótuszlábainak porával.

Az anyagi létezés olyan, mint a lángoló erdőtüz, amelyet csakis az Úr Śrī Kṛṣṇa kegye olthat el. Śrīla Guru Mahārāja, az Úr kegyének képviselője vagy, ezért az anyagi létezés tüzeiben égő szívünk önmegvalósított lelki tanítómesterünk átlátszó közegén keresztül megkaphatja drága Urunk kegyének

záporát. Fájdalmunkat enyhítő, hűsítő szavaid ízletes nektárja képes behatolni szenvedő szívünk mélyére, hogy transzcendentális tudással töltsen meg azt, amely az egyedüli mód, hogy kioltjuk az anyagi létezés tüzeit.

Mint lelki tanítómesterünk, kedvesen elfogadod szolgálatainkat, amely által lehetővé teszed számunkra, hogy az Úr lépésről lépésre feltárja Önmagát, és így megismerhesük, valamint odaadó szeretetet fejlesszünk ki iránta. Ó, tapasztalt lelki tanítómesterünk, te ismered annak a művészetét, hogy lehet mindent Śrī Śrī Rādhē-Śyāma dicsőítésére használni, s ezért az irányításod alatt az egész világ lelki birodalommal válhat, isteni kegyedből.

*Sok szeretettel, szolgálád:
Bhakta Nagy Tibi,
gośāla*

Nalini-kānta devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Boldog hatvanadik születésnapot kívánok neked, Guru Mahārāja! Hálásan köszönöm neked, hogy az elmúlt huszonkét évet a te oltalmad alatt tölthettem. Nem nehéz elképzelni, mi lenne most velem, hol lennék, ha te nem nyújtottál volna menedéket.

Hallgatom a podcastjaidat, és annyira vágyom rá, hogy ott legyek veled Vṛndāvaná-

ban, hogy a te szemeddel láthassam a szent helyeket, és tőled hallhassam a szent nevet. Hogy főzhessek neked, hogy moshassam a ruhádat, hogy segíthessek a könyveid fordításában és kiadásában.

Sokszor szomorkodom, hogy földrajzilag távol kerültem tőled, de aztán egy-egy sms vagy üzenet megvigasztal: ugyanúgy számítász rám a könyvkiadással kapcsolatban, mint régen. Nagyon várom, hogy fordíthassam az új könyvedet – nem tudok ennél csodálatosabb szolgálatot: elmerülni abban, ahogyan írsz a szent helyekről, Rādhā-Śyāmasundaráról. A fordítás során az ember sokkal mélyebbre merül a szövegben, mint ha egyszerűen csak olvasná. Nagyon szépen köszönöm, Guru Mahārāja, hogy így szolgálhatlak. Kérlek, hadd szolgáljalak az elkövetkező huszonkét évben is, és azután is, mindörökkön örökké.

Annyi minden történik az életben, minden változik, a rossz jóra fordul, a jó rosszra. Te vagy az egyetlen, Guru Mahārāja, aki mindig ugyanaz maradsz, változatlanul. Te vagy az, aki a valósághoz kötsz minket, elszakíthatatlanul, akár egy horgony: Kṛṣṇához láncoltad hánykolódó hajóinkat, melyeket egy pillanat alatt elsodorna az anyagi világ szélvihara.

Kívánom, hogy teljesüljön minden vágyad, Guru Mahārāja, és kérlek, hadd legyek veled továbbra is.

*Örök szolgálád:
Nalini-kānta devī dāsī*

Nāma-ruci dāsa

Kedves Śivarāma Mahārāja,
kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget gyönyörű lótuszlábaidnak!

Ez egy nagyon különleges *vyāsa-pūjā* ünnepség. A lelki tanítómester megjelenési napja ugyanis mindig nagyon különleges egy tanítvány számára. Azt hiszem, egész nyugodtan fogalmazhatok így, hogy mindannyiunk lelki tanítómestere vagy, minden tekintetben itt a magyar *yātrāban*.

Az első találkozásunk óta tudom, hogy a vezetésed alatt szeretnék fejlődni a Kṛṣṇa tudatban. Kitartásod, mély megvalósításaid, tengernyi tudásod, mindent elsöprő szereteted és hűséged a te Śrīla Prabhupādád felé, minden szempontból olyan példát jelent, ami örök érvényű a lelki életünk során, de szerintem nyugodt szívvel mondhatom, hogy világszerte. Amikor India kis falvaiban jártunk, és megtudták, hogy a magyar *yātrā* tagjai vagyunk, és mondtuk a neved: Śivarāma Mahārāja, mindenhol olyan tiszteletet kaptunk, hogy elszégyelltem magam, ha arra gondoltam, hogy egy ilyen tisztátalan személy, mint én, képvisel téged ezen a szent helyen.

Sohasem tudjuk felmérni azt a különleges kegyet, védelmet, szerencsét, hogy van egy olyan élő, tiszta, minden motivációtól mentes láncszemünk Kṛṣṇa, Prabhupāda és a tiszta odaadó szolgálat között, mint amilyen te vagy. Viszed tovább a *Caitanya-*

caritāmṛta kedvteléseit a mi kis életünkben.

Veled minden kapcsolat transzcendentális: ha leszidsz, ha dicsérsz, ha rám nézel, ha szólsz hozzám, ha leckét tartasz, vagy amikor megkértél a nyikorgó ajtó olajozására, ha sms-t küldtél: „hé, Nāmaruci, csapódik az ajtó”. Mindig olyan öröm töltött el, amit máshoz nem tudtam hasonlítani. De a legkedvesebb és legnagyobb eksztázist az jelentette, amikor kommanderi szolgálataim alatt jöttél és mindennap ellenőrizted a templom tisztaságát. Végighúztad az ujjadat a márvány szélein, majd odahívtál és kértél, hogy hajoljak közelebb és hajtsam le a fejem. Ezután a transzcendentális *cintāmaṇi* port, ami a templomunk márványáról származott, elhelyezted kegyesen a fejemen. Sohasem éreztem boldogabbnak magamat, de mindig vigyáznom kellett, mert néha félreérthető volt, és úgy látszott, nem veszem komolyan a szerető helyreigazítást. Néha szándékosan hagytam ott a port, hogy hátha megint arra jössz, és megint élvezhetem ezt a kis kedvtelést. Olyan ez, mint egy transzcendentális kábítószer. A *bhakta* mindig hatása alatt szeretne lenni. De történt egyszer, hogy mialatt az *āśram* egyik szobájában tartózkodtam, a folyosóról hallottam a hangodat. Engem kerestél és éreztem a vibrációból, hogy valami hasonló szituációra van kilátás. Így hát összeszedtem magam és kiléptem a folyosóra, ahol már látom, ott állsz és a mutató ujjadon kb. 2cm vastag transzcendentális *cintāmaṇi* pormacska található. Egyből megőrültem (persze titokban) és nagyon komolyan, már rutinszerűen odasiettem és lehajtottam a fejemet, várva a transzcendentális érintést . . . , de váratlan fordulat következett: „Nyisd ki

a szád!” – mondtad határozottan. Kikerekedett a szemem, a szívem egyre gyorsabban dobogott, azt találgattam magamban, hogy az eksztázis melyik szintjén lehetek. És ekkor az egész *cintāmaṇi* port, amit a folyosón levő szekrények széleiről gyűjtöttél, megízlelhettem teljes valóságában, oly tökéletesen, oly maradéktalanul, hogy amikor egy kis része ráesett a mellkasomra, te még időben észrevetted, és a pulóveremről visszahelyezted a számba. Olyan boldogságot éreztem, mint ezelőtt sohasem. Bármi történik velem és egy kicsit elkedvtelenedek, akkor csak felidézem magamban ezt a kis kedvtelést, és máris lelkesebb leszek az odaadó szolgálatra.

A mai napig is ezekből a kis emlékekből táplálkozom, s megmondom őszintén, hogy ez nagyon hiányzik nekem, mióta a *saṅkīrtana* szolgálatot végzem.

Azért itt is társulhatok veled néha és bátran ki is jelenthetem, hogy ez a kapcsolat csak mélyül és egyre mélyebb lesz feléd. Kérlek, áldj meg minket, hogy tudjuk minden másodpercben értékelni a társaságodat és úgy cselekedni, szolgálni a vezetésed alatt, ahogyan azt te szeretnéd és elvárod tőlünk. Mert nagyon fontos vagy számomra és szeretnék mindig a társaságodban maradni, bár nem vagyok tökéletes személy, de több tonna *cintāmaṇi* pormacska is örömmel elfogyasztanék, csak azért, hogy mindig melletted lehessenek. Köszönöm szépen.

*Hálátlan szolgáló:
Nāma-ruci dāsa*

Nandagopa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönök mindent, kedves Guru Mahārāja. Hálás vagyok azért, amit értem tettél a múltban, és amit teszel napról napra, hangfelvételeid, könyveid, útmutatásaid, szeretted által. Imádkozom az Úr Caitanyához és az Úr Nityānandához, hogy minél nagyobb hatással legyenek rám a szavaid, és egyszer megtisztuljon az elmém. Kérlek, taníts tovább.

*Szolgád:
Nandagopa dāsa*

Nandinī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az előző évi *vyāsa-pūjād* óta gyökerelesen megváltozott az élethelyzetünk Gaura Kīrtana prabhuval azáltal, hogy júniusban megszületett kisfiunk, Balagopāl dāsa. Amikor egy kisgyerek érkezik a családba, az nagyon nagy kihívás a szülőknek, nagyon nagy erőfeszítést és lemondást kíván a lelki életet érintően és a hétköznapi dolgokban egyaránt. Az anyának gyakorlatilag 24 órás elfoglaltságot jelent a gyerekről való teljes

gondoskodás, de az apákra is több teher hárul a családfenntartás és a lelki élet gyakorlása mellett.

A Govinda éttermes szolgálatom során ismerkedtem meg egy jámbor családdal, ahol az anyuka, Boglárka gyerekorvos. Mivel Balagopālt elvállalta páciensének, egy kicsit intenzívebb lett az utóbbi időben a kapcsolatunk. Boglárka vegetáriánus, és nyitott a Kṛṣṇa-tudat iránt. Az elmúlt nyolc hónap alatt akárhányszor találkoztunk, mindig szó esett a lelki életről, a *mahā-mantráról*, és többször is megkínáltuk őt *prasādammal*. Mivel Gadagrāja prabhu, a szomszédunk, és a doktornőhöz hasonló korú és társadalmi helyzetű személyeknek tart prédikáló programot, gondoltam, elhívhatnánk oda őt is, biztosan a javára válna.

Nagyon tetszett Boglárkának az első program, és a végén lelkesedésében megkérdezte, hogy hozhat-e magával más vendéget is legközelebb. Azóta, ha van ideje, eljön a sejtbe. Igazából hálás vagyok Kṛṣṇának, hogy még ilyen otthonülő kismamának is ad lehetőséget a prédikálásra.

Gadagrāja prabhu prédikáló programján ismerkedtem meg Kristóffal és Lillával, akik már rendszeresen japáznak és olvassák a *vaiṣṇava* irodalmat. Az egyik alkalommal elmesélték első találkozásukat a Kṛṣṇa-hívőkkel. Krisna-völgybe látogattak el és Kundāvali mātājī vezette őket körbe a templom épületében. Első alkalommal egyfajta kultúrsokkot kaptak, azt gondolták, hogy ezek az emberek nemhogy szobornak vélik Istent, még legyezik is. Később átsétáltak a tehenészetbe, hogy valami földhözragad-

tabb dolgot lássanak. Ott szintén szóba elegettek egy *bhaktával*, aki a lelki világról kezdett el mesélni nekik és közölte Kristóffal, hogy ő lehet, hogy egy tehén a lelki világban. Ezen a ponton telt be nekik a pohár, és elhatározták, hogy innen mihamarabb távoznak, mert itt furcsa emberek veszik őket körül, akik bolondságokat beszélnek. Ilyen élmények után egyáltalán nem gondolták, hogy egyszer ők is *bhakták* lesznek. S hogy ez mégis így alakult, abban jelentős része van annak, hogy Kundāvali az első találkozásukkor és a későbbiek folyamán is szeretettel törődött velük. Ez azért érintett meg ennyire, mert pont Kundāvali volt az, akitől jó néhány évvel ezelőtt kaptam egy köszönő levelet, melyben leírta mennyire hálás nekem, hogy elindítottam őt a lelki életben és prédikáltam neki, amikor az Oktogonra jártam *saṅkīrtanázni*, és ő vigyázott a könyves hátizsákomra az akkori munkahelyén.

Igazából minden személy hálás annak a *bhaktának*, aki először beszélt neki a Kṛṣṇa-tudatról, akitől az első könyvet kapta. De milyen tudást vagy tanítást tudtunk volna átadni másoknak, ha te nem jössz el Magyarországra és nem vállalod fel ezt a prédikálást, vagy ha Śrīla Prabhupāda nem jött volna el nyugatra prédikálni. A válasz egyszerű, semmilyen. Ugyanúgy a másokkal való együttérző, szeretetteljes, törődő bánásmódot is tőled és Śrīla Prabhupādától tanultuk és tanuljuk folyamatosan.

Egyszer mondták Śrīla Prabhupādának, hogy őt mindenki szereti, és Prabhupāda azt válaszolta: „Igen, mert én is szeretek mindenkit”. Ugyanezt lehet elmondani rólad is,

Guru Mahārāja, hogy téged mindenki szeret, aki ismer, és érezzük azt is, hogy mennyire könyörületes vagy az élőlények iránt, mert szereted őket. Ez egy igazi prédikátor hangulata, feláldozza a saját kényelmét, nyugalmát mások jólétéért. Maga az Úr Kṛṣṇa is nagyra értékeli az ilyen személyeket, és azt mondja a *Bhagavad-gītāban*, hogy nincsenek és nem is leszek kedvesebb *bhaktái*, mint azok, akik a róla szóló tudást átadják másoknak.

Ismételten szeretném megköszönni mindazt a fáradozást, gondoskodást, amit értünk teszel, és kérlek, add a kegyedet, hogy a jövőben bármilyen élethelyzetben is leszek, tudjak megfelelő eszköz lenni Kṛṣṇa és a te kezedben, az Úr Caitanya prédikáló mozgalmában.

*Jelentéktelen szolgáló:
Nandinī devī dāsī*

Narottama Pūrṇimā

Kedves Mahārāja!

A lótuszlábadnál hódolatot ajánlok,
Sok, nagyon boldog születésnapot
kívánok!

Várom, hogy majd egyszer nekem is
legyen ilyen,
Születési napom volt, de születésnapom
még nem.

A polcomon mindenki Mahārāját ünnepli,

A kis béka már a tortalapokat süti ki,
A zsiráf virágot szed, a maci pedig fúzi,
Abhišekához a vizet a boci melegíti.

Az ágyam fölött van egy kép Rādhe-
Śyāmáról.

Rādhának könnyei peregnek le az arcáról:
Legkedvesebb szolgálójának születésnapja
van ma,
Vidám muzsikát játszik fuvoláján Śyāma.

Ha majd felnövök, lótuszlábaidat
szolgálom,

De csöpp életem már most neked ajánlom.
Kezedben már egyszer menedékre
találtam,
Mikor felajánlottál, Kṛṣṇát a szívembe
zártam.

Örök hálával tartozom a kedvességédért,
Ma őszintén imádkozom a kegyeidért.
Kérlek, add, hogy soha ne felejtsem el
Kṛṣṇát,
És hadd tudjak szépen szolgálni minden
vaiṣṇavát.

*Szolgáló:
Narottama Pūrṇimā*

Nāyikā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All
glories to Śrīla Prabhupāda!

I would like to say that I am very thankful that you are my spiritual master, which I am proud of.

Although having difficulties in the past, yet you always inspired me to chant and practice Kṛṣṇa-consciousness.

After the enthusiastic start, continuing with the ups and downs-which you were not too happy about, I hope I can manifest a brighter future with more surrender.

I would like to take this opportunity and humbly pray for your mercy, so that I can sincerely chant the *mahā-mantra* and dedicate my life at your lotus feet.

*Your servant,
Nāyikā devī dāsī*

Bhakta Németh Ádám

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

A *guru* és a tanítvány kapcsolatának megértése mindig is sok fejtörést okozott nekem. Kevés saját tapasztalattal rendelkezem; kis erőfeszítést tettem eddig a veled való kapcsolat kialakításáért. A te nagyságodat is csak abból látom, ahogyan azokkal az istentestvéreimmel bánasz, akik közel engednek magukhoz (vagy inkább, akik meghívják téged, hogy az életük, a lelki életük irányítója legyél). Mindig boldogan olvasom azokat a felajánlásokat, amik arról szólnak,

hogyan válsz egy tanítvány életének a meghatározó szereplőjévé. Hogyan inspirálsz ezen szerencséseket arra, hogy korlátaik felé emelkedve nagy szolgálatot végezzenek és csodálatos, odaadó jellemvonásokat fejlesztenek ki magukban.

Hasonló élményről én nem számolhatok be, de szerencsére figyelemmel kísérhettem, ahogyan egy közeli ismerősünk megkapta tőled a személyes törődés kegyét, amit azal ért el, hogy élete egy nehéz szakaszában nálad (és nem másnál, nem az anyagi vágyainál) keresett menedéket. Bár nehezebbre esett, de követte az utasításodat, és minden ellenkező késztetés ellenére kitartott mellette.

Bízom benne, hogy az őszinte követő-iddel való társulás következtében eléggé megtisztulok ahhoz, hogy én is elkezdjek lelkesen törekedni arra, hogy elnyerhessem a kegyedet, aminek az értékét még csak fel sem tudom fogni. Azért imádkozom hozzád, hogy menedéket tudjak venni a *bhakták* társaságánál és képes legyek prédikálni a még nálam is elesettebbeknek.

*Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Németh Ádám*

Bhakta Neumann Tomas

My dear Guru Mahārāja,

All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You! Please accept my humble obeisances.

Thank you, that even such a fallen soul

as myself can accept shelter at your lotus feet. It becomes more and more significant a matter for me and I hope I will be able to accept with sincerity your guidance leading me out of the jungle of material existence.

By your unending inspiration I am becoming a hard working servant of our Lord. For me and my wife-to-be Simona you are a unique personality inspiring us to devotional service, and the truth is that you came just at the right moment of our life, because certain things on our path were becoming revealed to us. Not all of them were very inspiring. We understand your presence to be liberation on our hard path.

Now we have a goal that makes sense and even our service makes sense as well. You surely know our days are full of hard work in our service that we like. We are inspired to have big goals. We have wide support by older devotees and spiritual leaders in Czech *yātrā*. We consult all the details with them on a regular basis and it works well. Our Lord is very merciful to me and Simona. We live a life that makes sense and you are our light. We will try as much as our material condition will let us to be the most consistent servants. By your mercy we can come to our main goal—to return back home back to Rādhe-Śyāma.

I want to thank you out of my heart and I am looking forward for more inspiring meetings with you.

*Your servant,
Bhakta Neumann Tomas*

Nīlamanī Cakravatī dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Egy napsütéses tavaszi napon a budapesti templom udvarán üldögéltél és *japáztál, bhaktákkal* beszélgettél. Ahogy arra jártam odahívtál és a vendégek felől érdeklődtél, akik külföldről érkeztek. Azt mondtad: „Tudod, a róluk való gondoskodás nagyon fontos, s mindig figyelj oda, hogy minden rendben legyen, érezzék, hogy törődünk velük. A személyesség az ereje a mi filozófiánkknak és Śrīla Prabhupāda adta ezt a példát nekünk.”

Bár már előtte is feladatomnak tekintetem, hogy a templomba látogatók olyan hírrel menjenek tovább tőlünk, ami Śrīla Prabhupāda és a te dicsőségedet növeli, ez a beszélgetés mély nyomot hagyott bennem. Valóban elgondolkodtatott.

Egy rendszert és intézményt át kell, hogy hasson a személyesség és a törődés valódi motivációja ahhoz, hogy az sikeresen működjön. Mindenki megérzi, ha felületesen kérdezgetik a hogyléte felől, miközben mosolyognak rá. Ez sok áldozatot igényel, s mint a gyereknevelésnél, akkor is, amikor az ember szívesebben mást csinálna éppen. Nem egyszerű.

Te az a különleges személy vagy, aki ezt megvalósította, s az őszinte, nyílt, felemelő kommunikációddal kitünteted a társaságoddal azokat, akikkel beszélsz és találkozol. Mindenkinek ez a tapasztalata. A *bhakták*

rajongása feléd, mint szeretett lelki tanítómesterük felé azt mutatja, sikeres lelki apa vagy. Olyan apa, aki törődésével és tanácsaival, lelki vezetésével felemeli a hallani és fejlődni vágyókat a lelki ösvényre. Az új generációs kis *bhakták*, mint egy mesebeli jószágos varázslóval, úgy várják a veled való találkozás pillanatát, s ajándékként élük meg ezeket. Az istentestvéreid mind úgy tekintenek rád, mint a Pāṇḍava fivérek a legidősebb Yudhiṣṭhirára, lesik szavaid, menedékedre és baráti ölelésedre áhítoznak, amit te olyan alázattal és szerénységgel fogadsz. Azok az úgynevezett közönséges emberek pedig, akik találkozón, fesztiválok, vagy tv-felvételek alkalmával kerülnek veled kapcsolatba, soha nem felejtik el, s kincsként őrzik emlékeiket.

Amit írok, nem túlzás, hanem az a tapasztalatom, amire az évek során szert tettem. Visszahangoznak a fülemben a mondatok: „Óh, a magyar *yātrā*! Śivarāma Mahārāja! Nagyon szerencsés vagy!” Ezt eddig 14 ország *bhaktáitól* hallottam Kínától Ausztrálián át Amerikáig. Magam előtt látom az arcokon a hangulatváltozás jeleit, amikor rólad beszélnek, vagy rád emlékeznek. A te neved egy útlevél lett, a *yātrā*, amit hosszú évek és évtizedek alatt felépítettél pedig etalon az ISKCON-ban. Kétségtelen, hogy amiatt, mert a tisztaságod, s az elkötelezettséged Śrīla Prabhupāda felé erősebb mindennél, a hálás szavakat, amiket a *bhakták* most mondanak és írnak rólad szerényen és alázattal fogadod. Mi azonban tudjuk és éljük az erejét a veled való kapcsolatnak.

A tetteiden, szavaidon, leckéiden, *kīrtanái-*

don és a nagyszerű könyveiden átható emelkedett lelkiség erejét Mahārāja. Annak az erejét, amely kérés nélkül önként megváltoztatja a szívét azoknak, akik kapcsolatba kerülnek veled.

Köszönöm, hogy egy parányi szolgálót én is vállalhatok e nagyszerű életműben, amely kétségkívül Śrīla Prabhupāda arcára is elégedett mosolyt fakaszt!

Köszönöm az útlevelet a te pecséteddel, amire igazából nagyon büszke vagyok, s ami a halálom pillanatában talán életmentő lesz! Köszönöm, hogy vagy nekünk!

Szolgád:

Nīlamanī Cakravatī dāsī

Nīlamanī devī dāsī

Dear Gurumahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your moonshine lotus feet on your most auspicious *vyāsa-pūjā* day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Reading *Śrīmad-Bhāgavatam* 2.9.9 I felt the purport was really calling out to me,

“Following the order of the bona-fide spiritual master is the only duty of the disciple and the completely faithful execution of the order of the bona fide spiritual master is the secret of success.”

Guru Mahārāja, when I hear this, I realise how far away I am from being a disciple. Mostly I lament but I hope that if I keep try-

ing then I may become a real disciple someday. I can only pray that despite my complete disqualification you do not deprive me of some small service at your lotus feet. Actually I feel embarrassed even to come before you, as I am so duplicitous. In truth I can only despair at myself and at my broken attempts at some service. Material life is so awkward that I feel humbled by my struggles, if nothing else.

Thank you for your pod-casts, which are like a lifeline, transporting me to the spiritual realm. Your books are like an ocean of complete nectar and truth for this parched soul. There is no way I can ever repay my debt to you and Śrīla Prabhupāda, for enlightening me on the path back to Godhead and giving me this very practical process for getting there. However I am so fallen that I struggle even to understand the philosophy, let alone apply it in my life. I feel inspired by your determination to serve Śrīla Prabhupāda and by your consistent perfect example of how a disciple should make the instructions of his guru his life and soul, *'guru-mukha-padma-vākya cittete koriyā aikya.'*

Guru Mahārāja, I pray for a time when I can at least try to be absorbed in the Lord and His service. I pray for a time when all my anxieties are only for His cause and not my own. I pray for constant remembrance of His form, qualities and pastimes when I chant His names and that my mind can be in Vṛndāvana consciousness. I pray that my ignorance is dispersed as shadows are by the shining 'Kṛṣṇa' sun. Funnily enough I know that the time I pray for, has to be made now.

As this life is full of a chain of obstacles that make me think there will be a time later, a time that may never come. Though it may take me many lifetimes, please bless this lost soul that I may one day become fit to serve you, in that place where I belong.

*Your aspiring servant,
Nīlamanī devī dāsī*

Nimāi-panḍita dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances in the jewel-like dust of your precious Lotus Feet. All glories to His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda.

When I first met you at Jayadeva's house, over 20 odd years ago, I was deeply impressed by your humility, erudition and your devotion to Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Gaura-Hari. Having been looking for a true spiritual path for 20 or so years I had come to the conclusion that they did not exist, or their path was powerless. I was 35 years old and had looked at around 10 or so different 'paths' to God and spiritual realisation, some superficially and others I had practised for a number of years. Somehow or another, I had always ended up feeling let down or cheated.

I had gone to Jayadeva's *nāma-haṭṭa* to bring my wife who was interested, but I was not in the least interested in yet another "bo-

gus” sect. This one was in some ways even more “way out there” than others I had explored. A few weeks later you came to Jayadeva’s Sunday program and I had for the first time a real sense of meeting a genuine holy man, a true *sādhu*. My head and heart reeled for days after. I had made a vow never to get entangled in spiritual practise again.

Sometime later I came to see you initiate your first group of disciples at Soho Street. I had managed to be near the front, a few feet from where the initiating gurus, Yourself, Balabhadra Prabhu and Kṛṣṇadāsa Swami were to be seated. You came in with a stack of books and proceeded with the pre-initiation lecture. When the lecture finished, 3 hours later, I was shell-shocked. My appreciation of you grew and your saintly qualities, erudition and total humility were astounding. I knew that you were the person I had been seeking. Seeing the devotees receiving their names and beads kindled in me the desire to also become your servant.

So there I was one year later almost to the day on the 1st January 1989 sitting in your office with all the initiation candidates for a brief meeting with you before sitting in front of the sacrificial fire. I had, shaved my head for the first time and sitting with so many young devotees who were in full time service, I felt a little awe struck and out of place.

You came in, and placed the palm of your hand on my head and said, “You look beautiful John.”

You sat and asked us all if we were sure we wanted to go through with the initiation ceremony and we were free to leave if we

had any uncertainty. No-one left, no great surprise there! Then you said a few brief words which included the phrase,

“Be on the look out for *māyā*.”

Well, here I am 20 years, 3 months, 2 weeks and 2 days later and what have I done. 17 years of service mostly *karma-miṣra bhakti* at best, 17 years of *japa*, rarely with rapt attention, and 3 years in the middle as a fallen waste of space. Not a sparkling record you must agree. I am in the middle of a sojourn in a Kolkata hospital after smashing my hip in a fall in Śrīdhāma Māyāpura. Thus, I have had much time to reflect on my life and efforts in Kṛṣṇa Consciousness. Yesterday I asked the hospital barber to shave me up, applied fresh *tīlaka*, chanted my *japa* and was listening to a *kīrtana*. I was thinking, “I would love to have a fresh start in Kṛṣṇa Consciousness”. The telephone rang and Rāmdevī chirped down the phone line

“hey, Nimāi, apart from Kṛṣṇa who is the person you would most like to see?”

“Śivarāma Mahārāja.” I replied instantly.

“Well hang on to your bed socks boyo - ‘cos he’ll be there in 10 minutes” she said, “enjoy!”

Click.., the phone line went dead.

After panicking for 5 minutes, oh my God look at the state of the room, is it clean, help! But what could I do, I was in bed unable to move. Oh well, just carry on with some *japa*. 15 minutes went by, 20 minutes, “where can he be, too much traffic, hijacked by a mad taxi driver.” 25 minutes went by. I am now convinced Rāmdevī was playing a joke and I wonder if slow strangulation qualifies as

vaiṣṇava aparādha. 30 minutes and I hear someone at the door. You and BB Govinda Swami come in, and the world becomes perfect. You walk to the bed pat me on the forehead and say,

“You look beautiful Nimāi.”

The memory of the same words 20 years earlier enters my mind. How curious a coincidence I think. We talk for a few minutes and you ask me what are my plans in view of recent events.

“Always remember, never forget” I say.

“Look out for *māyā*” you say with a serious smile. You have to go to catch your flight. Goodbyes are said and you and Govinda Mahārāja leave.

Two separate instances, 20 odd years apart. Same actions, same words. Coincidence? I don’t think so.

For all those years I have been the constant recipient of your mercy. I have rarely noticed it due to my foolishness, I was thinking that if I could only start over again. But every second of every day is a new start, a fresh opportunity to remember the mercy of guru and Kṛṣṇa, and take full advantage to push further, hear with rapt attention and serve without motive except to please guru and Kṛṣṇa.

Everything that happens to a devotee is the mercy of Guru and Kṛṣṇa. Why, because ultimately, they are both by nature very kind to the conditioned souls.

Even though, at times it is hard to see how that kindness will manifest. With attention, patience and diligence, all will become clear.

*tat te ’nukampāṁ su-samīkṣamāṇo
bhuñjāna evātma-kṛtaṁ vipākam
hṛd-vāg-vapurahir vidadhan namas te
jīveta yo mukti-pade sa dāya-bhāk*

SB 10.14.8

TRANSLATION

My dear Lord, one who earnestly waits for You to bestow Your causeless mercy upon him, all the while patiently suffering the reactions of his past misdeeds and offering You respectful obeisances with his heart, words and body, is surely eligible for liberation, for it has become his rightful claim.

This is my prayer.

All glories to Śrī Guru and Śrī Gaurāṅga.

*To remain your humble servant,
Nimāi-panḍita dāsa*

Nirmala-candra dāsa

Kedves Guru Maharaja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Életem sorsdöntő szakasza lett, hogy Szegedre jöttem. A felvételt, amit te készítetted sokszor meghallgatom, amikor először beszélgettem veled Szegedről, hogy mik a tervek. Azóta eltelt majdnem egy év és nagyon sok minden történt velem, illetve a szegedi központ életében. Még tavaly ősszel kezdtünk el programokat tartani, ahova az utcá-

ról hívtunk lelkes fiatalokat. Vannak idősebb *bhakták* is, akikkel rendszeres a kapcsolat. Végül, de nem utolsó sorban egy kecskeméti *bhakta* is csatlakozott Szegedhez, és segíti a prédikálást. Andris nagyon lelkes, sokszor ő maga sem érti, hogy miért. Śrī Śrī Pañca-tattva és a szegedi központ új otthonát is kapott. Március végén elkezdődik a menza-program és még több fiatal tudunk fogadni egy szebb és kultúráltabb helyen. A munka mellett minden időmet könyvosztással és a szegedi központtal foglalom le. Bevallom őszintén, hogy rám is nehéz idők jönnek, de van egy képünk, amire ha ránézek, minden aggodalmam megszűnik. Ezen a képen Prabhupāda áll egy fal előtt, a falon pedig egy másik kép Bhaktisiddhānta Sarasvatīról. Prabhupāda is milyen csodálatos dolgokat tett, pedig csak egyszerűen követte lelki tanítómestere utasításait. Ha ezeket a gondolatokat végig pergetem, tudom, hogy amiket csinálunk(ok) az mind a te dicsőséged zengi, és arra ösztönöz, hogy én is ilyen szépen szolgáljalak, mint ahogyan te is szolgálod Prabhupādát. Úgy érzem, szó nem fejezheti ki a köszönetet, csak az, amit itt Szegeden végzek. Ezekkel a tettekkkel, fejlődésekkel szeretnék vágyaidnak eleget tenni, és há-lám tükre legyen a szolgálat, amit érted, Prabhupādáért és az Úr Caitanyáért teszek.

Örök szolgálatodban:
Nirmala-candra dāsa

Nisānta-līlā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara and Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Gaura-Hari.

As I started to write this offering I became a little morose. What could I offer You on this most blessed day? I haven't done anything extraordinary, just the opposite, the darkness of my heart has been more and more revealed to me in the past year. My only credit is that I can be part of something wonderful that You created. I see Śrīla Prabhupāda's movement flourishing in a small country that is completely insignificant from a material point of view. But in this little place people read Śrīla Prabhupāda's books, and they are enchanted by Rādhē-Śyāma's abode. Many of them love the Lord's devotees, they trust them, respect them and I can see how their hearts are ripening to become devotees themselves. To young people we are a real alternative to the empty, materialistic lifestyle they grew up in. The middle aged appreciate our work and help to people, and old people like us because we represent the purity they have seen dying out from the world. Academics and scholars research our lifestyle because we are the ones who realise what they can only theorise about. They learn from us. Politicians take advice from us. We can give solutions to all the problems of society be it social, economical or ecological. These solutions are there in Śrīla Prabhupāda's books

and different devotees are becoming real professionals in these fields. It is becoming apparent how Kṛṣṇa-consciousness can really save the world in its darkest hour. The seeds Śrīla Prabhupāda planted are growing into wishfulfilling trees and start to bear fruits. Devotees are giving guidance to society just as His Divine Grace wanted.

All this is due to your unlimitedly strong desire to serve Śrīla Prabhupāda. The desire that keeps you marching in front of your little army of devotees and be victorious in the battles against *māyā*'s forces. As I can see, what is left is to draw thousands and millions of people to this revolutionary movement. We have the solutions to their problems. They just have to take it, and Kṛṣṇa is pushing them hard by putting them into crisis wherever they turn.

I see you empower devotees to make the impossible possible. By your mercy I can be part of this revolution. Please bless me that I can play a good part. However dark my heart may be and whatever unknown monsters jump out of it I pray that I can serve this desire of yours more and more. If this stone heart could become one with this touchstone-like desire it would surely melt and become like molten gold.

Every intelligent person wants to leave something significant behind. You could well be satisfied with your accomplishments but I know you always want to do more for Śrīla Prabhupāda. So on this wonderful day of your appearance my prayer is that one day not so far away you can place this country of Hungary in front of Him, asking Him

to offer it to Rādhe-Śyāma saying: "My dear Lordships, you don't have to worry about this place anymore. You are welcome in every home and heart."

*Your fallen servant,
Niśānta-līlā devī dāsī*

Nitāi-bhāvana dāsa

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ebben az évben nincs szükségem nagy erőfeszítésre, hogy emlékezzek rád. Nagyon sok az emlék, közös élmény, melyek folyamatosan ott vannak az elmémben. Egy állandó társ, egy igazi barát lettél az életemben. Valójában egyik szó sem fejezi ki, amit érzek, mert igazából az apám vagy.

Emlékszem, gyermekként soha nem voltam elégedett a szüleimmel, főként apámmal. Nem volt számomra igazi példa, inkább ellenpéldaként volt jelen az életemben. Az édesapám mindent elkövetett, hogy az értékrendje szerinti legmegfelelőbb útra tereljen, de én csak tiltakoztam, mert láttam, engem is olyan szenvedő emberré szeretne tenni, mint ő maga.

Te az igazi boldogságot kínálsz nekem, és ha sokszor nehéz is elfogadni, édes tehérenként viszem a kegyet, melyet oly nagy hozzáértéssel és figyelemmel osztasz. A nevelési eszközeid nem a fenyítés és az állandó

elégedetlenkedés, hanem a szeretet, a bizalom és a türelem. Jelenléteddel és mindennapi tetteiddel arra lelkesítesz, hogy folytassam a szolgálatom, így téve eleget Śrīla Prabhupāda és Śrī Kṛṣṇa vágyának. Te igazi példa vagy számomra, és én szeretnék olyan hűségesen követni téged, ahogyan te követed szeretett lelki tanítómesteredet.

Te mindent megadtál nekem, amire szükségem van egy tanítványnak a lelki fejlődéshez. Azt hiszem megértettem, hogy mit vársz tőlem, és remélem, soha nem fogom elveszíteni a bizalmadat. Remélem, az életem végéig tudom segíteni magyarországi missziódat, és még ebben az életemben eljön az a pillanat, amikor igazán elégedettnek láthatlak.

Szolgád:

Nitāi-bhāvana dāsa

**Śrīmatī devī dāsī,
Vārunī-revatī devī
dāsī, Nitāi-candra dāsa**

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your most beloved Rādhē Śyāma and Rādhā Dāmodara.

Vyāsa-pūjā offerings can be very hard to write especially if you know you have nothing to offer. Wasting time in entertaining what the illusory energy has to offer and

voluntarily getting bewildered by it. But the light at the end of the tunnel is your mercy Guru Mahārāja. While I am so weak, you are so strong, while you are so focused on the goal, I am wavering. I just have to learn complete dependence on your mercy and kindness and that will open up the doors to the compassionate glance of the Supreme Lord Śrī Kṛṣṇa.

Thank you for being so exemplary Guru Mahārāja in your determination in Kṛṣṇa Consciousness year after year. All glories to your lotus feet.

Your servants,

Śrīmatī devī dāsī, Vārunī-revatī devī dāsī,

Nitāi-candra dāsa

Nitya-sakhī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed napján!

Hetek óta tervezem, hogy hogyan fogom szavakba önteni neked a hálámat, kedves Guru Mahārāja. Kerestem, hogy milyen vonalon induljak el, mert annyi csodálatos élmény történik itt a Kṛṣṇa-tudatban, és nehéz kiválasztani a legkifejezőbb témát. Aztán egyik este, amikor az egyik könyvedet olvastam, megnyilvánult, hogy mit szeretnék leírni. Ahogy olvastam a könyvet, a szívem

könnyű volt, az elmém elégedett, és teljes mértékig meggyőződtem. Miután befejeztem az olvasást, elgondolkodtam azon, hogy mi volt ez az élmény, amit kaptam közben. Egy jó íz, ami nem hasonlítható másféle elégedettséghez.

Ezt nem a szívem tisztaságának köszönhettem, mert az nem tiszta, hanem annak, hogy meg voltam győződve arról, hogy amit a kezemben tartok, az az Abszolút Igazság. A szívem szennyes, nincs benne sok őszinte odaadás, ezért logikai úton szoktam rendszeresen elindítani a gondolataimat a Kṛṣṇa-tudatról.

Mostanában sokat gondolok arra, hogy mennyire nyilvánvaló, hogy a Kṛṣṇa-tudat az Abszolút Igazság, de a feltételekhez kötött lélek látását teljes köd fedi.

Van néhány verzió ebben a világban arról, hogy mi az igazság a létezésről, és hogyan lehet megvalósítani azokat. Sokféle fajtája a felszabadulásnak, vallások, melyek egy Istenről szólnak, akitől félni kell, és kérni kell dolgokat. Amíg nem találkoztam a Kṛṣṇa-tudattal, addig én is ismerkedtem ezekkel a különféle elképzelésekkel, de nem voltak meggyőzőek.

Nem voltak olyan megdöbbentően tiszták, mint a Kṛṣṇa-tudat. Nem voltak tiszták, mert mindegyikben benne volt a lehetőség arra, hogy az egyén valamit valamilyen mértékben élvez, vagy megtart magának. Ahogy gondolkodom erről, Guru Mahārāja, érzem a szívem kalimpál a lelkesedéstől, mert látom a filozófiánk ragyogó teljességét másokkal szemben.

Egy nagyon egyszerű, de számomra mégis értékes megvalósítást szeretnék elmonda-

ni, felajánlani neked erről a témáról. Azért merem megvalósításnak hívni, mert ha egy elméleti dolog a gyakorlati életünket és a mindennapi vágyainkat változtatja meg, akkor az azt jelenti, hogy magunkévá tettük. Az én életemet pedig nagyban befolyásolja ez az elmélet.

Arról szeretnék beszélni, hogy miért a Kṛṣṇa-tudat az Abszolút Igazság. Azon a vonalon indulok el, hogy ez a legnehezebb feladat. Azért a legnehezebb feladat, mert a feltételekhez kötött lélek számára a legfontosabb dolgok a saját szerető kapcsolatai, ezekben való kedvtelése, minden, ami ezekkel kapcsolatos, minden, ami belefér egy életbe. Ezek az eseményeken keresztül alakul további átmeneti kis létezése, *karmája*, a következő élete, a következő önazonossága. Itt minden létező érzés, vágy és cselekedet a feltételekhez kötött lélek szerető kapcsolatai körül forog. Ez az eltorzult létezés szubsztanciája az anyagi univerzumban, ahová az eltorzult szeretetű, irigy lelkek vannak bezárva.

Néha egy ilyen lélek e kegynek köszönhetően belép a Kṛṣṇa-tudat templomába és megpillantja az élet centrumában Rādhā és Kṛṣṇa *mūrtiját*.

Ezen a ponton megkapja a lehetőséget, hogy meglépje a legnehezebb feladatot. Az a személy, aki az eltorzult tudatot választotta, egy világot hozott ezzel létre, ahol az önzés mocsarába nyomja fejét a kék. Nevetséges élettörténetek szereplője sok-sok *kalpán* át. Ez a személy megkapja a lehetőséget, hogy visszanyerje valódi tudatát és a valódi létezését. Mi tehát a feladata? Fel kell adnia az

önző, független szerető kapcsolatait, kedvteléseit, és meg kell tanulnia szeretni Isten szeretői kapcsolatait, kedvteléseit.

Miután ezeken gondolkodtam, mélyebben megértettem, hogy mi történik velem, és megdöbentem. Azon döbentem meg, Guru Mahārāja, hogy az életem legkedvesebb személye, akivel minden pillanat egy mesébe illő szép élmény, akitől minden szó a létezés egy másik minőségéből hallható, azért jött, hogy odaadja nekem ezt a legnehezebb feladatot és segítsen azt megcsinálnom. Ha elfogadom amit ajánl, mind a feladatot, mind a segítségét, akkor megkapom a Legfelsőbb Abszolút Igazságot. A létezésem újra értelmet kaphat.

Te vagy ez a legkedvesebb személy az életemben, Guru Mahārāja. Egy közönséges szemekkel is látható, és közönséges fülekkel is hallható, köztünk járó csoda vagy. Reménysugár vagy a lekötött lelkek sötét világában. Ha te nem lennél nekünk, még belegondolni is szörnyűség, hogyan sodorna mindannyiunkat magával a *karma* áradata.

Mivel az Abszolút Igazság elérése az élet értelme, ezért te vagy, Guru Mahārāja, az én értelmes életemnek a közepe, a szíve. A szív munkájával életenergiát juttat az egész testbe. Ugyanígy az én lelki életembe te juttatod a lelki energiát.

Guru Mahārāja, köszönöm neked a feladatot, a segítséget, a lelki erőt. Viszonzásul semmim nincs, csak erőtlen kapálódzás a nagy lekötöttségben, de szívemből hiszem, hogy ez az Abszolút Igazság, és ahogy csak tudok, tovább kapálódzok.

Kérlek, mindig foglalj le engem a szolgálá-

latoddal, hogy mindig az Abszolút Igazság felé haladhassak. Mindent nagyon köszönök. Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:

Nitya-sakhī devī dāsī

Nūpura devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenési napod alkalmából!

Mostanában gyakran eszembe jut egy történet, amit gyerekkoromban hallottam először. A történet egy öregemberről szólt, aki a napfelkelte idején éppen valamelyik tengerparton sétált; miközben szomorúan látta, hogy a parton sok ezer tengeri csillag haldoklik. A tengeri csillagokat minden hajnalban kisodorta a víz a partra, s azok türelmesen várták, hogy elhagyhassák a testüket. Az öregembernek megesett a szíve rajtuk, és egyenként lehajolt mindegyikhez, és visszadobta őket a tengerbe. Egy kisfiú is szemtanúja volt a fenti jelenetnek, és megkérdezte az öregembert:

– Uram, miért dobálja vissza a tengeri csillagokat? Hiszen úgysem tudja valamenynyit megmenteni!

– Az lehet, de ennek az egynek nem mindegy – válaszolta az öregember, miközben visszadobta az egyiket.

Erről a történetről mindig te jutsz eszembe, Guru Mahārāja, ahogy egyenként dobálsz vissza az eredeti helyzetükbe a „tengeri csillagjaidat”. Vannak olyan tengeri csillagok, akik már egészen megszokták a forró homokos tengerpartot, és jól is érzik magukat; vannak a feledékeny tengeri csillagok, akik valahogy mindig visszasodródni akarnak a partra, és vannak azok, akik már nagyon haza akarnak menni. Vannak, akiket nagyobb erővel, s mások, akiket finomabban, de mindig hatalmas figyelemmel és szeretettel hajítod vissza Rādhe-Śyāma lótusz lábaihoz. Kérlek, Guru Mahārāja, hogy engem nagy erővel, és gyorsan dobjál vissza a vízbe, mert olyan „tengeri csillag” vagyok, akik nagyon feledékeny, szentimentális, folyton elbáméskodik a „tengerparton”, és már egészen megszokta a perzselő nap forróságát!

Mindig megdöbben a személyes figyelmed és gondoskodásod, amiben az utóbbi évben jócskán volt részem. Sajnos fogalmam sincs róla, hogy mit érezhettek a *gopīk*, amikor egyenként táncoltak Kṛṣṇával a *rasa*-táncban, de azt tudom, hogy milyen érzés a tanítványodnak lenni. Nem egy vagyok az ötszáz közül. Olyan érzés, amely az embert arra készíti – miközben az intenzív osztályon fekszik három belőle kilógó cső társaságában –, hogy kihúzza magát, és boldog legyen ettől a tényről, bármilyen élethelyzetben van is. Olyan érzés, ami mindenféle smink nélkül ragyogást biztosít a szemnek minden körülmények között. Köszönöm a rengeteg odafigyelést, törődést és védelmet, amit kaptam, és mindig kapok tőled. Soha

nem fogom tudni visszafizetni, de azért majd megpróbálom valahogy.

Megjelenési napod alkalmából jó egészséget, és sok-sok könnyen visszadobható „tengeri csillagot” kívánok!

Örök szolgáló:
Nūpura devī dāsī

Padyāvalī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances unto your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Gaura-Hari! All glories to Śrī Śrī Rādhe-Śyāma!

I seize this opportunity to write a few words to express my gratitude to you for making it easier for all of us that we can receive your instruction and association through the Podcasts, even though you are not personally here.

All glories to Guru Mahārāja's Podcasts!

Being in Swansea I am very fortunate to hear from you through Tarakānātha Prabhu, who is very dear to you. Sometimes in difficult times I try to remind myself to be always dependant on your mercy to be steady in devotional service.

All glories to Guru Mercy!

I always wish to be able to serve the mission and do the most wherever possible because I do not know what the future

holds—meaning bodily conditions, for example Nimāi Pandit Prabhu. I sincerely hope that Nimāi Prabhu will be better soon by your grace’s mercy.

I apologise for not being able to attend the holy name day at the Manor and obtain your *darśana* due to sickness.

You are always thinking, helping and guiding us in our lives so that we can improve our service to Śrī Śrī Rādhā and Kṛṣṇa.

I wish to be able to follow in your footsteps and always be an obedient servant.

All glories to Guru Mahārāja!

I wish you all the best on your birthday; words cannot describe the magnitude of your service to Śrīla Prabhupāda.

Always wishing to remain at the shelter of your lotus feet,

*Your servant,
Padyāvalī devī dāsī*

Bhakta Páll László

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egész eddigi életemben az önmegvalósításra törekedtem, csak rossz helyen, rossz időben tettem ezt. Az anyagi lét mocsarában elmerülve, az érzék kielégítés hamis illúziójától vezérelve, anyagi javak hajkurászásával töltöttem el az időmet. Három évtizedig vakvágányon haladtam a biztos

vesztem felé. Te voltál az, aki felnyitotta a szememet, megfogtad a kezem, és a helyes út felé próbálsz irányítani. Még nagyon messze vagyok ettől, és csak az alagutat látom a fény végén, de a te rendíthetetlen hited ad támaszt nekem, hogy ha elég keményen küzdök, akkor lehet esélyem arra, hogy egy kicsit hozzátegyek a Śrīla Prabhupāda missziójához. A te példaértékű szolgálatod mindig csodálattal tölt el, és mindig ráébreszt mennyire messze vagyok attól, hogy megérdemljem azt, hogy a szolgád legyek. Aligha hiszem, hogy ez az életem méltóvá tenne arra, hogy megközeleltselek, de te mégis adod a kegyed nekem szerencsétlen tévelygő léleknek.

*Haszontalan szolgád:
Bhakta Páll László*

Bhaktin Páll Szilvia

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Végtelen hálával és köszönettel tartozom neked és az összes *bhaktának*, amiért az indokolatlan bizalomnak és a szeretetteljes kegynek köszönhetően most én is köszöntőt mondhatok e jeles nap alkalmából. Szavakkal kifejezhetetlen, amit eddig adtál és adsz nekünk. Szeretném a hálámat, a neked végzed szolgálat minőségén keresztül kifejezni. Kérlek, add, hogy minden tettem,

szavam, gondolatom, érzésem a *bhakták*, te és Śrīla Prabhupāda vágyának megvalósulását szolgálja!

Köszönöm neked a jelenléteket, a megértést, a támogatást, az atyai gondoskodást, amit mindig álmaimon keresztül fejezel ki.

Őszinte szívvel kívánok neked minden jót és sok-sok odaadó szolgát!

*Mihaszna alattvalód:
Bhaktin Páll Szilvia*

Parama-karuṇa dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you so much for your service to Śrīla Prabhupāda and Lord Caitanya Mahāprabhu's *saṅkīrtana* mission.

You continue to show us by example how to practice Kṛṣṇa consciousness.

You are always engaged in the processes of devotional service without interruption and your determination, kindness and compassion give us strength and inspiration.

You are kindly giving us your association through your writings, podcasts, and travels and without this great effort I am sure fewer of us would be on the path back home, back to Godhead.

Everyday we think of you and give thanks to Lord Kṛṣṇa that you are with us.

We love to hear your talks about Kṛṣṇa and His pastimes and we love to hear your singing His names and glories.

We humbly aspire to follow in your footsteps and truly become humble servants of the Lord and His devotees.

All glories to your divine service.

*Your servants,
Parama-karuṇa dāsa, Kastūrī-maṅjarī devī
dāsī, Govinda-sundara, Dīna-nātha, Jīva*

Pārtha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya *saṅkīrtana*-mozgalmának!

Bár egyre többször zord szél fúj, és súlyos viharfelhők gyülekeznek odakünn, a szívemben mégis örömmünnep van, süt a nap, ha dicsőséges megjelenésedre gondolok. Nagyon hálás vagyok Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, hogy lótuszlábad menedékébe vezettek, és hogy újra és újra szolgálataimat ajánlhatom neked.

Ha egy szent *vaiṣṇava* szolgálatát végezhetjük, s ezzel újra eredeti helyzetünknek megfelelően élhetünk, olyan felbecsülhetetlen kincset kapunk, amelyről a kezdeti időszakban nem mindig vagyunk tudatosak. Létformától és tudatállapottól függően sokféle valóságot élünk meg, vagy a valóságot

sokféleképpen érzékeljük. A kor, amelyben éppen a pillanatok számoljuk, számtalan fátylat tart elénk, amelyeken a vetített képet az igazságnak hisszük. Virtuális világokat teremtünk gépeink és az elménk által, és mindegyikben igyekszünk jól érezni magunkat. Śrīla Prabhupāda elmondja, hogy az anyagi világ valóságos, de az illúzió az benne, hogy a boldogságot itt keressük. S ez még az óvatlan *vaiṣṇavāt* is megtévesztheti, nem beszélve azokról, akik örömökre sóvárogva, szándékosan tünékeny képeket kergetnek azzal a hittel, hogy ha elérik, majd élvezni fogják az ígért eredményt. Pedig az ígéret egyre szánalmasabb, csupán annyi, hogy nem lesz mindig szenvedés, a válságokból majd kilábalunk.

Māyā Devī gigantikus computere – „ámítógépe” előtt ülünk tétlenül, és helyzetünkötől függően más-más dolgot képzelünk valóságosnak. De valóság csak egy van. Az, amelyet kegyesen feltársz előttünk, s amelyben Rādhē-Śyāma a főszereplők, minden más illúzió, amellyel nincsen dolgunk, ha csak az nem, hogy minden leplet lerántunk róla, és megmutassuk az egyetlen valóságot. A legvonzóbb, a tökéletes, az Abszolút Igazságot. Úgy, ahogyan tőled kapjuk:

*tad viddhi praṇipātena
paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānam
jñāninas tattva-darśinaḥ*

Fordulj egy lelki tanítómesterhez, úgy próbáld megismerni az igazságot! Tudakozódj tőle alázatosan, és szolgálj őt! Az önmegva-

lósult lelkek képesek tudásban részesíteni téged, mert ők már látták az igazságot.

*yaj jñātoā na punar moham
evam yāsyasi pāṇḍava
yena bhūtāny aśeṣāṇi
drakṣyasi ātmany atho mayi*

Ha egy önmegvalósított lélek igazi tudásban részesít, nem esel többé ilyen illúzióba, mert e tudás révén látni fogod, hogy minden élőlény a Legfelsőbb része, vagyis az Enyémekek ők.” (*Bhagavad-gītā* 4. 34-35.)

Könyveidet olvasva értelmet nyernek a szavak, hogy te a tudás fáklyalángjával világitod meg a valóságot. Utasításaid és kedves inspirációd mindig erőt adnak, hogy folytassuk az utunkat lépteid nyomdokában.

Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara nagyon kedves, mert mindenkit visszavár, az Úr Gaurāṅga eljött, hogy utat mutasson a világnak, Śrīla Prabhupāda az Úr legkegyesebb *bhaktája*, mert mindenkinek elérhetővé tette Őt, de a te kegyed és bátorításod nélkül mi lenne velünk, tanítványaiddal, akik itt ültünk az anyagba ragadva, s akiknek elég volt, már menekülnénk, hogy szolgálhassunk.

Kedves Guru Mahārāja! Még mindig és újra azért imádkozom, hogy soha ne kerítsen hatalmába semmilyen illúzió, és a *bhakták* szolgálatán át az Egyetlen Valóság töltsse ki az életemet.

*Jelentéktelen szolgáló:
Pārtha dāsa*

Patita-pāvana dāsa és Dīnatāriṇī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenésed eme kedvező napján szeretnénk kifejezni hálánkat azért az önzetlen gondoskodásért, amit tőled kapunk az év minden napján.

Korlátlan intelligenciánk miatt felbecsülni sem tudjuk annak a lelki ajándéknak az értékét, amit neked köszönhetünk, de már az a lehetőség is, hogy Rādhe-Śyāma menedékében élhetünk, a *bhakták* társaságában, arra készítet minket, hogy nap mint nap hálát adjunk az Úrnak jó szerencsénkért. Neked köszönhetjük azt is, hogy nagyon békés, kedves, a lelki értékek iránt rendkívül fogékony gyermekek születhetnek meg a családjunkban. És az is a te érdemed, hogy a megfelelő taníttatásuk miatt sem kell már aggódnunk, hiszen a Gurukulában, amit már évekkel ezelőtt megalapítottál, mindenre kiterjedő oktatásban részesülnek. A megélhetésük pedig akár 100 életre is biztosítva van különféle szolgálatok formájában, aminek végzésével egyre szorosabbra köthetik Kṛṣṇa iránti ragaszkodásuk csomóját. Egyszerű élet, emelkedett gondolkodás. Új Vraja-dhāma ennek az ideális eszménynek a megvalósulása. Ez a hely és az itteni élet olyan csodálatos, hogy ezt mindenkinek látni kell. Mikor Narottama Pūrṇimā megszületett, elhatároztuk, hogy írunk egy blogot, ami végigkíséri a baba életét, és egy kis bepillantást ad a mi, illet-

ve az itt lakók életébe. Azóta pár hónap telt el, és a napi 2-3 látogatóból ma már 90-100 lett. Ez a növekvő érdeklődés arra enged következtetni, hogy az emberek értékelik és fokozottan kíváncsiak Krisna-völgyre, arra a csodára, ami Śrīla Prabhupāda, és az Úr Kṛṣṇa iránti szereteted parányi töredékének tükröződése.

Hadd imádkozzunk hozzád azért a kegyért, hogy az élőlények iránti jóakarated áramlásában ne jelentsünk akadályt.

Jelentéktelen szolgálid:

Patita-pāvana dāsa és Dīnatāriṇī devī dāsī

Bhaktin Pindzsulyáné Juhász Beatrix

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszöntelek téged egész családommal ezen a jeles napon. Ajándéku köszönetünket tudjuk adni. Köszönjük, hogy felépülhetett az új debreceni központ. Szorgos *bhakták* vannak itt, akik azon fáradoznak, hogy ez a központ szépen működjön.

Emlékszem, egy leckén azt kérdeztem tőled, mi a prédikálás alapja. Azt válaszoltad, hogy a példamutatás. Ezt nem tudom elfelejteni. Szeretnénk mi is példát mutatni, hogy az emberek meglássák, milyen jó dolog a Kṛṣṇa-tudatot gyakorolni, azt, hogy csak a hasznukra válik.

Ahogy Kṛṣṇa energiája áthat mindent, a te fáradtságos munkád keze nyoma itt van egész Magyarországon, így Debrecenben is, ebben a városban, ahol élünk.

Neked köszönhetjük, hogy lehetőségünk van a Kṛṣṇa-tudat gyakorlására, és gyermekeinknek is ezáltal tudjuk ezt a kincset átadni.

Köszönjük, és igyekezni fogunk szépen bemutatni a Kṛṣṇa-tudatot itt, ebben a városban is.

*Vágyva arra, hogy szolgálóddá váljak:
Bhaktin Pindzsulyáné Juhász Beatrix*

Pītavāsa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked e kedvező napon!

Elgondolkodtam helyzetemen, és rájöttem, hogy hihetetlenül szerencsés vagyok.

Tizenkét évvel ezelőtt Śrīla Prabhupāda-, te- és a *bhakták* kegyéből megkaptam a Kṛṣṇa-tudat filozófiáját. Aztán a te kegyedből tíz éve az első, és másfél éve a második avatást. Ezzel megkaptam a lelki fejlődésre a lehetőséget.

Nagyon hálás vagyok ezért neked! Tettekkel próbálok törleszteni, de ez nem túl sok.

Köszönöm!

*Érdemtelen szolgáló:
Pītavāsa dāsa*

Prabhakāra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Nagyon szerencsés vagyok, mert te vagy a lelki tanítómesterem, és az életed bármely részéről írok, mind nagyon dicsőséges. Ezért a te tanítványaidnak nem nehéz felajánlást írniuk.

Eszembe jutott az az időszak, amikor még a Máriaremetei úton volt lehetőségem közvetlen szolgálatot adni neked. Noha kis szolgálat volt, életem leglelkesebb időszakának nevezhetem. Az évek telnek, és ha azokra a pillanatokra gondolok amelyeket veled tölthettem, nagyon jó érzés fog el. Egyetlen mondatoddal rengeteg dolgot tettél helyre bennem, és tanítottál. A lelki élet mélyebb aspektusait kaptam e tanításaidon keresztül. Felbecsülhetetlen értéke van a te társaságodnak. Egy emelkedett, hiteles *bhakta* azt állította, ha tudnánk ki Śivarāma Mahārāja, milyen különleges személy, akkor állandóan törnénk magunkat, hogy őt szolgálhassuk. Nagyon szerencsés, aki téged tud szolgálni, hiszen ettől vágy ébred benne a Kṛṣṇáról való hallásra, és arra is, hogy ezt a vágyat másoknak is átadja. A *Śrīmad-Bhāgavatamban* van egy szép vers amely leírja ezt a folyamatot. Azoknak a szolgálata, akiknek szíve mentes a bűntől, nagy szolgálatot jelent, mert vágyat ébreszt Vāsudeva üzenetének hallgatására. A te személyed igazolás a *Bhāgavatam* ezen soraira. Amikor látom ezt az összefüggést a

Bhāgavatam és a *Bhāgavata* személyek között nagy erőt meríték belőle. Ha azokra az időkre gondolok, amiket a közeledben töltöttem, mindig nagy boldogságot érzek.

Ahogy halad előre a *bhakta* a lelki életben, egyre jobban látja, mennyi mindent köszönhet a lelki tanítómesterének. Te vagy a mi jószerencsénk. Az az apai gondoskodás, amiben minket részesítesz, egyedülálló. Ez megmutatkozik abban is, amilyen elismeréssel adóznak a magyar *yātrāról* más emelkedett *vaiṣṇavák*. Évről-évre mindig van új dolog, amit hallok, hogy milyen egyedülálló a magyar mozgalom. Te vagy a lelke ennek, ez mutatja a te egyedülálló helyzetedet.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani a lehetőségért, hogy itt lehetek Śrīla Prabhupāda mozgalmában, és azért is, hogy sok ügyetlenségem és lustaságom ellenére is szolgálhattalak a közeledben! Tudom, hogy mindig gondolsz a tanítványaidra és imádkozol értük, de szeretném kérni, hogy áldjal meg, hogy tudjak a te örömödre tenni!

Köszönök mindent!

*Jelentéktelen szolgáló:
Prabhakāra dāsa*

Prabhupādānuga dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnék dicsőíteni téged ezen a mindenki számára kedvező napon, melyet csodálatos megjelenésed tett különlegessé. Kérlek, adj ehhez erőt nekem.

Nemrég beszéltem egy régi ismerősömmel, akinek kérdései, és meglátásai elgondolkodtattak, és megindítottak. Ez a hölgy egy másik lelki közösségnek a tagja, de szereti a *bhaktákat* és tartja velünk a kapcsolatot. Azt kérdezte tőlem, hogy mi alapján kapják a *bhakták* a szolgálatukat, merthogy mindig látja a könyvosztókat a sarkon, akik nap mint nap lelkesen teszik a dolgukat. Mindig ugyanazokat látja, és új *bhaktákat* pedig ritkán. Beszélgettem vele erről egy kicsit, hogy be vannak osztva a helyek, és akiket látott, minden bizonnyal nagyon kitartóak, és sok kegyet kapnak a lelki tanítómesterüktől. És persze mindig vannak új *bhakták*, csak ők más helyeken osztanak. Aztán elmondtam neki, hogy a lelki tanítómester és a vezetők a *bhakta* természetének megfelelően adnak szolgálatot. Ez nagyon tetszett neki, és azt mondta, hogy bármelyik *bhaktát* látta, mindegyikük nagyon elmélyülten és jól végezte a saját szolgálatát. Aki szakács, az jól főz, aki könyvosztó, az jó benne, aki zenél, az nagyon szépen teszi, stb . . . Azt válaszoltam erre, hogy ez azért van, mert nem magukért csinálják, hanem a *guruért*. Te vagy az, Guru Mahārāja, akiért a tanítványok dolgoznak. Azért teszik ezt, mert szeretnek téged. Szeretünk téged, és azt akarjuk, hogy elégedett legyél. Sosem fogjuk tudni eléggé meghálálni azt az ajándékot, amit tőled kaptunk. Kṛṣṇa szeretetét, és szolgálatát adtad.

Köszönjük. Kérlek, add a kegyed, hogy egyszer én is jó tanítvánnyá válhassak

*Jelentéktelen szolgáló:
Prabhupādānuga dāsa*

Prāṇa-vallabha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Új Vraja-dhāmának!

Hol volt, hol nem volt, a középső bolygórendszer egyikén, a Föld nevű bolygón, a Kali-yuga elején... nagy bajba került az emberiség. Ateista és materialista nézeteink miatt egyre inkább kizsákmányoltuk a planétát, míg az anyatermészet egyre többször nyilvánította ki nemtetszését viharok, aszályok vagy épp áradások formájában. A fosszilis energiák elapadtak, a vásárláson alapuló fenntarthatatlan rendszerünk következtében pénzügyi, gazdasági válság tört ki, mely élelmiszerhiányhoz is vezetett. 60 évvel ezt megelőzően azonban kaptunk egy lehetőséget, mely benned nyilvánult meg.

Mertél nagyot álmodni és megalapítottad Krisna-völgyet az Óperenciás tengeren és az üveghegyen is túl, ott ahol a somogyi szél fúj. Nem kellett nektek 15 év, és gyönyörű Kulturális Központ és Biofarm vált az Isten háta mögötti területen. Gomba módjára szaporodtak a példamutató tanítványaid és a megvalósult projektek. Megnyilvánultak az

irányító Istenségek, Rādhe-Śyāma formában, beindult a *varnāśrama* rendszer. Mindennapi életük része lett a fenntartható fejlődés, a föld- és tehénvédelmen. Krisna-völgy biztosítja mind a mai napig az odaadó szolgálat helyszínét, az oktatást, az egészséges életmódot, a szociális gondoskodást. Turisztikai és esztétikai élményt nyújt, kulturális értékeket közvetít, az önellátó életmódot gyakorlatban mutatja meg. Itt szintézisbe kerül a vallás és a tudomány, egyetemekről, hetedhét országból is, de még az ISKCON-ból is csodájára járnak Új Vraja-dhāma dicsőségének.

S hogy a történet hogy folytatódik? Az emberiség egésze felismeri-e, hogy tévúton jár és az általad létrehozott és vezetett megoldást alkalmazza-e; nem tudom. Mindenesetre felajánlom képességeim és szolgálatom, így támogatva téged, hogy Śrīla Prabhupāda vágyát megvalósíthasd! Nem akarok az utadba állni! Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget Új Vraja-dhāmának! Köszönöm megtisztelő figyelmed! Nagyon boldog születésnapot és kitartást kívánok neked!

*Jelentéktelen szolgáló:
Prāṇa-vallabha dāsa*

Premaguru devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Engedd meg, hogy röviden köszönetet mondjak neked a rám szánt fáradságo-

dért, azért az elszánt küzdelemért, mellyel nemcsak az én összetört, és ostoba szívemet próbálsz jobb belátásra téríteni, hanem még sok mindenki másét is. Még egyvalakivel is nehéz boldogulni ha megmakacsolja magát, nemhogy több száz, avagy ki tudja rajtad kívül, mennyi lélekkel.

Mi más fűthetné eltökéltségedet mint a minden akadályt legyőző szeretet? Persze kötelességből is sokmindenre képes lehet az ember, de ahhoz, hogy sikeresen bábáskodhassék egy tönkrementnek tűnő kapcsolat újjászületésénél, több kell a pusztaszakmai tehetségen, és a kötelező találkozásokon való megjelenésen kívül. Szeretet, mi több, szerelem szükséges hozzá, olyan elhivatottság, amely nem adatik meg sokaknak, s te birtokosa vagy ennek.

Tudom, bármit is mondanék érdemeidről, kellemetlenül éreznéd magad, s rögtön visszakoznál. S ez így is van rendjén, viszont nekem meg az a kötelességem, hogy dicsőítsek, és én sem gondolhatom másként, mint te, hogy a lelki tanítómesteremnek köszönhetem ha lelki fejlődést érek el, s hogy ő különleges a számomra, hiszen elv ide vagy oda, ő személy szerint vállalta a cseppet sem könnyű, életeken át húzódozó feladatot, hogy a legjobb barátom lesz, s kihúzza a *tama-guṇa* mélyéről, hogy aztán a lelki égbe emeljen.

Persze nekem még rengeteget kell fejlődnöm ahhoz, hogy igazi tanítvány legyek, még sok címkét fogok felragasztani magamra, és sok olyan elvárásnak akarok megfelelni, amelynek nem kéne. De tudom és remélem, hogy bármikor számíthatok rád, még akkor is, ha ez fordítva egyelőre nem igaz. Tudom, minden évben elmondom,

hogy számomra ez a legmegdöbbentőbb tulajdonságod, de ha egyszer így van!

Köszönöm a lehetőséget, amit tőled kaptam, remélem még sokáig velünk maradsz.

Szolgád: Premaguru devī dāsī

Prema-moya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmával!

Az odaadó szolgálat folyamatában időről-időre komoly feladatokkal kell megbírkoznunk. Egy évvel ezelőtt váratlanul újra egy nagyobb kihívás elé kerültem. Reménykedtem, hogy ha elvállalom, akkor Śrī Kṛṣṇa fog segíteni, hogy tudjam is vinni az Átala kiszabott terheket.

Nincs semmi erőm, sem intelligenciám, s alkalmatlannak éreztem magam a feladatra.

Ráadásul olyan jelentős elvárásokkal szembesültem, mint amilyen többek között a Gurukula állami akkreditációja. Soha életemben nem csináltam ilyesmit, teljesen tapasztalatlan vagyok. Sűrűn imádkoztam, mert éreztem a teljes alkalmatlanságomat.

Néztem, hogy kihez fordulhatnék szakmai segítségért, de látszott, hogy a segítő szándékú tanácsokon kívül még mindig nem fogja senki helyettünk elvégezni a feladatokat.

A Gurukula tanári csapatából Śrī Sarovara mātājī és Karunā-sindhu mātājī segített az első

feladatok kidolgozásában a tavalyi év során.

Idén január elején azonban úgy láttam, hogy mostantól egyedül kell tovább folytatnom ezt a küzdelmet. Úgy voltam vele, hogy ha ez az elvárása Gaura Śakti Prabhunak felém, akkor akár tetszik, akár nem, meg kell próbálnom teljesítenem, ez a kötelességem.

Olyan érzésem volt, mintha egyedül kellene szembeszállnom az élet csataterén egy hatalmas ellenféllel, akivel szemben biztosan nem lesz könnyű dolgom. Valójában az elmém aggályait kellett elsőként legyőzőnem a kötelességtudat kardjával.

S ahogy belevágtam, olyan különleges dolgok történtek, amiket nem lehetett nem észrevenni.

A lengyeltóti Önkormányzathoz beadtam az alapító okiratot. Jó néhány irományt kellett volna még csatolnom, de nem egy elutasító levelet kaptam – ahogyan várni lehetett volna az anyagi világ törvényei alapján – hanem egy segítő szándékú levelet, melyben pontos felsorolások voltak arról, miket kellene pótolni. Elkezdődött a versenyfutás a kiszabott határidővel!

Időközben kiderült, hogy kell egy könyvtár, egy számítógépterem is az iskolához, s milyen csodálatos elrendezés Rādhe-Śyāmától, hogy tavaly óta már ez is készen van!

A pedagógiai program kidolgozását Govinda-mohinī mātāji évekkal ezelőtt elkezdte, s annak idején be is adta a Pedagógiai Intézetbe elbírálásra. Az a hölgy, aki akkor megírta a szakértői véleményt, mostanra már az intézmény igazgatója lett, s most is ugyanolyan kedvesen és segítőkészen viszonyult hozzánk.

Ezen jelek alapján kezdtem érzékelni, hogy Rādhe-Śyāma nagyon szeretné, ha ez a projekt sikeresen megtörténne. Habár tudom, hogy lesz még jó néhány izgalmas feladat, ami szeptemberig bizonyára elének fog toppanni, nagyon lelkes vagyok, mert érzem, ha sikerül továbbra is eszköznek lennem, akkor sikerülni fog ez a terv.

Kedves Guru Mahārāja! Elhoztad nekünk az odaadó élet élményét, kapcsolatba hoztál bennünket imádott Istenségeiddel, Śrī Śrī Rādhe-Śyāmasundarával, Govardhanalálával és Gaura-natarāja Mahāprabhuval, s ezért örökké hálásak vagyunk neked.

Megértettem, hogy ha elfogadom azokat a komoly kihívásokat, melyek a *paramparān* keresztül elém alászállnak, s megteszek minden tőlem telhetőt, akkor Rādhe-Śyāma és a lelki tanítómester kegyéből a legnehezebb dolgok is egyszerűvé válnak, és olyan különleges csodáknak lehetünk részesei, amikről addig nem is álmodhattunk.

Köszönöm neked Guru Mahārāja!

Szolgád:

Prema-moya dāsa

Premarasa dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet, all glories to your divine grace, all glories to Śrīla Prabhupāda.

I often wonder how and why I came to

distribute Śrīla Prabhupāda's books. To begin with, it certainly went against my then extremely shy nature, but there was no other choice. Then other options arose, we opened a restaurant and with that came a letter from you '... distribute books and help Tarakānātha preach..' Many more followed echoing the same instruction, conversations with you and lectures confirming my service throughout the years, distribute books, distribute books, distribute books.

Other services came but this one was always primary, why?

Why? Because you are very kind and generous. You trust a gross materialist like me with Śrīla Prabhupāda's most valuable jewel, you gave an addict the highest intoxication, you give the most unruly, troublesome child shelter and keep this reckless fool safe. Through engaging me in your spiritual master's mission, you have given me the clearest path to follow home, now I just have to walk it without, as you say, getting in the way.

Begging that you always keep me safe in the service of Śrīla Prabhupāda.

*Your servant,
Premarasa dāsa*

Priya-bhāṣiṇī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Te vagy a legalkalmasabb személy az imádatra, és méltó mindenki dicsőítésére. Makulátlan jellemű vagy és mentes az anyagi energia hatásától. Transzcendentális tulajdonságaidat nem láthatom anyagi érzékekkel, de azt igen hogy, mindig boldog Kṛṣṇa-tudatban vagy annak ellenére, hogy kívülről néha fáradtnak tűnsz, vagy betegségek gyötörnek. Alázatos mentalitással elrabolod mindenki szívét, valamint türelmesen és tisztelettudóan viszonyulsz még a legjelentéktelenebb élőlényhez is. Megvalósítottad többek között azt is, hogy a közösség érdekeit tartsd előrébb az egyéni érdekeidnél. Magaddal mindig szigorú vagy, míg másokkal elnéző és engedékeny, bár tudsz gyengéden szigorú is lenni, ami nagy boldogsággal tölti el a *bhaktákat*. Te vagy a legjobb lelki tanítómester, apa, vezető, szervező, prédikátor, író, költő, és a transzcendentális témák tudósa, *pūjārī*, mindenki jóakarója. Továbbá a *varṇāśrama* megalapítója, és Rādhē-Śyāma legszeretettebb szolgálója. Ezen a kedvező napon szeretnék teljesen, és örökre meghódolni neked, akitől megkaptam az igazi életet, és azt a sok sok szerető gondoskodást, és lelki erőt, amiből neked egyre több és több van, hiába osztod szét. Szeretném meghálálni valahogy, de úgy érzem, hogy örökre az adósod vagyok.

*Jelentéktelen szolgáló:
Priya-bhāṣiṇī devī dāsī*

Punyaśloka dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A *vyāsa-pūjā* felajánlás írásakor mindig azzal a problémával küzdök, hogy összeszedjem a gondolataim, mi is az a rengeteg dolog, amit neked köszönhetek. A Kṛṣṇa-tudat pár évnyi gyakorlása után az emberben egyre inkább csökken a Kali-yuga nyomása, az avatással pedig a lelki tanítómester átvállalja a tanítvány múltbéli bűnös cselekedeteinek visszahatásait. Ilyenkor – ha valaki nem elég óvatos –, sok esetben kezd újra vonzóvá válni az anyagi világ. Milyen sok lehetőség is van odakint az „élvezetre”! Azonban még ha van is odakint valamifajta picike boldogság, az csak átmeneti, és a vége biztosan szenvedéssel teli lesz. És persze össze sem lehet hasonlítani azzal, amit az ember akkor tapasztal, ha gyakorolja a Kṛṣṇa-tudatot, és egy olyan szent helyen él, mint Új Vraja-dhāma. Jómagam ezen szerencsések közé tartozom, bár a szolgálatomból kifolyólag többet vagyok távol mint itthon. Nem kívánom senkinek, hogy megtapasztalja, milyen is folyton távol lenni az otthonától, és a családjától, azoktól, akiket szeret. Én már több mint hetedik éve csinálom ezt, a felajánlást pedig ismét csak egy lakókocsiban írom, Európa egyik közeli országában.

A Prabhupāda maraton végén írtál egy üzenetet, melyben lakókocsis élményeidről meséltél. Ez a szívemig hatolt. Úgy éreztem, hogy talán van esélyem arra, hogy egy picit

két is elégedetté tudjalak tenni, ami által kis haszontalan életem végre értelmet nyerne. Lehet azonban, hogy ez a kis távollét és elkülönülés jár egy kis fájdalommal, de mi ez ahhoz képest, amit akkor tapasztalnék, ha nem találkoztam volna veled és a *bhaktákkal*, s kint kóborolnék valahol a nagyvilágban. Másrészt pedig az a jutalom, amit ezért az erőfeszítésünkért fogunk kapni, felülmúlja majd minden elképzelésünket – mondja Śrīla Prabhupāda. Ezt azonban még elég nehéz látni, és érezni sem mindig olyan könnyű. Ilyenkor lótu-szlábadon meditálva, leckéidet hallgatva találok csak enyhülést, egy kis megnyugvást.

Erőltetett szavak helyett szeretném – próbálok – a tetteimmel, a szolgálatommal kifejezni azt, hogy milyen hálás is vagyok neked mindenért. Köszönöm Guru Mahārāja.

Szolgád:

Punyaśloka dāsa

Pūrṇa-tattva dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótu-szlábadnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Arról szeretnék írni neked felajánlásomban, hogy számomra mit is jelentenek a szavaid, hiszen a lelki tanítómester szavai a tanítvány számára a legfontosabb útmutatást adják az életéhez. Az általa kimondott

hangvibráció meg tudja változtatni a feltételekhez kötött lélek szívét és útbaigazításként visszaviszi Kṛṣṇához. Egyetlen feltétele van ennek, hogy a tanítványnak őszintén kell hallania ezt a hangvibrációt, és hűen, eltérés nélkül követnie kell azt. Ekkor sikeressé válik a kapcsolat a lelki tanítómester és a tanítvány között, vagyis a lelki tanítómester szavai a lelki világ kapuit nyithatják meg egy őszinte tanítvány előtt.

Az egyik Rādhāṣṭamīn tartott leckéden arról beszéltél, hogy Śrīla Prabhupāda két titkot árult el a tanítványinak, amit ha mindig a szemük előtt tartanak, akkor sikeressé válnak a lelki életben. Az egyik, hogy mindig prédikálniuk kell, és a másik, hogy egy tanítványnak korlátlan hite kell hogy legyen lelki tanítómestere szavaiban. Ez a két dolog garantálni fogja számukra, hogy még ebben az életben elérik a tiszta odaadó szolgálatot, megtanulják szeretettel szolgálni Kṛṣṇát és a *vaiṣṇavákat*.

Leckéidet hallgatva mindig eszembe jut ez a két titok. Amikor nehézségeimmel kell szembenéznem, akkor azt próbálom vizsgálni magamban, hogy a hitem mennyire erős a tanításaidban. Elég töretlen-e, és a tőled hallott lelki információknak mennyire tudom abban a pillanatban alá rendelni magam. Reggelenként énekeljük, hogy a lelki tanítómester szavait eggyé kell tennünk a szívünkkel, és nem szabad semmi más vágyunknak helyet adni, ami eltérít a lelki fejlődéstől. Ha őszinte próbálok lenni magamhoz szavaid követését illetően, akkor azt látom, hogy igazából, ha csak egyetlen egy leckédet is teljes mértékben tudnám követni és

megvalósítani, akkor már rég sikeres lennék a lelki életben.

Amikor a Kṛṣṇa-tudatot kezdtem, akkor nagyon nehezen ment a lelki élet, nem mintha most jobb lenne a helyzet, de azért valahogy mégis itt vagyok. Reménytelennek láttam a helyzetem, mert nem igazán értettem, hogy amit olvasok a könyvekből, és amit hallok a *bhaktáktól*, azt hogyan fog a gyakorlatban megvalósulni, vagy akár miként tudom majd a szabályokat tartani életem végéig. Arra vágytam, hogy *bhakta* lehessek, de a remény erre nagyon halovány volt. Tudtam, hogy a Kṛṣṇa-tudattal nincs probléma, a folyamat tökéletes, de ahogy akkor láttam magam nem értettem, hogyan fogja a folyamat megváltoztatni az életem, és a nehézségeim súlya alól, hogyan fogok felszabadulni.

Aztán 1996-ben elkezdtem a kötőerőről szóló lecke sorozatodat hallgatni, és onnantól fogva az életem 180 fokot fordult. Nagy hatást gyakorolt rám ez a kurzusod. Ahogy hallgattam, jegyzeteltem tanultam, és próbáltam az ott hallottakat gyakorolni, éreztem, hogy a nehézségeim enyhülni kezdenek. Ráadásul kegyedből kint lehettem a Śrīla Prabhupāda centenáriumi zarándoklapon, ahol a *Manah-śikṣāt* tanítottad és rengeteg *kīrtanát* is tartottál, ami csak úgy húzott magával a lelki életben. Ezeknek köszönhetően más tudattal és lelki céllal tértem akkor vissza Indiából. Egyre többet hallgatva leckéidet, hitem erősebbé vált és éreztem, hogy az a vágyam, hogy *bhakta* lehessek, valóra válhat. A Kṛṣṇa-tudat általad vált világossá számomra, szavaid és megvalósításaid

gyógyírként hatottak. Egy idő után már tudtam, hogy téged szeretnélek elfogadni lelki tanítómesteremnek, és reménykedtem abban, hogy elfogadsz tanítványodnak.

A mai napig az a megvalósításom, ahogy te magyarázod el a Kṛṣṇa-tudat csínját-bínját, más számomra úgy nem tudja, mert a szavaidon keresztül tudom a legjobban megérteni Śrīla Prabhupāda tanításait. A Kṛṣṇa-tudat filozófiája, gyakorlata és kultúrája számomra érthetőbbé és gyakorlata inspirálóbbá vált a veled való első találkozásom óta. A podcaston lelhető leckéiddel és mérhetetlen odaadással írt könyveiddel mindig lehetőséget adsz a társulásra, így adva kegyed mindenki számára.

Kedves Guru Mahārāja! Az egyik lelkében arról beszéltél, hogy nem minden tanítványnak van lehetősége arra, hogy személyesen – *vapu* – szolgálja lelki tanítómesterét. Azt hangsúlyoztad, hogy a lelki tanítómester szavait – *vāṇī* – követni egy szempontból sokkal fontosabb, mert abból fog megnyilvánulni a személyes szolgálat. Bízom abban, ha a szavaidat hittel és őszintén a szívembe zárom, akkor egyszer megkapom annak áldásait. Ezen a napon azért az áldásért és erőért imádkozom hozzád, hogy minden körülmények között hű tudjak maradni tanításaidhoz, és képes legyek követni és szolgálni azokat, akiknek töretlen hite van a szavaidban.

Szolgád:
Pūrṇa-tattva dāsa

Puruṣa-śukta dāsa

Dear Śivarāma Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

Bhakti is a property of a *bhakta*. More specifically, pure *bhakti* is a property of a pure *bhakta*. A pure *bhakta* has every right to bestow pure *bhakti* upon a aspiring—and also eligible—*sādhaka*.

It is often said that by the mercy of guru and Gaurāṅga, everything is possible. „Such a fallen soul like me can be elevated to the platform of pure love of Godhead, simply by the causeless mercy of *guru* and Gaurāṅga.” Yes, this is true.

I’m amazed by seeing the number of instructions and explanations in the topic of the proper execution of *sādhana-bhakti*, what we can find in the *vaiṣṇava* literature. It seems that the *ācāryas* are emphasizing this so much—beginning with Rūpa Gosvāmi’s *Upadeśāmṛta* and even up to your *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*.

It is clear what should be done. It is clear that the strength to do the needful is coming from our regular practice of *sādhana-bhakti*—mainly from the association of devotees and the chanting of the holy name. And it is also clear that without the mercy of the spiritual master, nothing can be accomplished while we are travelling in our long way back home, back to Godhead. As you said to me two years ago: by *sādhana* one can reach even the level of *aṣakti*, but after that there will be a wall.

On the other side of the wall there is Bhakti Devī. The *sādhaka* may cry out an entire ocean of tears of longing in order to wash away that wall. But then from the other side the spiritual master just opens a door. „Leave that wall and that ocean, now you can enter.”

Such devotees are the only hope in this terrible material existence. And you are one of them.

„...Oh, my thoughts and desires, please reject all other aspirations, and just worship this abode of Vṛndāvana. Even if you cannot now taste the sweet nectar of the ocean Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa’s pastimes, please do not give up longing to taste it...”

*Your servant,
Puruṣa-śukta dāsa*

Puruṣottama dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obiecanses all glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this wonderful day of your celebration of your *vyāsa-pūjā*.

This year has been a struggle for me, many problems have been encountered and some have been dealt with where others are still there. As disciples we often think that you are too busy to think about us, but you do.

You have shown a keen interest in me and have asked to talk about my situation as you

do care about us all. You have so many disciples now compared to when I got initiated 16 years ago , and I think of all the lost opportunities I had to spend some time with you to develop our relationship. But I must admit I held off, due to my own lack of surrender that I apologise for. You are always keen for devotees to develop their relationships with you as we all must learn about Kṛṣṇa and how to surrender to him better, and the only way to do that is through the spiritual master. Older now I am creeping towards 40, a little wiser in my devotional service, two children, a wife and all the baggage that comes along with it. However you are there still strong in your faith in Kṛṣṇa, chanting with enthusiasm, dancing for hours, joyful at the lotus feet of Rādhē Śyāma.

Recently I have seen how Kṛṣṇa rewards those who endeavour to help him. I have seen it many times when doing book distribution. He sends people along who need a book, or to give a donation or receive a small fraction of association. I have over the years experienced this – not more recently. It was Saturday, it had been snowing for two days and it finally stopped, however it had not begun to melt, and the streets in Northampton were full of compressed snow that had been turned into ice. The materialistic shopper always goes out to shop even in all kinds of weather so why cant I. I did not want to go—it was very cold, but I chose to. When I tried to stop people they where shuffling along trying not to slip. So I thought to myself that I will go out stop a few people and see how I get on. The first lady I stopped I

sold a book to, told her what we do and she gave me £ 20.00, and as she walked away I knew that that was Kṛṣṇa rewarding my endeavour. The longer you do book distribution the wow factor as I call it becomes more of a yes I know that you (Kṛṣṇa) are there, and by my endeavour you are rewarding me. There are many more stories of need for money for a certain thing, I have found many £10.00 on the floor right by my feet when I needed them. Once I walked past a cash machine it made the noise it does when money comes out, and out popped a £ 10.00 note, there was no one around so I calmly walked up and took it out and added it to my collection.

Now my parents live here under the shelter of Rādhā-Śyāma, living out their final years under their lotus feet, and under your guidance.

Thank you for being there for all of us in times of our need. I hope and pray on this day that I can make you proud by my efforts.

*Your servant,
Puruṣottama dāsa*

Puṣkarīṇī devī dāsī

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

Gaura-pūrṇīmākor írom ezeket a sorokat

neked, az Úr Caitanya megjelenésének legkedvezőbb ünnepén. Mint minden évben, most sem találok azokat a szavakat, melyeket megfelelőnek érzek. Kérlek, bocsásd meg, hogy még mindig nem tudlak személyed nagyságához illően köszönteni téged.

Śrī Caitanya Mahāprabhu azért jelent meg, hogy a Kali-kor feltételekhez kötött lelkeit visszahívja Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara örök kedvteléseinek színhelyére, a mindig üde és csodásan pompázó Vraja-dhāmába. Azon gondolkodtam, hogy bizonyára nem véletlen, hogy nem sokkal az Úr megnyilvánulása után jelentél meg ebben a világban.

Locana Dāsa Ṭhākura egy szép dalában (melyet Mādhavānanda prabhu tanított meg nekünk) azt éneklé, hogy *ke jābi ke jābi bhāi bhava sindhu-pāra*. „Ó, testvérek, ki visz át, ki visz át, ki visz át a születés és halál óceánján?” Aztán rögtön meg is válaszolja: *dhanya kali-yugera caitanya-avatāra*. Ez egy különleges, gazdag Kali-kor, mert megjelent Śrī Caitanya Mahāprabhu. Az Úr mindenkinek adja a kegyét: *āmāra gaurāṅgera ghate adāna-kheya vāya, jada andha ātura avadhi pāra haya*. Az én Gaurāṅgám kikötőjénél áll egy ingyen csónak. Bárki jöhet, minden vak, béna és nyomorult ember és így könnyen átkelhetnek az óceánon. *Hari-nāma naukākhāni śrī guru-khāndāri*: a csónak nem más, mint Hari szent neve, a kapitány pedig Śrī Gurudeva. Azt is elmondja Locana Dāsa Ṭhākura, hogy mi hajtja a hajót: *saṅkīrtana koroyāla dubāhu pasāri*: a *bhakták* éneklés közben égbe tartott karjai az evezők, melyek a csónakot előreviszik.

Tanítványi láncolatunk lelki tanítómes-tereinek, és főleg Śrīla Prabhupāda mérhe-

tetlen együttérzéséből és erőfeszítéseinek köszönhetően ma Śrī Caitanya Mahāprabhu hajója kibővült egy egész hajóflottára. Ennek a flottának sok kapitánya van, kezdve az Úr Nityānandával és Haridāsa Ṭhākurával az élen, a *gosvāmikat* és *guru-paramparānk* tagjait is beleértve. Nehéz ezt bátran kijelenteni, hiszen mindannyian nagyon fontosak, sőt nélkülözhetetlenek, de számunkra az egyik legfontosabb Śrīla Prabhupāda, aki hajók százait és ezreit bocsátotta útjára. Az egyik csodálatos és világhírű hajó a tiéd, Guru Mahārāja. Messze földön híres arról, hogy milyen jól szervezett itt az élet, milyen magasak itt a sztenderdek és milyen sok fuldoklót mentett már ki a születés és halál végtelen óceánjából. Már a kapitány nevének említése is különös hatással van a *vaiṣṇavák* szívére. (Tavaly amikor Māyāpurában voltunk, csak azért engedtek fel néhányunkat Śrī Pañca-tattva oltárára, és nézni a reggeli *pūjāt* és öltöztetést, mert Śrīla Guru Mahārāja tanítványai vagyunk.) A kapitány, Śrīla Guru Mahārāja együttérzése, kedvessége, személyessége, elkötelezettsége a *saṅkīrtana*-misszió iránt, páratlan egyénisége, tudásának és bölcsességének mélysége, csodálatos odaadása Śrī Śrī Rādhā-Syāmasundara iránt, magával ragadó *bhajanái* és írásai, kifinomultsága, mindenkit inspiráló személye és jó tulajdonságainak végtelen sora az egész világon ismert. Tiszte szíved, szereteted és tekintélyed az egész ISKCON-világban nevezetes. Az a tény pedig, hogy megnyilvánítod Vraja-dhāmát könyveidben és a valóságban, egyedülálló.

Nagyon szerencsésnek érzem magam,

hogy abban a kiváltságban részesítettél, hogy elfogadtál tanítványodul.

Locana Dāsa Ṭhākura azt éneкли: *saba jīva haila pāra premera vatase*, a *prema* kedvező szere segítségével minden lélek átszelheti ezt az óceánt. Lelki tanítómestereink istenszeretete tehát az az erő, mely végső soron megment bennünket. És az együttérzésük, hogy megakarnak bennünket menteni. Mi már itt vagyunk a te hajódban, Guru Mahārāja, mi már meg vagyunk mentve. Kötelességünk a terheidben osztozni veled, szolgálni lótusz lábaidat és a missziódat.

Nap mint nap az istentestvéreimet látva tapasztalom, hogy sokan milyen szép, értékes szolgálattal járulnak hozzá a missziódhoz, és segítenek neked minél több fuldoklót kimenteni az óceánból. Nyilvánvaló, hogy ez számodra a legfontosabb, ezért jelentél meg, ez az, ami örömet szerez neked és ez az, ami a leginkább méltó felajánlás lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának.

A szerző a dal végén bánkódik: *padiya rohila locana apanara dose*, egyedül Locana olyan szerencsétlen, hogy saját hibái miatt itt maradt. Egy kicsit együtt érzek Locana Dāsa Ṭhākurával. Én is olyan sok kegyet kapok nap nap után, de teli vagyok *anarthákkal* és rossz természetem miatt nem tudok fejlődni a lelki életben. Sokszor az útjában állok a missziódnak vagy nem megfelelően szolgálom azt. Nem vagyok méltó tanítványod, még mindig nem szolgáltam rá a kegyedre. Azt hiszem, ha így folytatom, sajnos soha nem is fogok. Próbálkozom, de minden törekvésemet hiba fedi be.

Köszönöm neked, hogy eljöttél értünk,

értem az egyre erősebben degradálódó Kalikor gyermekeiért és annyi áldozatot vállalsz. Biztos vagyok benne, hogy nem ismerjük valójában, mennyi szenvedésen és nehézségen kell keresztül menned. Sohasem fogjuk tudni mindezt meghálálni neked. Egyedül a teljes meghódulásra és szép szolgálatra való őszinte törekvésünkkel törleszthetünk valamit adósságunkból feléd.

Köszönöm, hogy itt lehetek és részt vehetek az Úr Caitanya *saṅkīrtana*-mozgalmában. Tudom, ez nemcsak hogy páratlan mozgalom, de az egyetlen olyan tevékenység, melynek valódi értelme van. Remélem, egyszer sikerül majd legalább egy parányi részt törlesztenem neked adósságomból. Akkor az életemet sikeresnek könyvelhetem majd el.

Sok boldog születésnapot!

Śrīla Guru Mahārāja *ki jaya!*

Érdemtelen szolgáló:
Puṣkariṇī devī dāsī

Puṣpagopāla devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, Śrīla Prabhupādának és neked, isteni megjelenésed alkalmából.

*yānra citte kṛṣṇa-premā karaye udaya
tānra vākya, kriyā, mudrā vijñeha nā bujhaya*

„Még a legműveltebb ember sem képes megérteni annak a szavait, cselekedeteit és jellemzőit, aki az istenszeretet síkján áll.”
(Cc. M. 23.39)

Mégis, a tanítványnak kötelessége dicsőítenie a lelki tanítómestere szavait, cselekedeteit és jellemzőit. Annak ellenére, hogy nincs meg ehhez a feladathoz a megfelelő képesítése. Ugyanúgy, mit egy kisgyerek, aki magasztalja a szüleit, de nincs még tisztában a szülei képességeivel és nagyságával.

A *Caitanya-caritāmṛtā*ban egy nagyon szép idézetet olvashatunk azokról a tiszta *vaiṣṇavákról*, akik elmerülnek az Úr Caitanya Mahāprabhu missziójának terjesztésében.

*nānā-bhāvera bhakta-jana,
haṁsa-cakravāka-gaṇa,
yāte sabe' karena vihāra
kṛṣṇa-keli sumṛṇāla,
yāhā pāi sarva-kāla,
bhakta-haṁsa karaye āhāra*

*ei amṛta anukṣaṇa,
sādhu mahānta-megha-gaṇa,
viśvodyāne kare variṣaṇa
tāte phale amṛta-phala,
bhakta khāya nirantara,
tāra śeṣe jīye jaḡa-jana*

*caitanya-līlā – amṛta-pūra,
kṛṣṇa-līlā – sukarpūra,
duhe mili' haya sumādhurya
sādhu-guru-prasāde, tāhā yei āsvāde,
sei jāne mād'hurya-prācurya*

„A *bhakták*, akik kapcsolatban állnak Kṛṣṇá-

val, olyanok, mint a hattyúk és a *cakravāka* madarak, akik e lótoszvirág-erdőben játszadoznak. E lótoszvirágok rügyei nem mások, mint Kṛṣṇa kedvtelése, és a hattyúhoz hasonlatos *bhakták* számára a táplálékot jelentik. Az Úr Śrī Kṛṣṇa örökké transzcendentális kedvteléseibe merül, ezért a *bhakták* Śrī Caitanya Mahāprabhu nyomdokait követve szüntelenül csipegethetik e lótoszrügyeket, hiszen ezek az Úr kedvtelése.”

„A *bhakták*, akik Śrī Caitanya Mahāprabhu lótoszvirágánál kerestek menedéket, vállalják a felelősséget, hogy az egész világot eláraszszák a nektári odaadó szolgálattal. Olyanok ők, mint a felhők, melyek esővel öntözik a földet, aaz Isten iránti szeretet gyümölcsét táplálja ebben a világban. A *bhakták* szívük teljes meglegedéséig eszik e gyümölcsöt. Amit meghagynak, azt az egyszerű emberek fogyasztják el, s így boldogságban élnek.”

„Śrī Caitanya Mahāprabhu kedvtelése teli vannak nektárral, az Úr Kṛṣṇa kedvtelése pedig olyanok, akár a kámfor. Amikor összekeverjük őket, ízük hihetetlenül édes lesz. A tiszta *bhakták* kegyéből bárki, aki megkóstolja e keveréket, megértheti ennek az édes íznek a mélységeit.” (Cc. M. 25. 274; 276; 277)

Guru Mahārāja, te nagyon kegyesen elvállaltad azt a felelősséget, hogy terjesztetted a nektári odaadó szolgálattal az Úr Caitanya Mahāprabhu és Śrīla Prabhupāda nyomdokait követve. Áldozatod, erőfeszítésed és végtelen türelmed révén a magyar *yātrā* évről-évre egyre dinamikusabban fejlődik, a bimbóból gyönyörű virággá fakadt. Hálásak vagyunk ezért az ajándékért, amit tőled kap-

tunk, hiszen te ismertettél meg bennünket az Úr Caitanya határtalan kegyével. Erről a határtalan kegyről Prabhodānanda Sarasvatī Ṭhākura így ír:

*premā-nāmādbhutārthaḥ śravaṇa-patha-gataḥ
kasya nāmnām mahimnaḥ ko vettā kasya
vṛndāvana-vipina-mahā mādhurīṣu praveśuḥ
ko va jānāti rādhām parama-rasa-camatkāra-
mādhurya-sīmām ekaś caitanya-candraḥ
parama-karuṇayā sarvam āviścakāra*

„Ki hallott ezelőtt az emberi élet legfőbb céljáról, a *premáról*? Ki ismerte a Hari név dicsőségét? Ki tudta megízlelni Vṛndāvana édes természetét? Ki tudott a legfelsőbb energiáról, Rādhikáról, a csodálatos *mādhurya-rasa* tökéletes megtestesítőjéről? Óh, testvérem! Senki e világon nem hallott ezekről mindaddig, amíg a végtelenül kegyes Úr, Śrī Caitanya föl nem fedte s meg nem tanította mindezt a feltételekhez kötött lelkeknek. (Cc. 130 – idézet *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* 722. old.)

És amíg Śrīla Prabhupāda el nem terjesztette a Kali kor nyugati emberei számára ezt a transzcendentális tudást. És amíg te, Guru Mahārāja el nem jöttél Magyarországra és át nem adtad Śrīla Prabhupāda üzenetét, eddig hol és kitől hallhattunk volna ezekről a csodálatos, transzcendentális dologról.

Köszönjük neked, Guru Mahārāja és azoknak a *bhaktáknak* is, akik segítik a miszsiód beteljesülését.

*Jelentéktelen szolgálád:
Puṣpagopāla devī dāsī*

Puṣpavāna devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni megjelenésednek!

Egy újabb év egy újabb lehetőség arra, hogy dicsőítsünk téged mindazért a sok erőfeszítésért odaadásodért, szeretetedért és törődésedért amit értünk teszel.

Guru Mahārāja, te egy *vaiṣṇava*, szent *paramahansa*, egy önmegvalósított személy vagy. Megvalósítottad mindazt a lehetőséget, amit az emberi létforma ad a lelki tökéletesség elérésére. Életed Kṛṣṇa szolgálatáról, odaadásról és szeretetéről szól. Nem ismersz fáradságot, mindig készen állsz arra, hogy szolgálj Kṛṣṇát és a *vaiṣṇavákat*, akik az Úr szolgálatában vannak elmerülve, és még azokat is, akik csak egy picit érdeklődést mutatnak a Kṛṣṇa-tudat iránt. Nagyon könyörületes vagy hozzánk, elesett és feltételekhez kötött élőlényekhez. Én most azért imádkozom hozzád, hogy ugyan a születéssel megkaptam a lehetőséget, amit az emberi létforma ad, a lelki tökéletességhez vezető utat, a *bhakták* társaságát és a szent nevet, de ostobaságom miatt az életem nagy részét haszontalan dolgokra fecséreltem. Elkápráztatott az anyagi világ gyönyöre és nehézsége.

Nagy erőfeszítéssel és kemény munkával próbáltam élvezni mindazt, amit az anyagi világ lehetőségként ad, de csak szenvedést és fájdalmat tapasztaltam minimális boldogsággal. Minden olyan dolog, amiért keményen küzdöttem, dolgoztam, egy perc alatt

vált semmissé. Meg kellett tapasztalnom sok ragaszkodásom kezdetét és végét. Mindezt nagyon sok nehézséget és fájdalmat okozott. Ezért most újra imádkozom hozzád, hogy Kṛṣṇa iránti szereteted, odaadásod, szolgálatkészséged és elhivatottságod egy cseppjét megkapjam, amely megtisztítja a szív tükrét és véget vet az anyagi lét tüze által okozott gyötrelmeknek. Kérlek immár sokadszorra is, hogy add a kegyed, hogy indokolatlan kegyed el tudjam fogadni, hogy megértsem a helyzetem, és egy jó eszköz lehessenek Kṛṣṇa és a *vaiṣṇavák* szolgálatában.

*Jelentéktelen szolgáló:
Puṣpavāna devī dāsī*

Rāmacandra

Dear Śivarāma Mahārāja,

I love you. Happy birthday. A big 'Hare Kṛṣṇa.' I would love to come for your 60th birthday. I love you because you sing lots of long *kīrtanas*. I love it when you sing in the *kīrtana* and you roar. Thank you for letting us come to New Vraja-dhāma. Thank you for letting us see your wonderful deities. Thank you for letting us come to your cottage. I love it. Thank you for coming to see me at Kṛṣṇa-Avanti. Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare, Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare

*Your servant,
Rāmacandra (aged 5years)*

Rādhā-kānta dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenési napod alkalmából!

Az elmúlt esztendőben nagyon sok minden történt a világban. Mindenképpen egy átalakulási folyamat indult el mind társadalmi, mind gazdasági téren. Vannak, akik ezt úgy látják, hogy válság van. Az olyan emelkedett *vaiṣṇavák*, mint te, szintén válságos helyzetben látják a feltételekhez között élőlényeket. Ez nem egy anyagi, hanem egy lelki válság. Az anyagi világban mindenki szenved amiatt, hogy lelki létük válságos helyzetbe került. A tiszta *bhakták* az élőlények szenvedését látva megpróbálnak segíteni nekik ebben a reménytelen helyzetben.

Az országok kormányainak van egy válságkezelő elméletük, ami vagy működik, vagy pedig újabb és újabb elméleketek gyártanak, ami szintén idővel kudarcra van ítélve.

Az Úr tiszta *bhaktáinak* is van egy válságkezelő programja, ami az Istenség Legfelsőbb Személyisége utasításainak a követése, kedvteléseinek hallgatása és szent neveinek éneklése. Ez a program a történelem folyamán eddig mindig hatásosan kezelte az élőlények válságos helyzetét.

*anarthopaśamaṁ sākṣād
bhakti-yogam adhokṣaje
lokasyājānato vidvāṁś
cakre sātvaata-saṁhitām*

Az élőlény anyagi szenvedéseit, amelyek nemkívánatosak számára, közvetlenül enyhíteni lehet az odaadó szolgálat összekapcsoló folyamatával. Az emberek nagy része azonban nem tudja ezt, ezért a bölcs Vyāsadeva összeállította ezt a védikus írást, amely a Legfelsőbb Igazsággal van kapcsolatban.

Ahogy Śrīla Vyāsadeva az élőlények száználmas helyzetét látva leírta a *Śrīmad-Bhāgavatamot*, úgy te is az élőlények iránti együttérzések miatt tanítod nekünk a *Bhāgavatam* üzenetét. Emellett a Kṛṣṇa Vṛndāvanában sorozatban szintén az Úr kedvteléseinek nektáresőjével öntözöd a feltételekhez kötött élőlények *grāmya-kathāhoz* vonzódó elméjét. Ezek a kedvtelések hallgatása és elbeszélése kioldja az anyagi lét lángoló tüzet.

*śṛṇvatām sva-kathāḥ kṛṣṇaḥ
puṇya-śravaṇa-kīrtanaḥ
hṛdy antaḥ stho hy abhadrāṇi
vidhunoti suhṛt satām*

Śrī Kṛṣṇa, az Istenség Személyisége, aki Paramātmā [a Felsőlélek] mindenki szívében, s aki az őszinte *bhakta* jótevője, megtisztítja az anyagi élvezet utáni vágytól annak a *bhaktának* a szívét, akiben felébredt a vágy arra, hogy hallja az Ó üzenetét, melynek megfelelő hallgatása és elmondása már önmagában jámbor tett.

Śrī Caitanya Mahāprabhu vágyából Śrī Rūpa és Śrī Sanātana Gosvāmī Vṛndāvanában feltárta az Úr kedvteléseinek helyszíneit, hogy akik anyagi látással rendelkeznek, ők is részesülhessenek ezeknek a szent helyeknek

az áldásaiból. Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara vágyából te is megnyilvánítottad nekünk itt Új Vraja-dhāmában az Isteni Pár kedvteléseinek helyszíneit, hogy itt is megkaphassuk ezeknek a szent helyeknek az áldásait.

Köszönöm, hogy ezekkel a „lelki válságkezelő” programjaiddal enyhítetted az anyagi lét lángoló tüzeiben égő lelkemet. Bár ezt az adóságot nem tudom visszafizetni neked, kérek, fogadd el erőtlén törekvéseimet, hogy segítsen Śrīla Prabhupādának végzett szolgálataidat.

*Jelentéktelen szolgálád:
Rādhā-kānta dāsa*

Rādhā-kunḍa devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Este 7 óra múlt. A könyvtárban vagyok – ez is most a szolgálatom – és a gondolataim az álmom körül járnak. Röviden írtam is neked róla. Śrīla Prabhupādával álmodtam. Az álom ez volt:

Prasādamot osztottam és Prabhupāda – pihenő pózban – ott volt. Egyszer csak megszólalt: „Jaj, de fáj a lábam!” Én odaszaladtam hozzá és azt mondtam: „Majd én megmasszírozom!” Śrīla Prabhupāda így szólt: „Az nagyon jó!” És nevetett. Elrohantam valami olajért, de mire visszaértem,

Prabhupāda már nem volt ott. Csalódott voltam, de mondták, hogy jött egy küldöttség és Prabhupāda tervekkel és tervrajzokkal a kezében elment, mert a szolgálata szólította. Álmomban úgy gondolkoztam: „Hát igen! Śrīla Prabhupāda minden testi kényelmetlenséget hátra hagy, ha a szolgálata szólítja”. És olyan mély szeretetet éreztem iránta. Eddig az álom. Amkor megírtam neked, Guru Mahārāja, ezt válaszoltad: „Ez szép, Prabhupāda nagyon kedves hozzánk.”

De ezt az álmot akár veled is álmodhattam volna. Itt nem arra gondolok, hogy megmasszíroznám a lábadat, erre még álmomban sem gondolhatok, hanem hogy annyi testi kényelmetlenség, betegség sem tud eltántorítani attól, hogy a nap 24 órájában tedd a szolgálodat, a kemény szolgálodat.

Ezt tanultad lelki tanítómesteredtől, Śrīla Prabhupādától, és ezt tanítod nekünk is. De ezt nem lehet csak tanulni. Ehhez kell az a szeretet, ami áthatja az egész lényedet. Mi beszélünk szeretetről. Beszélünk. Te gyakorlod, adod, megmutatod. Nekem még nincs a birtokomba ez a szeretet. De adod és én veszem, a te adód millió és millió kwattos, az én vevőkészülékem 1,5 voltos. De éltet a remény, hogy egyszer a szívem vevőkészüléke arányos lesz az adóddal. Most még csak bizserget a lelki szeretet árama, de egyszer remélem rázni fog. Felrázni. A tudatlanságomból, ostobaságomból. És akkor minden egyszeriben egyértelművé válik, és ténylegesen megvalósítom hogy szolgál vagyok. Akinek az a legnagyobb gyönyörűsége hogy szolgálhat téged, Śrīla Prabhupādát, Rādhē-Śyāmát, a *bhaktákat* és mindenkit itt, Új Vraja-dhāmában.

Egyszer volt egy nagyon megdöbbenő felismerésem: hogy az életemben senki soha nem szeretett engem. Csak te. Mert te, Guru Mahārāja a lelkemet szereted, és figyelve, tanítva, néha megszidva vagy az igaz jóakárom. Csak az én érdekemben, hogy visszatérhessek lelki otthonomba olyan tisztán, ahogy egyszer valamikor már ott voltam. A te szereteted csak az igazi. Az érdek nélküli. Nehéz fába vágta a fejszéd Guru Mahārāja, ha rólam van szó. De a szereteted minden akadályt legyőz és ez az én egyetlen reményem. A te kegyedből, ami egyenlő a szeretetteddel.

A hála érzéseivel mondok köszönetet neked a Kṛṣṇa-tudatban eltöltött 20 évemért és mindenért, a szeretettedért.

*Ostoba szolgáló:
Rādhā-kunḍa devī dāsī*

Rādhā-nāma devī dāsī

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

*om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena
tasmai śrī-gurave namaḥ*

A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.

Minden év egy új megvalósítás a számomra a guru-tanítvány kapcsolatban. S

persze egy hitpróba is, hiszen a guruban való hitem sokszor megvizsgálhatik.

A tavalyi év eleje nekem igen nehéz volt. Nehéz, mert szembesültem egy csomó kedvezőtlen tulajdonságommal, melyet a beszélgetésünkön mondtál el nekem. Nem volt egó építő helyzet, s tudtam, hogy most nagyon kell vigyáznom s imádkoznom kell, hogy még elmében se sértselek meg. Ennek az egyik legjobb módja, hogy dicsőítselek, s elmondjam, hogy miért tisztellek.

Hódolatom a hangulatodnak, a saṅkīrtana- és szolgáló hangulatodnak, melyre hosszú saṅkīrtanás szolgálatod alatt tettél szert. S most önzetlenül továbbadod nemcsak nekünk, hanem mindenkinek, aki kapcsolatba kerül veled. Nem irigyled, s nem akarod megtartani, csak azt akarod, hogy mindenki részt vegyen benne, kivétel nélkül.

Hódolatom az elmédnek, mely mindig Rādhē-Śyāma szolgálatába merül. A mūrti-imádat, a kīrtanák, a leckék, a prédikálásaid. A prédikálás különböző árnyalatai. Mind-egyik Kṛṣṇa imádata, s a saṅkīrtanád része. Ugyanúgy, mint Śrīla Prabhupāda, te is mindent Kṛṣṇa szolgálatában használsz fel.

Hódolatom a testednek, mely transzcendentális. Tested minden porcikája Kṛṣṇáért van. Az Ő akarata szerint cselekszel.

Hódolatom a vágyaidnak, mellyel Rādhē-Śyāma vágyait akarod kielégíteni. Makulátlan, tiszta, és önzetlen.

Hódolatom a kitartásodnak, mely arra figyelmeztet, hogy nehézségek mindig lesznek, nekünk pedig kitartóan kell mennünk tovább az úton, melyet te már kitapostál nekünk. S ahogy abban a történetben mesélted,

ha elesünk, akkor is fel kell állni, s tovább kell menni.

Hódolatom a felelősségérzetednek. Ez a tulajdonság sajnos kihalófélben van. Mindenki csak élvezni akar, csak jó dolgokat szeretne, a nehézségek senkinek nem kellene. Ebben is példaként állsz előttünk. Több száz személy lelki életében, nehézségeikben segítesz. S próbálsz felemelni tanítványaidat egy magasabb tudatszintre, a lelki szintre.

Hódolatom a szeretetednek, mellyel megközelítéd az Isteni Párt, s mellyel fordulsz felénk és a többi élőlény felé.

Hódolatom a tiszta szívednek, melynek lótuszán Rādhe-Śyāma foglal helyet. Általad kerülhattunk kapcsolatba velük. Mutatod számunkra az utat, s bevezetsz a kedvteléseikbe. Felébreszted alvó tudatunkat.

Hódolatom a lótuszlábaidnak, melynek porára minden *bhaktád* vágyik.

*tvaṁ gopikā vṛṣaraves tanayāntike ,si
sevādhikāriṇi guro nija-pāda-padme
dāsyam̐ pradāya kuru mām̐ vraja-kānane śrī-
rādhānghri-sevana-rase sukhinīm̐ sukhābdhau*

„Ó, drága lelki tanítómester, te mindig a Rādhā nevű *gopī*, Vṛṣabhānu király leánya, társaságában vagy. Hadd szolgáljam lótuszlábadat, az odaadó szolgálat kútforrását! Kérlek, meríts a boldogság óceánjába: részesíts a Śrī Rādhā lótuszlábainál, Vrajadhāma ligeteiben végzett szolgálat ízeinek örömeiben!”

Guru Mahārāja *ki jaya!*

*Szolgád:
Rādhā-nāma devī dāsī*

Rādhānātha Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

We are celebrating your 60th birthday this year and we are also celebrating the anniversaries of your expansions: MKTHK is 20 years old, BHAKTI is 10 years old. So many wonderful occasions to remember your glories, to remember your efforts and to remember the grace you institutionalized in order to save us from our material madness. You, being the example of humbleness, however, do not like to be celebrated and made this year of action aiming the future. Creation is in passion, but maintenance is in goodness. You made this year of commemoration to be the year of maintenance of all these most wonderful institutions of preaching Kṛṣṇa Consciousness. Maintenance through cooperation.

You are teaching us again and again that we will not be able to create anything permanent without the helping company of fellow devotees.

Even Lord Caitanya Mahāprabhu . . . felt, alone, unable to do this task. He felt. So this is the position . . . *Ekāki āmāra nāhī pāya bolo*. Caitanya Mahāprabhu Himself wanted our cooperation. He is God, Kṛṣṇa. And therefore cooperation is very important thing. Nobody should think that “I have got so great ability. I can do.” No. It is simply by cooperation that we can do very big thing.

“United we stand; divided we fall.” – said once Śrīla Prabhupāda.

As always, you take a lesson from your beloved spiritual master and give it to us. This task, learning the cooperation, will be a real challenge in the Hungarian context. We are socialized in the atmosphere of suspicion, competition, corruption and hatred. Thanks to the decades you spent among us, these bad effects have gradually lost their strength, but we have still a lot to learn to be qualified to realise those wonderful projects you have in mind. What I can offer you as a birthday present is all my capacities to participate in this cooperation with the other devotees of the Hungarian *yātrā* and with the devotees of other *yātrās* to be able to diminish the obstacles, which are on the way of your projects in the service of Guru and Kṛṣṇa. Please, give me your blessings that I could become qualified to practice and spread this marvelous atmosphere of cooperation in devotional service.

*Your servant,
Rādhānātha dāsa*

Rādhāṅgī dāsī

Drága Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném én is kifejezni neked hálámat és köszönetemet mindazért, amit értem és a családomért tetted a sok-sok év alatt. Minden egyes felejthetetlen társulásért, amit kaptunk tőled, a sok kedvességért, lelkesítésért, minden kedves szóért és mosolyért, amik annyi erőt adtak, és oly sok derűt hoztak az életünkbe.

Emlékszem, mikor még az étterem galériáján varrtuk Rādhē-Śyāma első ruháit, és télen ott ültünk és hímezgettünk nagykabátban és kesztyűben. Volt egy kis teakályha – amit vicces, de a mai napig is néha emlegetünk –, ami általában több füstöt bocsátott ki, mint amennyi hőt. Közben Rohiṇī mindig rólad szóló történeteket mesélt nekünk és ezt olyan lelkesen és ízesen tette, hogy szinte magunk előtt láttuk az arckifejeződésedet, a mosolyodat, vagy hallottuk a hangod, ahogyan mondtál vagy megjegyeztél egy dolgot, szinte a fülünkben csengett a nevetésed. Nagyon hálásak voltunk neki, mert ilyenkor mindig megfeledkeztünk még arról is, hogy fázunk és csak elmerültünk a történetekben. Volt úgy, hogy egy-egy történetet többször is hallottunk, de alig vártuk, hogy újra hallhassuk. Nem lehetett őket elégszer hallani.

Nagyon sokat tanulhattunk tőled arról is, hogy hogyan törekedjünk mindig a tisztaságra és a tökéletességre.

Egy nap jött Rohiṇī és mondta, hogy mindenkinek a szobáját megnézed aznap. Abban a szobában laktunk együtt a Dhīramatīval és a húgossal, Ānanda-candrikával, ahol most Gaura-śakti prabhu irodája van. Általában próbáltuk fenntartani a rendet és tisztaságot, és nem emlékszem, hogy akkor

épp mi lehetett a szobánkban, de arra igen, hogy lázas pakolásba és takarításba fogtunk, majd nagy izgalommal vártuk, hogy mikor kerül sorra a szobánk. Mikor beléptél, úgy tűnt elégedett vagy, és kedvesen mosolyogtál ránk. Kifelé menet az ajtófélfán megpillantottál egy kis piszkot, és kedvesen megjegyezted: „Hé, ez itt koszos!” Erre elkezdtünk kuncogni, mint mindig, mikor esetlenkedtünk előtted.

Köszönöm, hogy a tökéletlenségünk ellenére is annyi szeretettel és türelemmel viseltetél és viseltetsz irántunk. Köszönöm az atyai gondoskodást és segítséget, amiket kaptam tőled. Soha nem fogom elfelejteni.

Imádkozom hozzád, hogy megfelelően tudjam értékelni a *bhakták* társaságát és mindazt a lelki értéket, amit a velük való társulásból kaphatok. Szeretnék jó *bhakta* lenni, s ez kimondva egyszerűnek tűnik, de megvalósítani nehéz.

*Jelentéktelen, örök szolgáló:
Rādhāṅgī dāsī*

Rādhārādhyā dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséges Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Mahārāja, köszönöm neked, hogy vezetsz a lelki életben. Köszönöm, hogy részt vehetek csodálatos *kīrtanáidon*,

leckéiden. Köszönöm, hogy írod a könyveid, melyekkel bepillantást nyerhetünk szívedbe és láthatjuk ott Rādhe-Śyāma kedvtelésit. Köszönöm a lehetőséget, hogy mindennap szolgálhatom az utasításaidat, és néha személyesen téged. Köszönöm, hogy elfogadsz *anartháimmal* és rossz szokásaimmal együtt, és azt, hogy segítesz megtisztulni tőlük. Köszönöm, hogy mindig példát mutatsz abban, hogy tisztelettel és szeretettel gondoljunk Śrīla Prabhupādára, és hogy cselekedeteinkkel hogyan szolgáljuk az ő misszióját. Köszönöm, hogy tanítasz arra, hogyan értékeljük az idős *bhakták* és az istentestvéreink társaságát. Köszönöm, hogy megmutatod, hogy mennyire jelentéktelen vagyok, és hogy ennek ellenére mennyire fontosnak tartod, hogy segíts nekem. Köszönöm, hogy újra és újra beszélsz arról, hogy ne ragaszkodjak az anyagi léthez, és köszönöm, hogy számomra is tapasztalhatóvá teszed a szent név éneklésének határtalanul édes ízét.

Köszönöm, köszönöm, köszönöm.

*Jelentéktelen szolgáló:
Rādhārādhyā dāsa*

Rādhe-Śyāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A lelki önmegvalósítás útja nagyon nehéz számomra. Az alázat legkisebb szikrája sem

fedezhető fel bennem. Értetlenségem miatt pedig tudatlanul állok minden kihívás előtt.

Mindezek ellenére adtál nekem lehetőséget arra, hogy elinduljak ezen az úton. És ezt se egyszer tetted már meg. Az elmúlt években elfogadtál tőlem olyan erőtlen próbálkozásokat Kṛṣṇa szolgálatában, melyek képesek voltak megtartani abban a tudatban, hogy ne adjam fel.

Ha a magam türelmetlen természetéből indulok ki, akkor már régen elzavartam volna a közelemből az olyat, aki ilyen ostoba, mint én.

Te nem ezt tetted és teszed velem. Türelmesen és a képességeimnek megfelelően segítettél és segítesz abban, hogy egyszer tisztán láthassam, hogy mi lenne az, amivel őszinte tanítványod lehetnék. Köszönöm neked, hogy útmutató szavaiddal igyekszel felvenni engem annak a transzcendentális tudásnak a hajójára, mellyel átszelhetem a szenvedéseim óceánját.

*Örök szolgálatodra vágyva, szolgáló:
Rādhe-Śyāma dāsa*

Raghunātha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

Annak, aki Śrī Kṛṣṇa és az ő szolgájának odaadó szolgája akar lenni, a legfontosabb

dolog elégedetté tenni lelki tanítómesterét. Egy prédikáló lelki tanítómesternek nem annyira az okozza a legnagyobb örömet, ha őt magát dicsőítik, hanem ha Urát dicsőítik, vagy ha látja tanítványa fejlődését. Kedves lelki tanítómesterem! Kérlek, engeddd meg, hogy ebben a felajánlásban saját megvalósításaimmal hirdessem a Kṛṣṇa-tudat dicsőségét, abban a reményben, hogy ez örömdre szolgál.

Valaki kérdezhetné: hogyan lehet úgy dicsőíteni a Kṛṣṇa-tudat folyamatát, hogy saját magunkról beszélünk? A válasz az, hogy saját példánkkal igazolhatjuk, hogy ez a folyamat hiteles, működik, és még egy nagyon alacsony szintű, sok és súlyos *anarthával* szennyezett szívű emberre is hatással van. Láthatjuk ezt Jagāi és Mādhāi személyében is, de valaki mondhatná, hogy ők örök felszabadult lelkeként csak szerepet játszottak az Úr kedvteléseiben. De mi a helyzet az anyagi világba önként jött, s nem az Úr elrendezése folytán idekerült élőlényel?

Kedves Guru Mahārāja! Én magam akkor éreztem magam hozzád, a szívedhez a legközelebb, amikor 2003-ban először vettem részt elejétől a végéig a Śrīla Prabhupāda Maratonon. Akkor éreztem először igazán, hogy valamivel sikerült személyedet legalább valamennyire elégedetté tennem. Azt az érzést sosem felejttem el. Habár azóta is sokszor beleestem az érzékielégítés csapdájába, ezek egyetlen egyszer sem okoztak olyan örömet és elégedettséget a lelkemnek, mint ez a fent említett tapasztalat. Megértettem, hogy ebben van a titka a Kṛṣṇa-

tudatnak: szolgálni a lelki tanítómestert és elégedetté tenni őt utasításai követésével. Semmi másban nem lehet olyan örömet és boldogságot találni, mint ebben. Ebben a helyzetben, Kṛṣṇa szolgájának a szolgájaként a lélek visszakerül eredeti helyzetébe, és kiszabadul az anyagi világ szenvedésekkel teli börtönéből. Persze ez a folyamat az én esetemben még korántsem ért véget, de ez a tapasztalat utat mutat, és erőt ad ahhoz, hogy végigmenjek ezen az úton, egészen a végcélig. Minél többször tapasztalom az egyéni élvezetre való vágy hiábavalóságát, és ezzel párhuzamosan azt, hogy Kṛṣṇa és *bhaktái* szolgájának lenni milyen boldogságot jelent, annál jobban eltávolodom a világi örömeiktől, és annál jobban fokozódik a vágy bennem a tiszta, motiválatlan odaadó szolgálathoz.

Ezen a 2003-as maratonon történt valami más is. Ezen a maratonon egyszer az egyik SMS-ed inspirációjára azért imádkoztam Śrī Govardhana-lālához, hogy ne legyek akadály a Kṛṣṇa-tudat terjesztésében, hadd kerüljön minél több Śrīla Prabhupāda-könyv az elesett és szenvedő lelkekhez. Érdekes, hogy ez a gondolat, hogy „Ne állj az útba!”, a 2008-as maraton mottója lett. Ha csak rövid időre is, de teljesült ez a kívánságom, és láthattam, milyen az, amikor egy házban minden ember pozitívan fogadja a Kṛṣṇa-tudatot, és majdnem mindenki vesz is könyvet (van, aki többet is), azok után, hogy előző nap végén a szomszéd házban épp az ellenkezőjét tapasztaltam, és csak 100 forinttal többel jöttem ki abból a házból, mint amikor bementem. Kedves Guru Mahārāja! Bár-

csak olyan eszköz tudnék lenni a kezekben, amit nagyon hatékonyan tudsz használni a Kṛṣṇa-tudat terjesztésére!

Tudod, már csak az nagy örömet okoz, hogy takaríthatom Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara templomát, és fejleszthetem ezt az – egyfajta szempontból – jelentéktelennek tűnő szolgálathoz, hogy minél szebben, jobban, gyorsabban, tökéletesebben, és minél többet tudjam végezni a takarítást, és hogy ezáltal tisztíthatom a szívemet. Abban reménykedem, és azért imádkozom hozzád, hogy egyszer felhatalmazást nyerjek, hogy ne csak rövid időre tapasztalhattam azt, hogy nem vagyok akadály, hanem jó eszköz Śrīla Prabhupāda és az Úr Gaurānga misszójában, és a te kezében.

Kérek, bocsásd meg nekem, ha ostobaságból és tudatlanságból, vagy gyengeségből kifolyólag akár akaratlanul is valami sértést követtem el. Igyekszem tanulni a hibákból és nem újra elkövetni őket.

Köszönöm szépen a figyelmedet. Minden dicsőséget Rādhē-Śyāmának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

*Törekvő szolgáló:
Raghunātha dāsa*

Rājakumārī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Minden dicsőséget neked ezen a csodálatos napon!

Nagyon hálás vagyok azért, hogy ismerhetlek. Bár ezt nem megfelelően mutatom ki, és sok hibát követtem el. Mindezek ellenére próbálkozom. Tudom a múltban elkövetett hibákat, sértéseket nem lehet helyrehozni. Mindezek ellenére reményekkel tekintek a jövőbe és élek a jelenben. A tudat, hogy te vagy, erőt ad a folytatáshoz. Az évek folyamán sok minden megváltozott körülöttem, a szolgálatom, a környezetem; azonban egy fix pont mindig van az életemben, ez pedig te vagy. Szerencsés vagyok, hogy a földön élő több milliárd ember közül olyan kegyben részesültem, hogy megkaptam egy tiszta *bhakta* személyes társaságát. Igazából ez nem szerencse, hanem kegy, mégpedig a te kegyed. Indokolatlan kegy, melyre érdemtelen voltam, mégis megkaptam. Köszönöm szépen.

Ez a mostani a hatvanadik születésnapod. Más emberek ilyenkor már készülődnek az úgymond „nyugodt” nyugdíjas évekre. Ezzel szemben te töretlenül utazol, prédikálsz, bátorítod a *bhaktákat*, templomot építesz, Krisna-völgyet fejleszted, *kīrtanákat* és *bhajanákat* tartasz, és még sorolhatnám, mennyi mindent csinálsz. Ebből is tudnom kellene, hogy te már nem ebben a világban vagy. Magamtól nem igazán tudhatom, hisz oly messze állok ettől a transzcendenciától. De amit materialista egyszerű látással is látok, tudom, hogy ember feletti. Örülök, hogy a tanítványod lehetek. Köszönöm szépen.

Jó egészséget és kitartó tanítványokat

kívánok neked, akik segítenek a missziód beteljesítésében!

*Jelentéktelen szolgáló:
Rājakumārī devī dāsī*

Rāma-Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egy újabb év telt el oly gyorsan, szinte észre sem vettem. Egy újabb év telt el, amely nagyon sok változással volt tele, sok új *bhaktát* hozott, sok új lehetőséget adott egyházunk fejlesztésére mind gazdaságilag, mind lelkileg.

Egy újabb év, melyben kiváló vezetők és hűséges odaadó *bhakták* sokasága – mint szorgos méhecskék szolgáltak sok időt, erőt és testüket sem kímélve az Isteni Párért – Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundaráért. Egy újabb év az életemből, melyet szerencsésen a Kṛṣṇa-tudatban töltöttem el.

Egy újabb év, amelyben azon gondolkozom, hogy van e szó, amely kifejezhetné a te nagyságodat, végtelen kegyedet, odaadásodat, szeretetedet, hiszen mindezek a dolgok lótuszlábad porából nőttek ily naggyá és dicsőségessé. Egy újabb év, amelyben újra dicsőíthetlek *vyāsa-pūjā* ünnepségeden...

Kedves Guru Mahārāja, kérek, add a kegyed, hogy sok ilyen év teljen el az éle-

temből, és bocsásd meg nekem a sértéseket, amelyeket ellened követek el...

*Jelentéktelen szolgáló:
Rāma-Kṛṣṇa dāsa*

ha szükséges, kiigazítást kaphassunk megtisztulásunk röögös útján.

*Örök szolgáló:
Rāma-vijaya dāsa*

Rāma-vijaya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Gaura-Nitāinak és Śrīla Prabhupādának!

Ahogy telnek-múlnak az évek, egyre jobban értem, milyen nehéz kiszabadulni az elme és a hamis egó fogságából.

Szeretném neked újra és újra megköszönni, hogy eljöttél hozzánk és elmagyaráztad a megtisztulás tudományát, felhívod a figyelmünket a veszélyekre, bátorítasz, ha nehézségeink vannak, mutatod a kitűnő példát, hogyan kell eltökélten haladni előre a teljes megtisztulásig. Śrīla Prabhupāda tiszta képviselőjének segítségével nélkül nem találnánk ki az anyagi energia ezernyi útvesztőjéből, illúziójából.

Türelmes és szigorú tanításaid mindig sokat segítenek, hogy tudatos legyek arról; csak a kitartó, türelmes, tanult és jószágban élő *bhakták* szabadulhatnak ki az anyagi kötelékekből és térhetnek haza eredeti örök otthonukba.

Köszönöm neked, hogy megszervezted és megvalósítottad a magyar ISKCON *bhakták* közösségét, hogy lelki példát, támogatást, és

Bhakta Rapcsányi András

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Felajánlást írnok neked mindig nagy feladatnak tűnik. Kavarognak a gondolatok a fejemben, azt sem tudom, hogyan kezdjem, hiszen annyira mindent köszönhetek neked. Most talán a szegedi prédikálás a legaktuálisabb. Egy leckéden mondtad, hogy szeretnéd, ha lenne itt központ, étterem és *bhakták*, akik felelősséget vállalnak a Kṛṣṇa-tudat terjesztéséért. Ezen dolgozunk Nirmala Candra prabhuval, természetesen Dāmodara prabhu és Dharmiṣṭha mātājī felügyelete alatt. Nagyon nagy élmény, és ugyanakkor nagy kihívás is részt venni abban, hogy teljesítsük a vágyadat. Mivel téged szeretnénk elégedetté tenni, és próbáljuk a tőlünk telhető legnagyobb erőfeszítést megtenni, szinte csodák történnek velünk. Ahogy az egyik maratoni SMS-edben írtad: „Higgyetek a csodákban!” Én már hiszek. Minden túlzás nélkül képesítetlen *bhaktának* tartom magam, de a kegyedből jól alakulnak a dolgok. Ta-

láltunk Pañca-tattvának egy szép, új otthont – illetve elrendezték, hogy megtaláljuk; jól megy a *saṅkīrtana*, vannak érdeklődők, indul a menza. Köszönöm ezt a lehetőséget! Ilyenkor eszembe jut, milyen nagy eksztázis a közeledben lenni, és közvetlen szolgálatot végezni neked. Sajnos nagyon ritkán adódik ez a lehetőség, csak mikor pár napot Kecskeméten töltesz. Olyankor viszont 24 órán át ott vagyok a templomban. Remélem, egyszer majd itt is vendégül láthatunk, és elégedett leszel mindennel. Addig viszont sok munka vár ránk, de az nagyon nagy erőt ad, hogy egy csapatban dolgozhatok veled. Igyekszem nem az útba állni, csak egy jó áteresztő közeg szeretnék lenni.

Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:

Bhakta Rapcsányi András

Rasālikā devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget lótuuszlábad *cintāmaṇi* porának!

Ha valaki, akárcsak egy pillanatra is megkapja egy tiszta *bhakta* társaságát, akkor már elmondhatja, hogy elért mindent az életében! Meghódolni csak tiszta *bhakták* társaságában lehet! Ha valaki nem részesül egy tiszta *bhakta* kegyében, nem juthat el az odaadó szolgálat szintjére.

Drága Guru Mahārāja, te mindig tudod kihez hogyan viszonyulj az ő helyzete szerint, és így mint egy mágnes vonzod őket Kṛṣṇa felé.

A tavalyi *gītā-jayantīn* valamilyen hihetetlen szerencse folytán a szüleim is részt vehettek. Úgy látszik ez volt az utolsó csepp, ami végképp átbillentette őket (tudtukon kívül) a *bhakti* felé.

Sok évvel ezelőtt, egy *ratha-yātrā* fesztiválon kapták meg a lehetőséget, hogy szolgálhassanak először téged, és lássák, hogyan adod a társulásod a *bhaktáknak*. És akkor te menthetetlenül elültetted a szívükbe az odaadó szolgálat növényének a magját! A *gītā-jayantī* óta anyukám 3 kört *japázik* minden nap, és hetente 3 nap nem eszik húst. Amikor Budapesten megkérdezte tőled, hogyan érthetné meg a *Gītāt*, te azt mondtad: *Japázz!* Elkezdte...

Sokszor kérdeztük tőlük viccesen, tudják-e miből jön az erő? Mondtuk, hogy a lemondásból és a fekvőtámaszból. Szerencsére nem a fekvőtámaszt jegyzték meg!

Azonban ezt igazán a *gītā-jayantī* után értették meg. Nem tiszták még ugyan a céljaik, de remélem a tisztulás felé vezetik őket. Apukám azóta olvassa a *Gītāt*.

Felkeltették a figyelmüket a kötőerők, és az, hogyan lehet kivonni magukat a hatásuk alól. Erre a legnagyobb módszer: a tiszta *bhakták* társasága megszabadítja az őszinte törekvő *bhaktát* az alacsonyabb rendű kötőerők hatásától.

Drága Guru Mahārāja! „Nem tudom, hogyan kell kérdezni, hiszen nem tudom mi jó és mi rossz. Csekély tudásom láttán a

saját jóakaratodból, kegyesen beszélj arról, mi áldásos számomra!” (Cc. Antya-līlā 5.62.)

„Kedves lelki tanítómesterem, ki a legnagyobb boldogság gyümölcsét, az istenszeretet nektárját adod, kérlek, foglald le a Vraja földjére boldogságot ontó Śrī Kṛṣṇa gyönyörteli szolgálatában!”

Köszönöm, hogy mindig újabb és újabb lehetőséget kapunk a szolgálatra, és kérlek add az áldásod, hogy ez soha ne szakadjon meg!

Sok boldog születésnapot kívánok!

Szolgád:

Rasālikā devī dāsī

Raseśvarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Engedd meg, hogy 60. születésnapodon felköszöntselek. Tudom, hogy ez csak anyagi meghatározás, hiszen csak a tested 60 éves, a lélek örök.

Szeretnék neked... most elgondolkodtam, hogy mit is kívánhatnék, odaadó, engedelmes tanítványokat, vagy jó egészséget, sok pénzt, hogy megtudd valósítani nagyszabású terveidet. Nem, neked nem kell semmi ilyesmit kívánni, ezt csak a szeretet mondatja velem, hiszen neked megvan minden, olyan is, amit én el sem tudok képzelni, hiszen te felette állsz ezeknek az anyagi meg-

határozásoknak. Néha azt gondolom, olyan távol vagyok tőled (és most nem a fizikai messzeségre gondolok), és hogy milyen kár, de tudom ez csak az én lustaságom, hiszen Kṛṣṇa azt mondja a *Bhagavad-gītāban*:

ye yathā māṁ prapadyante

tāṁs tathaiva bhajāmy aham

„Mindenkit aszerint jutalmazok meg, amilyen mértékben átadja magát Nekem!”, (Bg. 4.11)

Ez rám is vonatkozik, mit várjak el, ha én nem teszek semmilyen erőfeszítést. Egyszer mondtad, hogy vannak, akik előre ülnek lelkén, és vannak, akik meghúzódnak hátul a kályhánál. Én is ilyen vagyok, és mégis törődés velem, meglágyítod a szívem, amikor szólsz az apukámhoz pár kedves szót, vagy a múltkor bementél a *gurukulába*, a gyerekek magyar órájára, vagy amikor takarítás közben elémtél egy selyemsállal és nekem ajándékoztad.

Igen Guru Mahārāja, ilyenkor elolvad a szívem és meghatódom, hogy ilyen vagy, mert ezt lehet fokozni, de a lényeg az úgyis Kṛṣṇa és közötted van.

Köszönöm, hogy részese lehetek a társaságnak, hogy megismerhettelek, és hogy oltalmadba fogadtál, pedig aztán végképp nem érdemlem meg.

Persze igyekszem, Guru Mahārāja, mert a sok-sok kegy amit kapok, az mégiscsak meglátszik rajtam, és nagyon sokat változtam az elmúlt 16 év alatt. Tudom, hogy ezt kizárólag neked és a *bhaktáknak* köszönhetem.

Bocsánatot szeretnék kérni, amiért túl os-

toba és lusta vagyok, és még mindig nem veszem elég komolyan a tanításaidat.

Hálásan köszönöm a végtelen türelmedet és a kegyőceánt amiben részesítesz!

Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:

Raseśvarī devī dāsī

Rati-mañjarī devī dāsī

Kedves Guru Maharaja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget áldott lótuszlábaidnak!

Amikor azon gondolkodom, hogy milyen szavakkal dicsőítselek megjelenésed szent napja alkalmából, akkor úgy érzem, hogy a szavak egyike sem alkalmas arra, hogy kifejezzék az irántad érzett hálámat és mindazt, amit gondoskodásodnak és jóakarátodnak köszönhetek.

Kedves Guru Mahārāja! Neked a legfontosabb dolog az életedben az, hogy elégedetté tedd szeretett lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát, aki egyetlen célnak szentelte az életét: a Kṛṣṇa-tudat terjesztésének.

Ha valaki, úgy mint te, örömet tud okozni a lelki tanítómesterének, akkor Kṛṣṇa szintén elégedett lesz vele. Ez jelenti a valódi sikert az odaadó szolgálatban. Ezért vagy olyan sikeres a lelki életben, mert az Úr szolgálatára vonatkozó terveken kívül nincs más terved.

„A lelki tanítómester a kegy őceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az er-

dőtűzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a szenvedő anyagi világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét.”

Nekem az a feladatom, hogy kövessem az utasításaidat, mélyen a szívembe zárva, soha el nem felejtve azt a felbecsülhetetlen értékű lelki tudást, amit hordozol magadban, és átadod azt az ilyen elesett személyeknek, mint én. Köszönöm szépen a törődésedet, az indokolatlan kegyedet, amit rám sugársz. Nem tudom elégszer megköszönni. Milyen különös a sors, hogy nem Új Vraja-dhāmában szolgállak. Az elkülönülés itt Angliában egy igazi erőpróba, de a távolság ellenére te mindig figyelsz rám és védelmet nyújtasz nekem. Így a figyelmed és a *saṅkīrtanából* származó íz hatására nagyon örömteli dolog itt végezni a szolgálatomat. Az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalma sarokba szorít mindenkit, és arra készíti, hogy énekelje az Úr szent nevét.

Mi a kedvezőtlen őceánjában születünk, de van fény az alagút végén. Köszönöm, hogy vezetsz engem.

Jelentéktelen szolgád:

Rati-mañjarī devī dāsī

Rāya-Rāma dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

Mindig nehéz szavakat találni egy nagy lelki tanító dicsőítésére. A tanítványnak azonban kötelessége ez, és valójában örülnöm kellene annak, hogy most éppen az a legnagyobb problémám, hogy megfelelő szavakkal magasztalni tudjak téged. Olyan sok szerencsétlen élőlény van ebben a világban, akiknek ennél sokkal súlyosabb gondjaik vannak. És fogalmuk sincs róla, hogy ki az a személy, akit tisztelniük és követniük kellene, aminek rengeteg szenvedés a következménye. Ha a Földön minden ember menedéket venne a hiteles lelki tanítómesterek lábainál, bolygónk a lelki birodalom részévé válna. Sajnos, jelenleg nagyon kevesen értik meg ezt a tényt. Annyira kevesen, hogy ha valaki mégis menedéket tud venni egy ISKCON-guru lábainál, az a személy rendkívül szerencsésnek számít. Így hát én is rendkívül szerencsésnek számítok. Ha vannak belső nehézségeim, az csak is az én hibám. Te már megadtad a legcsodálatosabb lehetőséget Kṛṣṇa szolgálatára, és Kṛṣṇa palotájában élhetek, Kṛṣṇa *bhaktáival* társulhatok, és minden egyes napon prédikálhatok a Kṛṣṇa-tudat nagyszerűségéről. Ez a te kegyed, Guru Mahārāja, így most újra megköszönöm a lehetőséget, amit adtál.

*Nagy tisztelettel, szolgáló:
Rāya-Rāma dāsa*

Revatī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja!

Please, accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru is the representative of Kṛṣṇa. It must be a hard duty to fulfill.

You are giving us slaps, but secretly praying for us. You are showing us how strict you are, while your heart is melting from love. You are the cause of our suffering so that we could attain eternal happiness.

*Your insignificant servant,
Revatī devī dāsī
can not stop admiring*

Bhakta Réz Tamás

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

„Az Abszolút Igazságról szóló tudást az egyszerű, csekély értelemmel rendelkező emberek nem értik meg egykönnyen. Ha azonban a lelki tanítómester kegyes a tanítványhoz, akkor legyen a tanítvány bármennyire csekély értelmű, a lelki tanítómester isteni kegyéből minden megnyilvánul számára. Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura ezért azt mondja: *yasya prasādād*, a lelki tanítómes-

ter kegyéből tárul fel az Istenség Legfelsőbb Személyiségének kegye, a *bhagavat-prasādo*.” (SB 3.25.30 magy.)

Te nem csak egyszerűen megmutatod nekünk a helyes utat Kṛṣṇához, hanem türelmesen vezetsz minket, a lelki apukánk vagy, aki mindent megtesz, hogy a *māyāvāl* folytatott háborúban minél kevesebb fegyverszünetet tartsunk. Van, hogy áldozatául esek az érzékek illuzórikus csábításának, utána szégyellem magam, és újra eszembe jut, amit mondtál: „A *japázás* a legfontosabb szolgálatod! Persze vannak más fontos szolgálatok is, de ha nem *japázol*, az mind le fog állni.” Amikor átgondolom az életem: Te vagy a remény, és a boldogság, ami megmengetti a szívemet, és segít kiegészíteni a sok-sok mocskot, ami millió élet alatt rárakódott. Szeretném, ha a szívemben egy csodás oltárt állíthatnék, hogy megfelelő hangulatban meghívhasam Rādhē-Śyāmát, hogy gazdag, bőséges imádat mellett a lábaikhoz borulva, megolvadt szívvel, patakozó könyvekkel köszönhessem meg, hogy itt vagy nekünk.

A *casāk* éneke messze száll, miközben esőcseppet kíván.

Kṛṣṇáról dalol, miközben vadon Rādhának táncol, s mélyen meghajol.

Csilingelő hangja, most lágyan kérlek: Guru Mahārājának segíts, kérlek!

Hatalmas teher, mi vállát nyomja, kérlek, add a kegyed, *kuru te namaḥ*.

Hadd ossza a kegyedet szerte a világon, még sok-sok évig prédikáljon.

Szeretet, és tisztelet övezze őt, s kérlek, adjál még több követőt.

Varázslatos vele minden pillanat, s ha énekel, az idő is megragad.

Csodálatos könyveit ámulattal olvassák.

Hadd ajánljam hódolatom, Rādhārāṇī *ki jaya!*

Szeretném még egyszer megköszönni, hogy vagy nekünk! Nélküled nem is lenne igazi életünk, csak egy nagy illúzió, amiben elsüllyedünk az anyagi lét mocsarában.

Tisztulni vágyó szolgád:

Bhakta Réz Tamás

Rūpamati devī dāsī

My dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to your lotus feet!

Now I am sitting to write an offering for your *vyāsa-pūjā* book. I would like to express my gratitude to you in a concentrated way, in a few words.

Like in *Śrī Caitanya Śikṣāmṛta* of Bhakti-vinoda Ṭhākura the essence of *vaiṣṇava* philosophy is explained on ten subjects. Or like *Bhagavad-gītā* is summarised in *catur śloka*s. Similarly the meaning of *Śrīmad Bhāgavatam* is contained in verse-1.3.28. Or like a *bhaja*na with Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* that is in a helpless mood, calling for Kṛṣṇa in all sincerity. There is one *kīrtana* like this. A new tune first sung by Kṛṣṇa-mayī devī dāsī you use for *kīrtana* in Māyāpura-dhāma on 24

of February, with H. H. Śrīla Bhakti Bṛṅga Govinda Mahārāja. I am listening to this *kīrtana* constantly. When I am doing service in the kitchen, in the altar, when I am resting or preparing garlands, when I am chanting and even when I am sleeping. For me in this *kīrtana*, in this tune and your singing is all my understanding of what is Hare Kṛṣṇa *mantra* and *bhakti yoga*. Here are all philosophy, all meanings... everything.

“Help me, o Kṛṣṇa,—we are calling—save me from all so called well-wishers, from unreliable soldiers! Please, Madhusūdāna, remove the illusion that they are my support and only hope in this dangerous world. Save me, Kṛṣṇa! There is only one abode where one can be happy, peaceful and saved—the spiritual world—Your Goloka. That is my only shelter! It can be reached with strong desire and mercy of a pure devotee of You. O Govinda, O Kṛṣṇa, please transform my worldly, lusty desires into eager aspiration to become qualified for that mercy! O my dear spiritual master, be merciful to me, instruct me how to develop attachment to Rādhā and Kṛṣṇa and Their abode! O Holy Name, protect me from illusion that someone except the Supreme Personality of Godhead and His representatives can be my ever well-wisher, my life and soul! Let their lotus feet be my only shelter! Please, give me a test to glorify them constantly, in a humble mood . . . Save me, o Kṛṣṇa!”

Thus *kīrtana* continues, weeping and calling for Kṛṣṇa and my heart melts and I am sure nothing can protect me but this prayer. I am not able to do anything else but con-

tinue to listen and repeat, listen and repeat in expectation of that moment when the *bhakti* that makes the *kīrtana* so emotional, touches me and transforms me into Kṛṣṇa’s devotee.

Now I know—words cannot adequately express my gratitude to you. Only my acts and thoughts can do so. I should offer again and again, like in the day of my initiation, all my life, body and soul as service to you. But still I am saving something behind. Without your help my surrender cannot be complete. Therefore I am begging for your mercy. That’s all I can do.

*Your insignificant servant,
Rūpamati devī dāsī*

Śacīsuta dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked lótusz lábaid porában!

*om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitam yena
tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Közeledik az éjféli. Guṇi suttogva kéri:

– Rakd be a Prahlādot, apa. A végét.

– Ahol énekelnek? – kérdem.

– Igen. Nṛsimhadeva biztos segít.

Elindítom a CD-t. Halkan felcsendül a *bhajana*: a *bhakták* Nṛsimhadevát dicsőítik. Hallom, hogy Guṇi suttogva próbálja követni a dal szövegét.

Harmadik vagy negyedik alkalommal hányt már, s nem tudom, hogy mennyi van még hátra. A minap kezdődött a betegsége, és nagyon szenved tőle. Próbál segítséget kéri Nṛsimhadevától, mert már minden mással kudarcot vallottunk idáig.

Gyakran hallunk arról, hogy az anyagi világot a négyféle szenvedés uralja: születés, betegség, öregkor és halál. Bármennyit is hallunk róla, mégis oly távolinak tűnik mindez. Fiatalok vagyunk még és erős a testünk. Erősek az érzékek is. Bízunk bennük.

Születésben már volt részem, s kettőre biztosan emlékszem is: a Guṇiéra meg a Rāmáéra. (Az enyémet már elfelejtettem.) Biztos vannak kivételes helyzetek, de az övék nem ezek közé tartozott. Ezek az élmények nem hagytak kétségeket bennem a *Bhāgavatam* leírását illetően: a születés valóban kínszenvedés.

Ha valaki vigyáz magára és egészségesen táplálkozik, akkor jó eséllyel képes lesz arra, hogy elkerülje a betegségeket. A gyerektestbe viszont bele van programozva a betegség, egyik a másik után jön. Egyfajta üdvözlés: „Isten hozott a földi világban!” A gyerekek szenvednek, a szülők pedig velük együtt szenvednek. Épp hogy csak senki ne érezze túl jól magát itt, az anyagi világban.

Öregkor és halál. Habár ezek még távolinak tűnnek, azért már kezdünk rájönni, hogy talán mégsem olyan rózsás a helyzet. A materialistákkal ellentétben nekünk van lelki tudásunk és vannak lelki tanítómestereink. Śrīla Prabhupāda mindent leírt a könyveiben, minden szava színtiszta igazság. Annyira viszont még mi is materialisták maradunk, amennyire nem vesszük komolyan ezeket a szavakat. Előfordulnak olyan percek az életünkben, amikor valóban *bhaktaként* cselekszünk (belül is, nem csak kívül), de sajnos gyakorta rajtakapjuk magunkat a képmutatáson. Még nem hiszünk igazán a *śāstrának*, még nem bízunk igazán a *bhaktákban*. S nem bízunk Kṛṣṇában sem, pedig Ő még biztat is minket: „Én megszabadítalak minden bűnös visszahatástól, ne félj!”

Guru Mahārāja, te komolyan veszed mindazt, amit Śrīla Prabhupāda írt a könyveiben. Szíved dobbanásai és az ő szavai egyek, tetteid pedig e transzcendentális összhang megnyilvánulásai. Amikor látunk téged cselekedni, akkor tudhatjuk: Śrīla Prabhupāda is ezt tette volna, mert vágyaid eggyé váltak az övével. Ez a rendkívüli példa mutat nekünk utat és ad erőt ahhoz, hogy nap mint nap felülkerekedjünk a gyengeségeinken, és felálljunk újra, hogy kövessünk téged.

Nekem nem volt lehetőségem arra, hogy ötévesen Nṛsimhadevához imádkozzam. Vegetáriánusnak lenni kamasz fejjel – felért egy családi perpatvarral. Legalábbis egy féléves küzdelemmel. Nem sok jót hoztam magammal. Gyakorlatilag, ha van valami jó bennem, azt szinte mind a *bhaktáktól* és tőled kaptam. Ez pedig mind a te indokolatlan

kegyed. Ezen kívül nincs más kincsem – legalábbis szeretném őszintén ezt gondolni.

Már másodszor ment végig a Nṛsimha-deváról szóló *bhajana*. Éjfél is elmúlt már, Guṇi lassan megnyugszik és elalszik. Én is imádkozom az Úrhoz, hogy mihamarabb meggyógyuljon, s hogy legalább Rāma ne kapja el. Én már túl vagyok rajta. Azon gondolkodom közben, hogy Guṇinak legalább harminc év előnye van hozzám képest. A te indokolatlan kegyedből. Reméljük, valóban ki tudja használni.

Köszönjük, Guru Mahārāja!

Örök szolgáló,
Śacīsuta dāsa

Sanātana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újra érkezett megjelenésed kedvező napja. Már régóta olyan szerencsés vagyok, hogy írhatok neked ebből az alkalomból.

Telnek az évek: 1, 2...10, 20. Ahogy egy kedves barátom szokta mondani: „Egy biztos, minden változik”. Ilyen a világ természete, semmi sem állandó. Mint lelkek, állandóságra vágyunk, de itt abból nem sok van. Ezért is szeretném megköszönni, hogy ilyen biztos pont vagy az életünkben. Kis országunkban ment a kommunizmus, jött a kapitalizmus. Te csak prédikálsz ebben

is, abban is. A kilencvenes évek elején azt gondoltuk, hogy lelki életet csak a templomokban lehet gyakorolni. Te nem simogattad *brahmacārī* egónkat, hanem kijelentetted, hogy ezzel a kis filozófiával tönkretehetjük az egész egyházat. Mostanában meg olyat hallottam, hogy a *gr̥hastā āśrama* nélkül nem lehet sikeres a lelki életünk. Valószínű ehhez is volna hozzáfűzésed. A kilencvenes évek elején nem volt semmink, szektaként kezelték az emberek, de te bizakodva napi 24 órát szolgáltál, nagy templomokról beszéltél, és arról, hogy ha nem prédikálunk és nem végezzük a *sādhanát*, minden tönkre fog menni. Röpke húsz év alatt köztiszteletnek örvendő egyház lettünk csodaszép templomokkal, és te még mindig büszkeség nélkül napi 24 órát szolgálatsz, nagy templomokról beszélsz, és arról, hogyha nem prédikálunk és nem végezzük a *sādhanát*, minden tönkre fog menni.

Lehetne még sok példát felhozni, de itt megállnék, és csak szeretném megköszönni azt a társulást, amit kapunk tőled. Bár nem lehetséges, hogy olyan biztos pontja legyen az életednek, mint amilyen te vagy az enyémenek, mégis kérlek, add a kegyed, hogy az elkövetkezendő években is egy kis része lehessen az életednek és Śrīla Prabhupādának végzet szolgálatodnak, és mindig megírhaszam nem túl professzionális felajánlásaimat megjelenési napod alkalmából.

Örök szolgáló:
Sanātana dāsa

Śaṅkara dāsa

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteltteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nāma-śreṣṭham manum api
śacī-putram atra svarūpaṁ
rūpaṁ tasyāgrajam uru-purīm
māthurīm goṣṭhavātīm
rādhā-kuṇḍam giri-varam aho
rādhikā-mādhavāsām
prāpto yasya prathita-kṛpaya
śrī-gurum taṁ nato 'smi*

Leborulok lelki tanítómesterem szépséges lótu-szlába előtt. Ő az, akinek indokolatlan kegyéből megkaptam a mindenekfölött álló szent nevet, az isteni *mantrát*, Śacīmātā fiának szolgálatát, Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī társaságát, a legfelsőbb lakhelyet, Mathurāt, a gyönyörteli lakhelyet, Vṛndāvanát, az isteni Rādhā-kuṇḍát és Govardhana-hegyet, s a vágyat a szívemben, hogy szerető odaadó szolgálatot végezhessek Śrī Rādhikának és Mādhavának Vṛndāvanában.

Köszönök mindent, boldog születésnapot!

Szolgád:
Śaṅkara dāsa

Saṅkīrtana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget isteni megjelenésednek!

Engedd meg, hogy pár szóban dicsőítsek ezen a legkedvezőbb napon. Most 60 éve jelentél meg ebben a világban azért, hogy felszabadítsd az olyan elesett lelkeket, mint én. Ananta Deva ezer százával nem képes a végére érni Kṛṣṇa csodálatos tetteinek. Te, mint Kṛṣṇa tiszta *bhaktája*, minden pillanatban csodálatos tetteket hajtasz végre. Akárhány tollam, kezem vagy szám lenne, nem tudnám ezeket felsorolni. Minden dicsőséges veled kapcsolatban!

A társaságodban az anyagi lét égető tüze könnyen kialszik. Mivel az elmédben a tiszta odaadás ízét élvezed, mindig nagy örömet szerez a szent nevek éneklése. Eksztatikus *bhajanáid* és *kīrtanáid* meglágyítják mindenki szívét. Mindig Rādhā-Śyāmasundarát szolgálod, gyönyörű ruhákkal, ékszerekkel díszíted és sminkeled Őket, és mindenkit ebben foglalsz le. Mindig azon fáradozol, hogy ízletes ételek legyenek felajánlva a *mūrtiknak*, és nagyon örülsz, ha a *bhaktáknak* ízlik a *prasādam*. Mindig arra vágysz, hogy hallhass, énekelhess és írhatt Rādhā-Kṛṣṇa kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. Neked nem okoz gondot az sem, hogy Krisna-völgy ligeteit berendezd Rādhē-Śyāma kedvteléseinek helyszínévé. Ezért nem nehéz téged úgy látni, mint az Úr legbensőségesebb szolgája, és úgy tisztelni, mint a legfelsőbb Urat. Kegyed nélkül lehe-

tetlen megkapni Kṛṣṇa áldását, és enélkül nem fejlődhetek semmit.

A *Śrīmad-Bhāgavatamban* ez áll:

*bhavad-vidhā bhāgavatās
tīrtha-bhūtāḥ svayaṁ vibho
tīrthī-kurvanti tīrthāni
svāntaḥ-sthena gadābhṛtā*

Uram! Az olyan *bhakták*, mint amilyen te vagy, maguk a megszemélyesült szent helyek. Mivel a szívedben hordod az Istenség Személyiségét, minden helyet zarándokhelyé változtatsz.

Śrīla Prabhupāda azt írja a magyarázatában: „Az Úr jelenlétét tiszta *bhaktái* érzékelik és nyilvánítják meg, mint például Vidura, ugyanúgy ahogyan az elektromosság megnyilvánul az izzón keresztül.”

A tiszta *bhakták* a hiteles forrásokra hallgatnak, s az Úr dicsőségéről beszélnek, énekelnek és írnak. Tetteikkel az Úr tiszta *bhaktái* mindent zarándokhelyé tudnak változtatni, s a szent helyek csupán miattuk érdemlik meg az elnevezést. Ezek a tiszta *bhakták* képesek bárhol megtisztítani a léggört. Rá kell találnunk tehát Vidura képviselőire, akiknek nincs más vágyuk az életben, mint hogy az Istenség Személyiségét szolgálhassák.

Kedves Guru Maharaja, remélem érted, mit szeretnék ezzel mondani! Megtaláltunk téged, kérlek segíts, hogy a szívem szent hely legyen!

*Elesett szolgáló:
Sankīrtana dāsa*

Śantanu dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your 60th *vyāsa-pūjā*.

I'd like to wish you a happy *vyāsa-pūjā* that seems to be inappropriate. Nothing I can wish for could possibly be of any benefit to you. You're self sufficient, requiring nothing. Every aspect of your life is already taken care of by Kṛṣṇa himself. Rather, accept the sentiment behind it. Like a child that offers a useless weed to his parents, in an attempt to please them, so kindly accept my well wishes on this most auspicious day.

For the materialist, turning 60 would fill them with dread as death draws a little closer, however, for a devotee like you, they become happier as they age, knowing they are getting closer to smelling Kṛṣṇa's sweet lotus feet. You're such an inspiration for so many disciples and devotees. While all around is unstable and chaotic, you are steady and dependable—you're the only permanent thing in this universe. You always show the way by your own example and lead the devotees towards the highest and most sublime goal. You radiate Kṛṣṇa consciousness like the sun radiates heat. Some disciples take full benefit of this mercy and bathe in your warmth while others stay at a distance being too attached to the darkness of the material world. I hope I don't leave it too late before I step into the light and take full benefit of your rare association.

A gentle smile, a wave, or a couple of

words is all it takes to maintain me—your association is so powerful. I listen to your classes, which sustains me when you're not close by. Maṅgala Hari prabhu recently introduced me to your podcasts which are very inspiring—now I understand why he's always so happy!

I'm convinced Kṛṣṇa is slowly bringing me back to Godhead by the way he introduces me to so many saintly personalities. There are too many to name here, but your disciple Prāna Bandhu prabhu is my connection to your lotus feet at present. Through serving him, my authority, I become a servant of a servant, and perhaps one day will be able to please you and receive your blessings. You are surely the brightest of all jewels amongst many gems.

Prabhupāda would say we should reach Kṛṣṇa by hook or by crook and I feel that is what I'm doing. I don't deserve to be your disciple but by some great fortune you have given shelter to this fortunate soul. Thank you Guru Mahārāja for accepting me, giving me the association of so many wonderful God-brothers and sisters, for the numerous inspiring classes and of course your legendary *kīrtanas*. I can never repay you, only offer you weeds in return.

Your aspiring servant,
Śantanu dāsa

Śarat-bihārī devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat lótuszlábaidnál, mely az egyetlen menedékem ebben a világban. Minden dicsőséget neked ezen az áldást adó napon, megjelenésed szent napján!

Ilyenkor minden évben Indiában pihensz a gyűlések után, és írod a könyvedet. Remélem, azért pihensz is. Bár a podcaston rólad látott képek nem erről beszélnek, nagyon kimerültnek látszol. Tudom, a gondolataid nem a pihenés különböző módjain járnak, hanem eltökéltséggel követed szeretett lelki tanítómestered utasítását, és a prédikálás kap hangsúlyt. Követed Gauranga Mahāprabhu hangulatát: „a világ jólétéért teszem.”

Ebben az időszakban egy nagyon kedves feladatnak próbálok elég tenni: minden reggel hírt akarsz kapni Rādhe-Śyāmáról, így én írok neked. *Darśana* után megyek a telefonért, és közben az jár a fejemben, mit is írhatnék, ami megfelelő. Mert néha bizony csak hibákat látok. Nem látom ott a döngő méheket, a trillázó madarakat, sem a kurjongató tehénpásztorfiúkat. Az aggódó anyákat sem, és a *gopīkat* sem, akik aggódó tekintettel nézik Śyāmát, ahogyan ilyenkor reggel a tehennel betér Vṛndāvana erdeibe. Nekem nincs ilyen látásom, de már sokszor olvastam kedvenc könyvemet, a *Venu-gītāt* tőled, és onnan jutnak eszembe szavak, mondatfoslányok, hangulatok, amik segítenek írni neked. Hiszen ott is Róluk írsz, ami itt is érvényes. Ez azért is nagyon kedvező, mert azt vettem észre, hogy napközben is ott járnak

a gondolataim, ily módon segítesz abban – *smartavyaḥ satatam viṣṇuḥ* –, hogy mindig emlékezzek Kṛṣṇára, mindennel kapcsolatban. Ez a te indokolatlan kegyed.

Szeretnék köszönetet mondani neked, hogy ilyen módon is lefoglalsz, emiatt közelebb érezhetem magam Rādhe-Śyāmához. És amiatt, hogy próbálom Őket úgy látni, ahogyan te látod Őket – a szeretet írával bekent szemmel –, hozzád is közelebb érzem magam. Én persze nem tudok úgy látni, ahogyan te – *mūkaṁ karoti vācālam* –, de a te kegyedből minden lehetséges, még az is, hogy tudjak írni Róluk.

Hálás szívvel köszönöm ezt, mely csak a javamat szolgálja. Kérlek, tarts mindig ló-tuszlábaid védelmében.

*Jelentéktelen szolgáló:
Śarat-bihārī devī dāsī*

Sat-nāma dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace.

“From the highest planet in the material world down to the lowest, all are places of misery wherein repeated birth and death take place.”

As I get older and have to look up at the boys I not long since cradled as babies, this and many other verses are less a matter of philosophy and more something that I ac-

tually have to deal with, and would really rather not. Pure devotional service, as you have beautifully repeated and described in your books, is the only remedy. Even the fact that I know this, despite my inability to cultivate it in the necessary systematic and urgent manner, is something of a miracle. I was born in complete ignorance which only increased until one of Śrīla Prabhupāda’s books was put in my hand. I became the object of mercy for a *vaiṣṇava* and everything changed. By your expert and relentless preaching, both personally and through your sincere servants, you are extending this mercy to countless souls, in an atmosphere suffused with atheism and opposition.

I have seen many falter and fall, from myself to senior devotees who we all looked up to. If it were not for the example, strength and compassion, of what appears to me at least, to be a handful of very advanced, loving devotees such as yourself, many more would lose heart. Who can estimate the value of this?

In many previous years, glorifying you was made much easier because I had spent some time with you. I would remember something you had recently said or done and that was wonderful for me. Although I have repeatedly heard about the importance of *vānī*, somehow or other, it is not enough for me. I pray that I am still the object of mercy for your divine grace. Nothing real exists for me separate to your mercy.

*Your insignificant servant,
Sat-nāma dāsa*

Śatrūpa devī dāsī

Legkedvesebb Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

Vyāsa-pūjād alkalmából szeretnék köszönetet mondani neked, amiért elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországra, és ezáltal én is megismerhettem. Köszönetet szeretnék mondani neked, mert indokolatlan kegyedből életet adtál, lelki avatásban részesítettél és az útmutatásod szerint Kṛṣṇa szolgálatát végezhetem.

Olyan csodálatos, ami a kegyedből megnyilvánult itt Magyarországon: Új Vrajadhāma, a tiszta szívű *vaiṣṇavák* és az egész Kṛṣṇa-tudatos rendszer, melynek részese lehetek. Remélem, ha csak egy csekély mértékben is, de segíthetem a vágyad, és hozzájárulhatok a Kṛṣṇa-tudat kibontakozásához Magyarországon.

Ez alkalomból szeretném megköszönni figyelmességed, melyet azáltal is érzünk, hogy minden levelünkre válszolsz, hogy a Śrīla Prabhupāda Maraton minden napján lelkesítő sms-eket küldesz és személyesen is lelkesítesz bennünket. Nekem ez volt az első maratonom, és legfőképpen a veled való társulás adta az erőt és lelkesedést.

A leckéid, *kīrtanáid*, Kṛṣṇáról szóló meséid csodálatosak, és számomra a lelki élet és a *sādhana* legfőbb részei.

Bár én még nagyon fiatal tanítványod vagyok, mégis nagyon kötődöm hozzád, s minden nehézségen a te erős, inspiráló szavaid, példás jellemed segít át.

Csak annyit tudok ismételtetni egymás után, hogy köszönöm, köszönöm és köszönöm. Visszafizetni, amit tőled kapok, sosem leszek képes.

Bárcsak lótu-szlábad szolgálatában maradhatnék örökké!

*Elesett szolgád:
Śatrūpa devī dāsī*

Śauri dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget lótu-szlábaidnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya
kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Miközben arra készültem, hogy megírjam az idei felajánlást, eszembe jutottak azok a sms-ek, melyeket a maraton alatt küldtél. Nagyon lelkesítőek voltak, főleg azért, mert a személyes élményeidről szóltak. Erőt adtak ahhoz, hogy túltegyem magam a nehézségeken. Mindegyik nagyon tetszett, de az különösen, amelyikben leírtad, hogy adtad el a szakácskönyveket. Azért fogott meg, mert én ennek a szakácskönyvnek köszönhetően kerültem kapcsolatba a *bhaktákal*, és kezdtem el gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot. Amikor elhatároztam, hogy vegetáriánus leszek, több könyvesbol-

tot is végigjártam Pécsen, de valahogy nem találtam olyat, amelyik tetszett.

Végül elmentem a lakóhelyemen lévő egyetlen könyvesboltba. Az első könyv, ami a kezembe akadt, a *Hare Krisna vegetáriánus szakácskönyv* volt, nagyon megtetszett, és mindjárt meg is vettem. Aztán persze nem volt olyan egyszerű, mint gondoltam, mert számomra teljesen ismeretlen fűszerek voltak benne, ezért fel kellett vennem a kapcsolatot a *bhaktákkal*, és ennek köszönhetően most itt vagyok. Végül is mindannyian – közvetve vagy közvetlenül – neked köszönhetjük, hogy kapcsolatba kerültünk a Kṛṣṇa-tudattal és lehetőséget kaptunk az odaadó szolgálatra. Remélem, valamennyit sikerül majd törleszteni az adóságomból, mert azt hiszem, ezt nem lehet visszafizetni.

Csak arra vágyom, hogy hagy maradhassak örökre lótuszlábaid szolgálatában. Minden dicsőséget neked.

Ostoba szolgád:
Śauri dāsa

Savyasācin dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni kegyednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Bocsánat, kedves Guru Mahārāja, hogy nem vagyok képes felnőtt emberhez illő felajánlást készíteni. Úgy látszik ehhez is –

mint sok máshoz is – fel kell, hogy nőjek. A gyerekkorom jut eszembe:

Mikor gyerek voltam, úgy gondoltam, hogy vannak, akik gondoskodnak rólam.

Később azt gondoltam, hogy vannak barátaim. (De azért még kerestél tovább.)

Aztán lemondtam barátságról, gondoskodásról. Úgy gondoltam, talán van egyvalaki, aki szeret engem – de őt én nem szerettem. Lassan kezdett gyanús lenni. Aztán volt egy hosszabb kijazánodó időszak az életemben, amikor kezdett az egész aggasztani: csak ennyi az élet?

Később szembesülnöm kellett az élettel – nagyon nehéz volt! De már „felnőttként” nem hazudhattam magamnak.

Szóval be kellett látnom, árva gyerek lettem, mint egy filmben. Valóság volt az egyedüllét, a magány, mint a *Valahol Európában* című filmben, amely egy árva, magányos gyerekről szólt. Kóbor csavargó voltam én is, akit kitalált az élet, aki nem akarta elfogadni a világot olyannak, amilyen. Ma már bele sem merek gondolni, hol lenne most ez a csavargó csibész.

De szerencsére ekkor megváltozott a forgatókönyv. Most valahol Európában köréd gyűlünk, kedves Guru Mahārāja, mi, árva gyerekek. Újra csillog a szemünk, mert hitet adtál nekünk, hogy nem szabad feladni! Nagy türelemmel tanítottál minket, hogyan szorgoskodjunk, hogyan együnk, hogy legyünk mindig tiszták, és így mindenki alkalmas az odaadásra. Azt írod a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇiban*, hogy: „A hit tehát nem a vallásos ember mankója, hanem minden ember minden egyes tettének mozgatórugója.” Egy

másik helyen pedig: „A feltételekhez kötött lelkek hitének számtalan formája mögött azonban az igazi örök vallás, a tiszta odaadó szolgálat rejlik. Mint ahogyan a megannyi erecske patakokba, a patakok nagy folyókba, a folyók pedig egyetlen óceánba ömlenek, a vallás hiteles formái végül mind a tiszta odaadó szolgálatban (*śuddha-bhakti*) tetőznek.”

Nagyon nagy köszönettel tartozok ezért neked. Kérlek, bocsáss meg a sértéseimért!

Szolgád:
Savyasācin dāsa

Bhakta Sándor Csaba

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék köszönetet mondani neked.

Szeretném megköszönni, hogy indokolatlanul adod a lehetőséget a lelki életben való fejlődésre, ami számomra nem csak abban nyilvánul meg, hogy vágyadból létrejött a debreceni központ, hanem abban is, hogy élteted bennünk azt a vágyat, amiből egyszer – a te kegyedből – kifejlődhet bennünk is a tiszta istenszeretet.

Szolgád:
Bhakta Sándor Csaba

Bhakta Sándor István

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából, és minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és az ő *saṅkīrtana* mozgalmának!

Kedves Mahārāja, ugyan nem sok személyes kapcsolat van veled – talán mert félek megközelíteni téged –, de amikor a *bhaktákkal* beszélek rólad, látom, milyen hatalmas felelősséget vállalsz a Kṛṣṇa-tudat terjesztése érdekében. A magyar *yātrāt* irányítod, Pāvanī mātājī utolsó napjaiban vezetted, a könyvosztó *bhakták* védelmezése érdekében vezeklést vállalsz. Levezetésünk során én is tapasztalhattam, hogy nem engedsz lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda elveiből.

Ez egy igazi lelki tanítómester jellemzője! Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja! Sajnos nekem nincs lelki látásom, ezért a kegyedet szeretném kérni, hogy felemelkedhessek, és hogy őszintén megközelíthesselek téged, személyesebb kapcsolatot alakíthassak ki veled. Nem tudom hogyan is kezdhetem ezt el.

Kérlek segíts! Mi más választásom is lehetne?

Szolgád:
Bhakta Sándor István

Bhaktin Schiffrich Orsolya

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egy évvel ezelőtt még nem úgy írtam neked, mint elfogadott tanítványod, hanem mint egy Kṛṣṇa-hívő, aki mély tisztelettel nézett rád, és csak remélhette, hogy egyszer elfogadod tanítványodnak. Most már a tanítványod vagyok, és próbálom elfogadni végtelenül kegyes tanácsaidat, és aszerint irányítani életemet.

Sokszor hiányzik fizikai jelenléted, ami akkor enyhült kicsit, amikor a maratón alatt nap mint nap üzeneteket küldtél nekünk, melyekből sugárzó Kṛṣṇa iránti odaadásod oly nagy erőt adott, hogy szélben, esőben, hidegben is tudtunk koncentrálni a transzcendentális üzenetre, amit át kellett adnunk az elesett lelkeknek. Egyik nap elkeseredtem, mert úgy éreztem, hogy az emberek értelmetlen rohanása elsodor, a materializmus betemet, hiába próbálok tenni ellene bármit is. Leültem egy padra és sírtam, mert nem hittem eléggé Kṛṣṇában és benned. Azt gondoltam, hogy túl parányi vagyok ahhoz, hogy egy kicsit is megváltoztassam ezt a világot. Az a nap ebben a hangulatban telt el, és másnap féltem kimenni újra, de elhatároztam, hogy akkor is folytatni fogom. Az volt életem egyik legcsodálatosabb napja. Bár én nem bíztam Kṛṣṇában, Ő mégis megmutatta, hogy mindig ott van velem és az embereken keresztül bízott. Csak a nap végén jöttem

rá, hogy csoda történt velem, egy olyan csoda, amiről az egyik üzenettedben írtál. Szinte minden ember megállt aznap, és különleges ragyogással a szemükben, fiatalok, öregek, férfiak és nők egyaránt segítettek. Amikor leültem pihenni, akkor is egy fiú odadobott egy ezrest. Csodálkoztam, hogy ma miért néznek rám úgy az emberek, mintha egy különleges személy lennék, de később rájöttem, hogy a szemükön keresztül Kṛṣṇa nézett rám és bízott. Engem, aki egyáltalán nem érdemelte meg. Ekkor láttam, hogy Kṛṣṇa mennyire végtelenül kegyes és törődő. Azt is megértettem, hogy mindezt nem élhettem volna át, nem tapasztalhattam volna meg nélküled. Mert te vagy az, aki minden tettevel, szavával erősíti bennünk a Kṛṣṇa iránti odaadást, és ha te nem lennél, akkor mi sehol sem tartanánk. Köszönök neked mindent, és azt is köszönöm, amit a jövőben fogsz tenni értünk.

*Alázatos szolgáló:
Bhaktin Schiffrich Orsolya*

Bhakta Schnitchen Csaba

Dear Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

In this horrible, confused age Śrī Caitanya Mahāprabhu's movement means the shelter

for everybody. Without Śrīla Prabhupāda and His bona fide followers there would be no hope for the humankind to escape from “the most dangerous type of fear”. They form that “unique loving network”, which Lord Caitanya has netted on the universe, from which no one can escape. They always act for the welfare of others and they find the way to bring them to devotional service.

Dear Mahārāja! By Your causeless mercy this “network” is more and more close-textured and more and more difficult to escape from it. I was also captured by this network somehow or other. We have been given the chance to obtain real knowledge and re-establish our forgotten relationship with Kṛṣṇa. I would like to say thank You for this. Thank You for saving us from the ocean of material grief. Without You we would be completely lost. We are eternally indebted to You.

*Your servant,
Bhakta Schnitchen Csaba*

Siddha-muni dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Isteni Személyednek
megjelenésed ünnepén!

nama om viṣṇu-pādāya

*kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja!

Ebben az anyagi világban a tiszta *bhakták* társasága a legnagyobb kincs. Transzcendentális érintőkövek ők, akiknek az érintésétől megváltozhat a feltételekhez kötött szív, megváltozhat az egész világ. Devīdhāmában alapvetően azok tartózkodnak, akik ellenségesek az Úrral. Bűnös hajlamaik és tetteik miatt születésről születésre szenvednek az anyagi lét nyomorúságától. Śrīla Prabhupāda egy *Bhāgavatam* magyarázatban azt mondja:

„Bűnös cselekedetek azok a cselekedetek, amelyeket az Úrhoz fűződő kapcsolatunkról megfeledkezve hajtunk végre. Ebben a világban mindent az anyagi természet kötőerőinek a hatása alatt teszünk, ezért az Úr szolgálatán kívül minden cselekedet bűn.”

Mindezt figyelembe véve az anyagi lét problémáinak egyetlen megoldása az Úr odaadó szolgálata: *anarthopasamaṁ sākṣād bhakti-yogam* – Az élőlény anyagi szenvedéseit, amelyek nemkívánatosak számára, közvetlenül enyhíteni lehet az odaadó szolgálat összekapcsoló folyamatával. De hogyan kerülhet valaki kapcsolatba az odaadó szolgálattal? Senkinek sem fog egyszer csak kipattanni a fejéből a gondolat: Ó, nekem szolgálnom kellene a Legfelsőbb Urat! Ez lehetetlen, mert ennek a világnak az alapvető természete a teljes tudatlanság, sötétség. Szóval hogyan lehetne felmérni annak a kegynek a mértékét, amikor a lelki tanítómester a transzcendentális tudás fáklya-

lángjával szétoszlatja ennek a tudatlanságnak a sötéttségét? Śrīla Prabhupāda ezt így fogalmazza meg: „Mindannyiunknak van szemünk, de a nap fénye nélkül ezek a szemek mit sem érnek. Éppen így a Legfelsőbb Úr fénye, vagyis a lelki tanítómester isteni kegye nélkül sem láthatjuk a dolgokat eredeti valójukban.”

Nagyon emlékeztetek számomra azok a rövid leckéid, amelyeket a '91-92-es budapesti fesztiválok tartottál. Nem ez volt az első találkozásom a Kṛṣṇa-tudattal, mégis meghatározóak voltak az életem további folyására nézve. Mélyen megérintettek a szavaid, a szívemig hatoltak, soha nem tapasztalt érzéseket kavartak. Tudtam, hogy mindig is ezt kerestem. Olyan üzenet volt ez, ami a lélekhez szólt, a legbensőbb önvalómhoz, és az elveszett lelki otthon menedékének szeretetteljes ígéretét hordozták. Bár végtelen elégedettség töltött el, mégis nagy vágy ébredt bennem, hogy még többet és többet halljak.

Śrīla Prabhupāda:

„A feltételekhez kötött lélek hamisan boldognak képzei magát az anyagi világban, de ha olyan szerencsés, hogy egy tiszta *bhakta* tanításaiban részesül, akkor képes lesz arra, hogy feladja az anyagi érzékkielégítéshez kapcsolódó vágyait, és felvilágosulttá válik a Kṛṣṇa-tudatban. Mihelyst behatol a Kṛṣṇa-tudatba, az anyagi érzékkielégítés utáni vágyak azonnal eltűnnek, s fokozatosan megszabadul az anyagi problémáitól. Nem lehet sötéttség ott, ahol világosság van. A Kṛṣṇa-tudat az a fény, amely elűzi az anyagi érzékkielégítés sötéttségét.”

Egy olyan személy, aki felvállalja, hogy világosságot gyújt mások számára a transzcendentális tudás fényével, örökre imádatunk tárgya kell hogy legyen. Lehetetlen kijutni ebből az anyagi világból és visszatérni Rādhe-Śyāma lótuszlábainak oltalmába anélkül, hogy megtanulnánk tiszta odaadó szolgálatot végezni, és lehetetlen az ilyen szolgálat anélkül, hogy menedékre leljünk egy *vaiṣṇava* lótuszlábainál. Egy feltételekhez kötött lélek csak úgy képes megváltoztatni a szennyezett motivációit, ha látja egy tiszta *bhakta* példáját és követi utasításait. *Vapu és vānī*.

Nagyon köszönöm Guru Mahārāja, hogy annak idején eljöttél Magyarországra, és hogy azóta is folyamatosan olyan sokféle módon adod a kegyed a prédikálásoddal, a könyveiddel, a saját példáddal. Egy tiszta *bhakta* bárkit meg tud áldani a transzcendentális boldogság valódi ismeretével, és te mindent elérhetővé tettél a számunkra. A *Śrīmad-Bhāgavatamban* azt olvashatjuk:

„Ha valakinek nem adatik meg a lehetőség, hogy testét tetőtől talpig a nagy *bhakták* lótuszlábának porával dörzsölje be, nem valósíthatja meg az Abszolút Igazságot. Az Abszolút Igazság csak az előtt tárul fel, aki elnyerte egy nagy *bhakta* kegyét.”

Szóval nekünk rendelkezésre áll a teljes KEGYED. Mindent megkaptunk tőled, ami a lelki világba való visszatéréshez szükséges. A kérdés csak az, hogy hajlandóak vagyunk-e elfogadni a kegyet, fogjuk-e képezni magunkat, hogy megérthessük és hajlandóak leszünk-e megvalósítani a gyakorlatban mindazt, amit elhoztál nekünk.

Azt gondolom, hogy a legnagyobb öröm számodra az, amikor látod, hogy a tanítványaid élnek azzal a páratlan lehetőséggel, amit adtál a számukra és ezzel beteljesítik az emberi élet küldetését.

A magam részéről szeretnék egy ilyen tanítványoddá válni és még ha nagyon lassú és szerencsétlen vagyok is a törekvéseimben, szeretném mélyen a szívembe fogadni a célt, és kitartani az úton. Ehhez kérem jóindulatú áldásaidat, és kérlek, bocsásd meg ostoba sértéseimet!

Szolgád:
Siddha-muni dāsa

Bhaktin Simon Barbara

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alkalmából egy rövid álmomat osztanám meg veled: egy előadást tartottál, a *Śrīmad-Bhāgavatam* Harmadik Énekének harmadik fejezetéből. A versre reggel nem emlékeztem, de lázasan kutattam az üzeneted után, és ráleltem a második vers magyarázatában: „Az Úr természetesen ismeri a teljes Védákat, de példát akart mutatni, hogy ha valaki meg akarja tanulni a Védákat, egy hiteles tanítóhoz kell fordulnia. Tanítóját szolgálnia kell és meg kell jutalmaznia, hogy elégedetté tegye, ezért Ó Maga is követte ezt a szokást.”

Nem lehetek eléggé hálás, és köszönöm neked, hogy személyes példáddal itt Magyarországon és a világ többi részén is bemutatod, hogyan kell követni a lelki tanítómester utasításait, hogyan kell elégedetté tenni azzal, hogy hirdeted és hitelesen képviseled az Úr Caitanya Mahāprabhu misszióját. Hiteles tanítói példád útmutató ahhoz, hogy hogyan kell elégedetté tenni a helyi autoritást, hogy egyszer eljuthassak a tanítványi szintre.

Kérlek, add a kegyed, hogy én is meg tudjak felelni ezeknek az elvárásoknak, s elégedetté tudjam tenni a *bhaktáikat*.

Törekvő szolgád:
Bhaktin Simon Barbara

Bhakta Sipos-Gaudi Berci

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nem volt még alkalmam megköszönni az egri személyes beszélgetésünket! Nagyon értékes volt számomra ez a találkozás. Nagy hatással van rám mindig, ha arról beszélsz, hogyan kell élnie egy *gṛhastának*. Felnyitod a szemem, erőt adsz, rávilágítasz a lényegre.

Ugyanakkor kissé el is keseredek, mert azt érzem, alkalmatlan vagyok a feladatra, nem tudok úgy teljesíteni, ahogyan szeret-

nék. Ez viszont legalább mindig imádkozásra készítet. A példa – vagyis te – tökéletes! Mindig, minden körülmények között szilárdan mutatod a helyes utat, kitartóan állsz előttünk. Imádkozom, hogy sose térjek le erről az útról. A mai leckén Caitanya prabhu arról beszélt, hogy kik is az igazán jó emberek. Sok mindenről szó esett, és a végeredmény természetesen az lett, hogy az az igazi jótevő, aki a lelkünkről gondoskodik.

Számomra te vagy ez a jótevő! Az igazi, a hiteles, az őszinte, önzetlen jótevő!

Köszönöm, hogy a tanítványod lehetek, és mindig számíthatok rád!

Szolgád:

Bhakta Sipos-Gaudi Berci

Bhaktin Sipos-Gaudi Emese

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Nemrég írtam neked levelet, és akkor is, most is arra gondolok, hogy milyen különleges dolog az, hogy egy ilyen személynek írhatok, amilyen te vagy. Ettől már talán csak az különlegesebb, hogy választ, sőt érdeklődést, törődést kapok tőled. Ez nagyon értékes a számomra, és egyben hihetetlen is. Mindig nagy inspirációt ad, ha erre a kapcsolatra gondolok!

Mindenki, aki találkozik veled, tapasztalhatja, hogy mennyire kiemelkedő személyiség vagy.

Éppen ez ad nekem egyfajta önbizalmat arra, hogy érdeklődőket hozzak el egy-egy programra, vagy a most aktuális egri *bhakti-yoga* vacsorákra. Garantált a siker, hiszen te vagy a garancia!

Már többször meséltem neked Uddhava osztálytársának anyukájáról (Erika), aki jó példa az előbbieken írottakra, de megemlíthetem az ateista apukámat is, aki egy tv-riportod után mélyen elgondolkodott „az élet nagy dolgairól”, majd felhívott, és azt mondta, hogy ilyen jó válaszokat még sose hallott, mint amiket te adtál.

Visszatérve Erikára: miután elolvastam Śrīla Prabhupāda életét, írt nekem egy sms-t, hogy milyen nagy szüksége van az embereknek egy ilyen lelki tanítómesterre, és hogy mennyire megérintette őt ez az életút. Amikor találkoztunk, azt kérdezte, hogy vannak e napjainkban is ilyen lelki tanítómesterek. Beszéltem neki Śrīla Prabhupāda hú tanítványairól, követőiről, természetesen rólad a legtöbbet. Meghívtam a vacsorára, és nagyon örültem, hogy te is ott leszel, mert így találkozhat egy igazi, hiteles lelki tanítómesterrel! Ahogyan a múltkori levelemben is említettem : nagyon tetszett neki a program, és lelkesen mondta, hogy szeretne legközelebb is eljönni, sőt a férjét is elhozza majd. A várt siker tehát nem maradt el, és ez mind a te különleges egyéniségednek, hitelességednek köszönhető.

Köszönöm, hogy kapcsolatban lehetek veled, és hogy – ha nem is túl hatékonyan

– valamelyest részt vehetek a mozgalom munkájában.

Szolgád:

Bhaktin Sipos-Gaudi Emese

Ui.: Uddhava nagyon boldog születésnapot kíván!

Sītā-Rāma dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

One of the benefits of a highly technological society is that a disciple on one side of the world can daily draw inspiration and spiritual strength from a spiritual master on the other side of the world. However, access to the excessive amounts of knowledge, even about Kṛṣṇa on the internet also has its flaws. Issues of proper representation, of interpretation and eligibility all become merged and lead to confusion and controversy. These are perhaps newer challenges that our Society faces as we settle into the twenty first century.

Rūpa Gosvāmī writes: *aher iva gatiḥ premṇaḥ svabhāva-kuṭilā bhavet.*

“If you want to understand Kṛṣṇa or the pastimes of Vṛndāvana, they are extremely convoluted, extremely difficult.” He says, “They are like the movements of a snake.” Snakes slither from side to side and you

never know exactly where they are going. Similarly, understanding Kṛṣṇa directly is also a difficult thing. Narottama dāsa Ṭhākura concludes his *Prārthanā* by making the statement that if someone approaches Kṛṣṇa through Śrī Caitanya Mahāprabhu, then that becomes very easy.

Śrīla Prabhupāda had repeated on different occasions that “we cannot go directly to Lord Kṛṣṇa. We must go through the *guru-paramparā* and that begins by going through Śrī Caitanya Mahāprabhu.”

Through the teachings of Rūpa Goswami, Śrīla Prabhupāda very much captured the spirit of how we should follow Lord Caitanya. And through Śrīla Prabhupāda’s words and actions, you Guru Mahārāja, very much capture the spirit of how we should his mission.

The following words of Śrīla Prabhupāda were recently brought to my attention:

“So the future of this Kṛṣṇa Consciousness movement is very bright, so long the managers remain vigilant that 16 rounds are being chanted by everyone without fail, that they are all rising before four in the morning, attending *maṅgala-ārati*—our leaders shall be careful not to kill the spirit of enthusiastic service, which is individual and spontaneous and voluntary. They should try always to generate some atmosphere of fresh challenge to the devotees, so that they will agree enthusiastically to rise and meet it. That is the art of management: to draw out spontaneous loving spirit of sacrificing some energy for Kṛṣṇa. But where are so many expert managers?”

Guru Mahārāja, though management may not be an attractive word to you, you are that expert manager. Not only that, but a leader reawakening fresh vision. You are leading the way by focusing the Society on key issues which may have lost their appeal but were very dear to Śrīla Prabhupāda. By your mere presence you give issues weight and importance. You are creating that spirit of fresh challenge amongst those who look to you for guidance yet ensuring they remain loyal to Śrīla Prabhupāda's wishes. You are preparing the Society for difficult years to come armed with Śrīla Prabhupāda's teachings.

I pray that I can assist you with your mission to practically realise Śrīla Prabhupāda's vision.

*Your servant,
Sītā-Rāma dāsa*

Smṛti-pālikā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezen a kedvező napon Narottama dāsa
Ṭhākura imájával szeretnék köszönteni
téged:

*ei-bāro karuṇā koro vaiṣṇava gosāi
patita-pāvāna tomā bine keho nāi*

„Ó, *vaiṣṇava gosvāmī*, kérlek, légy most kegyes hozzám! Rajtad kívül nincs más, aki meg tudja tisztítani az elesett lelkeket!”

A legmagasabb rendű és legfontosabb dolog egy *bhakta* életében az odaadó szolgálat. A te kegyedet pedig az mutatja, hogy lefoglalsz benne minket. Azt mondtad, amíg tudunk szolgálatot végezni, addig tudunk élni.

Bár a mi szolgálatunk hibákkal teli, te képes vagy kiszűrni belőle valami őszinte próbálkozást. Egy tiszta *bhakta* társaságában könnyebb a megfelelő tudatba kerülni, és tiszta, szép példáját látva inspirációt kapni a nehézségek leküzdésében. Sokszor gondolom, hogy nekem a *japázás* túl nehéz, vagy reggel fáradt vagyok és nem akarok felkelni, aztán eszembe jut, hogy Guru Mahārāja mennyi nehézséget vállal és milyen tökéletesen mutatja be nekünk, hogy mit is jelent odaadó szolgálatot végezni. Ettől elszégyellem magam és megfogadom, hogy rendbe teszem a *sādhanámat*, amit persze a következő nehézségnél elfelejtek . . . bocsánat. De a te jelenlétében nem lehet elfelejteni ezt.

Mikor fesztiválok vannak, és díszítem Śrīla Prabhupāda oltárát, az egy nagy fizikai nehézség. Éjszaka van, mindenki alszik, nagy a csönd, végtelenül fáradt vagyok, kevés a virág, nincs elég segítség, de szeretnék valami igazán különleges felajánlást készíteni Śrīla Prabhupādának. Te jössz és rögtön eltűnik minden fáradság és probléma. Mikor kinyílik a függöny Śrīla Prabhupādánál, és látom, hogy a *bhakták* mennyire elégedettek, az a legcsodálatosabb érzés a világon. Majd eltelik pár nap és újra csak a nehézségeken rágódok.

Śrīla Prabhupāda azt mondta, ő soha nincsen egyedül, mert érzi, hogy a lelki tanítómestere mindig ott áll mellette. Én ezt még sokszor elfelejtem, de neked köszönhetően nem egy céltalan ürességben élő ember lett belőlem. Van egy céloom : téged elégedetté tenni, mert a te szívedben ott van Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, s te szeretnéd Őket mindenkinek odaadni.

Bárki, aki csak egy kis ideig is társul veled, láthatja, hogy mekkora szeretettel szolgálod lelki tanítómesteredet, s hogyan teljesíted be a vágyait a prédikálásra.

Köszönöm, hogy elfogadod az én jelentéktelen törekvésemet, és mindig segítesz, hogy lefoglaljam magamat az odaadó szolgálásban.

*Jelentéktelen szolgáló:
Smṛti-pālikā devī dāsī*

Bhaktin Sörös Ágnes

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

Nagyon boldog vagyok, hogy ismét megköszönhetem neked, hogy segítesz a lelki élet útját járnom. Bár én nem a te tanítványod vagyok, mégis szíveden viseled a sorsomat. Tökéletes életed példájával, nektári szavaiddal és könnyeket fakasztó énekeddel

tanítasz minden percben, én azonban olyan elesett vagyok, hogy nem tudom felfogni ennek a tanításnak az értékét, és meghálálni sem fogom tudni sohasem azt.

Segítesz nekünk értékelni és észben tartani, hogy mi vagyunk a világ legszerencsésebb emberei, mert itt lehetünk Rādhē-Śyāma menedékében. Az Isteni Párt pedig te hoztad el nekünk, hogy szolgálhassuk Őket, hiszen ez az élet valódi célja. Kérlek, kedves Mahārāja, segíts, hogy ezt sohase felejtsem el. Kérlek, add a kegyed, hogy mindig képes legyek hálát érezni a szívemben ezért.

Köszönöm, hogy szolgálhatlak téged!

*Szolgád:
Bhaktin Sörös Ágnes*

Śrī Gokula devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom! Minden dicsőséget isteni megjelenésednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretem nézni, amikor Rādhē-Śyāma előtt állsz. Ilyenkor elgondolkodom, milyen különleges is Kṛṣṇa, akinek pajkos mosolya rabul ejti az élőlények szívét. Vajon milyen tulajdonságokkal rendelkezik Ő, melyek miatt a nagy személyiségek, *bhakták* meghódolnak Neki?

Kṛṣṇa csodálatos tulajdonságait csak a *bhaktáin* keresztül vagyok képes tapasztalni, mert a *bhakta ātma-samarpaṇa* – aki meg-

hódolt Kṛṣṇának, s ezáltal megkapta Kṛṣṇa tulajdonságait. Mivel Kṛṣṇa nem tudja saját tulajdonságait közvetlenül tapasztalni, ezért úgy ízleli meg őket, ahogy azok *bhaktái* szívében tükröződnek.

Mivel te, Guru Mahārāja, Śrīla Prabhupāda hűséges és tökéletes követője vagy, egy teljes meghódolt *bhakta*, Kṛṣṇa csodálatos tulajdonságai megnyilvánultak a szívedben. S ahogy Kṛṣṇa rabul ejti *bhaktái* szívéét, úgy ejtetted rabul te is sötét szívemet. Téged látva az ember közvetlen tapasztalatot szerezhet arról, milyen különleges is Kṛṣṇa.

Még nem vagyok *vaiṣṇava*, de szeretnék a *vraja-vāsik* szolgája lenni. Utasításaid a szívedbe zárva imádkozom a vágyért, hogy bennem is megnyilvánuljanak azok a tulajdonságok, amelyek vonzzák Kṛṣṇát. *ātma-samarpaṇa* – ha meghódolok neked, Guru Mahārāja, mindez talán valóra válik. Minden dicsőséget isteni tulajdonságaidnak!

Kegyedben bízva szolgád:

Śrī Gokula devī dāsī

Śrī Govardhana-lāla dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden évben leülök és erre a napra írok egy felajánlást. Ez néha nehezebb, néha könnyebb.

Idén első gondolatom ezzel kapcsolatban az volt, hogy a lelki tanítómester végtelenül kegyes. Nos – valóban minden – még felajánlást írni is kegy. S ez a te kegyed. Mindig emlékezni kell arra, hogy kitől kapjuk az erőt, s ez hogyan száll alá a lelki világból. Hisz bármihez is fogjunk, bármit is szeretnénk megvalósítani, első dolog a lelki tanítómester kegyéért imádkozni. Amikor megkapjuk, ez néha keserűnek tűnhet, néha édesebbnek mint a méz, de ez a kapcsolatunk Kṛṣṇával.

Kedves Guru Mahārāja! Hálás vagyok, mert ebből a kegyből bőségesen kijut nekem is.

Bár meglehet, a próbálkozásaim sokszor erőtlenné tűnnek, s mellőznek minden odaadást és megvalósítást, de te végtelen jóindulattal és türelemmel kijavítod azt, és a megfelelő úton tartasz.

Kedves Guru Mahārāja! Örök hála kötelez, és örökké dicsőséges leszel számomra, hisz reményt s lehetőséget adtál, hogy szolgáljam a *vaiṣṇavákat*.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy én is részese lehetek ennek a csodának.

Köszönöm a szolgálatomat, és kérlek, továbbra is foglald le szolgálatodban. Ha bármi sértést elkövettem, kérlek, kedvesen bocsásd meg.

Köszönöm szépen, Hare Kṛṣṇa!

Egy jelentéktelen személy:

Śrī Govardhana-lāla dāsa

Śrīpati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Kérlek, engedd meg, hogy pár szóban köszöntselek megjelenési napodon.

Emlékszem, egy Prabhupāda Maraton utáni Vraja-dhāmai *kīrtanādra*, melyben az éneklés közben mindig mondtál pár csodálatos dolgot, felhívva a *bhakták* figyelmét a Rādhē-Śyāmának való teljes meghódolásra. Többek között az is elhangzott: „Adtátok a szíveteket? Mindenki adta a szívét? Mert ha adtátok, már nem lehet visszavenni!” *Kīrtanād* ezen lényeges mondanivalóját azt hiszem minden vraja-dhāmai *bhakta* a szívében hordozza azóta is.

Most, hogy egyre jobban megnyilvánul – lelki inspirációd alapján – Vraja-dhāma, látom, hogy egyre több és több felelősség nyugszik majd a vezetők vállán. Kegyedből én is közöttük vagyok, s tanulom azt, hogyan kell jó vezetővé válni – aki egy jó szolgálja a lelki tanítómesterének és a *bhaktáknak* – inspirálni őket, és jó példát mutatni. Sajnos ezek csak néha sikerülnek a saját ostobaságom miatt, de nagyon igyekszem, hogy örömet tudjak okozni neked, szép prédikálási eredmények felajánlásával.

Kedves Guru Maharāja, szeretnék boldognak látni téged, amikor látod a sok-sok Vraja-dhāmába látogató vendég önfeledt táncát Rādhē-Śyāma előtt! Ez az igazi élet:

közel hozni az embereket Rādhē-Śyāmához olyan módon, ami azonnal az ő javukra válik és szolgálja a lelki fejlődésüket!

Kérlek, add a kegyed ahhoz, hogy jó Kṛṣṇa-tudatban adhassam át én is a szívemet Rādhē-Śyāma szolgálatában neked.

Guru Mahārāja ki jaya!

Szolgád:
Śrīpati dāsa

Śrī Sarovara devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Guru Mahārájának! Minden dicsőséget neked, aki elszántan igyekszel kimenteni az anyagi lét viharos óceánjából, annak ellenére, hogy én kézzel-lábbal kapálódzok, hogy megnehezítsem a dolgodat!

Kedves Guru Mahārāja! Évek óta azzal kezdem felajánlásaimat, amiket az elesett lelkek számára oly szerencsés megjelenési napod alkalmából írok, hogy milyen nehéz ez nekem. Az idén mást gondoltam! Megpróbálok azzal szembenézni, hogy mi a nehézség oka. Megtehettem volna előbb is, de úgy látszik későnérő típus vagyok. Szégyenteljes dologra jöttem rá! A fő ok egyszerűen az lehet, hogy folyamatosan sértéseket követek el ellened. Az avatáskor egy csomó dolgot megfogadtam neked, pl. hogy sértés nélkül mindennap *japázok* minimum 16 kör *mahā-*

mantrát, rendszeresen tanulmányozom Śrīla Prabhupāda könyveit. A fogadalomtételben nincs ugyan benne, de gondolom, minden komoly *bhakta* magában fogadalmat tesz arra, hogy minden lehetséges percet kihasznál a veled való társulásra, valamint elvárt az is, hogy mindig ott legyen *maṅgala-āratin*, és még sorolhatnám azokat a dolgokat, amiket nem csinállok megfelelően. Az avatásom után írt leveledben a következőket írtad: „Kérlek, emlékezz arra, hogy ezek az eskük semmilyen körülmények között sem feltételesek, hanem abszolútak. Ezeket az esküket felnőtt emberek teszik le, akik komolyak a lelki életet illetően, és komolyan tervezik azt, hogy hazamenjenek, vissza Istenhez.” Azt hiszem, itt az ideje ezeket az instrukciókat komolyan venni. Ahogy eljutottam ezekhez az elhatározásokhoz, máris segítséget és ösztönzést kaptam Śrīla Prabhupāda magyarázataiból. „Amikor valaki észhez tér, s megérti, hogy amit tesz az bűn, újra a lelkiismeretéhez fordul”. A lelkiismeretem most azt mondja, hogy ha igaz hogy szeretlek, és hálás vagyok neked, akkor most elkezdek mindent komolyabban venni. Egy másik helyen azt olvastam: „Valójában Kṛṣṇa személyesen tanácsolja minden élőlénynek, hogy térjen haza, vissza Istenhez. Néha a képviselőjét küldi, aki az üzenetét átadva meggyőz minden élőlényt, hogy térjen vissza Hozzá.” Stimmel! Az a bizonyos levél ugyanis így folytatódik: „Ha rendszeresen olvasod Śrīla Prabhupāda könyveit, szépen *japázzol* és követed ezeket a szabályokat, miközben a legjobb tudásod szerint szolgálod Caitanya Mahāprabhu misszióját,

akkor fokozatosan érezni fogod, hogy tisztul a szíved és a lelki világba visszavezető utad akadálytalan lesz. Ennek az életnek a végén – a többi feltételekhez kötött élőlény-nyel ellentétben – te nem fogsz visszatérni ebbe az anyagi világba, hanem hazamész, vissza Istenhez, és örökre ott élsz Kṛṣṇával. Ezt Kṛṣṇa megígéri a *Bhagavad-gītāban*, amelyet számunkra Śrīla Prabhupāda és a saját személyes tapasztalatom is megerősít. Tehát kérlek, légy lelkiismeretes ezt illetően.” Adtál nekem egy csodálatos jövőt, és az utat is megmutattad hozzá, de én sajnos nem követtem ezeket. „Sajnos az élőlények olyan nagyon ragaszkodnak az anyagi élvezethez, hogy nem veszik igazán komolyan Kṛṣṇa vagy képviselője utasításait.” Hányszor mondogattam az elmúlt években: „Én úgysem jutok vissza a lelki világba, mert az egyszerűen nem lehet, hogy egy élet alatt ennyi szennyből, ami a szívemben van, meg tudok szabadulni.” Újabb sértés ellened, Guru Mahārāja! A *Śrīmad-Bhāgavatamban* (4/2. 24.15. magy.) Śrīla Prabhupāda így ír erről: „A tanítványnak nem szabad latolgatnia, hogy vajon hazatér-e, vissza Istenhez, első dolga az kell legyen, hogy végrehajtsa a lelki tanítómester utasítását. Ezért a tanítványnak mindig meditálnia kell a lelki tanítómester utasításán – ez a tökéletes meditáció. Nemcsak meditálnia kell rajta, hanem az utat is meg kell találnia, hogyan imádkozhatja és hajthatja végre azokat tökéletesen... A lelki tanítómester utasítása a tanítvány életének lényege.” Te mindent megtettél, Guru Mahārāja, hogy megments, ideje nekem is csinálnom valamit, vagy legalább nem

útban állni, csak hagyni, hogy eszközként használj Kṛṣṇa szolgálatában. „Egyszerű az egyszerűeknek.” Megvan a cél, megvan az út, megvan a módszer és a lelki tanítómesterem támogatása, mindent, ami fontos, és mindezt te adtad nekem! Soha nem tudom visszafizetni neked. Köszönöm!

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

„Az élőlények *karmájuk* szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan a felsőbb bolygórendszerbe emelkednek, néhányan pedig az alsóbbakba zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Kṛṣṇa kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját.”

Aki igazán nagyon szerencsésnek érzi magát a kegyedből,

*szolgáid szolgája:
Śrī Sarovara devī dāsī*

Śrutidharma dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to your Divine grace on this auspicious occasion of your 60th Birthday — *śrī vyāsa-pūjā*.

According to the Ādi-parva of the Mahābhārata, the word vyāsa means “one who describes elaborately.” Hence Śrīla Kṛṣṇa Dvaipāyana Vyāsadeva is an empowered incarnation (*śaktyāveśa-avatāra*) of Kṛṣṇa. Empowered incarnations are devotees who exhibit one or more of Kṛṣṇa’s own *śaktis*, or potencies. Śrīla Vyāsadeva is invested with the *jñāna-śakti*, the potency of knowledge, so much so that Śrī Caitanya Mahāprabhu has described him as *sarvajña* (all-knowing). “The words spoken by this sage are Vedic evidence,” Caitanya Mahāprabhu has testified to Sanātana Gosvāmī (*munira vākya śāstra paramāṇa*), “and through his words alone can the materially conditioned souls attain spiritual knowledge.

For most of us, the blessings of Vyāsa must be received from the current representative of Śrīla Vyāsadev, the spiritual master who comes in disciplic succession from Madhvācārya, Śrīla Mādhavendra Purī, and Śrī Caitanya Mahāprabhu. Our hearts are too polluted by lust to take Vyāsadeva’s counsel from within, and we are too feeble-minded to directly comprehend the meaning of his words (the Vedic scriptures) simply by reading them.

Guru Mahārāja the Vedic scriptures state that the spiritual master is the expert captain who is guiding the disciple in this stormy ocean. We have obtained this rare human form of life. This human life offers us another option. *Vyāsa-pūjā* represents that option. So *vyāsa-pūjā* is a way of life. The *guru* kindly offers himself as a focal point of our love, our service and our hope.

Śrīla Prabhupāda once gave the measure for becoming a successful preacher: “One must have the courage of an Englishman and the heart of a Bengali mother.” Guru Mahārāja certainly your life is the full embodiment of this standard.

This annual celebration of *vyāsa-pūjā* is an opportunity for me to revitalise my relationship with you Guru Mahārāja by deeply reflecting on its essence. Such a day is described as the mother of devotion, and by its proper observance I can therefore help to expand and extend my service to you.

In one *Śrīmad-Bhāgavatam* purport Śrīla Prabhupāda states:

“As a man cannot separate his life from his body, so a disciple cannot separate the order of the spiritual master from his life. If a disciple follows the instruction of the spiritual master in that way, he is sure to become perfect.”

Guru Mahārāja you have given a lifetime of selfless service, please bless me to follow in your example.

*Your aspiring servant,
Śrutidharma dāsa*

Bhakta Stein Ferenc

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked, megjelenésed napján!

Megint eltelt egy év a Kṛṣṇa-tudatban, és megint írhatok neked egy felajánlást. A te kegyedből lehetséges, hogy még itt vagyok, és az is, hogy írhatok. Nélküled, ki tudja, merre járnék, ki tudja, élnék-e még ebben az emberi létformában, és ha élnék, akkor milyen irányba haladnék. Egy biztos, hogy nem Kṛṣṇa irányába, hanem alacsonyabb létformák, alsó bolygórendszerek felé tartanék. Kegyedből azonban ez nem így van, mert az Úr Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből megkaptam a lehetőséget, hogy a tanítványod lehetek.

Mostanság sokat gondolkodtam azon, hogy amikor a Kṛṣṇa-tudatba jövünk, akkor valójában egy új családba jövünk. Az eredeti, lelki családkba, ahol az idősebb testvérek vigyáznak ránk és egyengetik az utunkat, te pedig az édesapánkként védelmet adsz és felelősséget vállalsz értünk, értem. Ez a védelem és gondoskodás nem annyira nyilvánvaló a mindennapokban. Én hajlamos vagyok természetesnek venni, mint annyi más előnyt is, ami az emberrel a Kṛṣṇa-tudat gyakorlása közben történik.

Néha úgy veszem észre, nem tudom értékelni, hogy milyen kegyben van részem, milyen lehetőséget kaptam. Nem tudom értékelni, hogy milyen biztonságot jelent a veled való kapcsolatunk ápolása. Elhanyagolom a kapcsolatunkat, és ez egy óriási hiba részemről.

A Prabhupāda maraton alatt küldött üzeneteid nagy élményt jelentettek számomra, hiszen közelebb hoztak téged. Személyes példáid, élményeid és küzdelmeid sok hitet és erőt adtak ahhoz, hogy kitartsak a szolgálatom mellett. Számomra szinte misztikus, hogy milyen erővel és hatékonysággal

prédikálsz, és *saṅkīrtanázol*. Ha csak egy cseppet is el tudnék fogadni ebből a felhatalmazásból, akkor nem lenne kérdéses a prédikálásban tett erőfeszítéseim sikeressége. Én hozzád képest csak egy bohócnak érzem magam.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy gondoskodsz rólam, még akkor is, ha nem tudom viszonzni a kegyedet. A jövőben sokkal nagyobb hangsúlyt fektetek arra, hogy ne csak akkor keresselek meg, ha bajba kerültem, hanem akkor is, amikor valami örömteli hírt tudok veled közölni. Komolyan részt akarok vállalni a prédikálásban, konkrétan abban, hogy minél több embert tehessünk szerencsésé azáltal, hogy közelebb visszük őket Kṛṣṇához.

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, add a kegyet, hogy ne álljak az utadba, és legyen mit felajánlanom neked. Amit most tudok, az az igyekezetem, az őszinte törekvésem.

Köszönöm, hogy megmentettél és még mindig adod a kegyedet!

*Jelentéktelen szolgáló:
Bhakta Stein Ferenc*

Śucirāṇī devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to your divine self.

Our General leading the way back to Godhead

Fearlessly you take the lead, right in the front line,
Focused on the battle field, your mission is divine,
Armed with the knowledge, to defeat what is untrue,
You challenge Kali's agents and the goals that they pursue.

Never are you shaken, you hold a strong position,
Firm and determined to complete this holy mission,
Instructions guide you from within to give you the direction,
Your faithful abidance of these rules gives you all protection.

Exceptional amongst your qualities this chaste and loyal faith,
Imbued with loving submission to his Divine Grace,
To pay back what is owed to him is a debt that is most dear,
But your determination drives you year after year.

When reflecting on your glories, I hear an inner voice,
Confirming in my heart, I've made a wise choice,
Become a worthy disciple of you this is what I pray,
Whatever life may throw at me to never go astray,

Through times confusion you make the clouds disperse,

Clearing many hurdles on the path that I
traverse,
I feel the lone dependency on your mercy
is the key,
To untangle knotted bonds and set my be-
ing free.

A fumbling idiot as always, I approach
you without shame,
You accept me unreservedly although spir-
itually lame,
Always with an equal eye, you judge not
what you see,
But accept the tiniest sentiment, whatever
it may be.

I know what devotion is, self surrender,
not a clue,
I pray though for your mercy, without it
what I do?

I love you Guru Mahārāja!

*Your insignificant servant,
Śucirāṇī devī dāsī*

Sukumārī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat.
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.
Minden dicsőséget neked ezen a csodálatos
napon.

Ahogy visszaemlékszem a tavalyi évre,

sok kedves emlék jut eszembe rólad. Az
egyiket szeretném most leírni neked.

A Śrīla Prabhupāda maraton idén is na-
gyon lelkesítő volt számomra. Személyes
történeteiddel és biztató szavaiddal rengen-
teget erőt adtál. Amikor az utolsó nap kora
reggel lejöttél a szobádból, hogy útnak in-
díts minket, azon gondolkodtam, milyen
szerencsések vagyunk. Ahogy ott álltál az
ajtóban és integetté, amikor elindultak az
autók, a *bhakták* boldogan mosolyogtak rád.
Csodálatos volt látni, hogy minden *bhaktát*
az irántad érzett elkötelezettség és szeretet
mozgat, jól tudván, hogy nélküled sehol,
senkik nem lennének.

Kicsit később megkaptuk az üzeneted:
„Néha a kevesebb többet mond. Ha végig
gondoljátok, mi mindent írtam ennek a
maratonnak az üzeneteiben, akkor tudjátok,
hogy mit akarok mondani, amikor azt
mondom: KÖSZÖNÖM.” Szerettem volna
választ írni neked, hogy milyen hálás va-
gyok, de végül úgy döntöttem, szaladok to-
vább az emberekhez, és próbálom kifejezni,
mennyire KÖSZÖNÖK mindent.

Drága Guru Mahārāja! Ahogy telnek az
évek, a hála, amit érzek irántad, folyamato-
san csak nő. Kérlek, add a kegyed, hogy egy
nap olyan tiszta szívű tanítványoddá vál-
hassak, amilyenről a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*
című könyvedben írsz.

Kélek, tarts örökre lótuszlábad menedé-
kében!

*Szolgád:
Sukumārī devī dāsī*

Sundara-rūpa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Azt hiszem, az ez évi felajánlásom megírása a legnehezebb. Azért, mert még annyit sem tudok felajánlani az elmúlt évből, mint tavaly, ami több mint szégyellnivaló. Próbálom a Lál-os szolálatomat nap mint nap tökéletesebben végezni, fejlesztem a számítógépes tudásomat, hogy minél szebb dolgokat tudjunk megjelentetni, valamint „minőségi” munkát ajánlani karmi cégeknek, mellyel *lakṣmī* tudunk behozni Rādhe-Śyāma szolgálatára. De a lelki életemre nem fordítok elég gondot. Bocsánatot kérek ezért, s ígérem, változtatni fogok rajta.

Köszönöm szépen, hogy néha megkérpsz, hogy segítsék neked számítógépes dolgokban. Köszönöm, hogy ilyenkor a közeledben lehetek és érezhetem azt az erős lelki energiát, amely tökéletesen tiszta személyedből árad, azt a hihetetlen lelki erőt, amely az odaadásodat tükrözi.

Szeretném még megköszönni a szolgálatomat és azokat a *bhaktákat*, akik sokat segítenek abban, hogy a megértésem a *bhaktákkal* való társulásról, a szolgálatról, a megfelelő attitűdről helyes legyen, vagyis Manorāma prabhut és Hemāṅgī mātājīt. Ők szépen és mély odaadással szolgálnak téged. Bárcsak úgy tudnálak szolgálni téged, ahogy az egy tanítványtól elvárható. Köszönöm, hogy mindig türelmes vagy velem.

Szolgád: Sundara-rūpa dāsa

Sundarānanda dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

On this most auspicious occasion, please accept my heartfelt love and offering of words.

My offering this year is inspired by strong feelings of separation from you. Being so far away geographically is a cause of great lamentation for me. I feel so cut off and handicapped by the tyranny of distance. I read and hear of your adventures with so many sweet devotees and marvel at their great fortune to have so much of your association. What huge amounts of pious credits they must have accrued to be so close and connected to you.

Then I think of the states of love that exalted personalities experience. Being with their beloved associates and being separated from them. Separation is considered to be a more intense state due to constantly hankering and thinking of them. Narrottama dāsa writes that he would smash his head against a rock and enter into the fire, being bereft of the company of his beloved associates. Then unable to find his associates, Narrottama simply weeps.

I don't claim to experience the kind of exalted states of love that great souls like Narrottama das experience, but I do know that my heart aches to be in your association Guru Mahārāja.

My great fortune however and my only consolation is that I am able to listen to your

podcasts and read your beautiful books. It's in your books that I really find you. Here is where you make available your beautiful and exalted association. Here is where I can associate with you and join you in your vivid and nectarean pastimes.

I want to thank you and express my deep appreciation and gratitude for writing such magnificent books which are without doubt a most munificent and generous way of making yourself available to all fortunate souls who want to avail themselves of your association and hang on to your lotus feet.

So perhaps I'm not so unfortunate after all, by thinking of you, listening to your podcasts and reading your books, I am with you and my heart rejoices, plus I have the ever increasing anticipation of meeting you again in person, this is truly the only thing that brings me excitement in this world.

I pray to Lord Kṛṣṇa that I will again have the opportunity to be in your physical association again Guru Mahārāja.

Thank you for everything Guru Mahārāja, I beg to be able to remain at your lotus feet and to be able to render some useful service to you.

*Your loving disciple,
Sundarānanda dāsa*

Suśīlā devī dāsī

Kedves Guru Maharāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupádának!

„A lelki tanítómester kegyéből jutunk át az anyagi óceánon, és érhetjük el Kṛṣṇát” – énekeljük nap mint nap, reggeli programon. Az anyagi óceán hatalmas, és vége-láthatatlan, mindenhol körülvesz minket. Ki hinné, hogy valahol egyszer mégis véget ér, és a parton Kṛṣṇa vár? Guru Maharāja, te eljöttél hozzánk, hogy megtaníts minket arra, hogyan tudunk fennmaradni a vízen a *mahā-mantra* segítségével. Megmutattad, milyen ereje van a szent névnek, ami még a legbűnösebb embert is képes megváltoztatni. Megálmodtad és megvalósítottad, milyen egy szent helyen önellátóan, Rādhe-Śyāma szolgálatában élni. Fáradtságos munkával, a könyveiden keresztül segítesz nekünk, hogy közelebb kerülhessünk az Isteni Pár kedvteléseinek megértéséhez. Nektári szavaidon át érthetővé teszed számunkra az ősi védikus irodalmat. Példát mutatsz nekünk, ahogyan szolgálod a lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupádát. Támogatsz, bízatsz minket, ha elesünk az úton, felsegítesz. Menedéket vettünk lótuszlábadnál, s te kegyesen tanítványaiddá fogadtál minket. Odaadó szolgálatod Rādhe-Śyāmához megmutatja nekünk, milyen is az igazi szeretet.

Kedves Guru Maharāja, köszönöm, hogy a tanítványod lehetek! Kérlek, add a kegyedet, hogy a legjobb tudásom szerint szolgálhassalak téged, a *bhaktákat* és Rādhe-

Śyāmát! Minden dicsőséget neked, kedves
Guru Mahārāja!

*Egy pici szolgád:
Suśīlā devī dāsī*

Svāhā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és
neked!

Amikor elkezdem írni e sorokat, a múltba
visznek gondolataim, a kezdetekre emléke-
zem. Arra az időre, amikor még csak elkezd-
tem gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot. Emlékszem,
milyen nagy izgalommal vártuk az érkezése-
det, voltak, akik a tanítványaidként, mások
szerettek volna tanítványaid lenni, én csak
kíváncsi voltam milyen lehetsz.

A város forgalmas utcájában volt a köz-
pontunk. A templomszoba zsúfolásig meg-
telt *bhaktákkal* és érdeklődökkel, én az utolsó
sorokban ültem. Igyekeztem a figyelmemet
a leckére összpontosítani, a transzcenden-
tális tudásra, amit átadtál nekünk. A meleg
miatt az ablakok nyitva voltak és az autók
zaja, dudálása behallatszott a templomszo-
bába, így téve próbára eltökéltségemet. Nem
emlékszem, miről szólt a lecke, csak arra,
hogy nagyon elálmosodtam, és igyekeztem
lecsukódó szemhéjamat fenntartani. Ez volt
a második találkozásom lelki tanítómester-
rel, és nem gondoltam volna, hogy sok év

múlva a tanítványod lehetek. A következő
nāma-haṭṭa táborban ismét megpróbálkoztam
a leckéd hallgatásával, ami hasonlóan kezdő-
dött mint az előző, de igyekeztem nem el-
aludni. A lecke felénél azonban érdekes dolog
történt, elmúlt az álmoságom és tudtam fi-
gyelni szavaidra. Egy kis boldogság töltött el,
hogy végre sikerült. Egyre többet társultam a
bhaktákkal, *japáztam*, követtem a szabályokat
és megtudtam, milyen tiszteletlenség leckén
aludni. Most így utólag szeretnék bocsánatot
kérni tőled viselkedésemért.

A jó példának, társulásnak köszönhető-
en már nem alszom leckén, az első sorokban
ülök és igyekszem a lecketartó szavaira fi-
gyelni, különösen amikor abban a szerencsé-
ben lehet részem, hogy téged hallgathatlak.

Nem csak személyesen, hanem könyve-
iden keresztül is tanítasz minket. Nekünk,
igyekvő tanítványaidnak az a dolgunk, hogy
figyelmesen elolvassuk, tanulmányozzuk
írásaidat, hogy azután fejlődhessünk az oda-
adó szolgálatban.

Egy *Śrī Caitanya-caritāmṛta* (*Madhya-līlā*
22.25) verssel szeretném zárni soraimat:

*tāte kṛṣṇa bhaje, kare gurura sevana
māyā-jāla chuṭe, pāya kṛṣṇera caraṇa*

„Ha a feltételekhez kötött lélek átadja ma-
gát az Úr szolgálatának, s ugyanakkor ele-
get tesz lelki tanítómestere utasításainak és
szolgálja őt, kijuthat *māyā* karmai közül, és
alkalmassá válhat arra, hogy oltalomra ta-
láljon Kṛṣṇa lótusz lábánál.”

*Jelentéktelen szolgád:
Svāhā devī dāsī*

Śyāma-pyārī devī dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget isteni megjelenésednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amikor Śrī Caitanya Mahāprabhu Jharikhaṇḍa erdején haladt keresztül, megnyilvánította különleges kegyét, és az erdő vadállatai természetes ellenségeskedésüket feladva csatlakoztak a *saṅkīrtanához*. Śrīla Prabhupāda kifejti a magyarázatban a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* transzcendentális hatalmát:

„A szent nevet először Śrī Caitanya Mahāprabhu ejti ki. Ha valaki közvetlenül Tőle hallja, megtisztul, akárcsak az, aki ettől az embertől hallja. Így terjed a tisztulási folyamat a tiszta *bhakták* között. Śrī Caitanya Mahāprabhu az Istenség Legfelsőbb Személyisége, és senki sem mondhat olyan hatalmat a magáénak, mint az Övé. Ha azonban valaki tiszta *bhakta*, hangvibrációjától emberek százai, ezrei tisztulhatnak meg. Ez az erő minden élőlényben ott rejlik, feltéve ha sértések és anyagi indítékok nélkül éneklie a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát*. Ha egy tiszta *bhakta* sértések nélkül énekel, mások is *vaiṣṇavák* lesznek, akiknek hatására újabb *vaiṣṇavák* születnek. Ez a *paramparā* rendszere.”

Nem kérdés, Śrīla Prabhupāda szavai igazak, és nem kell messzire mennünk: te vagy az élő példa, minden *vaiṣṇava* példaképe. Nektári reggeli *kīrtanák*, édes esti *bhajanák*, izgalmas, újabbnál-újabb dallamok. Mikor itthon vagy Vraja-dhāmában, megtelik a

templom, és a *bhakták*, mint örült méhek, úgy vesznek téged körül, hogy élvezzék az édes nektárt.

„Csodálatos! Ez az egyetlen valóság! Nincs probléma! Jaya Rādhe-Śyāma!” – énekeled teljesen elmerülve, s mi egyként kiáltjuk: Rādhe, Rādhe! Śyāma, Śyāma!

A legcsodálatosabb *kīrtanákat* egész évben magamba szívom, mint egy magányos méhecske, és gyűjtöm a nektárt, mert kezdődik a Śrīla Prabhupāda maraton, ahol sokáig nem fogom hallani ezt az édes nektárt . . .

Egy hideg téli napon, egy bevásárló központ parkolójában osztottam és valami különlegesre lettem figyelmes. Szürkeség, rohanás, tömeg távol Vraja-dhāmától . . .

Egész nap karácsonyi dalok szóltak a hangszórókból. De most . . . , közelebb mentem és a fülem a hangfalhoz tapadt. A Beatlestől a My sweet Lord szólt. Mivel maraton volt, már régen nem hallottam *kīrtanát* és *bhajanát*, mert a könyvosztás volt a fő meditációm. Mikor meghallottam a Hare Kṛṣṇát, földbe gyökerezett a lábam, és szemeim megteltek könnyekkel. Megszűnt körülöttem a világ és csak az jutott eszembe, hogy milyen szerencsés vagyok. Nagyon megérintett a *mahā-mantra*, különleges élmény volt. Soha nem fogom lefelejtani, és tudom, hogy ezt az élményt neked köszönhetem, ezt a különleges kegyet – mint azok a vadállatok Jharikhaṇḍa erdejében – eksztázisban énekelhettem a szent nevet.

Kedves Mahārāja! Köszönöm, hogy elhoztad a tiszta szent nevet! Kérlek, add az áldásod, hogy egyszer igazán megtapasztaljam a szent név igazi édességét, és tiszta

szívvel tudjalak szolgálni téged, és Vraja-dhāmát!

*Elesett szolgád:
Śyāma-pyārī devī dāsī*

Śyāma-dulālī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

*kṛṣṇa kṛpā kī ānanda mūr̥ti,
dīnana karuṇā-nidhāna
jñāna-bhakti-prema tīno prakāśata,
śrī guru patita pāvana*

Ó, elmém, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótu-szlábait. Śrī Guru maga a megszemélyesült boldogság, mely Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből fakad, s ennél fogva a kegy tárháza azon lelkek számára, akik az anyagi világban szenvednek. Ő tárja fel a transzcendentális tudást, a tiszta odaadást és az istenszeretetet. Śrī Guru a bűnös, feltételekhez kötött lelkek megmentője.” (Śrī guru caraṇa kamal)

Szerettem volna ebben az évben a *vyāsa-pūjā* ünnepségedre őszintén, szépet és kedveset írni. Sajnos a szívembe nézve a szent név helyett még mindig a kék, düh, irigység és társai táncolnak. Ilyen reménytelen helyzetben, csak a te indokolatlan kegyedért imádkozom, hogy megmentés az anyagi lé-

tezés óceánjából. Te a legelesettebbek megmentője vagy, ahogy a neved is jelzi. Csodálatos tulajdonságaid nem lehet felsorolni, hiszen Rādhe-Śyāma szolgálatával, prédikálásoddal és tanítványaiddal megmutattad e páratlan kincseket.

A tanítvány legdrágább kincse a lelki tanítómestere, aki transzcendentális tudásban részesítve kiemeli őt az anyagi lét mocsarából. Mint egy átlátszó közeg, feltárja előtte örök azonosságát és a tudás segítségével lefoglalja szolgálatában. Köszönöm neked, kedves Guru Mahārāja, hogy elesettségem, *anarthāim* és szemtelenségem ellenére kegyedben részesítesz engem is. Megháláni soha nem fogom tudni azt, amit kapok tőled, de megpróbálom követni utasításaid és folytatni szolgálatom, amit kaptam tanítványaidtól.

Imádkozom, hogy mindig értékelhessem ezt a lehetőséget, melyet Új Vraja dhāma légköre biztosít. Azokat a *bhaktákat* is, akik részt vesznek vágyad beteljesítésében, mellyel Śrīla Prabhupādát szolgálod tökéletesen, megmutatva nekünk, mit jelent követni és beteljesíteni a lelki tanítómester vágyát.

Csodálatos számomra a személyesség, ahogy minden egyes *bhaktával* nagyon odaadóan foglalkozol. Bevallom, szégyellem magam, amiért gyakran személytelenül viselkedem és figyelmetlen vagyok.

Kérlek, bocsásd meg a sértéseimet és foglald le kegyesen lótu-szlábaid szolgálatával, mert mi más reményem lehet e világban.

*Elesett szolgád:
Śyāma-dulālī devī dāsī*

Śyāmajiu dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőéget neked!

Sok ragyogó csillag van a Kṛṣṇa-tudat egén,
és van, aki közelebb van hozzánk, jobban látjuk
a csillogását, van, aki távolabb. A legközelebbi,
a legfényesebb csillag nekem te vagy.

A ragyogásod a legsötétebb órában, a fáradhatatlanságod a legfárasztóbb időben, a kitartásod a legkilátástalanabb helyzetben is mutatja az utat.

Annyi minden történik a saját kis világomban,
ami a világ szempontjából csak annyi, mint egy pillangó
szárnycsapása. De sajnos nem tudok átlátni azokon a falakon,
amiket magam köré emelek a problémákra, a körülményekre,
más *bhaktákra* hivatkozva. Imádkozom Kṛṣṇához,
hogy tisztítsa meg a szívemet az anyagi szennyezőesektől,
de amikor jön a tisztítás, akkor feltartott kézzel,
sikítva menekülök. Mindenre hivatkozom, csak hogy ne
kelljen elfogadni: igen, én kértem, én akartam ezt a tisztítást.
Aztán megjelenysz a sötét, teljes tudatlanságomban
ragyogó csillagként. A ragyogásod azt mondja, ha követlek,
akkor megszabadulhatok ezektől a terhektől.

Köszönöm, hogy mindig ott ragyogsz az égen,
hogy mindig egy fix pont vagy, ami minden helyzetben,
minden körülmények között kisegít a nehézségekből.

Törekvő szolgád:
Śyāmajiu dāsī

Śyāmalatā devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

*śrī-guro paramānanda
premānanda phala-prada
vrajānanda-pradānanda-
sevāyām mā niyojaya*

Drága lelki tanítómesterem, te a legmagasabb rendű boldogság – az Isten iránti szeretet – gyümölcsével ajándékozol meg. Kérlek, add meg nekem, hogy Śrī Kṛṣṇa örömteli szolgálatát végezhessem, aki boldogságot hoz Vraja földjére.

El sem tudom mondani, mekkora hálát érzek mindenért, amit kaptam tőled. Köszönöm, hogy ilyen csodálatos lelki tanítómesterem vagy, hogy ilyen páratlan szolgálatban foglalsz le, és hogy végtelen kegyed és törődésed szüntelenül záporozod rám.

Kérlek, engedd meg, hogy továbbra is menedéket vehessek lótuszlábaidnál! Öröké csak azért imádkozom, hogy sose veszítsem el az áldásodat és a *bhakták* áldását.

Köszönök mindent!

Jelentéktelen szolgád:
Śyāmalatā devī dāsī

Śyāmasundara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya
kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

A mai áldásos napon köszönetet szeretnék neked mondani azért, hogy a transzcendentális hang formájában is megjelenysz, és közöttünk vagy nap mint nap. Sok évvel ezelőtt, pécsi prédikálásom ideje alatt vezetted be azt a rendszert, hogy a központok vezetői hetente telefonos beszámolóval tartoztak neked, így részesülhettünk a veled való beszélgetés inspiráló élményében. Az internet fokozatos térhódításával e beszámolókat egy idő után nem személyesen, hanem e-mailben kérted, s én úgy éreztem, szegényebb lettem szavaid hallgatásának fontos lehetőségével. Amit az internet akkor elvett, most százszorosán is visszaadta, hiszen naponta majd egy órát vagy többet is élvezhetjük társaságod a rendszeresen frissülő podcastjaid hallgatása által. Bámulatos, hogy sűrű programod közben hogyan vagy képes naponta újabb és újabb epizódok elkészítésére, s mindannyiunk nevében arra szeretnék kérni, hogy továbbra is áldj meg minket tanításod hallgatásának lehetőségével.

Örök szolgád:
Śyāmasundara dāsa

Śyāmasundarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Jó, hogy itt vagy velünk, Mahārāja. Köszönök szépen minden figyelmet, törődést, amit tőled kapunk.

Az idei évben olyan nagy volt az ellentét aközött, ahogy figyelsz a családomra, és aközött, hogy milyen keveset tudok kommunikálni a saját lelki tanítómesteremmel, hogy pár hónapig teljesen össze voltam zavarodva emiatt. Vajon rosszul döntöttem '96-ban? Gondolkodtam sokat, beszélgettem a *bhaktákkal*, aztán arra a következtetésre jutottam, hogy nem döntöttem rosszul. Most nagyon örülök, hogy van egy olyan avató lelki tanítómesterem, mint Śrīla Bhaktividya Pūrṇa Mahārāja, és nagyon örülök, hogy van egy másik lelki tanítómesterem is, egy igazi *śikṣā-gurum*. Vele szintén az a kapcsolat, hogy minden szavával, mosolyával becsempészi Kṛṣṇát a szívembe, hogy még én is közelebb kerülhessek hozzá. Merek tőle kérdezni, értem a válaszát, és tudom alkalmazni is.

Kedves Mahārāja! Köszönöm szépen, hogy befogadtál a családba.

Szolgád:
Śyāmasundarī devī dāsī

Bhaktin Szabó Marika

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Mahārāja, szeretnék köszönetet mondani neked először is azért, hogy hozzánk, Magyarországra is elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot, ami a mi életünket is teljesen megváltoztatta.

Dicsőség neked Mahārāja, és bocsánatot kérek tőled, amiért csak egyszerűen írom le azt, amit érzek. Nagyon-nagyon szépen köszönöm neked, hogy annak ellenére, milyen sok mindennel kell törődnöd, ilyen kegyes vagy hozzám és a gyermekeimhez. Számomra az, hogy ilyen sok figyelmet, kedvességet és szeretetet kapunk tőled, leírhatatlan és kimondhatatlan érzés. Te vagy az ő édesapjuk!

Minden dicsőséget neked, drága Mahārāja, és bocsánatodat kérem, ha túl személyes a levelem, de nagyon szeretlek és tisztellek. Imádkozom Kṛṣṇához, hogy légy még velünk nagyon sokáig erőben, egészségben. S bízom abban, hogy én is fejlődhetek a lelki életben a te kegyed által.

Minden dicsőséget neked, kedves Mahārāja!

*Alázatos szolgád:
Bhaktin Szabó Marika,
Eger*

Bhakta Szamosi Róbert és Bhaktin Judit

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérünk, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked! Minden dicsőséget az Úr *saṅkīrtana*-mozgalmának!

Ez az egyik legkedvesebb idézet, amit ezen a szent napon felajánlhatunk neked! Őszintén vágyunk rá, hogy Kṛṣṇa és te elégedetté válhassatok velünk!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvāns tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„Ha a lelki tanítómester elégedett, az elégedettséget okoz az Istenség Legfelsőbb Személyiségének is, ám ha nem tesszük elégedetté a lelki tanítómestert, semmi esélyünk nem lesz arra, hogy eljussunk a Kṛṣṇa-tudat síkjára. Hadd meditáljak ezért naponta háromszor lelki tanítómesteremen, hadd fohászokdjam kegyéért, s hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat neki!”

Tudjuk, hogy türelmed, gondoskodásod és áldásod kell ahhoz, hogy sikeresek legyünk a lelki életben is. Csak reménykedhetünk benne, hogy a 2009-es év új változásait jól kezeljük majd, s megtanulunk a végtelen anyagi óceánban úgy „evickélni”, hogy felkeltsük figyelmedet, hogy eltökéltek vagyunk a Kṛṣṇa-tudatban, és az odaadó szolgálatban. Arra kérünk, légy kegyes

hozzánk, elesett lelkekhez, s engedd, hogy lótu-sz lábaid árnyékában maradhassunk.

*Jelentéktelen szolgálóid:
Bhakta Szamosi Róbert és Bhaktin Judit*

Bhaktin Szegedi Anita

Kedves Mahārāja!

Hare Kṛṣṇa! Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ez az első felajánlásom, amit neked írok, ezért bevallom, nagyon zavarban vagyok.

Nem vagyok méltó rá, hogy Śrīla Prabhupādát vagy a *bhaktáit* dicsőítsem, ezért inkább arra fókuszálok, amit tőlük, elsősorban pedig tőled kaptam.

Tavaly augusztusban, Janmāṣṭamī napján jöttem el újra Krisna-völgybe, Dharmīṣṭa mātāji meghívására. Azóta sem tértem magamhoz teljesen, olyan gyorsan követték egymást az események. Egyik napról a másikra azon kaptam magam, hogy otthagytam a szülővárosomat, Dabast, a kényelmes irodai állásomat, a családomat, a barátaimat, és egy szép novemberi napon a *mātāji-āśramában* ébredve megszólal az ébresztő óra, jelezvén, hogy ez a nap a 2008-as Śrīla Prabhupāda Maraton első napja. Kezdődik. És én megyek. Előtte 3 alkalommal osztottam könyvet Szegeden, amolyan hétvégi terepgyakorlat címén, hogy kóstoljak bele az Úr Caitanya missziójába. Sosem akartam

beköltözni, sosem akartam könyvet osztani. De hát Kṛṣṇának szerencsére más tervei voltak, és Dāmodara prabhu kegyéből mindent megkaptam, amit nem akartam egykor, és amire a legnagyobb szükségem volt: egy megbízható, becsületes vezetőt, Dāmodara prabhut, egy különleges lelki társat Nirmala Candra prabhu személyében, és társulást a világ megmentőivel, a *bhaktákkal*. Sok barátot, és egy igazi lelki családot.

Amennyire tiltakoztam a maraton ellen (előfordult, hogy a bevásárlóközpont falát rugdostam dühömben, és potyogtak a könnyeim, amiért ezt kell csinálnom), most annyira hálás vagyok, hogy aktív részese lehetek ennek a lelki mozgalomnak.

Előtte fogalmam nem volt róla, mit jelent az, hogy valakinek van lelki tanítómestere. Egyáltalán milyen lehet a kapcsolat közte és *bhaktája* között. A maraton alatt jött az első megvalósítás arról, hogyan lehet a szolgálat által kapcsolatba kerülni a lelki tanító-mesterrel.

Minden nap izgatottan vártuk a 9 órát, mi lesz az aznapi üzeneted, a meditációnk, amivel csatát nyerhetünk *māyā* hatalma felett. Pár alkalommal olyan csodás események történtek, hogy úgy éreztem: igen, ez az igazi kapcsolat, amit a szolgálat szentesít. Amikor a feltételekhez kötöttség ellenére egy jelentéktelen *jīva* felhatalmazást kap, és részt vehet Isten missziójában. Az SMS-eidből merítettünk erőt, és ezáltal érhattük el az odaadó szolgálat nektárját. És persze nagyon sok kalandban vehettünk részt. Előfordult, hogy egy autó ütött el, az orrom előtt fogtak el egy veszélyes bűnözőt, kergettek

az örök, és a fagyhalál veszélye fenyegetett. Van, aki csak a TV-ben láthat ilyesmit.

És nem lehet leírni azt az érzést, amikor az emberek megérik Kṛṣṇát a könyveken keresztül. Beindul a vonzalom, és csak jönnek és jönnek. Aztán persze könyvekkel távoznak. Ahogy a rideg anyagi személytelenség gyermeki mosollyá szelídül az arcukon. Vesznek egy könyvet, és őszintén hálásak, mert érzik: kaptak valamit, amit eddig sosem. Reményt. Egy utat. Lehetőséget, hogy felszabaduljanak és átéljék a tiszta szeretet és boldogság eszenciáját. Az élet egyetlen értelmét. Ez valóban csoda. És most már én is részese lehetek a kegyedből.

Sosem tudom ezt igazán megköszöni, szavakkal biztosan nem. De törekedni fogok rá, hogy a tetteim igazolják a hálámat. Törekedni, hogy mindig jól szolgálhassalak.

Szolgád:

Bhaktin Szegedi Anita

Bhakta Szépvölgyi Richárd

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tisztelet teljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget lótuuszlábad porának!

Megint eltelt egy év. Próbálok visszaporgetni az elmúlt egy év eseményeit, hogy mit is ajánlhatok fel neked ezen a kedvő napon. Olyan sok dologban foglaltál le:

saṅkīrtanában, fesztiválokban, *pāda-yātrāban*, prédikálásban, vacsoraszervezésben, Śrīla Prabhupāda maratonban. Mindehhez szükség volt a jelenlétedre és inspirációdra.

A múlt év utolsó fele nagyon nehéz volt, a csúcspontja a Śrīla Prabhupāda maraton volt. Dániában osztottunk könyvet. A csapat nagyon jó volt és nagyon szeretem a skandináv országokat, de éreztem, hogy a hidegen kívül más nehézség is lesz. Nem volt könnyű meghódolni, és nap mint nap elmerülni a könyvosztás nektárjában. Az év második felében úgy éreztem, hogy újra és újra arcra esek, és mint egy meghurcolt katona, muszáj felállnom az anyagi lét mocsarából, ha nem akarok meghalni. Így elég meghurcolva éreztem magam a maraton alatt, mint aki háborúból háborúba érkezett. Ez igaz is, mivel mi az Úr Caitanya Mahāprabhu katonái vagyunk, s az életünk háború *māyā* ellen, ahogy a fegyverünk a könyvek és a szent név. Viszont újra és újra meg kellett tanulnom meghódolni, menedéket venni a szent névnél, a *bhaktáknál* és *saṅkīrtana*-mozgalom folyamatánál. Egy pillanat alatt el tudtam veszíteni a fókuszomat, de te mindig tápláltál minket a maratoni sms-ekkel. Így újra bele tudtuk vetni magunkat a *saṅkīrtana* nektáróceánjába, amit sokszor a sárgaság miatt nagyon keserűnek éreztem. Az üzeneteid éltettek, így tudtam magamban tudatosítani, hogy ez a legjobb dolog a világon.

Miután hazajöttünk, mindkét karomba intravénásan adták a kegyet. A *bhajanák*, a *kīrtanák*, a *prasādam* és az új *Mahābhārata* formájában. Néha még bevillannak a nehéz háborús pillanatok, de már máshogy

élem meg, és sokkal jobban tudom értékelni ezt a csatamezőt, a *saṅkīrtanát*. Újra és újra ráébresztesz, hogy az Úr Caitanya Mahāprabhu küldetésében részt vállalni igazi menedéket ad.

Az újév alkalmából megkért Caitanya prabhu, hogy konyhás *bhakta* legyek. Szívesen vállaltam el a főzést. Így most lehetőségem van minden *bhakta* kegyét megkapni, persze mellette *saṅkīrtanázok* és sok más dologban segítek. Most meg kell tanulnom multifunkcionális *bhaktának* lenni, értékelni az időt, és minden egyes percet Krisnára szánni. Nekem nagyon nehéz ez még. Úgy hallottam, rengeteg dolgod van, és mégis kiegyensúlyozott vagy. Szervezed a prédikálást, törödsz a *bhaktákkal*, könyveket írsz és még sok más dolog, amit nem is tudok. Kérlek ezen a kedvező napon, hogy csak egy csekély jó tulajdonságot örökölhessek tőled, hogy több szolgálatot tudjak vállalni, beosztani az időt, és levenni a terhet a *bhakták* válláról.

Mindig fáj a szívem, hogy nem tudok valami különleges történetet felajánlani. Csak annyit tudok mondani, köszönöm szépen ezt a különleges lehetőséget, hogy megismerttetted velem a *bhaktákat* és a Kṛṣṇa-tudatot. Nincs ennél jobb dolog a világon.

Maradok hadsereged szolgálatában,

jelentéktelen szolgáló:
Bhakta Szépvölgyi Richárd,
Eger

Bhaktin Szoroka Eszter

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Először is, hálámat szeretném kifejezni amiatt, hogy elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországra, sok nehézség ellenére. Rengeteg lemondást és veszélyt vállaltál, hogy a sok Kali-yugában szenvedő embernek átadd a legdrágább kincset. Sokan nem értékelték az ajándékot, amit hoztál, de sokan igen. Azok, akik értékelték, a te kegyedből és segítségeddél, gyönyörű templomokat hoztak létre és felépítették Krisna-völgyet. Aztán egy nap, magát Rādhē-Śyāmát is elhoztad nekünk!

Személy szerint engem a leckéid nagyon lelkesítenek, mert olyan egyszerűen mutatod be a Kṛṣṇa-tudatot, és így, még ha személyesen nem is, utasításaidon keresztül lehet veled társulni. Ezenkívül nagyon hálás vagyok amiatt, hogy – mivel szolgálatom miatt nem lehetek otthon Rādhē-Śyāma oltalmában –, személyesen beszélhetek veled telefonon, és így a szent *dhāmától* való távolság ellenére is biztonságban érezhetem magamat.

Igazából nem tudom eléggé kifejezni a hálámat azért a sok szép lelki élményért, ami a te kegyedből történhetett egy ilyen elesett lélekkel, mint én. Ezért csak remélni tudom, hogy bármilyen csekély szolgálatot is tudok felajánlani neked hálám jeléül, az remélem az örömödre válik.

Szolgáló:
Bhaktin Szoroka Eszter

Tamāla-varṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget lótu-szlábaidnak!

Az utolsó leveledben, amit kaptam tőled, azt írtad, hogy ha becsülöm és szolgálom Új Vraja-dhāmát, akkor Rādhe-Śyāma vissza-visz engem Istenhez. Ez nagyon lelkesítő és biztató üzenet a számomra. Azt írtad még, hogy ez kicsit tovább fog tartani, de csak tartsak ki és minden megtörténik a maga idejében. Mi most pont költözünk az *āśramában* egyik szobából a másikba, és erről az jutott az eszembe, hogy egy nap majd a lelki világba fogunk költözni, illetve vissza térni. Én abban biztos vagyok, hogy ez egyedül a te kegyedből lesz lehetséges. Ezért nagyon hálás vagyok neked, hogy egyszer majd vissza térhetek az eredeti otthonomba.

Lelki nagyságod mindig csodálattal tölt el, és egy példa jutott róla az eszembe. Egyszer Śrīla Prabhupāda sétált a tanítványaival az óceán partján, és voltak ott kis rákok, akik mindig belefutottak az óceánba, ha valaki közeledett feléjük. Śrīla Prabhupāda kérdezte, hogy mi az oka ennek. A tanítványok próbálták tudományos választ adni a kérdésre. „Azért – mondta az egyik –, mert a rákok a talpukkal érzékelik a mozgást, és így időben el tudnak menekülni, ha veszély van.” De Śrīla Prabhupāda azt mondta, hogy nem, ez azért van, mert az óceán hatalmas, a rákok pedig parányiak. Így a kis rákok menedéket vesznek az óceánnál.

Kedves Guru Mahārāja, én is ilyen hatalmasnak látlak téged, akinél jó menedéket venni. Én csak egy parányi szolga vagyok, aki reménykedik, hogy egyszer majd elégedetté tud tenni téged. Szeretnék örökre a szolgálád lenni, és szeretnék mindig a lótu-szlábad árnyékában és védelmében lenni. Minden dicsőséget neked ezen a kedvező napon!

Ostoba, elesett szolgálád:

Tamāla-varṇa dāsa

Taruṇa-Kṛṣṇa dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to your lotus feet. All glories to the lotus feet of Śrīla Prabhupāda.

I am now here in New Vraja-dhāma by your causeless mercy, engaged in the service of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. Although you know all my frailties, somehow or other you invited me here. This is the latest manifestation of your kindness; overlooking my shortcomings you are giving me so many opportunities. Although I am struggling, you see potential in me and that gives me hope.

I don't know how I became so fortunate to have a spiritual master like you. I pray that you will continue to shower your mercy upon me. I have no other option, you are my only shelter.

Your servant,

Taruṇa-Kṛṣṇa dāsa

Tīrtha-mayi devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

A *vyāsa-pūjādon* nagyon sok *bhakta* lesz majd Új Vraja-dhāmában. Mindannyian nagyon várjuk, hogy láthassunk, találkozhasunk veled, együtt ünnepelhessünk, dicsőíthessünk téged!

Mindent neked köszönhetünk! Ez a nap is olyan lenne mint a többi, ha nem lennél velünk, ha nem jöttél volna Magyarországra. Nem lenne miért ünnepelni. Nem lenne ok a boldogságra, de még arra sem, hogy éljünk. Nem lehet elmondani, mennyivel tartozom, és még ezen a napon is én kérek, könyörgöm a kegyedért, hogy tarts meg a *bhakták* között, tégy képessé a szolgálatra és tartsál örökké lótuszlábad árnyékában!

*śrī-guru karuṇā-sindhu,
adhama janāra bandhu,
lokanāth lokera jīvana
hā hā prabhu koro doyā,
deho more pada-chāyā,
ebe jaśa ghuṣuk tribhuvana*

Jelentéktelen szolgálád:
Tīrtha-mayi devī dāsī

Tīrthapāda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

Születésnapod alkalmából szeretnék neked sok boldogságot kívánni!

Isteni elrendezés, hogy találkoztam veled 11 évvel ezelőtt. Sem ebben az időben, sem előtte nem találkoztam jobb és szeretetre méltóbb emberrel, mint te. Rengeteget változtam, amióta ismerlek. Ha nem találkoztam volna veled, már biztos szörnyű helyzetben lennék. Megváltoztam lelkileg, anyagilag tisztábban élek, beszélek, gondolkodom. Neked köszönhetem mindezt, és még ezer és ezer jó dolgot. Köszönöm!

Guru Mahārāja ki jaya!

Szolgád:
Tīrthapāda dāsa

Bhaktin Tóth Ágnes

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy megjelenési napod alkalmából köszönthesselek!

„Az Istenség Legfelsőbb Személyisége így szólt: Van egy elpusztíthatatlan banyanfa,

melynek gyökerei felfelé, ágai pedig lefelé nőnek, s melynek a védikus himnuszok a levelei. Aki ismeri ezt a fát, az ismeri a Védákat.” (Bg.15.1.) Te is ilyen elpusztíthatatlan vagy. Legyőzől mindent és mindenkit, ami annak az útjába állna, hogy lelki tanítómestered vágyát teljesíthesd. Mert a célod és vágyad az, hogy az egész világ Kṛṣṇa-tudatos legyen. Fáradhatatlanul írod könyveidet, szüntelenül prédikálsz, és azon dolgozol, hogy Új Vraja-dhāma teljes pompájában megnyilvánulhasson számunkra is. Aki ismeri vágyaidat, és nagy elszántsággal követ téged, kegyedből megismerheti és megízlelheti az odaadó szolgálatot. A *bhakták* legnagyobb vágya, hogy elégedetté tegyék lelki tanítómesterüket, és elmerülhessenek az odaadó szolgálat szépségében. Neked köszönhetjük, hogy szolgálhatjuk Rādhē-Śyāmát és Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāngát.

Kérlek, légy kegyes hozzám, és add, hogy odaadóan szolgálhassam hűséges tanítványaidat!

*Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Tóth Ágnes*

Bhaktin Tóth Melinda

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd hódolatom lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának.

Szeretnék elmesélni egy rövid történetet, ami nagyon sokat jelentett nekem, hiszen

olyan gondoskodó voltál, pedig még nem is ismertük egymást.

Jagannātha Puriban voltam az egri *bhaktákkal* két évvel ezelőtt, és az egyik *parikramā* során hirtelen nagy lázam lett. A szállásra visszaérve Jagannātha *mahā-rizst* küldtél nekem egy üzenettel, hogy egyem meg hit-tel. Mindkettő nehezen ment, de jobban lettem tőle. Úgy éreztem, egyedül te érted, mi történik velem. Más „orvosság” nem hatott volna! Köszönöm, hogy meggyógyítottál, és lehetőséget adtál, hogy élhessek. Köszönöm mindazt a sok csodálatos élményt, mellyel megajándékozol. Köszönöm, hogy szívedbe fogadtál és megmutattad, mi az életem értelme, és hogy megmutattad, mi a szeretet.

Számomra ragyogóbb vagy, mint a nap, szíved pedig akár az olvadt arany. Ahogy a szent neveket énekled, szíved határtalan nektárjának édes óceánja magához hív, hogy megváltást hozzon szomjtól fuldokló lelkemre.

Bárcsak szívem jege egyszer felolvadna, hogy kicsi patakként boldogan lótuszlábaid moshassa... Oly csodálatos vagy! Bárcsak hűséges és odaadó szolgája lehetnék Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara e legkiválóbb szolgájának...

Minden dicsőséget neked! Áldott a nap, melyen megjelentél köztünk, és elhoztad Vṛndāvanát. Minden dicsőséget neked, Śrīla Guru Mahārāja!

*śrī-guro paramānanda
premānanda phala-prada
vrajānanda-pradānanda-
sevāyām mā niyojaya*

„Drága lelki tanítómesterem, te a legmagasabb rendű boldogság – az Isten iránti szeretet – gyümölcsével ajándékozol meg. Kérlek, add meg nekem, hogy Śrī Kṛṣṇa örömteli szolgálatát végezhessem, aki boldogságot hoz Vraja földjére.”

*Elesett szolgáló:
Bhaktin Tóth Melinda
Új Vraja-dhāma*

Bhakta Tóth Sándor

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!!

Sokat vártam azzal, hogy ajánlást írjak neked, úgy gondoltam, lesz olyan pillanat, amikor ehhez megfelelő tudatban leszek! Most sem érzem így magam, de szeretnék mindenképpen pár gondolatot megosztani veled ezen a legdicsőségesebb napon!

A *bhakták* kegyéből lehetőségem volt személyesen társulni veled egy rövid időre. Azóta nagyon boldog vagyok, hogy ez a régi vágyam teljesült, ugyanakkor nagy fájdalom van bennem, amiért olyan felületes és önközpontú viselkedést tanúsítottam. Csak magammal foglalkoztam, miközben neked ragadtak le a fáradságtól a szemeid. Egy szóval sem érdeklődtem az egészségedről, és afelől, hogy érzed magad mostanában, pedig ez a legfontosabb! Kérlek, bocsáss meg

ezért! Ilyen egy ostoba ember! Ahogy figyelem a tanítványaidat, milyen szépen bánnak veled, kifinomultak és érzékenyek minden mozdulatodra, úgy érzem, én is ilyen szeretnék lenni! Ők igazán megérdemelik a társaságod, és hogy ők ilyenek azt, neked köszönhetik! Lehetne még őket dicsérni naphosszat, ami valójában a te dicsőségedet növeli, és jobban is szereted, mint azt Caitanya prabhu születésnapján mondtad. Ám ez a nap rólad szól! Mit mondhatnánk hát? Igazi, tökéletes példát mutatsz nekünk, ami nagy hiány a világban! Ha valaki rendszeresen hallgatja a leckéidet, *bhajanáidat* és nézi a podcastodat, annak egy nagyon különleges társulásban lehet része, akárhol van a világban!

Én sajnos most nem élek Magyarországon, rengeteg filozófiával találkoztam és sokfajta Kṛṣṇa-tudattal, de én csak egyet akarok: amit Śrīla Prabhupāda adott rajtad keresztül!

Milyen őszinte érzése lehet valakinek, akinek csak ilyen mértékű a meghódolása és követése, mint az enyém? Én csak imádkozni szeretnék hozzád, hogy tanítványaidat követve, alázatosan el tudjam fogadni az utasításaidat, és így mély, igazi, örök kapcsolatot alakíthassak ki veled! Mert aki téged követ tiszta szívvel, az mindent megkapott vagy meg fog kapni! Kérlek, engedd meg, hogy ezúttal is nagyon őszinte szívvel megköszönjem minden szavadat, ami elhagyta lótuszajkadat! Ezek a szavak adnak életet mindennap, és erőt ahhoz, hogy higgyek benne, egy nap el tudom fogadni Kṛṣṇa tiszta szolgálatát rajtad és a többi *vaiṣṇaván*

keresztül, akármilyen elesett is vagyok!

Sok *bhakta* van a világ minden részén, most köztük én is, akiknek a veled való társulás legfőbb része a transzcendentális podcastod! Nagyon boldoggá tesz, hogy hallhatlak mindennap, és képeket nézhetek rólad, ahol erősnek, vidámnak és egészségesnek láthatlak! Azért imádkozom Kṛṣṇához, Prabhupādához és a szentekhez, hogy örökké így láthassalak!

Volt egy év, amikor a *nāma-haṭṭa* táborban nem tudtál részt venni. A tábor végéig nem hittem el, hogy tényleg nem vagy itt, és hogy nem is fogsz megjelenni. Azt gondoltam, hogy teszteled a *bhaktákat*, de nem! Vártam, hogy a megszakadt telefonbeszélgetés után besétálsz az ajtón, de hiába vártalak. Ott volt Kṛṣṇa, a *bhakták*, és mégsem volt teljes Vraja-dhāma. Dehát mindenki tudja, milyen a sweet rice cukor nélkül.

Sokszor gondolkodom azokon a *bhaktákon*, akik itt éltek veled, mégis elmentek más-hová, hogy más lelki tanítómestert fogadjanak el. Soha nem fogom megérteni, inkább sajnálom őket, hogy átléptek egy gyémánt felett, hogy másikat keressenek. A magyar népet akárhogyan is a „balsors tépi,” de valójában igazi kiválasztott nép vagyunk, mert te itt jelentél meg, és itt vagy velünk. Hálás vagyok Kṛṣṇának és Prabhupādának, hogy elküldtek téged hozzánk, és imádkozom Hozzájuk, hogy el tudjunk merülni transzcendentális szavaid óceánjában.

*Akinek a vágya, hogy szolgál legyen:
Bhakta Tóth Sándor
(„Söndisznó”)*

Trivikrama dāsa

Kedves Guru Mahārāja !

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsóséget lótuszlábad porának!

A legjelesebb nap – *vyāsa-pūjād* – alkalmából írom e felajánlást. Mikor leültem, hogy kigondoljam mit írjak, sok gondolat jött elő a kettőnk – Guru és tanítvány – kapcsolatáról, az elmúlt években történt változásokról az életemben. Ami most sokat foglalkoztat, az a dolgok, helyzetek, személyek, és az egész világ állapota. Hogy mi (ki) biztos, és mi (ki) bizonytalan. Amikor rád gondolok, egyértelműen, sziklaszilárdan egy olyan személyre gondolok, aki BIZTOS. Biztos vagy abban, hogy a világ kínjaira csak a Kṛṣṇa-tudat a megoldás. Biztos vagy abban, hogy életed értelme szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda örök, feltételek nélküli szolgálata. Biztos vagy abban, hogy ezt legjobban Śrīla Prabhupāda könyveinek terjesztésével, Kṛṣṇáról szóló tökéletes könyvek írásával, és a szent név állandó imádatával és terjesztésével tudod véghezvinni.

Biztos vagy abban, hogy a legjobb gyakorlati segítség a világ bajaira az, ha megvalósul és szépen működik a *varnāśrama* rendszer, amire Krisna-völgy a legszebb példa a Föld lakói számára.

Biztosan, szigorú kézzel, de a legkegyesebb szívvel vezeted bukdácsoló tanítványaidat a lelki megvalósítás rögzös, kanyargós útjain. Én abban vagyok biztos, hogy a legszerencsésebb emberek közé tartozom a Földön (az univerzumban), mert te vagy a

lelki apukám. Elfogadtál tanítványodnak, felavattál egyszer, kétszer, és olyan bizalmat és kegyet adtál nekem, amit eddig senki. Köszönöm, hogy vagy, és hogy ebben a bizonytalan világban elég 'csak' rád gondolni, hogy az elme lenyugodjon és vissza terelődjön a lelki útra. Nagyon szépen köszönök mindent neked, és kérlek bocsásd meg e feltételekhez kötött kicsi lélek sértéseit. Szeretném áldásait kérni egy olyan személynek, akinek BIZTOSAN ott van Śrī Kṛṣṇa a szívében.

Köszönöm szépen.

(Remélem) örök szolgáló:
Trivikrama dāsa

Tukārāma dāsa

Végtelenül kegyes,
szeretett Guru Mahārājám!

Miközben neked írom ezeket a sorokat, az íróasztalt egy kisebb könyvtárat is megszágyenítő könyvhalmaz takarja be. Gondolataim erdejében az aggodalom bokrainak kétségbeesés tüskéi szúrkálnak, áthatva az alábbi *mantra* rezgéseivel: Vajon hogyan dicsőíthetném méltóképpen isteni személyedet?

Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura *Gurvaṣṭakájában* leírja a tanítvány kötelességét a tanítómester felé, ami magában foglalja azt is, hogy napi háromszor tiszteletteljes hódolatát kell ajánlania a lelki tanítómesternek,

mindig emlékezni kell rá, és a dicsőségét kell zengeni.

Ez kívánatos és hasznos dolog, de egy kicsit elégedetlen vagyok a „kell” magyar fordítással. A fordításban biztosan nincs hiba, viszont én a „kell” helyett inkább szeretem dicsőíteni és magasztalni kifejezésmóddal vagyok elégedettebb. Igen, a szeretet a kulcsszó. Ez az a dolog, amivel minden probléma, akadály, nehézség legyőzhető. A szeretet keresi a szeretet tárgyát. Te vagy az a személy, akit célba vett. Minden szempontból érdemes vagy rá. Te vagy a tökéletes úriember, mindenki jóakarója és jótevője, a legjobb barát, a leggondoskodóbb (lelki) apa, legkifinomultabb jellemű személy, legérzékenyebb segítő.

Bár én a nyugati kultúrában imperszonalistának lettem nevelve, és teljesen érzéketlen vagyok arra, hogy felfogjam, értékeljem, viszonzom a szeretetet, és csak a saját boldogságom, érzéseim elégedettsége érdekel, mégis valahogy a saját szintem lehetőségei szerint nagyon szeretlek!

Végtelen hála és elkötelezettség érzése tölt el, amikor tudatosítom magamban, hogy az istenszeretet ékszeres ládikájának minden kincsét, ami a birtokodban van, szeretnéd megosztani velünk. Még velem is, aki tökéletesen képesítetlen vagyok elfogadásukra. Kezembe adod őket, s én csak – mint egy tudatlan kisgyerek – bedobom a tóba, mert értékesebbnek találom a látványt, ahogy a tó hullámai körtáncot járva kiterjednek. Ám a kincs, ami a kör középpontja volt, elveszett a tóban.

A lelki tanítómesterrel való kapcsolat által

a *bhakta* Kṛṣṇával kerül kapcsolatba. A szent versek így dicsőítik Őt:

*śrī-guro paramānanda
premānanda phala-prada
vrajānanda-pradānanda-
sevāyām mī niyojaya*

Drága lelki tanítómesterem, te a legmagasabb rendű boldogság – az Isten iránti szeretet – gyümölcsével ajándékozol meg. Kérlek, add meg nekem, hogy Śrī Kṛṣṇa örömteli szolgálatát végezhessem, Aki boldogságot hoz Vraja földjére.

A valódi érték az örök lelki kincsekben mérendő, nem a múlandó, sötétségből származó anyagi utánzatban. Ahogy a keresztények mondanák: mit ér az, ha az ember az egész világot megnyeri magának, de örök lelkében kárt vall? Mennyit ér a tudatlan, halott anyagi test, ha a szívben lakozó lélek nem sugározza be tudatával. Mit ér az emberek közötti szerető kapcsolat, ha nem vegyül mindenek forrása a lelkek lelke iránti szeretettel. Ami értékes, az szemmel nem mindig látható, de te, Guru Mahārāja, annyira szakavatott vagy, hogy a láthatatlant is láthatóvá tudod tenni.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* meghatározza, mi az érték:

*ṛte 'rtham yat pratīyeta
na pratīyeta cātmanitad
vidyād ātmano māyām
yathābhāso yathā tamaḥ*

Óh, Brahmā! Ha nincs kapcsolatban Velem,

minden valótlan, még akkor is, ha értékesnek tűnik. Tudnod kell róla, hogy csupán illuzórikus energiám – visszatükröződés a sötétségben. (SB. 2.9.34)

Tehát ami kapcsolatban van saját forrásával, az Abszolút Igazsággal, Śrī Kṛṣṇával, az értékes, amúgy meg csak élettelen, halott atomhalmaz, melynek illúzió az alapja.

Az értékest meghatározhatjuk egy másik szemszögből is:

*tulayāma lavenāpi
na svargaṁ nāpunar-bhavam
bhagavat-saṅgi-saṅgasya
martyānām kim utāśiṣaḥ*

Ha eljutunk a mennyei bolygókra vagy megszabadulunk az anyagtól, még az sem hasonlítható össze annak az értékével, ha csupán egyetlen pillanatot is eltöltünk az Úr *bhaktájának* társaságában. Mit mondhatnánk akkor az anyagi áldásokról az anyagi jólét formájában, amelyek azok számára vannak, akikre halál vár? (SB. 1.18.13)

A kali-yugában egy dolog értékes, a *bhakták* társasága. Erőfeszítéseket kell tennünk azért, hogy megkapjuk. Kedves Guru Mahārāja! A *Venu-gītāban* ezt írod:

„Az Úr Kṛṣṇa kedvtelései messze meghaladják az anyag formálta elme és érzékek határait, éppen ezért nincs olyan szellemi vagy intellektuális agytorna, amelynek segítségével bebocsátást nyerhetne az ember világukba. Ez az *adhikāra* kizárólag a tiszta *bhakták* kiváltsága, akik akkor ajándékoznak meg vele egy *vaiṣṇavát*, amikor elégedettek alázatosságával és szolgálatkészségével.”

Személyes tapasztalatomból mondhatom, hihetetlen tisztító ereje van a tiszta *bhakta* szolgálatának. Nekem szükségem van az ilyenfajta szolgálatra, s kegyedből kaptam erre lehetőséget. Örvendező szívvel hordom be a tüzfát vagy húzom a kútvizet, hogy így a mindennapi élethez szükséges dolgokat biztosítsam. Úgy érzem, ez is egy módja, hogy kifejezzem a lelki élet gyakorlásához való eltökéltségemet, komolyságomat. A *Bhagavad-gītā*ban, a 4.34-es vers magyarázatában ez szerepel:

„A tudásért egy hiteles lelki tanítómesterhez kell fordulnunk. Az ilyen lelki tanítómestert teljes meghódolással kell elfogadnunk, és minden alaptalan tekintélyérzet nélkül kell szolgálnunk, mint egy cseléd.”

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 7.9.28-as versén is gyakran meditálok fahordás közben.

*evam janam nipatitam prabhavāhi-kūpe
kāmābhikāmam anu yah prapatan prasaṅgāt
kṛtvātmāsāt surarṣiṇā bhagavan gṛhītaḥ
so 'ham katham nu visṛje tava bhṛtya-sevām*

„Kedves Uram, óh, Istenség Legfelsőbb Személyisége! Mivel egymás után kerültem kapcsolatba az anyagi vágyakkal, lassan egy kígyókkal teli, kiszáradt kútba estem, ahogy az emberek többsége teszi. Szolgád, Nārada Muni azonban kegyesen elfogadott tanítványának, s megtanított arra, hogyan lehet elérni ezt a transzcendentális szintet. Legfőbb kötelességem tehát az, hogy szolgáljam őt. Hogyan is hagyhatnám el a szolgálatát?”

Ez az a szolgálat, ami segít kihozni belőlünk a szolgáló, meghódolt, alázatos hangu-

latot. Ezt meg kell nyilvánítani, ki kell, hogy jöjjön valahogy, máskülönben az elméleti meghódolás nem teszi elégedetté a lelket. Amikor ez a szolgálai attitűd erősödik, a lelki élmények végtelen királyságába toppanunk.

Nagyon nektári élmény volt, amikor pálmacukorral, ghurral édesített sűrű, tömör kerobos-*mahāburfit* küldtél nekem Śyāma-bihārival, miután az erkélyablakon keresztül láttad, miként szerencsétlenkedek a vödör kútvízzel. Egy másik alkalommal a nagy szerencsémnek köszönhetően hozzájutottam az általad leszopogatott mangóhéj *mahā*-nektárjához. Az ilyen pillanatokban úgy érzem, ezért már érdemes volt élnem.

Végezetül befejezésként, szeretném kérni jóindulatodat, elnézésedet, kegyedet, mert ezek nélkül nincs esélyem fejlődni a lelki életben.

Azt mondják, Vṛndāvana ősszel áttetsző patakokkal és tavakkal van tele. Hadd legyenek én is kristálytisza, áttetsző eszköz Śrīla Prabhupādának, Úr Caitanyának, Rādhé-Śyāmának végzett szolgálatodban. Szeretnék elfeledkezni saját magamról, s csak a te és a *vaiṣṇavák* szolgálatának élni.

Ahogy a vṛndāvanai ősz legfőbb kincse a fuvola hangja, amely Śrī Kṛṣṇa ajkán kel életre, úgy kérlek, te is tégy engem szerető *premád* kifejezésének eszközéül, így életet lehelve élettelen létembe.

*Egy nagyon alacsonyrendű,
elesett tanítványod:
Tukārāma dāsa*

Tulsī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanyának.

Śrīla Prabhupāda könyveiben számtalanszor idéz egy hasonlatot, amiben a lelki tanítómestert egy biztonságos hajóhoz hasonlítják az anyagi lét óceánjának átszeléséhez. Nagyon találó hasonlat. Azt mondják, hogy akkor jó egy hasonlat, ha minél több szempontból, vonatkozásból helytálló a hasonlított és a valódi helyzet. Ez a hasonlat az egyik legjobb és legszemléletesebb hasonlat, amit eddig olvastam. Az anyagi élet reménytelenségéhez a legjobban az hasonlít, mikor az ember egy óceán közepén, több ezer kilométerre mindentől, próbál a víz felszínén maradni, annyira abszurd a menekülés esélye, hogy még matematikailag sem nagyon kifejezhető. Ehhez az esélyhez képest az a lehetőség, hogy hirtelen megjelenik egy biztonságos hajó, több mint felszabadító. Sajnos a való életben, szemben a hasonlat karakteres kontrasztjával, nem ilyen élesek a dolgok, vagy mi nem vagyunk olyan józanok, hogy lássuk a reménytelenségünk mértékét és a lelki tanítómester kegyét, ezért fontosnak hiszünk más dolgokat is.

Egy másik hasonlatban azt írja Śrīla Prabhupāda, hogy félisteneket imádni olyan, mintha valaki úgy próbálna átkelni az óceánon, hogy egy kutya farkába kapaszkodik, mert bár a kutya kétségtelenül tud úszni, mégsem a megfelelő személy az

óceán átkeléséhez. A világnak ezen a felén még csak nem is félisteneket tartunk fontos dolognak az életünkben, hanem barátságot, szerelmet, gyereket, pénzt, amik egy félisten imádatához mérve is nullák. Az előbb említett „óceánátkeléses hasonlatban” nem is tudom minek minősülnének ezek az „erények”. Talán a barátság és a pénz felérhet egy tengerimalac farkába való kapaszkodással, vagy még azzal sem.

Nem értékeljük a megmenekülést, mert nem tudjuk, hogy mi lett volna, ha nem jön a „hajó” és nem vesz fel minket. Mindenesetre messzemenő következtetéseket lehet levonni a két hasonlatból, de a legfontosabb számomra, hogy egy félisten imádatát, kutyafarokba való kapaszkodásnak, míg a lelki tanítómesternek való meghódolást egy biztonságos hajóhoz hasonlítják. Ez azt hiszem magáért beszél e lényeges különbség.

Mikor olvassuk a *Bhāgavatam* történeteit, félistenek is szerepelnek benne, mint *bhakták* és mint olyan személyek, akik kedvesek az Úr Viṣṇunak, aki teljesíti kívánságaikat. Elképzelhető, hogy a lelki tanítómester milyen kedves lehet Kṛṣṇának. A hasonlatok különbségéből ítélve leírhatatlanul. A lelki tanítómester Kṛṣṇa nagyon-nagyon kedves *bhaktája*, akinek Kṛṣṇa maradéktalanul odaadja magát. Ez hihetetlenül nagy dolog.

Mindenki szeret híres embereket ismerni, ez olyan „én is többet érek” érzés. Az emberek felnéznek valakire, akinek az ismerőse híres ember, másképp viszonyulnak felé és szerencsésnek tartják. A „nyertes” pedig tündököl a megkülönböztetésben, és büszke, hogy az ismerőse vagy barátja híres. Mi-

nél közelebbi a kapcsolata a híres személlyel, annál büszkébb.

Manapság a híres személyek kultusza degradálódott, és mivel a híres emberek maguk értéktelenek és üresek, így az ismeretségük sem ér semmit. De Kṛṣṇa tiszta *bhaktája* ismerősének lenni már tényleg jelent valamit. Nagyon büszke vagyok, hogy ismerhetlek (amennyire ismerhetlek). Azt gondolom – Guru Mahārāja Kṛṣṇa kedves *bhaktája*, akit Kṛṣṇa szeret. Ez tényleg híres-ség a szó valódi tartalmában. Tanítványa lehetek valakinek, aki Isten társa. Univerzumok teremtőjének, a lelki világ és minden más teremtőjének a társa. Persze zavarba ejtő, hogy szóba áll velem, de ugyanakkor nagyon kellemes, szívet melengető érzés, és valahol sokkal természetesebbnek érzem, mint bármi mást.

Köszönöm, hogy a tanítványod lehetek. Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Örök szolgáló:
Tulsī dāsa

Tuṅgī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

It is pretty much difficult for me to write an offering since I do not have much to offer to be honest. So this time of the year I

am just wondering if its better not to write anything and be a pretender, just get on with the work? But that might be my lazyness making me think like that so I dont have to make an endavour and I dont have to face my lack of surrender.

Anyway, you have been always a great inspiration to me since I first met the devotees. You never seem to run out of energy to serve Śrīla Prabhupāda's mission. You take anything just to help the devotees and those who are not yet devotees to get closer to Kṛṣṇa. Whenever I look at you I have the feeling that you know exactly what are you doing and you have no doubts. You are so determined and sensitive in the same time. It is a real art I think. When I try to do that after a while I get really exhausted, then I think of you how you are doing this 24/7, and it amazes me. I just don't have the intelligence to understand so many things. The more time I spend in Kṛṣṇa consciousness the more I realize how much I dont understand and I wonder if I do things properly, because Kṛṣṇa says in the *Bhagavad-gītā*: „... and I will give the intelligence by which you can come to me.” I hope somehow or another by your mercy I will get there. I am being selfish by saying this because I simply don't feel at home in this material world.

Guru Mahārāja! I just want to thank you for the opportunity to serve your mission here. I dont know if I am just a disturbance or if I am of any help but I really wish to do something pleasing to you. and I am sorry if it doesnt always happen the way you would

prefer. I am not very qualified yet, but I can promise that I will keep trying.

Thank you again for allowing me to be engaged in service in the association of the devotees!

*Your insignificant servant,
Tuṅgī devī dāsī*

Ujvala dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak és neked!

Évről évre nehezebben kezdek hozzá a neked szánt felajánlásom írásának, mert egyre mélyebben kezdem érteni, hogy mit is köszönhetek, mivel is tartozom neked. Rendkívül szerencsésnek érzem magam, mert két nagyon példás *brāhmaṇa* keze alatt gyakorolhatom a Kṛṣṇa-tudatot, akik a te elégedettségedre törekedve, sok lehetőséget adnak nekünk a fejlődésre, mind elméletben és gyakorlatban is.

A 2008-as Śrīla Prabhupāda maratonon nagyon felemelő érzés volt *saṅkīrtana* megvalósításaidból erőt meríteni, és izgalmas élményeket gyűjtöttem, amelyek nem történtek volna meg, ha nem meríték bátorságot a lelkesítő üzenetekből. És még az is lelkesítő, hogy teljesidős *saṅkīrtanás*ként ezt egész évben tudom alkalmazni, a lényeg, hogy ne álljak az útba, s akkor a te vágyadból máris viszik a könyveket. Persze ehhez meg kell

vívnom a „belső csatáimat”, de valamit valamiért. Mivel a legjobb példával jársz mindenki előtt, teljesen biztonságos minden lépés, ha lábnymaidat követve tesszük meg.

Számomra felfoghatatlan, hogy mekkora teherrel jár ez a felelősség, ezért az én kis felfogással szeretném megköszönni neked, hogy megteszed ezt a *bhaktákért*. Köszönöm, hogy részt vehetek abban, hogy elégedetté tedd Rādhā-Śyāmasundarát.

*Szolgád:
Ujvala dāsa*

Vaikuntheśvarī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you!

In this offering I would like to thank you for your valuable association. I consider myself very fortunate that I can live in a holy place like New Vraja-dhāma, where you spend a lot of your time, where you reveal the holy places, where you tell us about the wonderful pastimes of Rādhā-Śyāma, and where you give a very personal care for the residents.

I would like to thank you that you are my spiritual master. I feel secure, and I am very grateful for this. Your sincerity and honesty in fulfilling Śrīla Prabhupāda's mission is very encouraging for me. Seeing your

boldness, and strict attachment to truth, loyalty and morality, which are so easily neglected in Kali-yuga gives strength in trying to follow your footsteps.

I hope to deserve this position, which should never be underestimated: a happy and safe life, in the association of devotees, and in the association of such saintly, and inspiring person as yourself!

*Your eternal servant,
Vaikuṅṭheśvarī devī dāsī*

Vallabhi-kānta dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatom megjelenésed áldott napján! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Ahogy ezt a felajánlást írom, arra gondolok, milyen szerencsés vagyok, hogy kapcsolatban lehetek veled. Te építetted fel a magyar *yātrāt*, a rendszert amelyben élünk, te képzéd a *bhaktákat* – te adtad nekünk mindazt, ami az életünket jelenti.

Lelki tanítómesterem tanácsára másodszorra olvasom a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇit*. Töreksem arra, hogy minden nap olvassak belőle egy kicsit. Nagyon sokat jelent számomra az a pár perc naponta. Fel sem tudom becsülni, milyen értékes dolog a szavaidat olvasni! Az, hogy ilyen tisztán tudod megérteni és átadni a transzcendentális tudást, azt bizonyítja, hogy Kṛṣṇa tárja azt

fel előtted. Nagyon hálás vagyok minden percért, amit e mozgalomban tölthetek az irányításod alatt.

Nemrég a férjem kapott tőled egy levelet, amelyben azt írod, úgy tekintesz rám, mint a lányodra. Köszönöm. Ez az én nagy szerencsém. Én is úgy érzem, hogy két apukám van. Egymásközt a férjemmel vagy Sukumārival mindig úgy hívunk, Guru Mahārāja. Egyszer álmomban megkérdeztem tőled, hogy szólíthatlak-e így, és te mosolyogva igent mondtál. Nem tudom, ez a valóságban így van-e, de mivel a férjem *guruja* és a legfontosabb *śikṣā-gurum* vagy, lelki tanítómesteremet Gurudevának, téged pedig Guru Mahārájának nevezlek.

Nagyon köszönöm a tőled kapott összes tanítást, a *parikramákat*, a könyveidet, a személyes példamutatásodat, a fesztiválokat, a marathoni sms-eket, a *kīrtanákat*, leckéket és a férjemet is!

Minden dicsőséget neked megjelenésed napján, kedves, szeretett mesterünk, apánk, legfőbb jóakarónk és legjobb barátunk!

*Haszontalan lányod:
Vallabhi-kānta dāsī*

Vanamālī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenésed napján jó egészséget kí-

vánok neked! Tavaly, amikor beteg voltál, aggódtunk a *bhaktákkal* érted és imádkoztunk, hogy mielőbb meggyógyuljál. Te vagy a menedékünk, a te áldásod nélkül végtelenül elesettek vagyunk. Minden erőmmel próbálom a missziódat segíteni, s minél több elesett léleknek adni a szent nevet, ami a legtokéletesebb gyógyszer minden anyagi betegségünkre.

Kérlek, add a kegyedet, hogy legyen elég erőm a *vaiṣṇavákat* szolgálni!

Hare Kṛṣṇa!

Örök szolgáló:
Vanamālī dāsa

Varṣāṇā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your beautiful lotus feet. All glories to you on this most auspicious of days. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Sitting here in Coimbatore, thinking of you and feeling blessed that you are only a thought away. I wonder, are you in Vṛndāvana, where like the *gosvāmīs* you sit in your 'cave' or under your tree, in a state of absorbed writing *samādhi*?

Or perhaps you're in Māyāpur absorbed in your *bhajana*, chanting in Śrī Pañca-tattva's *saṅkīrtana* party?

Wherever you are and whoever you're meeting I'm sure you're telling them about Kṛṣṇa. You are making Kṛṣṇa appear in their

heart, which is only possible because He is seated very comfortably in the jeweled throne of your heart.

I marvel at the eventful and full life you've had so far, serving Śrīla Prabhupāda's mission and serving all the countless lost souls who have been touched by it. People sometimes ask me about your life before Kṛṣṇa Consciousness. I once read that the wholly dedicated do not have biographies. The day they give themselves to Kṛṣṇa that was the end of their biography and the beginning of their life. I believe this must be true because a *vaiṣṇava* must die in order to live.

So it is your life that we celebrate today and it is your life that continues to enthuse us.

A life thus far lived in exemplary service, which like a touch-stone, continues to give life to thousands of others.

A life thus far lived like Arjuna, focused on the battlefield of kali yuga preaching for Kṛṣṇa... while within the inner most recesses of your heart, like the *vraja-vāsīs*, focused on all the intricacies of service that give pleasure to Rādhē-Śyāma.

Like the spotless moon no one can touch you in your brilliance—while we very happily bathe in your cooling rays.

As you offer your beautiful heart to Rādhē-Śyāma, we pray that one day we may also be able to offer something beautiful to Them—knowing that that is what would make you happy.

All glories to you Guru Mahārāja!

*Your servant always,
Varṣāṇā devī dāsī*

Bhaktin Vedmochna Simona

Dear and most merciful
Śrīla Śivarāma Swami,

All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

Please accept my most humble obeisances on this glorious day. First of all I would like to thank you for the opportunity to write this letter. To begin with, I would like to express my deepest gratitude and acknowledgment for the great mercy you have given me by accepting me as your disciple connected with worshipping you and also that I can do devotional service for our Lord Śrī Kṛṣṇa through you.

I appreciate very much the time we could spend with you and by that be inspired to our devotional service. That time has greatly strengthened my faith and dedication. Also my intention and reason to work hard and do business for Kṛṣṇa through you has become more fixed. I am very much inspired by Your thorough example that is visible wherever I look and that is working incredibly well. On that basis, I would like to help to spread Kṛṣṇa consciousness as much as possible.

Thank you for all the mercy that allowed me to express to you my inspiration and gratitude.

*Your servant,
Bhaktin Vedmochna Simona*

Vijaya-Gaurāṅga dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenési napod alkalmából!

Tavaly a felajánlásomat egy szülőszobában kezdtem írni. Feleségem vajúdása majdnem 24 órára sikeredett. Hihetetlen gondoskodásodat akkor is kimutattad. Sms-ekben érdeklődtél folyamatosan a helyzetről. Mindezt Indiából, Māyāpurból, a GBC gyűlések közepéről. A Kṛṣṇa-tudatos világ problémájának közepén is tudsz időt és energiát szakítani egy ilyen jelentéktelen dologra. Persze azért, mert te tudod, hogy ez egyáltalán nem jelentéktelen. A szülők számára a világ leghatalmasabb, legfontosabb dolga, ezért gyakran azt gondolják, hogy mindenki másnak is. Pedig egy *sannyāsītól* mi sem áll távolabb, mint egy ordító csecsemő.

Persze te tudod, hogy nem csak egy ordító csecsemő. Egy *jīva*, aki várhatóan komoly lehetőséget kap ebben a földi megjelenésben az odaadó szolgálatra. Szegény Subala fiamnak sajnos pechje van, legalábbis az apját illetően. Komoly felelősség, hogy hogyan tudjuk segíteni őt és őket a lelki élet útján.

Több leckében is mondtad, hogy már várod, hogy jöjjenek azok a személyek, akiknek az energiájuk 90%-a nem az elméjükkel és az érzékeikkel való viaskodásra megy el. Nekem ezt elképzelni is nehéz. Azaz nem, mert láthatunk téged, aki nem ezen a szinten vagy. Csodálatos könyveiden keresztül

egy teljesen új világot nyitsz meg előttünk. Van, amikor a lelki világ ajtaját résre nyitva engedsz bepillantást az örök kedvtelésekbe, és van, amikor a filozófiánk tökéletes ismeretében vágod szét a materialista gondolkodás utolsó írmagját is. Felhasználsz ehhez mindent, a modern technikát, az internetet, mindent, amit csak tudsz. És felhasználsz minket, akikhez képest egy vasdarab tudatos dolog.

Kérlek, használj engem is! Bármire. Szívesen leszek akár papírnehezék asztalodon, ha arra egyáltalán jó vagyok, de próbálok méltó lenni bármilyen szolgálatra, amivel segíteni tudom csodálatos szolgálatodat.

*Jelentéktelen szolgálád:
Vijaya-Gaurāṅga dāsa*

Bhakta Virág László

Hare Kṛṣṇa, kedves
Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék
pár gondolattal fordulni feléd.

Valamennyien az anyagi létezés lángoló
tüzében szenvedünk. Te azonban elhoztad a
Legfelsőbb Úr üzenetét, és átadtad nekünk.
Aki elfogadja ezt az üzenetet, az elégedett
lesz. A lángoló erdőtűzet csak a heves esőzés
olthatja ki. És ez az eső nem függ a tudo-

mányos propagandától és manipulációtól:
egyedül a Legfelsőbb Úr kegyén múlik. Té-
ged egy felhőhöz hasonlíthatnánk. Ahogyan
a felhőből bőségesen hullik az eső, úgy ho-
zod el az Istenség Legfelsőbb Személyisé-
gének és örök szolgálója, Śrīla Prabhupāda
kegyét.

A felhő a tengerből veszi a vizet, nincs
saját vize. A lelki tanítómester is az Istenség
Legfőbb Személyiségétől hozza a kegyet. A
lelki tanítómester, a *guru* legfőbb jellemző-
je, hogy elhozza nekünk az üzenetet, amely
eloltja a szívünkben lángoló anyagi vágyak
tüzét. Mindenkinek a szívében ott lobog a
tűz: az aggodalom lángoló tüze. Ilyen az
anyagi létezés természete. Mindenki mindig
aggodalmaskodik, senki sem kivétel. Még a
legkisebb madár is aggódik. Ha adunk neki
pár szem magot, megeszi, de a szív nyug-
talanságán ez nem segít. Ha meg akarunk
szabadulni az aggodalomtól, akkor egy *gu-
runál*, egy lelki tanítómesternél kell mene-
déket keresnünk.

Kedves Śivarāma Mahārāja! Elhoztad a
Legfelsőbb Úr kegyét, ezért végtelenül le-
vagyok neked kötelezve. Eljöttél, hogy meg-
szabadíts bennünket, ezért a tiszteletteljes
hódolatom ajánlom neked.

Az Úr szent nevét prédikálsz, énekled és
táncolsz, mert ez gyógyírt jelent az anyagi
világ összes bajára. Ha az emberek egyre
inkább elfogadják ezt, akkor boldogok lesz-
nek. Ez az egyetlen út ebben a korszakban.
Ezért mindig énekelsz. Énekelsz és táncolsz.

Példáddal tanítod tanítványaidat, s uta-
sításaid kivezetik őket az anyagi létezés ag-
godalommal teli valóságából, aminek ered-

ményeképpen tanítványaid minden elesett lélekhez eljuttatják az Úr Caitanya tanítását.

*Törekvő szolgáló:
Bhakta Virág László*

Bhakta Virág Imre

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget isteni személyednek!

*nama om viṣṇu-pādāya
kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

Az alábbi szerény próbálkozást szeretném felajánlani lótuszlábaid elé. Kérlek, ne nézd mennyire ostoba, szerencsétlen, és elesett személy vagyok, csak határtalan kegyedből légy szíves fogadd el ezt a felajánlást!

Szeretett lelki tanítómesterem, Ó Isteni Kegyelme Śrīla Śivarāma Mahārāja dicsősége

1. Ó, drága lelki tanítómesterem! Ki tudná leírni határtalan hűségedet Śrīla Prabhupāda és a tanítványi láncolat felé? Śrīla Prabhupāda alázatos szolgáljaként cselekedve az egész világon egyedülállóan bemutatód a *varṇāśrama-dharma* gyakorlati alkalmazását a Krisna-völgy színterén, aminek fontosságát Śrīla Prabhupāda olyannyira hangsúlyozott az eltávozása idején.

Emellett végrehajtod a *guru-paramparā* akaratát, és lelki tábornokként az elesett lelkek felszabadítása érdekében sok millió transzcendentális könyvet osztasz ki számukra. Ó, szeretett lelki tanítómesterem! Téged dicsőítelek, mert te vagy az életem egyetlen értelme!

2. Ó, drága lelki tanítómesterem! Ki tudná leírni határtalan könyörületességedet? Hiszen kegyes tekinteted egyetlen pillantásnyi fénycsóvjával még egy olyan felettebb ostoba, materialista és elbukott személyt is képes voltál kiemelni a tudatlanság feneketlen óceánjából és felemelni az odaadó szolgálat ösvényére, mint amilyen én vagyok. Ugyanezen pillantásod által bárkit a *śuddha-bhakti* áldásába tudsz részesíteni, aki talán felkészült rá, talán nem, hogy elfogadhassa ezt a páratlan ajándékot. Ó, szeretett lelki tanítómesterem! Téged dicsőítelek, mert te vagy az életem egyetlen értelme!

3. Ó, drága lelki tanítómesterem! Ki tudná leírni határtalan kegyedet és jóindulatodat? Habár örökké Śrī Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló elesett lelkek megmentésére. Amikor a *bhakták* között énekelve és táncolva megízleled a tiszta szent név nektáróceánját, és másokat is a boldogságba merítesz, akkor még a legelesettebb *sādhakák* is megmámorodnak a társulásod által, míg a hangod hallatán a szívüket semmihez sem fogható öröm járja át. Az érdeklődők ámulattal teljes tisztelettel kérdezgetik: Ki ez a ragyogó személy, aki oly nagy szeretettel és odaadással énekel? Ó, szeretett lelki tanító-

mesterem! Téged dicsőítelek, mert te vagy az életem egyetlen értelme!

4. Ó, drága lelki tanítómesterem! Ki tudná leírni határtalan komolyságodat? Szigorú, *daṇḍa*-szerű, végtelenül mély leckéid és utasításaid által széteszlatod Kali befolyását, letöröd az elhajlásokra (*apasampradāya*) való hajtásokat gyakorló *bhaktáid* szívében, aztán a transzcendentális tudás nektáresőjével addig öntözöd odaadásuk zsenge növényét, amíg eltántoríthatatlanul és végérvényesen menedékre nem találnak Śrī Śrī Rādhe-Śyāma gyönyörű lótuszlábainál. Ó, szeretett lelki tanítómesterem! Téged dicsőítelek, mert te vagy az életem egyetlen értelme!

5. Ó, drága lelki tanítómesterem! Ki tudná leírni odaadásod határtalan precízségét és minőségét? Az életed során aprólékosan megtervezel mindent, legyen szó prédikálásról, zarándokútról, vagy a fesztiválok megtervezéséről és figyelsz még a legcsekélyebb részletre is. Példamutató tisztaságoddal felállítod a *mūrti*-imádat standardjait és a törekvő *bhaktáidnak* elmagyarázod és megtanítod, hogy törekedjenek a teljes és tökéletes szolgálat végzésének elérésére. Ó, szeretett lelki tanítómesterem! Téged dicsőítelek, mert te vagy az életem egyetlen értelme!

6. Ó, drága lelki tanítómesterem! Ki tudná leírni határtalan dicsőségedet? Akinek olyan emelkedett lelkek tudhatnak szeretett barátjuknak, mint Śrīla Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī Mahārāja, Śrīla Bhakti Bṛṅga

Govinda Mahārāja, Śrīla Bhakti Vidyā Pūrṇa Mahārāja, Śrīla Indradyumna Mahārāja és többek között Śrīla Nirañjana Mahārāja is, akiknek csupán a nevük kiejtésével, szavakra, vagy a tulajdonságaikra való emlékezéssel bárki megszabadul az összes aggodalmától, majd hatalmas boldogság, szeretet, és hála tölti el a szívét. Ó, szeretett lelki tanítómesterem! Téged dicsőítelek, mert te vagy az életem egyetlen értelme!

7. Ó, drága lelki tanítómesterem! Ki tudná leírni csodálatos költői tulajdonságaidat, és határtalan tudásodat? *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* című könyved szakszerű magyarázatait tanulmányozva az ember tudatossá válik a lelki élet szintjeiről, az akadályozó tényezőkről és a legyőzésük módjáról, a *Venu-gītā* csodálatos leírásait olvasva mindenki felébred az az elsöprő vágy, hogy visszamenjen a lelki világba, és menedéket vegyen a *gopīk* hangulatánál, a *Na Pāraye 'Ham* annyira elvarázsolja az ember szívét, hogy nem tud másra gondolni, csak arra, hogy milyen szeretetteljes beszélgetések zajlanak Vṛndāvana ligeteiben az Úr Śrī Kṛṣṇa és a *gopīk* között és hogy milyen csodálatos is az Istenszeretet kincsesládikájának ékkövei, míg a *Kṛṣṇa-saṅgati* ízlelgetése után végképp fel akar készülni arra az *abhisāra*, hogy találkozhasson ő is hően imádott Urával, Śrī Kṛṣṇával. Ó, szeretett lelki tanítómesterem! Téged dicsőítelek, mert te vagy az életem egyetlen értelme!

8. Ó, drága lelki tanítómesterem! Ki tudná leírni határtalan szeretetedet Śrī Śrī Rādhe-

Śyāma felé? Hiszen az óceánnyi szereteted egyetlen mézédese cseppje túlcsoordult szíved arany lótuszsziromáról lecsöppent egy kietlen magyar tájra és megnyilvánította a lelki világ Vraja-dhāmáját számtalannyi szent *tīrtháival*, ligeteivel, tavaival és Śrī Śrī Rādhē-Śyāma varázslatos, elbűvölő és páratlanul édes kedvteléseivel együtt. Ó, szeretett lelki tanítómesterem! Téged dicsőítelek, mert te vagy az életem egyetlen értelme!

9. E nyolc részből álló mondatfüzérrel megpróbáltam azt a gondolatsort kifejezni, ami a felettébb csodálatos lelki tanítómesterem, Ó Isteni Kegyelme Śrīla Śivarāma Mahārāja határtalanul magasztos tulajdonságaiból egy magamfajta szerencsétlen, lebukott személy felfoghat. Egy nincstelen, jelentéktelen koldus vagyok csupán. Nincs jó születésem, nincsenek jó tulajdonságaim, nincs semmi odaadásom és még avatásom sincs, de csak az a remény éltet egyedül, hogy valamikor én is megkaphatom indokolatlan kegyét, valamint lótuszlábai ragyogó porát, ami által én is örökké le leszek foglalva csodálatos lótuszlábainak szolgálatába és a szeretet írával bekent szemekkel valójában látni fogok, ezáltal elérve életem tökéletességét! Ó, szeretett lelki tanítómesterem! Téged dicsőítelek, mert te vagy az életem egyetlen értelme!

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Virág Imre,
Miskolc

Viśvambhara dāsa and Tārālākṣī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja!

Please accept our respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

On the occasion of your *vyāsa-pūjā* we would like to fall at your feet and beg you to forgive us for all our mistakes committed in the past. Please forgive us for breaking the vows given by us during our *harināma-dīkṣā*. We wish to rectify this mistake by again following them. Please forgive us for being untruthful and for our non-*vaiṣṇava* behaviour which are the basis of Gāyatrī *mantra dīkṣā*. We wish to rectify it by being truthful in our relationships with the *vaiṣṇavas* and the spiritual master. We wish to act as *vaiṣṇavas* again. Please forgive us for making hidden plans as a solution for our material situations. Please forgive us for being weak on the path of devotion and please reaccept us as your disciples and parts of your spiritual family. Please accept our service and please allow us to offer it to the Lord in an authorised way.

Your insignificant shadows,
Viśvambhara dāsa
and Tārālākṣī devī dāsī

Vraja-kumāra dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

This has been a wonderful year because we have had the good fortune to receive your latest book, *Śuddha-bhakti-cintāmani*. It is a fantastic work, perfect in all details, intriguing, illuminating and a pleasure to read. The quality of the presentation is first class and it is a real treasure. Although I found myself clearly described within the first few chapters as a semblance of a shadow of a devotee, no problem; I relish the fact that by some exceedingly rare turn of events this heavily-conditioned ball of *anarthas* met up with your grace and became your initiated disciple. At my initiation ceremony you mentioned that initiation means just that, the beginning; to think otherwise is a mistake. Although that was ten years ago and still I find myself suffering in the struggle to make some advancement, by Kṛṣṇa's mercy the connection is there and that is my saving grace. Once, when I was still an uninitiated *bhakta*, I implored you for initiation opining that I felt unsecure. You responded that you had already accepted me as your disciple and ceremony was simply formality so no need to worry as we were already connected, I just had to wait for my authorities to give the go-ahead. How unlimitedly merciful you are, Guru Mahārāja, willing to accept me even though those devotees who knew me more intimately hesitated on the matter.

*api ced asi pāpebhyaḥ
sarvebhyaḥ pāpa-kṛt-tamaḥ
sarvaṁ jñāna-plavenaiva
vṛjinaṁ santarṣyasi*

Even if you are considered to be the most sinful of all sinners, when you are situated in the boat of transcendental knowledge you will be able to cross over the ocean of miseries. (*Bhagavad-gītā* 4.36)

I am eternally indebted to you, my dear spiritual father, who makes us all proud as you fearlessly defeat the illusory energy by your perfect works and show us the way by providing the perfect example.

*yad yad ācarati śreṣṭhas
tat tad evetaro janaḥ
sa yat pramāṇaṁ kurute
lokaḥ tad anuvartate*

Whatever action a great man performs, common men follow. And whatever standards he sets by exemplary acts, all the world pursues. (*Bhagavad-gītā* 3.21)

As you clearly state in your latest book, the best way for the neophyte to progress is by constant engagement in *śravaṇaṁ*, *kīrtanaṁ*, *viśnoḥ-smaranaṁ*; hearing and chanting of the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* and *sādhū-saṅga*, remaining in the association of pure devotees. We see how you are kindly facilitating your association by maintaining your wonderful internet website with daily podcast recordings full of lotus-like liberating words and the proliferation of your nectarean books that are a real treasure. Really,

you fully satiate the hungry bees searching for spiritual nourishment such that there is no need to buzz over to a nearby plant as all levels of satisfaction can be found simply by remaining close to this great and powerful creeper of topmost *bhakti* that is your grace; you fully serve the needs of all, from the tender, new beginners to the highly-advanced *sannyāsīs*. All glories, all glories to you, Guru Mahārāja! You are the living *bhagavat*, the perfect example of a pure devotee and the incarnation of *dīna-bandhu*. This fallen soul feels truly saved by your grace and offers 1008 *dandavatsat* at your lotus feet.

*Your fallen servant,
Vraja-kumāra dāsa*

Vrajasundarī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Last year I sent an offering and it did not arrive. I thought all e-mail letters went to where they were meant to go. Perhaps the fact I sent it from Vṛndāvana had something to do with its disappearance. Vṛndāvana is a mysterious place.

Living there, opposite your house, I never went in or out without seeing your front door and the red paper flowers growing over the wall. I never hung the washing on the roof without peeping over into your

garden and wondering where you were and what you were doing.

It was amazing to live in Rādhāramaṇa Bagicha, and it was more special when you were there. Last year when we were in India, you didn't go to Vṛndāvana, but I saw you in Māyāpur. This year you stayed in Vṛndāvana for weeks and we were not there. We missed you. I know you say that the world is not fair, and that proves it.

You have done such amazing things for our Kṛṣṇa-conscious movement. In fact you seem to expand unlimitedly, always doing more and more. Years ago I thought I could keep up with you if I ran really fast. Then reality struck and I knew that I couldn't get anywhere near, even running at top speed.

When I came to England and got a car I looked on the dash board and saw your initials. I wondered why they had put you there and someone explained it to me. Guru Mahārāja is the one to save us they said. That made sense to me. It was a quick and easy to understand answer, but logical and true.

So I was reminded of you every time I left the house in Vṛndāvana and now I am reminded of you each time I get in the car. It is funny how things work in this world when one is the disciple of a great devotee in line from Śrīla Prabhupāda.

I am grateful.

*Your servant,
Vrajasundarī dāsī*

Vraješvarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőség neked, áldott megjelenési napodon!

A mai napon, amikor ezt a felajánlást írom, a következő verset hallotuk *Śrīmad-Bhāgavatam* leckén (7.15.26.):

„A lelki tanítómestert közvetlenül a Legfelsőbb Úrnak kell tekintenünk, mert Ő az, aki a transzcendentális tudást átadva világságot gyújt bennünk. Éppen ezért annak számára, aki kitart a mellet az anyagi felfogás mellett, hogy a lelki tanítómester közönséges emberi lény, minden kudarccal fog végződni. Az, hogy megvilágosodást ér el, hogy tanulmányozza és ismeri a Védákat, olyan csupán, mint, amikor az elefánt fürdőt vesz.”

Śrīla Prabhupāda ezt írja egy magyarázatában (SB 2.10.21): „Ennek az anyagi univerzumak a természete a sűrű sötétség, a *tamas*, ez az éjszakai sötétség ennek az univerzumnak az igazi arca, csak a Nap megteremtése után vált az egész érzékekkel felfogható világ láthatóvá.” De hiába világít a Nap az égen, ha mi, megtestesült, feltételekhez kötött élőlények transzcendentális tudás hiányában vakon botorkálunk ebben a teremtésben. E tudás nélkül az anyagi érzékielégítés útvesztőjébe bonyolódunk és egyre pokolibb helyzetbe kerülünk, ha egy jóságos, együttérző személy nem nyitja fel tudatlanságtól elvakult szemeinket. Ez a nem mindennapi személy a lelki tanítómester. Az én esetemben te vagy az, drága

Guru Mahārāja. Te ébresztettél föl engem, a tudatlanság sötétségében szendergő jelöltet álmomból, melyet Māyā ölében élveztem. Te voltál az, aki felráztál, így szólongatván engem: „ébredj, ébredj alvó lélek!” Te kented be a transzcendentális tudás gyógyító írjával vaksi szemeimet, és a fény útjára tereltél, a tiszta odaadó szolgálat útjára.

Mily ritka szerencse ért, hogy megkaptam egy lelki tanítómester kegyét. „*Brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*: Brahmā univerzális teremtésében vándorolva néhány szerencsés lélek megkaphatja a *bhakti-latā*, az odaadó szolgálat növényének magját. Ez mind a *guru* és *Kṛṣṇa* kegyéből történik.” (Cc. Ml. 19.151)

A *dīkṣā* által az ember elveszti az érdeklődését az anyagi élvezet iránt, és fokozatosan a lelki élet iránt kezd el érdeklődni. Így lehetőséget kap a tanítvány, hogy a sötétség világából a fény világába kerüljön (*tamasi mā jyotir gamah*) és egy másfajta világlátásra tegyen szert: „Miközben mindenki alszik, a fegyelmezett ember ébren van, de az élőlények ébrenléte a lelkét látó bölcsnek éjszaka.”

Már nem voltam fiatal, komoly családi és hivatásbeli elkötelezettségeim voltak, mikor veled találkoztam. Ez a találkozás 180 fokos szögben, gyökeresen megváltoztatta látszólag szilárd alapokon álló, meghatározott vágányon haldó életemet. Mint ahogyan a törpe akarja megfogni a Holdat, olyan erős, de elérhetetlennek tűnő vágyam támadt, hogy a lelki megvalósítás útjára lépjek és transzcendentális tanításaidból és társulásodból részesüljek.

Nagyon jól jellemzi akkori helyzetemet Bhaktivinoda Ṭhākura *Śaraṇāgatijának* dala: „Büszke voltam műveltségemre, egyik helyről a másikra utaztam... és osztatlan figyelemmel tartottam fenn családomat – (*Dainya* 1.6) – Nagy elbizakodottsággal a világi tudományok örömeiben merültem el. Soha nem imádtam lótuszlábad, óh Uram... Csak olvastam és olvastam, és a reményeim nőttek, mert az anyagi tudást az élet valódi útjának tekintettem. Ez a remény hiábavaló volt, a tudás gyarlónak bizonyult. Most már tudom hogy minden ilyen tudás csak tudatlanság.” (*Dainya* 2.1-2).

Hálásan köszönöm, hogy két gyermekemet és két unokámat is *bhaktává* tetted. Harmadik gyermekem is sok kegyet kap tőled, remélem egyszer ő is komoly *bhakta* lesz. Időközben a sors szele, illetve a Kṛṣṇa-tudat útja idesorolt erre a csodálatos transzcendentális helyre, Új Vrajadhāmba. Ennek tizennégy éve, és ezalatt sok-sok transzcendentális örömben, tanításban, és megvalósításban volt részem. Közben a közös családi karmák is kibontakoztak, hol transzcendentálisan édes, hol kevésbé édes kedvteléseknek adva helyet. Köszönöm, hogy ennek főként fiatalokból álló, dinamikusan fejlődő, lelki közösségnek tagja lehetek. Arra kérlek, engedd meg, hogy továbbra is itt maradjak, és életem végéig tudjak valamilyen szolgálatot végezni a közösség hasznára, a te dicsőségedre és Rādhe-Śyāmāéra. Kérlek, bocsásd meg a sértéseimet és a hálátlanságomat, és áldj meg azzal, hogyha eljön az ideje, szeretett *bhakta*-társaim körében hagyhassam majd el

a testemet. Szeretném még tőled kérni azt, hogy még sokáig ajándékozz meg engem, és a többi *bhaktát* csodálatos tanításaidal és ragyogó társaságoddal, és legyen ehhez továbbra is sok energiád és jó egészség.

„Óh Uram, semmi más kincset nem keresek már ebben a világban, csak a Te lótuszlábadat. Bhaktivinoda (azaz Vraješvarī devī dāsī) minden anyagi tudásról lemond, hogy lótuszlábadat tehesse élete értelmévé” (*Dainya* 2.6)

Szerető szolgád:
Vraješvarī devī dāsī

Vṛndāvanēśvarī devī dāsī

Drága Gurudeva!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget transzcendentális lótuszlábaidnak!

Ebben az anyagi világban a lelki tanítómester jelenléte az egyetlen szépség, vagy a valódi gazdagság forrása. Nincs semmi másunk, s ugyanakkor mindenünk megvan, ha a szívünkbe engedünk téged, Guru Mahārāja!

A *guru* lótuszlábát a lótuszhoz hasonlítják; de ez a lótusz a *bhakti-rasa* transzcendentális vizében növekszik. Ez a *bhakti* zamata. Akárcsak a lelki tanítómester lótuszlába. Az ő lótuszlába *aprākṛta*, nem anyagi, hanem

transzcendentális. Lakhelye a transzcendentális *bhakti-rasának*, és minden *mādhurīnak*, szépségnek.

A lótoszvirág nagyon szép, csodálatosan néz ki. Ráadásul mézet is ad, *madhut*. A méhecske összegyűjti a mézet a különböző virágokról, de legfőképp a lótoszvirágról. Ez egy különleges fajtája a méznek, amit *padma-madhuként* ismerünk. A tanítvány, aki olyan, akár a nagyon éhes és mohó méhecske, jó étvággal ízleli eme nektárt.

A lótosz csodálatosnak tűnik a szemnek és nagyon vonzó a szívnek. Hasonlóképp a lelki tanítómester ragyogó lótosz lábá nagyon csodálatos a tanítvány szemének, és nagyon vonzza a szívét. A *guru* minden cselekedete, tulajdonsága és kedvtelése nagyon kedves a *sādhaka-bhaktának*.

Így meditálva a *sādhaka-bhakta* mindig láthatja *gurudevāja* lótosz lábát, s ennek látványa nyugtató hatással van lángoló szívére. A szív a három szenvedéstől lángol: *adhyātmika*-szenvédések, melyek a saját elméből és testből erednek; *adhidaiivika*-szenvédések, melyek a természetből erednek, és *adhibhautika*-szenvédések, melyek más élőlényektől erednek. Amikor a tanítvány meditál a Guru csodálatos lótosz lábán, érzi megnyugtató hatását s lángoló szívét is lehűti.

Drága Guru Mahārāja! Bár csak elégedetté tudnálak tenni, akár csak egy pillanatra is ebben az életben a szolgálattal. Fáj a szívem, amikor ezt írom, mert tudom, mérhetetlenül szerencsétlen vagyok, s minden törekvésem ellenére újra és újra bajba kerülök. Kérlek, vonzd elmémet lótosz lábá-

id nektárjához, hogy mindig ízlelhessem transzcendentális lényed ízét!

Érdemtelen szolgáló:
Vṛndāvaneśvarī devī dāsī

Vṛndāvanī devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Minden dicsőséget Śrī Gurunak és Gaurāngának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed e csodálatos napján!

*om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitam yena
tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya
kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarama-svāmin iti nāmine*

Kegyed határtalan áradatában fürösztöd a *bhaktákat*. A farm évről-évre egyre jobban fejlődik. Egyre több nagyszabású terv, beruházás, program lát napvilágot. Világraszóló a hírnevünk, a farmközösségünk komoly példa a világ összes ISCKON-országára számára. Az Öko-völgy program az elkövetkezendő években meg fogja hódítani a világ összes népét ebben a nehéz gazdasági helyzetben.

Nem csak a *bhakták* ismerik dicsőségedet, de az emberek sokasága is látni fogja a

Kṛṣṇa-tudat egyszerűségét, nagyságát, az életükben való alkalmazhatóság szükségességét és realitását. Egyre többen kerülnek majd közel Kṛṣṇához.

Lehetséges lenne mindez nélkülöd? Nem Guru Mahārāja, nem lehetséges. Nélküled hajótöröttek lennénk az anyagi lét óceánjában. Fuldokolva kapálóznaunk levegő után kapkodva. De te atyai segítő kezdet nyújtod felénk, hogy kiments bennünket és visszakisérj Kṛṣṇához. Szerető szívedben minden kis apró *jīvānak* van hely, legyen bármilyen bűnös is. A szereteted mélységes és olyan vonzó, hogy mindenkit magával ragad, akivel kapcsolatba kerülsz. Társaságod mindenkit megtisztít a legszörnyűsegebb szennyeződésektől.

Végtelenül szerencsések vagyunk, hogy itt vagy közöttünk, s ez nem csak a mi javunkat, hanem az egész emberiség javát szolgálja. Valamilyen módon, valamilyen formában mindenkit kapsz a lelki élethez.

Nagyon hálásak vagyunk mindenért, amit értünk és az eljövendő nemzedékekért teszel. Nagyon boldog vagyok, hogy itt élhetek a *bhakták* között, az irányításod alatt.

Śrīla Guru Mahārāja ki jaya!

Szolgád:

Vṛndāvaṇī devī dāsī

Yogeśvara dāsa

om ajñāna-timirāndhasya

jñānāñjana-śālākayā

caḥsur unmīlitaṁ yena

tasmai śrī-gurave namaḥ

A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.

Kedves Guru Mahārāja!

A következő gondolatsor egy beszélgetés részlete, amely Kaposváron aikidó edzés előtt, a gyakorló partnerem kérdése indított el.

– Yogeśvara, hogyan érvényesül nálatok a válság?

– Először is mi a válság? – kérdeztem én
– Mi idézi elő? Mit okoz?

Azt kell mondanom, hogy ez a helyzet még jobban ráirányítja a figyelmet a Krisna-völgyben gyakorlatban alkalmazott elvekre. Az egyszerű életre, melynek jó aspektusa az önfenntartás, és az emelkedett gondolkodásra, amely a lelki élet alapját jelenti. Amely már szállóigévé vált napjainkban. Ennek köszönhetően most már egyre nagyobb az érdeklődés. Már nem csak az egyszerű turisták és látogatók részéről, hanem tudományos fórumok és intézmények részéről is érdeklődés mutatkozik. A válság nem most kezdődött, csak most jutott el abba a stádiumba, hogy az embernek a mindennapi életében az alapvető szükségletek megteremtéséhez is egyre nagyobb erőfeszítést kell tennie. Egy-

re jobban aggódnak terveik megvalósítása miatt. Az önzés és a szükségtelen pazarlás a Föld energia készletének rohamos mértékű csökkenéséhez vezet. Ez egyre inkább kezd pánik hangulatot teremteni.

Aztán vannak emberek, akik nem máról holnapra élnek, úgymond jómódúak. Hasonlítanak azokhoz, akikről Suhotra Swami beszélt a Titanic című leckéjében. Ezek az emberek még akkor is az érzéki élvezetben próbáltak elmerülni, amikor a hajó már léket kapott és süllyedt. Ezek az emberek megpróbálták figyelmen kívül hagyni az érzékekkel tapasztalható fizikai világ számukra kellemetlen hatásait, de végül is nem voltak képesek erre, mert az érzékek élvezetére irányuló erős vágy az anyagi világhoz láncolta őket. Tengernyi aggodalmukban és minden erőfeszítésük ellenére azt tapasztalták, hogy habár biztonságos és fényűző körülmények között voltak, mégis kiszolgáltatottá váltak egy tőlük független elrendezés folytán.

Amikor a lélek feladja kapcsolatát a Legfelsőbbel, és nem akar tudni róla, megváltozik az identitása. Megtévesztett azonossága miatt örömkereső természete az anyag birodalmába húzza, s amiatt, hogy egyre inkább mellőzi az isteni kultúrát, a *varṇāśramát*, válságos helyzetet idéz elő. Ha mindezt figyelembe vesszük, bizony ezt a jelenséget a fizikai testtel történő azonosságra épülő társadalom idézi elő, és persze szenved ennek következményeitől.

Krisna-völgy a lelki világ isteni szten-derdjére épült társadalmi közösség. Értékrendjének alapvető eleme, hogy nem az anyagi elemekből álló fizikai testre, hanem Istenre, a lélekre és a köztük lévő kapcsolat megértésére helyezi a fő hangsúlyt. Ezentúl rámutat arra, hogy amikor ez a lelki kapcsolat fennáll, mások lesznek az életkörülmények, mert a lelki tudással rendelkező személyek másként viszonyulnak egymáshoz és környezetükhöz.

Ezért ilyen jellegű probléma nem jelentkezik, mert nem adnak rá okot.

Kedves Guru Mahārāja, ezek a beszélgetések ráébresztenek arra, hogy égetően szükség szerű az a szolgálat, amelyet nagy szakértelemmel végzel. Ez jó alkalom arra, hogy elgondolkodjam azon, mennyire komolyan kell vennem tanításaidat, útmutatásaidat. Viśvanātha Cakravarti Ṭhākura azt mondja: „Mindig emlékeznünk kell a lelki tanítómesterre, dicsőítenünk kell őt, és naponta legalább háromszor hódolatunkat kell ajánlanunk neki.”

Kedves Guru Mahārāja, újra és újra leborulok lótuszlábadhoz, és azért imádkozom, hogy sose veszítsem el lótuszlábad szolgálatát.

Guru Mahārāja *ki jaya!*

*Jelentéktelen szolgád:
Yogeśvara dāsa*